



The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
April 2024

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีวิตนี้ของลูกสูงส่งยิ่งกว่าชีวิตของเหล่าเทพเพราะด้วยการรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างอย่างถูกต้องแม่นยำลูกจึงกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าในเวลา
- คำถาม:** อะไรคือคุณสมบัติพิเศษของครอบครัวของพระเจ้าในยุคบรรจบพบกันที่จะไม่คงอยู่ในช่วงเวลาที่เหลือตลอดทั้งวงจร?
- คำตอบ:** เวลาพระเจ้ากลายเป็นพ่อและดูแลลูกๆ ท่านกลายเป็นครูและสอนลูก ท่านกลายเป็นสัจธรรมและทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามและพาลูกกลับไปกับท่าน ในยุคทองจะมีเพียงครอบครัวเทพ แต่ไม่มีครอบครัวของพระเจ้าเช่นนั้น เวลาที่ลูกๆ คือชนชาติที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นราชาโดยจิตด้วยกัน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่ออาณาจักร

โอม ชานติ นี่คือการเรียนหรือพาทชาลา(สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) พาทชาลาสำหรับผู้ใด? พาทชาลาสำหรับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถได้ยินสิ่งใดหากไม่มีร่างกายอย่างแน่นอน เมื่อมีการกล่าวว่านี่คือพาทชาลาสำหรับดวงวิญญาณก็ควรเข้าใจว่าดวงวิญญาณที่ไม่มีร่างกายก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ในกรณีนี้ลูกต้องพูดว่า “ผู้มีชีวิต” พาทชาลาทั้งหมดเป็นไปสำหรับผู้มีชีวิต เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่านี่คือพาทชาลาของดวงวิญญาณและพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนพวกเขา เหล่านี้คือการศึกษาร่างกายในขณะนี้คือการศึกษาดวงจิตที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสอนลูก ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ มีคำพูดของพระเจ้า นี่ไม่ใช่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการศึกษาลำเรียน เราศึกษาลำเรียนในโรงเรียน ความเลื่อมใสศรัทธามีการปฏิบัติในวัด ฯลฯ ใครกำลังสอนลูกที่นี่? พระเจ้าพูด พระเจ้าไม่ได้พูดในพาทชาลาอื่นใด เป็นเพียงสถานที่เดียวที่พระเจ้าพูด เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ที่เหลือทั้งหมดคือความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาแล้วว่าไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ดวงวิญญาณรับฟังด้วยร่างกาย ไม่มีคำพูดของพระเจ้าในความรู้อื่นใด มีเพียงในบาร์ตเท่านั้นที่มีการฉลองวันเกิดของชีวา พระเจ้าไม่มีตัวตน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาได้อย่างไร? มีเพียงเมื่อท่านเข้ามาในร่างกายเท่านั้นจึงสามารถมีวันเกิดได้ พ่อพูดว่า พ่อไม่เคยเข้ามาในครรรค์ ลูกทั้งหมดเข้ามาในครรรค์ ลูกใช้ 84 ชาติเกิดลักษณะและนารายณ์ใช้ชาติเกิดสูงสุด พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด และหลังจากนั้นก็กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด, เป็นเด็กชาวบ้าน ลูกสามารถเรียกพวกเขาว่าลักษณะและนารายณ์หรือราเตและกฤษณะ ราเตและกฤษณะคือรูปในวัยเด็ก เมื่อพวกเขาเกิดมาพวกเขาเกิดมาในสวรรค์ซึ่งถูกเรียกว่าดินแดนสุขาวดีด้วยกัน ของพวกเขาคือชาติเกิดอันดับหนึ่ง และดังนั้นเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดด้วยกันเช่นกัน สวยงามและน่าเกลียด ผู้ที่สวยงามและแล้วกลับมาที่น่าเกลียด ศรีรฤษณะเป็นที่รักของทุกคน ศรีรฤษณะถือกำเนิดในโลกใหม่ และแล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดเขาก็ได้เข้าไปสู่โลกเก่าและกลับมาที่น่าเกลียด การละเล่นนี้ก็เป็นเช่นนั้น เริ่มแรกบาร์ตนั้นสโตะประธานและสวยงาม เวลาบาร์ตกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ดวงวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดคือลูกของพ่อ ทุกคนกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะและเวลานี้จึงกลับมาที่น่าเกลียดจากการถูกเผา พ่อมาและพาทุกคนกลับบ้าน วงจรโลกนี้เป็นเช่นนั้น และแล้วสวนดอกไม้ก็กลายเป็นป่าหนาม พ่ออธิบายว่า ลูกๆ เคยเป็นนายที่สวยงามของโลกเช่นนั้น! เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง นั่นคือดวงวิญญาณเหล่านี้กำลังศึกษาลำเรียนอยู่ในเวลานี้ ลูกรู้ว่ามีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นในยุคทองที่ไม่มีคามจำเป็นแม้กระทั่งจะต้องจดจำพ่อ มีการจดจำกันว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ พวกเขาจดจำใคร? พ่อ ลูกไม่ต้องจดจำคนอื่น ๆ ทั้งหมดนั้น ผู้คนก็จดจำผู้คนมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้ว่ากฤษณะมาเมื่อไหร่หรือเขาชื่อใคร พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความแตกต่างระหว่างศรีรฤษณะและนารายณ์ ชีพบาบาสูงสุดเหนือสิ่งใดและแล้วเบื้องล่างท่านคือบารัมา วิษณุ และชางกา พวกเขาถูกเรียกว่าเทพ ผู้คนเรียกพวกเขาว่าพระเจ้า ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า นั่นคือมายา ก็เลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและอยู่ในทุกคน ไม่มีกิเลสเลยในยุคทองในดินแดนแห่งการหลุดพ้นดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์เช่นกัน ไม่มีเรื่องของความไม่บริสุทธิ์ที่นั่น ดังนั้นพ่อผู้สร้างมาและให้คำแนะนำของตัวท่านเอง ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มิด

ความเชื่อในพระเจ้า ลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้าเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ชีวิตนี้ของลูกสูงส่งมากกว่าชีวิตของเหล่าเทพนั้น มีการร้องเพลงว่าชาติเกิดของมนุษย์นั้นมีคุณค่ามากมายเหลือคณ และแล้วเมื่อเป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดชีวิตของลูกก็กลายเป็นเช่นเพชร ลักษณะและนารายณ์จะไม่ลูกกล่าวว่าเป็นเช่นเพชร ชาติเกิดของลูกเป็นเช่นเพชร ลูกคือลูกๆของพระเจ้าในขณะที่พวกเขาคือลูกๆเหล่าเทพ ที่นี้ลูกพูดว่าลูกคือลูกๆของพระเจ้าและพระเจ้าคือพ่อของลูก ท่านกำลังสอนลูกเพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่ลูกได้รับความรู้นี้ นี้อายุที่ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด แต่โลกก็ไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ทุกคนกำลังนอนหลับในการหลับใหลของกุ่มกักกัน การหลับใหลของความไม่รู้ การทำลายล้างของทุกคนเพียงแค่อยูเบื้องหน้า และเหตุนี้เองลูกต้องไม่สร้างความสัมพันธ์กับใคร มีคำกล่าวว่า “สิ่งใดก็ตามที่ลูกจะจดจำในช่วงเวลาสุดท้ายของลูก” หากลูกจดจำชีพบาบาในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกลูกจะเข้าไปสู่สกลนารายณ์ บันไดนี้ดีมาก ได้มีการเขียนไว้ว่าเราเคยเป็นเทพและแล้วเราก็ได้กลายเป็นนักรบ ฯลฯ ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน เราลึกลับศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของเราและกลับมาติดกับอยู่ในศาสนาอื่น ทั้งโลกนี้คือลัทธิ ไม่ได้มีลัทธิทางศาสดาอื่นใด พ่อพูดว่า ลูกเคยประณามพ่อมากยิ่งขึ้นกว่าที่ลูกประณามตนเอง ลูกพูดถึงตนเองว่าลูกใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด ในขณะที่ลูกกล่าวถึงพ่อว่าพ่ออยู่ในทุกอนุภาค พ่อมาและยกระดับแม้กระทั่งผู้ที่ประณามพ่อในลักษณะนี้ พ่อพูดว่า ลูกไม่ใช่ผู้ที่จะถูกประณาม นี่คือการละเล่นของละคร การละเล่นนี้ตั้งแต่ตอนต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและสิ่งนั้นต้องหมุนกลับไป ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายแก่ลูก ลูกทั้งหมดคือบราห์มา กุมารและกุมารี ลูกบราห์มินคือลูกของพระเจ้า ลูกกำลังนั่งอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า ในยุคทองจะมีครอบครัวของเทพ ในครอบครัวของพระเจ้านี้, พระเจ้าดูแลลูก, สอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามและแล้วพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์กรันทว่า พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เหตุนี้เองพระเจ้าจึงถูกเรียกว่าเป็นนักมายากลด้วยเช่นกัน การทำให้คนกลายเป็นสวรรค์คือมายากล สิ่งนี้ใช้เวลา 84 ชาติเกิดสำหรับสวรรค์ที่จะเปลี่ยนเป็นนรก และแล้วมันก็เปลี่ยนจากนรกไปเป็นสวรรค์เพียงแค่การคิดนึกของลูกครั้งเดียว(ในหนึ่งวินาที) การหลุดพ้นในชีวิตได้รับในหนึ่งวินาที ฉันทัดดวงวิญญาณ ลูกรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและลูกรู้จักพ่อ ไม่มีมนุษย์อื่นใดที่รู้วาดวงวิญญาณคืออะไร มีกูรูมากมายแต่มีสัตกูรูเดียวเท่านั้น มีคำกล่าวว่า สัตกูรูนั้นเป็นอมตะ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือสัตกูรูเดียวเท่านั้น, แต่ก็มิกรูอยู่มากมาย ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่ปราศจากกิเลส พวกเขาทั้งหมดเกิดผ่านกิเลสเวลานี้อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้เพื่ออาณาจักร ลูกคือราชาโยคี, ชันยาสซีที่ไม่มีขีดจำกัด หัตถโยคีเหล่านั้นคือชันยาสซีที่มีขีดจำกัด พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนและทำให้ทุกคนมีความสุข พ่อถูกเรียกว่าเป็นสัตกูรุลักษณะที่เป็นอมตะ ที่นั้นเราจะไม่ละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความตายนั้นไม่ได้มาที่นั้น ลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลาย แต่ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณไม่มีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายถึงความลับของละครแก่ลูก เพียงผู้สร้างเท่านั้นที่จะอธิบายความลับให้แก่ลูกของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพและทำให้ลูกมีมกฏสองชั้น ชาติเกิดของลูกเคยเป็นเช่นเปลือกหอยและเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชร พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงความหมายของมนตรา“ฮัมโซ, โซฮัม” ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ นั่นคือฮัมโซ, โซฮัม พ่อพูดว่าดวงวิญญาณจะสามารถเป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? พ่ออธิบายแก่ลูก นั่นคือ ฉันทดวงวิญญาณนี้เป็นบราห์มินในเวลานี้ และแล้วฉันทดวงวิญญาณนี้ก็จะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน และแล้วก็เป็นนักรบ และแล้วก็เป็นบราห์มินจากศูทร ชาติเกิดของลูกนั้นสูงส่งที่สุด นี่คือนบ้านของพระเจ้า ลูกกำลังนั่งอยู่กับใคร? กับแม่และพ่อ ทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย พ่อกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดก เหตุนี้เองทุกคนสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สูงวัย, ผู้เยาว์วัยและเด็กเล็กๆทั้งหมดมีสิทธิ์ในการประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ เหตุนี้เองลูกต้องอธิบายแก่เด็กๆว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนเวลากลางคืน:

ลูกๆได้ตระหนักรู้จักพ่อ ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูกและลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ แต่ความยากก็คือนายา

ทำให้ลูกล้ม เธอสร้างอุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งลูกก็หวาดกลัวต่ออุปสรรคเหล่านั้น ในสิ่งนั้นเช่นกันมายาอันดับแรกสุดคือการตกลงไปในกิเลส ดวงตาของลูกนั้นหลอกลวงลูก นี่ไม่ใช่เรื่องของการนำเอาดวงตาของลูกออกไป พ่อได้ให้ดวงตาแห่งความรู้แก่ลูกแต่ละคน มีสงครามระหว่างความรู้และความไม่รู้ พ่อคือความรู้และมายาคือความไม่รู้ สงครามนี้แรงกล้ามาก เมื่อใครบางคนตกลงมาเขาก็ไม่แม้กระทั่งเข้าใจสิ่งนั้น แต่แล้วเขาก็ได้ตระหนักว่าเขาได้ตกลงมาแล้วและเขาก็ได้นำความสูญเสียเป็นอย่างมากมาสู่ตนเอง เมื่อมายาเอาชนะลูกได้ มันก็จะกลายเป็นความยากลำบากอย่างมากสำหรับลูกที่จะปีนขึ้นไป ลูกมากมายพูดว่าพวกเขาเข้ามานแต่มายาก็แทรกแซงในสิ่งนั้นเช่นกัน พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะตระหนักถึงสิ่งนั้น มายาทำให้พวกเขาลืมขโมยและพูดเท็จ มายาไม่ทำให้ใครทำอะไรหรือไม่? อย่าได้ถามเลย! เธอทำให้ลูกสับสน ขณะที่กลายเป็นดอกไม้ลูกก็กลับมาสับสน มายานั้นมีพลังอย่างยิ่งที่เธอทำให้ลูกล้มลงซ้ำแล้วซ้ำอีก ลูกพูดว่า บาบานันลิมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ดูแลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม แต่หากไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน พวกเขาจะไม่สามารถทำความเพียรพยายามได้ ไม่มีใครสามารถเป็นที่โปรดปรานในสิ่งนี้และไม่สามารถมีใครที่จะได้รับการเรียนพิเศษ ในการศึกษาอื่นจะมีการเรียกให้ครูมาสอนเพิ่มเป็นพิเศษ ที่นี้ลูกทั้งหมดได้รับการสอนในระดับเดียวกันเพื่อที่จะสร้างโชคของลูก แต่ละคนจะได้รับการสอนเป็นการส่วนตัวมากแค่ไหน? มีลูกๆ มากมายในการศึกษาอื่นบางคนอาจเป็นลูกของผู้ที่มีชื่อเสียงและเป็นเพราะพวกเขาสามารถที่จะใช้เงินเป็นจำนวนมากพวกเขาจึงได้รับการเรียนการสอนพิเศษ ครูรู้ว่าเมื่อมีบางคนหัวทิ่มแล้วเขาก็สอนคนนั้นเพื่อทำให้คนนั้นมีค่าควรแก่การได้รับทุนการศึกษา พ่อไม่ได้ทำเช่นนั้น พ่อสอนทุกคนในระดับเดียวกัน ครูคนอื่นดูแลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามพิเศษ ผู้ที่ไม่ได้ทำให้ใครทำความเพียรพยายามพิเศษ การสร้างแรงบันดาลใจให้ใครบางคนเพียรพยายามเป็นพิเศษหมายความว่าครูมีความเมตตา ถึงแม้ว่าเขาจะได้รับเงินจากสิ่งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาได้ใช้เวลาและสอนนักเรียนเป็นพิเศษเพื่อที่พวกเขาจะสามารถกลับมาตลาดด้วยการศึกษาเล่าเรียนมากขึ้น ที่นี้ไม่มีเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนเพิ่มเติมมากขึ้น ผู้เดียวที่พูดสิ่งเดียวกันกับทุกคน ท่านให้มันตราที่ยิ่งใหญ่เดียวเท่านั้นของ “มานมานะบาฟ” ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมีการจดจำระลึกถึง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และลูกรู้ว่าด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ อัจชะ ราตรีสวัสดิ์

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลานี้ทั้งโลกกลายเป็นสุสาน การทำลายล้างแค่อุบัติอยู่เบื้องหน้า ดังนั้นอย่าได้มีความสัมพันธ์ใดๆกับใคร ในช่วงเวลาสุดท้ายจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น
2. นี่คือการบรรจบพบกันที่ลูกจะสามารถกลับมาสวยงามจากนรกเกลียดและบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือเวลาที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด จงมีสำนึกรู้นี้เสมอและทำให้ตนเองเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นมหาเศรษฐีด้วยสมบัติของความรู้และได้รับความสะดวกสบายทางวัตถุทั้งหมด ความมั่งคั่งของความรู้ทำให้ลูกได้รับสุขภาพที่ดีของร่างกายโดยอัตโนมัติ ที่ที่มีความมั่งคั่งของความรู้วัตถุจะกลายเป็นผู้รับใช้ของลูกโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกมีความมั่งคั่งของความรู้ลูกจะได้รับความสะดวกสบายทางวัตถุทั้งหมดโดยอัตโนมัติ เหตุนี้เองความมั่งคั่งของความรู้คือราชาเหนือความมั่งคั่งทั้งหมด ที่ที่มีราชาเขาจะได้รับสมบัติทั้งหมดโดยอัตโนมัติ เป็นความมั่งคั่งของความรู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นมหาเศรษฐี นั่นเป็นการพิสูจน์แล้วในทุกความสัมพันธ์ของลูก มีพลังอย่างมากในความมั่งคั่งของความรู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นราชาของราชาเป็นเวลาหลายชาติเกิด

คติพจน์: “ฉันมีชัยชนะทุกๆ วงจร” ให้ความซาบซึ้งทางจิตนี้ปรากฏออกมาและแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว มองดูกันและกันด้วยสายตาของความ เป็นพี่น้องเพศชายและลูกจะไม่สังเกตเห็นร่างกาย สายตาของลูกจะไม่เสียไปและจะมีพลังในคำพูดของลูก

คำถาม: พ่อเป็นหนี้ลูกๆหรือลูกๆเป็นหนี้พ่อ?

คำตอบ: ลูกๆ คือผู้ที่มีสิทธิ์และพ่อก็เป็นหนี้กับลูก ลูกๆ ได้ทำทานและพ่อต้องให้หนึ่งร้อยเท่าเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกให้ในนามของพระเจ้าลูกจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกให้ข้าวหนึ่งกำมือและกลายเป็นนายของโลกและดังนั้นลูกควรที่จะมีความใจกว้างอย่างมาก อย่าได้มีความคิดว่า “ฉันให้แก่บาบาแล้ว”

โอมชานติ ลูกต้องอธิบายที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักและดังนั้นลูกต้องอธิบายเป็นอย่างมากแก่ทุกคนว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สถานที่ของงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือพิพิธภัณฑ์ ผู้คนมากมายก็ไปที่นั่น แต่มีลูกที่มีค่าและมีประโยชน์ต่องานรับใช้ที่ดีนั้นมีจำนวนน้อยมาก ศูนย์ทั้งหมดคือสถานที่ของงานรับใช้ ที่ศูนย์ในเดลีก็มีการเขียนไว้ว่า พิพิธภัณฑ์ทางจิต นั้นไม่ใช่ความหมายที่ถูกต้อง ผู้คนมากมายถามคำถามลูกว่า ท่านกำลังทำงานรับใช้อะไรเพื่อบาร์? พระเจ้าพูดว่า นี่คือปา ในเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกไม่ได้เป็นของป่าหรือสวนดอกไม้ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่สวนดอกไม้ ลูกกำลังเปลี่ยนอาณาจักรของราวันนี่ไปเป็นอาณาจักรของราม ผู้คนถามลูกว่าลูกสามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายของลูกได้อย่างไร บอกพวกเขาว่า เราברהมากุมารีเราครอบคลุมค่าใช้จ่ายของเราเอง อาณาจักรของรามกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา ท่านสามารถที่จะมาเป็นเวลาสองสามวันและทำความเข้าใจในสิ่งที่เรากำลังทำและเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา ผู้คนเหล่านั้นไม่เชื่อในอำนาจการปกครองและเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้จับสั่นการปกครองของราชา ในเวลานี้พวกเขาเองก็กลับมามีปัญหานี้และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้เป็นที่ชื่นชอบ ตามละครพวกเขาก็ไม่สามารถถูกตำหนิด้วย เราเล่นบทบาทของเราในสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละคร บทบาทของการก่อตั้งก็คงอยู่มาทุกจวบจนผ่านพ่อ ลูกๆก็ครอบคลุมค่าใช้จ่ายของตัวเอง ด้วยการทำตามศรัทธาลูกก็ใช้จ่ายอย่างเหมาะสมและสร้างอาณาจักรของตัวเองและไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ชื่อของลูก “นักรบนิรนาม” มีชื่อเสียงโด่งดังมาก ในความเป็นจริงไม่มีนักรบนิรนามในกองทัพนั้น มีการเก็บทะเบียนประวัติของทหารไว้ เป็นไปไม่ได้ที่ชื่อหรือหมายเลขของใครบางคนคนจะไม่ได้รับการลงทะเบียน ในความเป็นจริงลูกคือนักรบนิรนาม ชื่อของลูกไม่ได้มีการกล่าวถึงในทะเบียนใดๆ ลูกไม่ได้มีอาวุธใดๆเลย ไม่มีความรุนแรงทางร่างกายใดๆที่ลูกกำลังเอาชนะโลกด้วยพลังของโยคะ พระเจ้าคือผู้ทรงพลังอำนาจและลูกกำลังรับพลังจากท่านด้วยการจดจำระลึกถึงลูกมีโยคะกับพ่อเพื่อที่จะกลับมาสู่โตประฐาน เมื่อลูกกลับมาสู่โตประฐานลูกก็ต้องการอาณาจักรที่สโตประฐาน เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งสิ่งนั้นด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่คงอยู่แต่ไม่ได้ปรากฏตัวให้เห็นก็กล่าวได้ว่าแฝงตัว ลูกไม่สามารถมองเห็นชีพบาบาด้วยดวงตาทั้งสอง ลูกนั้นแฝงตัวและลูกกำลังประกาศสิทธิในพลังจากท่านอย่างแฝงตัว ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และเพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่มีพลัง ลูกทั้งหมดจะบริสุทธิ์ในยุคทอง พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกได้รับพลังจากพ่อ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และแล้วจะปกครองอาณาจักรของโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถเอาชนะโลกด้วยพลังทางกายภาพได้ นี่คือการของพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นก็ต่อสู้อย่างกล้าหาญแต่ลูกได้รับอาณาจักรในมือของลูก พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจและดังนั้นลูกควรรับพลังจากท่าน เวลานี้ลูกรู้จักพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าเพียงลูกเท่านั้นคือผู้คงทนถาวรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่ใช่ทุกคนที่มีสำนึกนี้ ลูกๆควรจะมีสำนึกนี้เพราะเพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ผู้คนที่อยู่ภายนอกเหล่านั้นไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้มานั่งในชุมนุมนี้ ทุกคนร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์แต่ไม่มีใครคิดว่าตนเองนั้นเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแค่เฝ้าแต่ร้องเพลงว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามที่เป็นของสีดำ ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาวและพ่อคือเจ้าบ่าว ท่านมาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านประดับประดาลูกๆ ลูกได้รับสองเครื่องยนต์ รถโรลส์-รอยซ์นั้นก็มีเครื่องยนต์ที่ดีมาก พ่อก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ทำให้เราบริสุทธิ์และพาเรากลับไปกับท่าน ลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี่ย่างสงบ ลูกไม่ได้เล่นเครื่องดนตรีใดๆเลย ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา เฝ้าแต่ชี้หนทางให้แก่ใครก็ตามที่ลูกพบ พ่อพูดว่า เมื่อลูก

พบผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อหรือของลักษมีและนารายณ์ หรือของราเดและกฤษณะลูกต้องให้ทานกับพวกเขา อย่าได้สูญเสียสิ่งเหล่านี้ การให้ทานจะให้แก่ผู้ที่มีค่าที่จะได้รับสิ่งเหล่านั้น ผู้ที่ไม่บริสุทธก็เฝ้าแต่ให้ทานแก่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกรับพลังจากท่านและกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เมื่อราวันมาก็มีการบรรจบพบกันในเวลานั้นด้วย: ของยุคเงินและยุคทองแดง นี่คือการบรรจบกันของยุคเหล็กและยุคทอง ลูกต้องเข้าใจทุกสิ่งเช่นนั้น ความรู้นี้คงอยู่เป็นเวลายาวนานเท่าไร และความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลายาวนานเท่าไร และแล้วลูกก็ต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่น สิ่งหลักคือการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาการทำลายล้างก็เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน สงครามมหากาฬจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่? เมื่อพระเจ้าได้สอนราชาโยคะ ลูกสามารถเข้าใจว่าการเริ่มต้นของโลกใหม่และการสิ้นสุดของโลกเก่านี้หมายถึงการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น โลกนั้นอยู่ในความมืดสนิท เวลานี้โลกต้องถูกปลุกให้ตื่นขึ้น โลกนั้นเคยหลับใหลมาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร พ่ออธิบายว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้องเพศชาย และแล้วเมื่อลูกให้ความรู้แก่ใครก็ตามก็จะมีพลังในคำพูดของลูก เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธและไม่บริสุทธ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธเขาก็จะได้รับรางวัลที่บริสุทธ เขาไม่สามารถได้รับรางวัลนั้นในเวลานี้ ทุกคนต้องกลับมาบริสุทธ บางคนจะกลับมาบริสุทธผ่านพลังของโยคะและผู้อื่นผ่านการลงโทษ การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นต้องการความพยายาม บาบายังคงเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกฝึกฝนสิ่งนี้ต่อไป เมื่อลูกไปที่ไหนก็ตาม จงไปในการจดจำระลึกถึงบาบา เช่นที่นักบวชไปในทุกหนแห่งอย่างเจียวในความทรงจำระลึกถึงพระคริสต์ พวกเขาเฝ้าแต่จดจำพระคริสต์ ผู้คนของบาร์ตก็จดจำผู้คนมากมาย พ่อพูดว่า อย่าได้จดจำใครนอกจากผู้เดียว เราประกาศสิทธิต่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด การหลุดพ้นในชีวิตได้รับในหนึ่งวินาที ในยุคทองทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ในขณะที่ในยุคเหล็กทุกคนอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ และแล้วลูกๆก็ต้องเปิดเผยพ่อ พ่อเฝ้าแต่ท่องทั่วไปได้ทุกหนแห่ง เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้ศาสน์แก่มนุษย์ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปของลูกจะถูกตัดออกไป นี่คือการที่แท้จริงที่พระเจ้าสอนลูก ลูกได้ตกลงมาด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์ ในขณะที่ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกโดยการทำตามคำแนะนำของพระเจ้า สิ่งหลักคือ ขณะที่เดินเหิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมาเฝ้าแต่จดจำพ่อและให้คำแนะนำของพ่อ ลูกก็มีเข็มกลัดติดหน้าอกอยู่กับลูกและก็ไม่เป็นไรถ้าหากลูกจะให้เข็มนั้นไปฟรีๆ แต่จงให้แก่ผู้ที่มีค่าเท่านั้น พ่อพ่ารับกับลูกๆ ลูกนั้นจดจำพ่อทางร่างของลูกและลูกก็ยังลืมนั่นพ่อเหนือโลกของลูก! ลูกไม่ละอายหรือ? ลูกเป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธและเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่ได้ทำข้อตกลงกับพระเจ้า ตรวจสอบภายในตนเองว่า สติปัญญาของฉันทันเร่งร้อนไปที่ไหนหรือไม่? ฉันทันจดจำพ่อเป็นเวลานานเท่าไร? พ่อพูดว่า ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตัวลูกเองกับพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่ทำความผิดใดๆ ในสิ่งนี้ ได้เคยอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่า มองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้องและลูกจะไม่สังเกตเห็นร่างกายของพวกเขา และแล้วสายตาของลูกจะไม่เสียไป นี่คือจุดหมายปลายทาง เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ทุกคนนั้นพูดถึงพี่น้อง ผู้คนก็พูดว่านี่คือความเป็นพี่น้อง นั่นเป็นสิ่งที่ดี เราคือลูกๆของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แล้วเหตุใดเราจึงนั่งที่นี่เมื่อพ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์เล่า? เฝ้าแต่อธิบายในลักษณะนี้และสร้างความก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ พ่อต้องการลูกสาวที่มีค่าและมีประโยชน์ต่องานรับใช้จำนวนมาก ศูนย์ต่างๆจะยังเปิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกๆบางคนมีความเข้าใจในการนำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย อย่างไรก็ตามครูผู้ใหญ่ว่าทุกคนก็ต้องเป็นมหาระตักที่ดียิ่งด้วยเช่นกัน ครูก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน พ่อพูดว่า ที่ใดมีวัดของชีวา ที่ใดมีแม่น้ำคงคา ที่นั่นจะมีผู้คนมากมาย ลูกควรจะไปที่นั่นและทำงานรับใช้ที่นั่น อธิบายแก่พวกเขาว่า พระเจ้าพูด ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ตามศรัทธา นี่คือการครอบครองของพระเจ้าของลูก ลูกมาที่นี่และอยู่ในบัตติเป็นเวลา 7 วันและอยู่กับครอบครัวนี้ ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า โลกไม่รู้ว่พระเจ้าสามารถสอนลูก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี่ ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมาสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกควรมีความใจกว้างอย่างมาก ลูกกำลังทำให้พ่อเป็นหนี้ลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกให้ในนามของพระเจ้าลูกจะได้รับสิ่งนั้นกลับคืนในชาติเกิดต่อไปของลูกใช่ไหม? เมื่อลูกให้ทุกสิ่งแก่บาบา บาบาก็ต้องให้ทุกสิ่งแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรจะมีความคิดว่า ฉันให้แก่บาบาแล้ว ผู้คนมากมายคิดว่า ฉันให้มากขนาดนั้นแล้วทำไมฉันถึงไม่ได้รับการต้อนรับขั้นสูงเป็นพิเศษเล่า? ลูกได้ให้ข้าวหนึ่งกำมือและได้รับอำนาจในการปกครองโลก บาบาคือผู้ประทาน ราชานั้นสูงส่ง เมื่อเราได้พบราชาเป็นครั้งแรกเราให้ของขวัญแก่ท่านแต่ท่านก็จะไม่มีวันรับสิ่งนั้นด้วยมือของท่านเอง ท่านก็จะบ่งบอกว่าลูกควรให้ของขวัญนั้นกับเลขานุการของท่าน ชีพบาบาคือผู้ประทาน ดังนั้นท่านจะรับจากลูกได้อย่างไร? ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้ให้ของขวัญแก่ท่าน แต่บาบาจะให้ลูกเป็นการตอบแทนถึงร้อยเท่า ดังนั้นลูกไม่ควรที่จะมีความคิดว่าลูกได้ให้แก่บาบา คิดเสมอว่าลูกกำลังรับ ลูกจะกลายเป็น

มหาเศรษฐีที่นั่น ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าในทางปฏิบัติ ลูกมากมายมีความใจกว้างในขณะที่คนอื่นๆ หลายคนยังคงตระหนี่ถี่เหนียว พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นมหาเศรษฐี เรากำลังจะกลับมามีความสุขอย่างมาก เมื่อพระเจ้าผู้เป็นพ่อไม่ปรากฏตัว ท่านจะให้ผลทางอ้อมเป็นระยะเวลาชั่วคราวแก่ลูก เมื่อท่านปรากฏตัว ท่านให้แก่ลูกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด มีการจดจำกันว่าคัมภีร์ของชีพบบานนั้นเปี่ยมล้น ดุสิตมีลูกมากมายแต่ไม่มีใครรู้ว่าใครให้อะไร พ่อรู้และกระเปา(บราห์มา)ที่พ่ออาศัยอยู่ก็รู้ ท่านมีความธรรมดาอย่างแท้จริง เนื่องจากสิ่งนี้เมื่อลูกๆ ไปจากที่นี่ ความซาบซึ้งก็หายไป เมื่อไม่มีความรู้และโยคะนี้การปะทะเล็กๆ น้อยๆ ก็คงดำเนินต่อไป มายาก็ทำให้แม้กระทั่งลูกที่ดีพ่ายแพ้ มายาทำให้พวกเขาหันเหไปจากพ่อ ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้ที่ลูกมาหาได้หรือไม่? การจะมีความสุขภายในอย่างมาก วันนั้นจะมาถึงที่ซึ่งลูกเคยพูดว่า เมื่อพ่อมา, เราจะเป็นของพ่อ พระเจ้ามาและนำลูกมาเลี้ยงดู และดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้ที่มีโชคอย่างมาก ลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุขมากแต่มายาทำให้ลูกสูญเสียความสุขของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พระเจ้านำเรามาเลี้ยงดู ท่านได้กลายเป็นครูของเราและสอนเรา จดจำโชคหลายล้านเท่าของลูกและอยู่อย่างมีความสุข
2. ทำให้สายตาของลูกมั่นคง เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย อย่าได้มองดูที่ร่างกาย หลังจากที่ทำข้อตกลงกับพ่อ อย่าได้ปล่อยให้อคติปัญญาของลูกเร่ร่อน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและได้รับความรักและความร่วมมือที่ไม่สิ้นสุดด้วยพลังของความสัมพันธ์ของลูกในชีวิตรทางจิตนี้

ในชีวิตรทางจิตนี้ ลูกๆ ได้รับพลังของความสัมพันธ์ใน 2 ทาง หนึ่งคือการมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อ และสองคือความสัมพันธ์ที่ลูกมีกับครอบครัวที่สูงส่งของลูก ด้วยความสัมพันธ์เหล่านี้ ลูกจะยังเฝ้าแต่ได้รับความรักที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ความรักที่ไม่สิ้นสุดและความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ดังนั้นลูกมีพลังแห่งความสัมพันธ์ด้วยเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับพรผู้ที่มีพลังแห่งชีวิตที่สูงส่งและเป็นทางจิตจนลูกไม่ต้องร้องขอ (arzi) แต่เป็นผู้ที่ยังคงมีความสุข (razi) อย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ทำแผนขณะที่อยู่อย่างปราศจากร่างและในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางแล้วลูกจะทำให้สภาพของลูกเรียบง่ายในไม่กี่วินาที

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอในการจดจำระลึกถึงพ่อ เฝ้าแต่ละที่นั่งสำนึกของร่างเก่า เพราะลูกต้องทำงานรับใช้ของการทำให้บรรยากาศบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ
- คำถาม:** ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามใดที่จะได้รับทุนการศึกษา และที่จะได้รับติลลิกสำหรับอาณาจักร?
- คำตอบ:** ลูกจะได้รับติลลิกสำหรับอาณาจักรเมื่อลูกเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ผีอกฝนด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องชายของกันและกันแล้วสำนึกของรูปและนามก็จะถูกขจัดออกไป อย่าได้รับฟังเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์ รับฟังเพียงสิ่งที่พ่อบอกเท่านั้น ปิดหูของลูกจากสิ่งอื่นทั้งหมด ใส่ใจอย่างเต็มที่และเมื่อนั้นลูกจะสามารถได้รับทุนการศึกษา

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยการทำตามศรัทธา มากเท่าที่ลูกรับใช้ด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ลูกจะให้ประโยชน์แก่ตนเองตามนั้น ไม่มีเรื่องของความป็นปวน ฯลฯ ในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ละทิ้งสำนึกของ โลกเก่านี้และไปถึงที่นั่น ลูกมีความสุขอย่างมากด้วยการจดจำบาบา หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเสมอ จะไม่มีสิ่งใดเลย นอกจากความสุข ด้วยการลืมพ่อ ลูกก็จะเหี่ยวเฉา ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ นั่นคือดวงวิญญาณและพ่อของ นั้น, ดวงวิญญาณ, กำลังพูดด้วยปากนี้ ฉัน, ดวงวิญญาณกำลังรับฟังด้วยหูนี้ ลูกต้องเพียรพยายามที่จะปลุกฝังนิสัยเช่นนั้น ลูกต้องกลับบ้านขณะที่จดจำพ่อ การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงให้พล้งอย่างมากแก่ลูก ลูกได้รับพลังกำลัง อย่างมากที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการ ปลดปล่อย ลูกควรทำให้สิ่งนี้มั่นคง ในเวลาสุดท้าย มंत्रาที่ฝึกฝนจิตใจให้อยู่ในระเบียบนี้จะเป็นประโยชน์ สาสนที่ลูก ต้องให้แก่ทุกคนคือ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นสูญสลาย คำสั่งของพ่อคือ จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมา บริสุทธิ์ ลูกๆ กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ พร้อมกันกับสิ่งนั้นลูกมีความรู้เช่นกันเพราะลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเองก็มีความรู้ทั้งหมด ลูกคือผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ ในตนเอง ลูกหารายได้อย่างมากขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ทั้งวันทั้งคืนลูกเพียงแต่หารายได้ ลูกมาที่นี้เพื่อหารายได้ที่แท้จริง ไม่มีที่อื่นใดที่ลูกสามารถหารายได้ที่แท้จริงที่ติดตัวไปกับลูก ที่นี้ในมรณภูมิไม่มีธุรกิจอื่นใด ฯลฯ บรรยากาศดีมาก ลูกชำระล้าง บรรยากาศให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างมาก ผู้ที่รับใช้ตนเองก็กำลังรับใช้บาร์ตด้วยเช่นกัน ภายหลังแม้แต่โลกเก่านี้ก็จะไม่คงอยู่ ลูกก็จะไม่อยู่ที่นี้เช่นกัน โลกเองก็จะกลับมาใหม่ ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญา ของลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกจะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ แต่ละวันลูกเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นมากมาย เป็นเหมือนกับลูก ลูกกลับมามีความสุขอย่างมากเมื่อลูกรับฟังความรู้ที่ลูกมีอาการชนลูก ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่เคยได้ยิน ความรู้นี้จากใครมาก่อน พวกเขาได้ยินสิ่งนี้จากลูกๆ บราห์มินเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั้นไม่ต้องใช้ ความเพียรพยายามใด ในขณะที่ที่นี้ลูกต้องลืมทั้งโลกเก่า เพียงพ่อเท่านั้นที่เฉลียวฉลาดให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกๆ ตามลำดับกันไป ลูกมีความสุขตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนที่เท่ากัน ความรู้และโยคะไม่ใช่เป็น สิ่งเดียวกันด้วยเช่นกัน มนุษย์อื่นๆ ทั้งหมดไปหาผู้ที่มิร่างกาย แต่ที่นี้ลูกมาหาผู้เดียวผู้ที่ไม่มีร่างของตนเอง ยิ่งลูกเฝ้าแต่ เพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาสโตประธานอยู่เรื่อยๆ มากเท่านั้น ความสุขของลูกจะ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นี่คือการรักที่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณต่อดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นไม่มีตัวตน ยิ่งมีการขจัดสนิมออกไป จากลูกมากเท่าไร ก็จะมีแรงดึงดูดมากขึ้นเท่านั้น ลูกสามารถตรวจสอบองศาของลูกเพื่อดูว่าลูกอยู่อย่างมีความสุข เพียงใด ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีท่านั่งพิเศษ ฯลฯ นี้ไม่ใช่หัตถะโยคะ ลูกสามารถนั่งอย่างสบายและเฝ้าแต่จดจำบาบา ลูกสามารถจดจำท่านแม้กระทั่งขณะที่นอนลง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสโตประธานและบาป ของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกควรจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยความรักอย่างมาก ผู้ที่เป็นครูและสัจครูของลูกด้วยเช่นกัน ใน สิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค ลูกต้องดูว่าลูกรับประทานอาหารของลูกขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาและขณะที่อยู่อย่าง สดชื่นแจ่มใสหรือไม่ คู่รักได้พบกับผู้เป็นที่รัก และดังนั้นพวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างแน่นอน ด้วยการอยู่ในการ จดจำระลึกถึง ลูกก็จะสะสมได้อย่างต่อเนื่องเป็นอย่างมาก จดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ดูถึงสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็นจาก สิ่งที่ลูกเคยเป็น! ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้คิด เวลานั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกชั้นหนึ่ง มาก ลูกรู้ว่าลูกจะสลัดผิวหนึ่งเก่านี้และรับผิวหนึ่งใหม่ขณะที่จดจำบาบา เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกจะสลัดผิวหนึ่งเหล่านั้น เมื่อลูกเข้ามาใกล้บ้านของลูก ลูกก็จะจดจำบ้านนั้น ความรู้ของบาบาชั้นอ่อนหวานมาก ลูกๆ

ควรจะรู้สึกซาบซึ้งอย่างมาก พระเจ้ากำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังสอนลูก! ในเวลานี้เป็นสภาพของการขึ้นไปของลูก มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากสภาพของการขึ้นไป ลูกไม่ได้รับฟังสิ่งใดใหม่ ลูกรู้ว่าลูกเคยได้ยินสิ่งเหล่านี้มาแล้วหลายต่อครั้งและลูกกำลังรับฟังสิ่งเดียวกันนี้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ ความสุขจะผุดอู่ออกมาในหัวใจ ลูกคือนักเรียนนิรนามผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาก ลูกทำให้ทั้งโลกกลายเป็นสวรรค์และเหตุนี้เองเทพเจ้าจึงได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมากมาย ผู้ที่ทำและผู้เดียวที่เฉลียวฉลาดให้ลูกทำนั้นทั้งหมดได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าต้นอ่อนของศาสนาเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้น เวลานี้ระบบนี้ได้เริ่มขึ้นแล้ว ลูกได้ให้ตักเตือนตนเอง ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็ทำให้ตนเองมีค่าที่จะได้รับทุนการศึกษา ลูกๆต้องเพียรพยายามอย่างมากที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องชายและสำนักของรูปและนามจะถูกขจัดออกไป สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องให้ความสนใจอย่างมาก อย่าได้รับฟังเรื่องที่ไร้ประโยชน์ พ่อพูดว่า เพียงแต่รับฟังสิ่งที่พ่อบอกลูกเท่านั้น อย่าได้รับฟังการซุบซิบนินทา ให้ปิดหูของลูกจากสิ่งนั้น เฝ้าแต่ชี้หนทางให้กับทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกชี้หนทางให้กับผู้อื่นมากเพียงใดลูกก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเท่านั้น ลูกหารายได้ พ่อมาเพื่อประดับตกแต่งทุกคนและพาพวกเขากลับบ้าน พ่อคือผู้ช่วยของลูกเสมอ พ่อมองดูผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก บาบาคงจำเป็นอย่างมากผู้ที่ชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นมากมาย และพวกเขาเช่นกันก็รู้สึกถึงแรงดึงดูดของการจดจำระลึกถึงของพ่อ สนิมของลูกจะถูกขจัดออกไปอยู่เรื่อยๆด้วยการจดจำระลึกถึง การจดจำพ่อหมายถึงการจดจำบ้าน เฝ้าแต่พูดอยู่เสมอว่า “บาบา บาบา!” นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของบราห์มิน ลูกจะไปบ้านด้วยการจดจำผู้ที่เป็นจิตวิญญาณสูงสุด ยิ่งลูกเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะได้รับการควบคุมมากเท่านั้น มีเพียงวิธีเดียวของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะควบคุมอวัยวะของร่างกายได้ ลูกคือผู้คงแก่เรียนแห่งการตระหนักรู้ในตนเองทางจิต เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน นี่คือนิสัยที่สูงส่งที่สุดและสูงสุดของลูก สกุลบราห์มินนั้นสูงยิ่งกว่าสกุลเทพเพราะพ่อกำลังสอนลูก เวลานี้ลูกเป็นของพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของอำนาจในการปกครองโลกของลูกจากบาบา เมื่อลูกพูดคำว่า “บาบา” ลูกก็ได้รับกลิ่นหอมของมรดก ชีวาลูกเรียกว่า “บาบา” เสมอ ชีพบาบาคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือสัจธรรมที่แท้จริงและท่านก็ได้จากไปหลังจากที่ให้อาณัติแก่ลูกเป็นเวลาครั้งวงจร ดังนั้นสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ในเวลาสุดท้ายลูกไม่ควรจะมีสำนึกของร่างกาย, ทรัพย์สินสมบัติหรือความมั่งคั่งของลูก ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, พวกเขาสังเวทตนเองที่ค่าจี้ ลูกก็ได้สังเวทตนเองเช่นกัน นั่นคือเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาคิดว่าบาปทั้งหมดของพวกเขาจะถูกตัดออกไปด้วยการสังเวทตนเองที่ค่าจี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้ลงมาจากเบื่องบนแล้ว การทำลายล้างจะเกิดขึ้น พ่อจะกลับบ้านและลูกก็จะไปกับท่านด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดว่าพันดาวาสาได้หลอมละลายหายไปในภูเขา นั่นก็จะเป็นเหมือนกับการฆ่าตัวตาย พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมากกว่า ลูกๆ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ไม่มีผู้ที่มั่งคั่งทางกายสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกได้ ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะนี้ ในเวลาสุดท้าย พ่อมาและพาลูกขึ้นไปด้วยพลังกำลัง สิ่งนี้เรียกว่า “การถูกล็อตเตอรี่ของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในทันที” ที่นั่นพวกเขามีการแข่งขัน ในขณะนี้เป็นการแข่งขันของดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม เป็นเพราะมายา ลูกจึงได้รับอุบัติเหตุหรือลูกหยาดจากพ่อ มายาตัดโยคะของสติปัญญาของลูก เมื่อใครบางคนพ่ายแพ้ด้วยต้นหาราคะ รายได้ทั้งหมดที่ผู้นั้นได้หามาก็สูญสิ้น ต้นหาราคะคือวิญญาณปีศาจร้ายที่ยิ่งใหญ่และด้วยการเอาชนะมันลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลักชมีและนารายณ์เคยเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อพูดว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้อย่างแน่นอน แล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะมีชัยชนะ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะพ่ายแพ้ นี่คือนิยามของชาติเกิดสุดท้ายในดินแดนแห่งความตาย เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายความลับของ 21 ชาติเกิดในดินแดนแห่งอมตะ และ 63 ชาติเกิดในดินแดนแห่งความตายแก่ลูก เวลานี้ลูกต้องถามหัวใจตนเองว่า ฉันมีค่าควรแก่การกลายเป็นเช่นลักชมีและนารายณ์หรือไม่? มากเท่าที่ลูกมีคุณธรรม ลูกก็จะมีความสุขเช่นกันตามนั้น อย่างไรก็ตาม หากไม่อยู่ในโชคของลูก มายาก็จะไม่ปล่อยให้สิ่งนี้คงอยู่ ผลกระทบของมรณัมจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นอย่างมากในแต่ละวัน แบตเตอรี่หลักๆอยู่ที่นี้ พ่อรักลูกที่มีค่าที่มีประโยชน์ต่องานรับใช้อย่างมาก พ่อได้เลือกลูกๆที่ดีที่มีค่าต่องานรับใช้และให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา พวกเขาจดจำบาบาอย่างแน่นอนเช่นกัน ทั้งบัพและดาดานั้นก็จดจำลูกที่มีค่าที่มีประโยชน์ต่องานรับใช้และให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา ท่านพูดว่า เมื่อลูกให้ความรัก ลูกก็ได้รับความรัก จดจำบาบาและลูกจะได้รับการตอบสนองของการจดจำระลึกถึงของลูก ทั้งโลกอยู่ด้านหนึ่งและลูกบราห์มินที่แท้จริงก็อยู่อีกด้านหนึ่ง ลูกคือลูกของพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ชาติเกิดที่สูงส่งนี้ของลูกเป็นเหมือนกับเพชร ท่านคือผู้เดียวที่เปลี่ยนเราจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร ท่านให้ความสุขแก่ลูกอย่างมากมายที่ไม่มีค่าจำเป็นที่จะต้องจดจำท่านถึงครั้งวงจร บาบา

พูดว่า พ่อให้ความมั่งคั่งแก่ลูกอย่างมาก แต่ลูกก็สูญเสียสิ่งนั้นไปทั้งหมด ลูกได้ใช้เพชรพลอยและอัญมณีมากมายสำหรับ
วัดของพ่อ ดูซิว่าเวลานี้เพชรพลอยมีค่ามากมายเพียงใด ก่อนหน้านั้นลูกจะได้รับโบนัสเล็กน้อยเมื่อซื้อเพชร ในขณะที่เวลา
นี้ลูกจะไม่ได้รับโบนัสใดๆแม้แต่เมื่อซื้อผัก ลูกรู้ว่าลูกได้รับอาณาจักรของลูกอย่างไรและลูกสูญเสียไปอย่างไร เวลานี้ลูก
กำลังจะประกาศสิทธิในสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ความรู้นี้มีค่ามากมาย! ความรู้นี้แทบจะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร หาก
ลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่ การกำหนดของลูกนั้นไม่มีประโยชน์เลย การ
ไปสู่สภาพของการปลดเกษียณขณะที่มีชีวิต ลูกต้องให้ทุกสิ่งแก่ผู้เดียวนั้น ลูกต้องทำให้ท่านกลายเป็นทายาทของลูก ใน
หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ผู้คนก็ทำให้ท่านเป็นทายาทของพวกเขาด้วยการให้ท่าน แต่นั่นเป็นเพียงระยะ
เวลาชั่วคราว ที่นี้ลูกต้องทำให้ผู้เดียวนั้นเป็นทายาทของลูกชาติแล้วชาติเล่า ได้มีการจดจำว่า จงทำตามพ่อ ผู้ที่ทำตามพ่อจะ
ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยการเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชีพบาบาคือ
ผู้ประทานและนี่คือคลังสมบัติของท่าน ผู้ที่ให้ท่านในนามของพระเจ้าก็ได้รับความสุขชั่วคราวในชาติเกิดต่อไปของเขา นั่น
คือทางอ้อมในขณะที่นี่คือทางตรง ชีพบาบาให้ลูกถึง 21 ชาติเกิด บางคนก็คิดว่าพวกเขากำลังให้ชีพบาบา แต่นั่นเป็น
เหมือนกับการดูหมิ่นท่าน ลูกให้ท่านเพื่อที่จะได้รับ นี่คือคลังสมบัติที่มีค่าของบาบา ความเจ็บปวดและความทุกข์ของลูก
ถูกขจัดออกไป เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเพื่อดินแดนแห่งอมตะ นี่คือปาหนามและบาบากำลังพาลูกไปสู่สวนดอกไม้ ดังนั้น
ลูกควรอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกเป็นดอกไม้ที่สวยงามด้วยความ
รักอย่างมาก บาบาอธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมาก หากลูกต้องการที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงสร้างสมคุณธรรมที่
สูงส่งและอย่าได้มองดูขอบกพร่องของผู้ใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับไฟส่องทางจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จงกลายเป็นผู้ช่วยของท่าน ให้การเชื่อมต่อของลูกอยู่กับแบตเตอร์
หลักเสมอ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับสถานการณ์ใดๆ
2. เพื่อที่จะหารายได้ที่แท้จริงและทำงานรับใช้ที่แท้จริงของพ่อ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เพราะด้วยการมีการ
จดจำระลึกถึง บรรยากาศก็จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณก็กลับมาสโตประธาน ลูกมีประสบการณ์ของความสุข
ที่ไร้ขีดจำกัดและอวัยวะของร่างกายของลูกก็ได้รับการควบคุม

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จโดยการได้รับความสำเร็จที่หัวใจของลูกปรารถนาในงานของการ
เปลี่ยนแปลงโลก ด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง
ลูกแต่ละคนซ่อนแะอยู่ในงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองของลูก ลูกแต่ละ
คนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นในจิตใจของลูกที่เราต้องเปลี่ยนแปลงโลกนี้อย่างแน่นอน และ
ลูกก็มีศรัทธาว่าการเปลี่ยนแปลงกำลังจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ที่ใดมีความกล้าหาญ ที่นั่นมีความจริงใจ
และความกระตือรือร้น การเปลี่ยนแปลงตนเองเท่านั้นที่จะทำให้ลูกประสบความสำเร็จตามที่หัวใจ
ปรารถนาในงานการเปลี่ยนแปลงโลก อย่างไรก็ตามลูกจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อทัศนคติ กระแสจิต
และคำพูดของลูก-ทั้งสาม-ล้วนทรงพลังในเวลาเดียวกัน

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรักและระเบียบวินัยในคำพูดของลูก ลูกจะสะสมพลังงานในคำพูดของลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อเหนือโลกขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของคุณ จงแลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่คุณมี นี่คือการกิจที่ใหญ่โตมาก
- คำถาม:** ความรู้ของละครในประเด็นใดที่ช่วยคุณเป็นอย่างมาก?
- คำตอบ:** เมื่อร่างของคุณมีความเจ็บป่วย ความรู้ของละครช่วยคุณเป็นอย่างมากเพราะคุณรู้ว่าละครนี้จะชั่วร้ายเหมือนเดิมทุกประการ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องไห้หรือคร่ำครวญเกี่ยวกับสิ่งนี้ บัญชีกรรมต้องได้รับการสะสาง ประสบการณ์ของความทุกข์นี้ไม่มีอะไรเลยเมื่อเทียบกับความสุขของ 21 ชาติเกิด เมื่อไม่มีความรู้อย่างเต็มที่ลูกจึงมีความไม่สบาย

โอมซานติ พระเจ้าพูด พระเจ้าคือผู้เดียวที่ไม่มีร่างกายของท่านเอง ไม่ใช่ว่าพระเจ้าไม่มีนาม รูป สถานที่ หรือเวลา ไม่เลย พระเจ้าไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดมีร่างกายของตนเอง เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานหนึ่งที่ในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามเป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง เล่นบทบาท และกระทำการกรรมผ่านร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่น่าสั่นสสารไป เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์กับผลของกรรมดีและไม่ดีผ่านร่างกาย ไม่มีใครมีประสบการณ์กับสิ่งใด(หรือความทุกข์ทรมานที่เป็นผลตามมา)โดยที่ไม่มีร่างกาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า นิ่งที่นี้ในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บาบากำลังพูดความรู้สึกกับเรา ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังรับฟังผ่านร่างนี้ พระเจ้าพูดว่า มามานะบาฟ! ละทิ้งร่างกายของคุณรวมทั้งศาสนาทางร่างทั้งหมดพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพระเจ้าแห่งกิตะที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก พระเจ้าหมายถึงผู้ที่อยู่เหนือการเกิดและการตาย พ่ออธิบายว่า การเกิดของพ่อนั้นเป็นไปทางจิต ไม่มีใครอื่นถือกำเนิดในลักษณะนี้ ในลักษณะที่พ่อเข้ามาในผู้นี้ ลูกควรจะจดจำสิ่งนี้เป็นอย่างดี ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทำทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นผู้กราบไหว้บูชาหรือไม่ใช่ว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน พวกเขาได้แสดงให้เห็นถึงการอวตารลงมา 24 ครั้ง การอวตารเข้าไปในกระเชาะและปลา การอวตารของปรศุ-ราม ฯลฯ (รามที่มีขวาน) เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าจะนั่งและอวตารเป็นปรศุ-รามและสร้างความรุนแรงด้วยขวานหรือไม่ นั่นเป็นสิ่งที่ผิด เช่นที่พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในทำนองเดียวกันพวกเขาได้เขียนว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรมีหลายแสนปี นั่นเรียกว่าความมืดมิดที่สุด นั่นคือพวกเขาไม่มีความรู้ มีแสงสว่างด้วยความรู้ เวลานี้มีความมืดมิดที่สุดของความไม่รู้ เวลานี้ลูกๆ อยู่ในแสงสว่างที่สุด ลูกๆ จักทุกคนอย่างดีมาก ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชา ฯลฯ เวลานี้ลูกๆ จักทุกคนเป็นอย่างดีและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกราบไหว้ใคร เวลานี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วลูกก็กลายเป็นมนุษย์ที่กราบไหว้บูชา มนุษย์มีการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจและเหตุนี้เองจึงมีเพลงที่ร้องว่า มีการทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ “ไม่ได้ใช้เวลาานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ” ท่านทำให้ลูกเป็นเทพในหนึ่งวินาที ทันทีที่ลูกตระหนักจักพ่อ ลูกก็เริ่มที่จะเรียกท่านว่าชีพาบาว ด้วยการพูดว่า “บาบาว” สิ่งนี้ก็เข้าไปในหัวใจของลูกว่าลูกกลายเป็นนายของโลกและนายแห่งสวรรค์ ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกได้มาแล้วและเป็นของพ่อในทันที และพ่อก็พูดว่า ขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวของคุณจงประกาศสิทธิในมรดกของคุณจากพ่อเหนือโลก ลูกได้รับมรดกทางโลกของคุณและเวลานี้จึงแลกเปลี่ยนมรดกทางโลกกับมรดกจากพ่อเหนือโลก นี่คือการกิจที่ดีมากเช่นนั้น มรดกทางโลกจะเป็นอะไร? นี่คือมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดและผู้ที่ยากจนก็สามารถประกาศสิทธิได้อย่างรวดเร็ว ท่านนำผู้ที่ยากจนมาเลี้ยงดู พ่อคือเจ้าแห่งคนจน มีการจดจำเช่นกันว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน บาร์ตียากจนที่สุด พ่อมาในบาร์ต พ่อมาและทำให้บาร์ตมีคั่ง คำสรรเสริญของบาร์ตมีความสำคัญมาก บาร์ตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามด้วยการพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรมียาวนานมากพวกเขาจึงได้ลืมสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาเข้าใจว่าบาร์ตเคยมีคั่งอย่างมากและเวลานี้ได้กลับมายากจนก่อนหน้านี้พืชพันธุ์ธัญญาหาร ฯลฯ ทั้งหมดเคยส่งออกไปยังต่างประเทศจากที่นี่ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาร์ตนั้นยากจนอย่างมากและเหตุนี้เองพวกเขาจึงให้การช่วยเหลือ ซึ่งก็เป็นเช่นนั้น เมื่อบุคคลสำคัญล้มเหลว ผู้คนจะตัดสินใจกันเองว่าจะช่วยบุคคลนั้นอย่างไร บาร์ตนี้เก่าแก่โบราณที่สุด บาร์ตเองเคยเป็นสวรรค์ เริ่มแรกเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เป็นเพียงที่พวกเขาได้ยึดระยะเวลาออกไปและเหตุนี้เองพวกเขาจึงมีความสับสน พวกเขาได้ให้ความช่วยเหลือแก่บาร์ตอย่างมากมาย พ่อต้องมาในบาร์ตด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของคุณจากพ่อ ลูกกำลังแลกเปลี่ยน

มรดกของลูกจากพ่อทางร่างของลูกกับมรดกจากพ่อเหนือโลกเช่นเดียวกับที่ผู้นี้ (บราห์มา) ได้ทำ ดูซิลูกได้รับมรดกและบัลลังก์จากพ่อเหนือโลกของลูก มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างอำนาจในการปกครองนี้และ‘การทำงานหนักเหมือนลา’นั้น มีคำกล่าวว่างทำตามพ่อ ไม่มีเรื่องของการอดตาย พ่อพูดว่าดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ พ่อมาและแสดงให้ลูกเห็นถึงหนทางที่ง่ายตาย ลูกก็ได้เผชิญหน้ากับความยากลำบากมากมายและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพ่อ โอ้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดเมตตาเกิด! ไม่มีใครจดจำพ่อในเวลาของความสุข ทุกคนจดจำพ่อในเวลาของความทุกข์ เวลานี้พ่อแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะจดจำพ่อ ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะจดจำพ่ออย่างไร พ่อเองได้มาและแสดงให้ลูกเห็น ลูกฯ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเหนือโลกและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกมีความสุขด้วยการจดจำบาปและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของร่างกายจะจบสิ้นลง ลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยบริสุทธิ์อย่างมาก และแล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ดวงวิญญาณนั้นก็ถูกปกคลุมไปด้วยสนิม พวกเขาได้รับร่างเก่าเช่นเดียวกันกับที่อัลลอยด์(โลหะผสม)ได้ปะปนเข้ากับทองคำ เครื่องประดับของทองคำบริสุทธิ์ก็บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน มันมีประกายนั้น เครื่องประดับที่มีโลหะผสมก็จะมัวหมอง พ่อพูดว่า ลูกมีอัลลอยด์ปะปนในลูกด้วยเช่นกัน เวลานี้จะต้องขจัดอัลลอยด์นั้นออกไป จะขจัดออกไปได้อย่างไร? มีโยคะกับพ่อ ลูกต้องมีโยคะกับผู้เดียวที่กำลังสอนลูก ผู้เดียวนั้นคือทุกสิ่ง: พ่อ ครู และสัตว์กูร จดจำท่านและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ท่านกำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน ลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ทรงพลังอำนาจ พ่ออธิบายแก่ลูกในทำนองเดียวกันทุกอย่างจรร ลูกฯ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกได้มาและพบพ่อหลังจาก 5000 ปี เหตุนี้เองลูกจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เวลานี้จะละทิ้งความหยิ่งยโสของร่างกายนี้และกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเคยได้รับความรู้ของดวงวิญญาณซึ่งไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถให้ได้ ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้ของดวงวิญญาณ ไม่มีขณียาสี, นักบุญและกูรที่รู้อะไร พวกเขามิมีพลังกำลังนั้นในเวลานี้ พลังกำลังของทุกคนได้ลดลงไปแล้วทั้งต้นไม้ได้ไปถึงสภาพที่เสื่อมโทรมที่สุด ต้นไม้ใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของต้นไม้ที่หลากหลาย พ่อพูดว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของราม และเมื่อลูกได้เข้าไปสู่หนทางบาปอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้นแล้วศาสนาอื่นก็เกิดขึ้นมา หนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นได้เริ่มขึ้น ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้ ไปและถามใครก็ตามว่า ท่านรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างหรือไม่? ไม่มีใครจะสามารถบอกลูกได้ พ่อพูดกับผู้เลื่อมใสศรัทธาว่า ในเวลานี้ลูกสามารถตัดสินใจเพื่อตัวลูกเอง ลูกสามารถเขียนแม้กระทั่งบนป้ายกระดานว่า ท่านจะเรียกนักแสดงที่ไม่รู้จักผู้กำกับ, ผู้สร้างและนักแสดงหลักของละครว่าอย่างไร? เราดวงวิญญาณมาที่นี่และนำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทที่แตกต่างกันของเรา และดังนั้นสิ่งนี้คือการละเล่นอย่างแนนอน ก็คือแม่และชีวา คือพ่อและที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง โลกใหม่ลูกสร้างขึ้นด้วยกิตะ ไม่มีใครรู้ว่าโลกใหม่ลูกสร้างขึ้นอย่างไร ในตอนแรกมีเพียงลูกฯ เท่านั้นในโลกใหม่ เวลานี้คือโลกของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด โลกนี้ไม่เก่าและไม่ใหม่ นี่คือยุคบรรจบพบกัน นี่คือยุคของบราห์มิน ในภาพลักษณ์ของรูปแบบที่หลากหลาย พวกเขาก็ไม่ได้แสดงให้เห็นทั้งชีวาบาปและยุคของบราห์มิน ลูกได้แสดงจุดไว้ที่ยอดสุด ลูกฯ บราห์มินกำลังนั่งที่นั่น หลังจากเทพก็จะมึนกรบ ในยุคทองแดงพวกเขาคือผู้กราบไหว้บูชาทอง (พ่อคำจะเป็นตัวแทนของทองในภาพลักษณ์ของรูปที่หลากหลาย) และจากนั้นพวกเขาก็ได้กลายเป็นศูทร นี่คือการตีลังกา ลูกเพียงแต่ต้องจดจำการตีลังกา นี่คือการจาริกแสวงบุญของ 84 ชาติเกิดสำหรับลูก ลูกจดจำทุกสิ่งในหนึ่งวินาที เราวนไปรอบวงจรในลักษณะนี้ ภาพลักษณ์นี้ถูกต้องและภาพลักษณ์นั้นผิด ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้การทำให้ถูกต้องได้ พ่ออธิบายผ่านผู้นี้ นี่คือวิธีที่ลูกทำการตีลังกา การจาริกแสวงบุญของลูกเกิดขึ้นในหนึ่งวินาที ไม่มีเรื่องของการความยากลำบากใดๆ ลูกทางจิตเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูก มิตรแห่งสัจจะนี้(สัตย์)คือพ่อที่แท้จริง ผู้อื่นเป็นมิตรที่หลอกลวง พ่อก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ มนุษย์ไม่ได้มีพลังนั้น พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นสามารถทำเช่นนั้น พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่รู้ว่านี้คือค่ายกึ่งของดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความสงบนั้นกำลังให้ความสงบแก่ลูก ลูกได้ทำการฝึกในตอนเช้าเช่นกัน ลูกได้กลับมาละวางจากร่างกายของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกได้มาที่นี่เพื่อตายขณะที่มีชีวิต ลูกอุทิศตนเองแก่พ่อ นี่คือโลกเก่าและเครื่องแต่งกายเก่า และดังนั้นลูกจึงมีความไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ลูกต้องการที่จะละทิ้งสิ่งเหล่านั้นและจากไป ลูกไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ลูกได้ลิ้มทุกสิ่งแล้ว ลูกแม้กระทั่งพูดว่าพระเจ้าให้ทุกสิ่ง ดังนั้นเวลานี้จึงให้สิ่งนั้นคืนแก่ท่าน แล้วพระเจ้าพูดกับลูกว่า เพียงแต่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ พระเจ้าจะไม่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์แล้วลูกจะไม่ทำบาปใดๆ ก่อนหน้านี้เคยมีการให้และรับของดวงวิญญาณบาปกับดวงวิญญาณบาป เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันการแลกเปลี่ยนของลูกไม่ได้เป็นไปกับดวงวิญญาณบาป หากลูกให้ท่านแก่ดวงวิญญาณบาป บาปของสิ่งนั้นก็จะสะสมอยู่บนศีรษะของลูก ลูกให้สิ่งนั้นในนามของพระเจ้าแก่ดวงวิญญาณบาป พ่อไม่ได้รับสิ่งใด พ่อจะพูดว่า ไปและเปิดศูนยและผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ พ่ออธิบายว่า ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่ชำระรอยเหมือนเดิมทุกประการตามละคร ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องให้

หรือคร่ำครวญ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ดีที่ปัญหากรรมกำลังได้รับการชำระสะสาง ผู้เชี่ยวชาญด้านสมุนไพรก็บอกว่า โรคภัยทั้งหมดจะ
ปะทุขึ้น พ่อยังพูดเช่นกันว่า ปัญหากรรมทั้งหมดที่เหลืออยู่นั้นต้องได้รับการชำระสะสางด้วยโยคะหรือด้วยการลงโทษ การ
ลงโทษนั้นรุนแรงมาก ดังนั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่าถ้าลูกสะสางทุกสิ่งด้วยความเจ็บป่วย ฯลฯ ประสพการณ์ของความทุกข์นั้นไม่มี
อะไรเลยเมื่อเทียบกับความสุขของ 21 ชาตเกิดเพราะมีความสุขอย่างมาก เมื่อไม่มีความรู้เต็มที่ก็จะมีคามไม่สบาย
ในความเจ็บป่วย เมื่อใครบางคนล้มป่วยเขาก็จดจำพระเจ้าอย่างมาก นั่นก็เป็นสิ่งดีเช่นกัน ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น
ท่านเฝ้าแต่อธิบายนแก่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นจดจำครู พวกเขามีครูอยู่มากมาย เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักสัจครูเดียว
ท่านคือผู้ทรงพลังอำนาจ พ่อพูดว่า พ่อรู้เกี่ยวพระเวทและคัมภีร์กรันท์เหล่านั้น ฯลฯ นั่นคือเครื่องประกอบของความ
เลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยสิ่งนั้น พ่อเข้ามายังโลกของดวงวิญญาณบาป จะสามารถมีดวง
วิญญาณบุญที่นี้ได้อย่างไร? พ่อเข้ามาในร่างของผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม ผู้นี้ได้ยินทุกสิ่งก่อน บาบาพูดว่า ลูกสามารถที่
จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงได้ดีมากที่นี่ แม้ว่าพายุจะมาที่นี่เช่นกัน พ่อก็ยังคงเฝ้าแต่อธิบายน
พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกได้ยินความรู้เช่นนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ด้วย ลูกเฝ้าแต่รับฟังความรู้ใน
แต่ละวัน อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น โลกเก่าต้องถูกทำลายด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นแต่เช้าตรู่และทำการฝึกฝนที่จะกลับมาละวางจากร่างกาย อย่าได้จดจำโลกเก่าหรือเครื่องแต่งกายเก่า ลูกต้องลืมทุก
สิ่ง

2. ในยุคบรรจบพบกันการให้และการรับของลูกไม่ควรจะเป็นไปกับดวงวิญญาณบาป ชำระสะสางปัญหากรรมของลูกด้วย
ความสุข อย่าได้ร้องไห้หรือคร่ำครวญ อุทิศทุกสิ่งแก่พ่อและดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่จริงจัง และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเอง ด้วยพลังของการ
ตระหนักรู้
พื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงที่ง่ายดายคือพลังของการตระหนักรู้ ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของสิ่งนั้น
จนกว่าลูกพัฒนาพลังของการตระหนักรู้ จนกว่าลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ รากฐานของความพิเศษของชีวิต
บราห์มินไม่สามารถแข็งแกร่งได้ และจะไม่มีความจริงจังหรือความกระตือรือร้นในกิจกรรมของลูก เมื่อพลัง
ของการตระหนักรู้ทำให้ลูกมีประสบการณ์ในทุกสถานการณ์ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้ทำความเพียร
พยายามที่จริงจัง พลังของการตระหนักรู้สามารถทำให้ลูกมีการเปลี่ยนแปลงที่ง่ายดายตลอดเวลา

คติพจน์: ให้ความรักของลูกปรากฏออกมาในรูปที่มีตัวตนของลูกและกลับมาหัดเทียบกับพ่อบราห์มา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อด้วยความรักแล้วลูกจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งได้ การไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองหมายถึงการกลายเป็นนายของโลก
- คำถาม:** อะไรคือความหมายที่แท้จริงของคำว่า “สวามี สัตกูรู พาดวงวิญญาณไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว”
- คำตอบ:** เมื่อดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามจากพ่อ และดวงวิญญาณตระหนักรู้จักพ่อด้วยดวงตานี้ เขาก็สามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่ง นั่นคือดวงวิญญาณได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บาบาพูดว่า ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฟ่งสายตาของลูกมาที่พ่อ นั่นคือจดจำพ่อ ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น แล้วลูกจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งได้ นั่นคือจากการมีความทุกข์ระทมและยากจนข้นแค้นลูกจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานไปหาใคร? ไปหาพ่อทางจิต ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปหาชีพบาบา ลูกรู้ว่าชีพบาบา คือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาว่าผู้เดียวนั้นคือครูสูงสุดและเป็นครูสูงสุดด้วยเช่นกัน “พาราม” หมายถึง สูงสุด ลูกต้องจดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกมีการพบปะด้วยดวงตา มีการจดจำกันว่าสวามี สัตกูรูนั้นได้พาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว ลูกจำเป็นต้องเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ใครที่ถูกพาไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว? แน่นอนที่จะกล่าวว่าเป็นทั้งโลก เพราะท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านคือผู้เดียวที่พาทุกคนออกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ลูกได้รับการเหลือบมองใด? จากดวงตาเหล่านี้หรือ? ไม่เลย ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของความรู้ที่ลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของเราทั้งหมด พ่อได้แนะนำดวงวิญญาณว่า จดจำพ่อ พ่ออธิบายแก่ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และตโมประธาน นี่คือชาติเกิดที่ 84 ของลูก และเวลานี้การเล่นนี้กำลังจบสิ้น แน่นอนที่การเล่นนี้ต้องจบสิ้นลง ทุกๆ วงจรโลกเก่าจะกลับมาใหม่ และแล้วโลกใหม่ก็กลับมาเก่า มีชื่อที่แตกต่างกัน โลกใหม่นั้นเรียกว่ายุคทอง พ่อได้อธิบายแล้วว่าเริ่มแรกลูกเคยอยู่ในยุคทอง และแล้วในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกก็ได้ไปผ่าน 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้กลับมาตโมประธาน หากลูกจดจำพ่อลูกจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่ง พ่อได้บอกลูกเป็นการส่วนตัวว่า จดจำฉัน ใครคือ “ฉัน”? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า ลูกๆ จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และเฟ่งรวมดวงตาของลูกมายังพ่อและลูกจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งได้ ฝ่าแต่จดจำพ่อต่อไป ไม่มีความยากลำบากใดๆ ในสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและเล่นบทบาทของเขาดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก เมื่อดวงวิญญาณลงมาที่นี้ลูกก็เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด และแล้วลูกต้องชำระรอยสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก เวลานี้ดวงวิญญาณไม่มีพลังกำลังหลงเหลืออยู่เลย เวลานี้แทนที่จะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งดวงวิญญาณกลับมาไม่มีความทุกข์ระทม นั่นคือยากจนข้นแค้น ดังนั้นพวกเขาจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งได้อย่างไร? คำพูดเหล่านี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและพ่ออธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก พ่ออธิบายพระเวท คัมภีร์ และภาพลักษณ์ต่างๆ ฯลฯ แก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้ให้มีการทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมาตามศรัทธา พวกเขาได้ทำภาพสัญลักษณ์ต่างๆ มากมายด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาไม่มีหน้าที่การงานใดๆ พ่อมาที่นี้และสอนลูกๆ มีคำกล่าวว่า พระเจ้าพูดและดังนั้นนั้นก็เป็ความรู้ของท่าน นักเรียนรู้ว่ามิใครบางคนเป็นครูคนนั้นครูคนนี้ ที่นี้ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสอนการศึกษาที่มีหัตถ์จรรยเช่นนั้นแก่ลูก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการศึกษาที่นั้นและการศึกษานี้ ขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษานั้นมันก็กลายเป็นกลางคืนและด้วยการศึกษานี้ลูกก็เข้าไปสู่กลางวัน ลูกได้เคยศึกษาเล่าเรียนการศึกษานั้นมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ที่นี้พ่อบอกลูกอย่างชัดเจนว่า เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ดวงวิญญาณก็จะสามารถซึมซับความรู้ได้ มีคำกล่าวว่าน้ำหนักของราชสีห์สามารถบรรจุในภาชนะทองคำเท่านั้น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นภาชนะทองคำ ลูกจะยังคงเป็นมนุษย์ แต่ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกเคยมี 24 กะรัตและเวลานี้ลูกได้กลับมา 9 กะรัต แสงของดวงวิญญาณที่เคยสว่างไสวในเวลานี้ได้ดับลง มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่แสงของเขานั้นสว่างไสวและผู้ที่แสงของเขานั้นดับลง เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าจะสามารถมีการจุดแสงให้สว่างได้อย่างไรและลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้อย่างไร พ่อพูดว่า จดจำพ่อ พ่อจะจดจำเป็นอย่างดีกับผู้ที่จดจำพ่อเป็นอย่างดี ลูกๆ รู้เช่นกันว่าเป็นเพียงพ่อ

ผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสามี ผู้ที่พาถูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแว็บเดียว ดวงวิญญาณของผู้นี้ก็สามารไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือแมลงเม่าและท่านก็ถูกเรียกว่าเป็นเปลวไฟ แมลงเม่าบางตัวก็เพียงแต่บินวนไปรอบๆ ในขณะที่แมลงเม่าอื่นๆได้ตระหนักรู้จักพ่อเป็นอย่างดีมากและตายในขณะที่มีชีวิต บ้างก็บินวนไปรอบๆและจากไปแล้วจะกลับมาใหม่ในบางครั้งท่านนั้นก็จากไปอีกครั้ง ทั้งหมดนี้เป็นการจดจำเกี่ยวกับยุคบรรจบพบกัน มีการทำคัมภีร์ขึ้นมาจากสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในเวลานี้ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและจากไปเมื่อได้ให้มรดกแก่ลูกแล้ว พ่อที่ไม่มีชีวิตจากัดจะให้มรดกที่ไม่มีชีวิตจากัดแก่ลูกอย่างแน่นอน มีการจดจำว่า “เป็นเวลา 21 ชั่วโมง” ใครที่ได้ให้มรดกในยุคทองแก่ลูก? พระเจ้า ผู้สร้างได้ให้มรดกเป็นเวลาครึ่งวงจรแก่สิ่งสร้างของท่าน ทุกคนจดจำท่าน ท่านคือพ่อ ครู สามีและสัตบุรุษด้วยเช่นกัน ลูกอาจจะเรียกคนอื่นว่าสามีหรือสัตบุรุษ แต่เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ พ่อเรียกว่าเป็นสัจจะเสมอ พ่อมาและให้สัจจะใด? พ่อทำให้โลกเก่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนแห่งสัจจะ เมื่อเป็นดินแดนแห่งสัจจะก็ไม่มีความอื่นคงอยู่ ดินแดนทั้งหมดนั้นปรากฏขึ้นภายหลัง ไม่มีใครรู้ถึงดินแดนแห่งสัจจะ ทุกคนรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับดินแดนที่คงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาเข้าใจผู้ก่อตั้งของศาสนาของเขาเองแต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสุริยวงศ์, จันทราราศีหรือสกลบรรพหิมของยุคบรรจบพบกัน ผู้คนนั้นเชื่อในประชาบิดาบรรพมา พวกเขาพูดว่า บรรพหิมคือลูกๆของบรรพมา อย่างไรก็ตามพวกเขาคือสิ่งสร้างทางร่างกายในขณะที่ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก พวกเขาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ลูกสิ่งสร้างที่เกิดจากปากนั้นบริสุทธิ์ ลูกได้กลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากแล้วก็ออกไปจากโลกที่สกปรกของอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เวลาลูกจะไปสู่โลกใหม่ นั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส โลกนั้นกลับมาใหม่และเก่า เวลาลูกรู้ว่าโลกได้กลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ไม่มีใครสามารถรู้สิ่งใดของหลายแสนปีได้ นี่คือเรื่องของเวลาสั้นๆ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อมาเมื่อเป็นการประณามศาสนาอย่างที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบาร์ต ในสถานที่อื่นไม่มีใครแม้กระทั่งรู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตนคือใคร พวกเขาได้ทำสิ่งกัมที่ใหญ่โตและวางสิ่งกัมไว้ที่นั่น ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าขนาดของดวงวิญญาณนั้นไม่มีวันใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า เช่นที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลายดังนั้นพ่อก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด สูงสุดหมายถึงท่านบริสุทธิ์และปราศจากกิเลสเสมอ ลูกดวงวิญญาณเคยปราศจากกิเลสด้วยเช่นกัน โลกก็เคยปราศจากกิเลสเช่นกัน นั่นเรียกว่าเป็นโลกใหม่ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ และแล้วโลกก็กลับมาเก่าอย่างแน่นอน องค์กาลดลงมาเรื่อยๆ อาณาจักรสุริยวงศ์ก็ได้ลดน้อยลงไป 2 องค์และแล้วก็เก่าลงเรื่อยๆ และแล้วแผ่นดินอื่นๆทั้งหมดก็ปรากฏขึ้น สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าเป็นส่วนประกอบ(by plots) อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ปะปนกัน ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นตามแผนของละครจะซ้ำรอย เมื่อหัวหน้าของชาวพุทธได้มาเขาก็ได้เปลี่ยนผู้คนมากมายไปสู่ศาสนาพุทธ เขาได้เปลี่ยนศาสนาของบุคคลเหล่านั้น ชาวฮินดูเปลี่ยนศาสนาของพวกเขาเองเพราะการกระทำของพวกเขาที่ตกต่ำ พวกเขาจึงกลายเป็นคนที่เสื่อมลงในศาสนาของเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาไปสู่หนทางแห่งบาป ผู้คนนั้นก็จะไปที่วัดจากันนาทแต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาเองมีกิเลสและดังนั้นพวกเขาจึงได้วาดภาพลักษณะที่มีกิเลส พวกเขาไม่เข้าใจว่าเหล่าเทพได้กลายเป็นเช่นนั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปสู่หนทางแห่งบาป ภาพลักษณ์เหล่านั้นเป็นของเวลานั้น ชื่อ“เทพ”นั้นดีมาก ฮินดูนั้นเป็นชื่อที่ได้มาจากคำว่าฮินดูสถาน เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกตนเองว่าฮินดู นี่เป็นความผิดพลาดที่ใหญ่มากเช่นนั้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เมื่อใดก็ตามที่มีความไม่ถูกต้องและไร้ศีลธรรมอย่างที่สุดพ่อจะมา... บาบามาในบาร์ต ท่านไม่ได้พูดว่าท่านมาในฮินดูสถาน นี่คือนิบาร์ต ไม่มีฮินดูสถานหรือศาสนาฮินดู ผู้คนของอิสลามก็ได้ให้ชื่อนั้นว่าฮินดูสถาน สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ลูกควรจะเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก นี่คือการรู้ด้วยเช่นกัน ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และไปสู่หนทางแห่งบาป พวกเขา ก็กลับมาตกต่ำ และแล้วผู้คนก็ไปอยู่เบื้องหน้าของรูปปั้นบูชาและพูดว่า ท่านปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ในขณะที่เราเป็นคนบาปที่มีกิเลส ไม่มีใครในแผ่นดินอื่นที่จะพูดว่าพวกเขาตกต่ำและพวกเขาไม่มีคุณธรรมใดๆเลย ลูกจะไม่มีวันได้ยินใครในบรรดาพวกเขาพูดเช่นนั้น ชาวซิกข์เองก็นั่งอยู่เบื้องหน้าคัมภีร์กรันท์แต่พวกเขาไม่เคยพูดว่า นานักท่านนั้นปราศจากกิเลสในขณะที่เรามีกิเลส ผู้ที่เป็นสาวกของนาคก็จะได้ใส่กำไลมือ นั่นคือสัญลักษณ์ของผู้ที่ปราศจากกิเลส แต่พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่มีกิเลส พวกเขาเพียงแต่เก็บสัญลักษณ์นั้นไว้อย่างผิดๆ เช่นที่ชาวฮินดูผูกเส้นด้ายศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ทุกวันนี้พวกเขาไม่มีความเชื่อในศาสนา เวลานี้หนทางความเลื่อมใสศรัทธายังคงดำเนินต่อไป สิ่งนี้เรียกว่าเป็นลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา ลัทธิของความรู้ที่นั้นคงอยู่ในยุคทอง เหล่าเทพของยุคทองปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในยุคเหล็กไม่สามารถมีใครที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ ภู่อื่นๆทั้งหมดคือผู้ที่ป็นของหนทางสันโดษ พลังของหนทางครอบครัวก็กลับมาแข็งแกร่งขึ้น พ่อพูดว่า ลูกไม่สามารถบรรลุถึงพ่อได้จากสิ่งที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมา เมื่อพ่อมาพ่อพาทุกคนไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแว็บเดียว มีการจดจำกันว่าสามี, สัตบุรุษพาทุกคนข้ามฟากไปด้วยการเหลือบมองเพียงแว็บเดียว เหตุใดลูกจึงได้มาที่นี่? เพื่อที่จะสามารถอยู่เหนือทุกสิ่ง เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลก จดจำพ่อและลูกจะสามารถไปอยู่เหนือ

ทุกสิ่ง ไม่มีใครจะพูดว่าด้วยการทำสิ่งนั้นท่านจะกลายเป็นเช่นนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ลักษณะและ นารายณ์กลายเป็นอย่างที่เราเป็นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้ พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูกๆ ผู้นี้ใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาไม่ บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นสิ่งนี้ พ่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเองแก่ลูกและพาลูกไปอยู่เหนือด้วยการเหลือบมอง เพียงแว็บเดียวด้วยเช่นกัน ลูกพูดสิ่งนี้กับใคร? กับสัตว์ผู้เดียว มีกูรูเหล่านั้นอยู่มากมายและผู้เป็นแม่ที่นำเสนอสารก็ไร้ เดียงสา ลูกทั้งหมดคือลูกของพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา พวกเขาพูดถึงขางก้าว่าเขาได้เปิดตาและการทำลายล้างก็เกิดขึ้น นั่นก็จะ เป็นบาป พ่อจะไม่ให้แนวทางปฏิบัติสำหรับงานเช่นนั้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งอื่น พ่อไม่ได้ให้แนวทางปฏิบัติ เช่นนั้น วิทยาศาสตร์ทั้งหมดนั้นมีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขากำลังทำลายวงศ์สกุล ของตนเอง พวกเขาถูกผูกมัดไว้ด้วยสิ่งนั้น พวกเขาไม่สามารถละทิ้งมันไปได้ ชื่อของพวกเขาได้รับการประกาศเกียรติคุณ อย่างมาก พวกเขาไปยังดวงจันทร์ แต่ไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น ลูกๆ ที่แสนหวานให้สายตาของลูกมุ่งตรงมาที่พ่อ นั่น คือ โอ้ ดวงวิญญาณจดจำพ่อของลูก และลูกจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งได้ พ่อพูดว่า พ่อจดจำผู้ที่จดจำพ่อ พ่อจดจำผู้ที่ ทำงานรับใช้เพื่อพ่อและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับพลัง จากลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ผู้ที่อยู่เหนือทุกสิ่งจะกลายเป็นราชา ได้มีการจดจำกันว่า ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียว ผู้เดียวนั้นคือผู้ไม่มีตัวตน ลูกดวงวิญญาณไม่มี ตัวตนเช่นกัน พ่อพูดว่า จดจำพ่อ ลูกเองก็พูดว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ลูกพูดสิ่งนี้กับใคร? กับบราห์มา, วิษณุหรือขาง ก้าหรือไม่? ไม่เลย ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวเท่านั้นและท่านบริสุทธิ์เสมอ ท่านเรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ พ่อเองบอก ความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก ท่านรู้คัมภีร์ทั้งหมด ชันยาสซีได้รับสมญาด้วยการศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ในขณะที่พ่อได้รับสมญาของท่านเรียบร้อยแล้ว พ่อจะไม่ประกาศสิทธิ์ในสมญานั้นโดยการศึกษา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นแมลงเม่าที่ตายในขณะที่มีชีวิตในเปลวไฟ ไม่ใช่ผู้ที่เพียงแค่บินวนไปรอบๆ เพื่อที่จะดูดซับการศึกษาของ พระเจ้า จงทำให้สติปัญญาของลูกนั้นบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

2. ตัดขาดจากทุกคนอื่นและคงอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียว ไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการจดจำระลึกถึงผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงตนเองผู้ได้รับพรจากผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจโดยมีการตระหนักรู้ใน หัวใจของลูก เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องมีการตระหนักรู้ที่แท้จริงของสองสิ่งในหัวใจของลูก: 1) การตระหนักรู้ถึงความอ่อนแอของลูก 2) ตระหนักรู้ของสถานการณ์ และความปรารถนาและความรู้สึกในจิตใจของผู้ที่ กลายเป็นเครื่องมือสำหรับบางสิ่ง เข้าใจเหตุผลสำหรับข้อสอบของสถานการณ์ที่เลวร้าย และให้การตระหนักรู้ที่สูงส่งนั้นทำให้ตนเองสอบผ่าน สภาพของลูกเองสูงส่งและสถานการณ์ที่เลวร้ายเป็นข้อสอบ การตระหนักรู้นี้จะสามารถทำให้ลูกเปลี่ยนแปลงตนเองได้อย่างง่ายดาย เมื่อลูกตระหนักรู้ในสิ่งนั้นด้วย หัวใจที่ซื่อสัตย์ ลูกจะได้รับพรจากผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจ

คติพจน์: ทายาทคือผู้ที่พร้อมเสมอและพูดว่า “ จี ฮาซุร์ (ขอรับท่าน) ฉันอยู่ที่นี่” ในทุกสถานการณ์

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีตามศรัทธาเท่านั้นที่จะได้รับรางวัลของอาณาจักร เวลานั้นลูกๆ ได้กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและดังนั้นลูกๆจะได้รับรางวัลที่ใหญ่มาก
- คำถาม:** การร่ายรำของความรู้ของพ่อเป็นไปอย่างดีมากเบื้องหน้าของลูกคนไหน?
- คำตอบ:** การร่ายรำของความรู้ของพ่อเป็นไปอย่างดีมากเบื้องหน้าผู้ที่มีความใส่ใจต่อความรู้และผู้ที่มีความซาบซึ้งของโยคะ นักเรียนตามลำดับกันไป แต่นี่คือโรงเรียนที่มหัศจรรย์ บางคนไม่มีความรู้ใดๆเลย พวกเขาเพียงแต่มีความรักและความศรัทธาและพวกเขาก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกด้วยความรักและศรัทธานั้น

โอม ชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ทางจิต ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้ทางจิต เพียงผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก และท่านนั้นเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ทุกคนก็มีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะของตนเอง นักกฎหมายคือนักกฎหมายและหมอก็คือหมอ หน้าที่และบทบาทของแต่ละคนนั้นแยกจากกัน ทุกดวงวิญญาณได้รับบทบาทเฉพาะของตนเองซึ่งไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์! พวกเขาร้องเพลง ดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายตรงกึ่งกลางหน้าผาก มีการจดจำกันว่าร่างกายคือบัลลังก์ของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน เป็นจุดที่เล็กมากและเป็นนักแสดงร่วมกับดวงวิญญาณอื่นทั้งหมด รูปลักษณะของชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับของชาติเกิดอื่น บทบาทของชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับบทบาทของชาติเกิดอื่น ไม่มีใครรู้ในสิ่งที่เขาเคยเป็นในอดีตหรือสิ่งที่เขาจะกลายเป็นในอนาคต เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งหนึ่งในยุคบรรจบพบกันและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ในตอนเช้าเมื่อลูกนั่งในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง แสงของดวงวิญญาณที่ได้ดับไปได้ถูกจุดขึ้น เป็นเพราะดวงวิญญาณถูกปกคลุมด้วยสนิมอย่างมาก พ่อทำงานของช่างทองด้วยเช่นกัน พ่อชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ที่มีอัลลอยด์ปะปนอยู่ในตัวเขา อัลลอยด์ได้ปะปนอยู่ไหม? เงิน ทองแดง เหล็ก ฯลฯ คือชื่อที่ให้ไว้กับยุคต่างๆ ยุคทองและยุคเงินลูกนั้นสโตประธานและแล้วลูกก็ไปสู่สภาพของสโต โรโซ และตโม ไม่มีมนุษย์หรือกูรูใดที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ มีเพียงสัจกูรูเดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดถึงบัลลังก์อมตะของสัจกูรู กูรูนั้นต้องการบัลลังก์ เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณมีบัลลังก์ของตนเอง ในทำนองเดียวกัน ท่านก็ต้องใช้บัลลังก์ด้วย ท่านพูดว่า ไม่มีใครในโลกที่จะรู้ว่าพ่อใช้บัลลังก์ใด ผู้คนเหล่านั้นก็เคยพูดว่า “เนติ เนติ”(ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เราไม่รู้ ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกไม่รู้ถึงสิ่งใดเลยก่อนหน้านี้ ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลยก็เรียกว่าไม่รู้คิด ผู้คนของบาร์ตเชื่อว่าพวกเขาเคยเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก โชคของอาณาจักรเคยเป็นของพวกเขา เวลานั้นพวกเขาได้กลับมาไม่รู้คิด พ่อพูดว่า แม้ว่าลูกจะศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ และทุกสิ่ง เวลานั้นลูกต้องลืมทุกสิ่ง เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก สาวกของชันยาซีก็อยู่ที่บ้านด้วยเช่นกัน ผู้ที่เป็นสาวกที่แท้จริงอยู่กับพวกเขา บางคนก็อยู่ที่ใดที่หนึ่งและผู้อื่นก็อยู่ที่อื่น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งนี้เรียกว่าการร่ายรำของความรู้ โยคะคือความเยียบสงบแต่มีการร่ายรำของความรู้ ลูกต้องคงอยู่ในความเยียบสงบอย่างสมบูรณ์ในโยคะ พวกเขาพูดถึงความเยียบสงบ ความเยียบสงบ 3 นาที อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ชันยาซีเข้าไปในป่าเพื่อความสงบ แต่พวกเขาไม่สามารถได้รับความสงบที่นั่น มีเรื่องราวของราชินีผู้ที่ยอมหาสร้อยคอของเธอซึ่งอยู่รอบคอของเธอเอง สิ่งนี้กล่าวถึงความสงบ ตัวอย่างที่พ่อให้ในเวลานี้และแล้วก็จะคงต่อเนื่องในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเปลี่ยนโลกเก่าในเวลานี้และกำลังทำให้โลกใหม่ พ่อกำลังทำให้โลกนั้นสโตประธานจากตโมประธาน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าโลกนี้ตโมประธานและไม่บริสุทธิ์เพราะทุกคนเกิดมาด้วยกิเลส เหล่าเทพไม่ได้เกิดมาด้วยกิเลส สิ่งนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาพูดถึงโลกที่ปราศจากกิเลสแต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกได้กลับมาไม่เคารพแก่การกราบไหว้บูชาแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกจะไม่มีวันพูดถึงสิ่งนี้กับบาบา พ่อไม่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เมื่อใดก็ตามที่มีการประณามศาสนาเช่นนั้น... ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่อ่านคำประพันธ์เช่นนั้นโดยที่ไม่ได้เข้าใจความหมายอะไรเลย พวกเขาคิดว่ามันคือร่างกายที่กลับมาไม่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ก่อน เหตุนี้เองร่างกายจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ อัลลอยด์ได้ปะปนเข้าไปในทองคำ และแล้วเครื่องประดับที่ทำขึ้นมาจากทองคำนั้นก็เป็นอย่างนั้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่า มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายทุกร่างกาย คำพูดที่ว่า“สิ่งมีชีวิต”ไม่ใช่ “สิ่งมีชีวิตสูงสุด” และ“ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่” ไม่ใช่ “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” เป็นดวงวิญญาณที่นำร่างกายที่แตกต่างกันมาใช้และเล่นบทบาทของเขา ดังนั้นโยคะคือความเยียบสงบอย่างสมบูรณ์ นี่คือการร่าย

รำของความรู้ การรำรำของความรู้ของพ่อเกิดขึ้นเบื้องหน้าของผู้ที่ฉลาดหลักแหลม พ่อรู้ว่าแต่ละคนมีความรู้มากเพียงใด และแต่ละคนมีความซำซังของโยคะมากเพียงใด ครูก็จะรู้สิ่งนี้ พ่อรู้ด้วยเช่นกันว่าใครคือลูกที่เต็มไปด้วยคุณธรรมและดี มาก ลูกที่ดีที่ได้รับการเชื่อเชียวไปทุกหนแห่ง ลูกๆตามลำดับกันไป ปวงประชาเช่นกันถูกสร้างขึ้นมามาตามลำดับกันไปตาม ความเพียรพยายามของพวกเขา นี่คือโรงเรียนหรือพาทซาลา(สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) ทุกคนนั่งตามลำดับกันไปในพาท ซาลาเสมอ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งฉลาด และผู้หนึ่งผู้น้อยอยู่ในระดับมาตรฐานปานกลาง นี่คือชั้นเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่สามารถทำให้ใครนั่งตามลำดับกันไปได้ที่นี้ บาบารู้ว่าเมื่อใครบางคนนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านที่ไม่มีความรู้ใดๆในตัว เขา,เขาเพียงแต่มีความรักและศรัทธาท่านั้น เขาไม่มีทั้งความรู้และการจดจำระลึกถึง เขามีเพียงแค่ศรัทธาว่านี่คือบาบา และที่เขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากท่าน ทุกคนจะได้รับมรดกแต่สถานภาพในอาณาจักรนั้นตามลำดับกันไป ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากก็ได้รับรางวัลที่ดีมาก ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่ให้รางวัลแก่ทุกคน ผู้ที่ให้คำแนะนำและเพียรพยายาม อย่างหนักก็ได้รับรางวัล เวลานั้นลูกก็จะสามารถมีความสงบที่แท้จริงในโลกได้อย่างไร พ่อได้บอกลูกแล้ว ให้ถามผู้คน เหล่านั้นว่าเคยมีความสงบในโลกเมื่อใด ท่านเคยได้ยินหรือเคยได้เห็นหรือไม่? ท่านกำลังร้องขอความสงบประเภทใด? สิ่งนั้นคงอยู่เมื่อใด? ลูกสามารถถามคำถามเหล่านี้เพราะลูกรู้คำตอบ ลูกจะเรียกผู้ที่ถามคำถามแต่ตัวเขาเองไม่รู้คำตอบนั้น ว่าอย่างไร? ลูกสามารถถามพวกเขาในหนังสือพิมพ์ ท่านกำลังมองหาความสงบประเภทใด? ความสงบนั้นคงอยู่ในที่ที่เรา ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ พ่อพูดว่า ก่อนอื่นจดจำดินแดนแห่งความสงบและประการที่สองจดจำดินแดนแห่งความสุข เนื่องจากไม่มีความรู้ของวงจรโลกอย่างสมบูรณ์พวกเขาจึงได้พูดสิ่งที่เป็นเท็จอย่างมากมาย ฯลฯ ลูกๆ รู้ว่าเรากำลังจะ กลายเป็นผู้ที่มิมงกุฏทั้งสอง เราเคยเป็นเทพและเวลานี้กลายเป็นมนุษย์ เทพก็เรียกว่าเป็นเทพ พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาจึงไม่ถูกเรียกว่าเป็นมนุษย์ ผู้ที่มีข้อบกพร่องก็พูดว่า ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมเลย พวกเขาเพียง แค่ร้องเพลงต่อไปเรื่อยๆเกี่ยวกับเรื่องราวที่พวกเขาเคยได้ยินในคัมภีร์ พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญเหมือนนกแก้วที่ถูก สอนให้พูด พวกเขาพูดว่า บาบามาและทำให้เราทั้งหมดบริสุทธิ์ ในความเป็นจริง บราห์มโลกไม่สามารถเรียกว่าเป็นโลก ลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น อันที่จริงนี่คือโลกเดียวเท่านั้นที่ลูกเล่นบทบาทของลูก นั่นคือดินแดนแห่งความเจียบสงบ พ่ออธิบายว่า พ่อหนึ่งท่านและให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกๆ พ่อเข้ามาในผู้ที่รู้จักชาติเกิดของตนเอง ลูกได้ยินสิ่งนี้ในเวลานี้ พ่อเข้ามาในผู้หนึ่ง นี่คือโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ โลกของราวัน ผู้ที่เคยเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อันดับแรกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อันดับสุดท้าย พ่อทำให้เขากลายเป็นพาหนะของพ่อ ในเวลานี้คนแรกได้มาที่นี้ในตอนท้าย(ตอนจบ) เขาต้องกลายเป็นอัน ดับแรกอีกครั้งหนึ่ง ได้มีการอธิบายไว้ในรูปภาพด้วยเช่นกันว่าพ่อดำเนินการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วย บราห์มา ไม่มีการกล่าวว่าพ่อมาในศาสนาเทพ ดวงวิญญาณของร่างกายที่พ่อเข้ามาจะกลายเป็นนารายณ์ ไม่มีวิษณุอื่น ใด นั่นเป็นคู่ของลักษมีและนารายณ์หรือราเดและกฤษณะ ไม่มีใครรู้ว่าวิษณุคือใคร พ่อพูดว่า พ่อบอกลูกถึงความลับของ พระเวท,คัมภีร์และรูปภาพทั้งหมด ฯลฯ ผู้ที่พ่อเข้ามาก็กลายเป็นสิ่งนี้ นี่คือหนทางครอบครัว บราห์มาและสรัสวดีนี่ต่อมาก ลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อเข้ามาในผู้หนึ่ง(บราห์มา)และให้ความรู้แก่บราห์มินและบราห์มานี้ก็ได้ยินสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ท่านได้ยินเป็นคนแรก นี่คือแม่น้ำพรหมบุตรที่ใหญ่โต เมล่ำ(การพบกัน)ของมหาสมุทรและแม่น้ำพรหมบุตรได้เกิดขึ้น เม ล่ำที่ใหญ่โตนั้นก็เกิดขึ้นที่ที่มีการบรรจบกันของมหาสมุทรและแม่น้ำ พ่อเข้ามาในผู้หนึ่ง และแล้วผู้หนึ่งก็กลายเป็นสิ่งนั้น ใช้ เวลาเพียงหนึ่งวินาทีที่ผู้หนึ่งกลายเป็นเช่นนั้น(บราห์มาเป็นวิษณุ) ท่านได้มีนิมิตและก็มีศรัทธาในทันทีว่าท่านจะกลายเป็น สิ่งนั้น พ่อกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นทำไมพ่อจึงควรที่จะทำงานหนักที่เหนื่อยยากเหมือนลำนี้เล่า? พ่อปล่อย วางจากทุกสิ่ง ในครั้งแรกเมื่อลูกรู้ว่าบาบาได้มาแล้วและโลกนี้กำลังจะจบสิ้นลง ลูกก็วิ่งมาอย่างรวดเร็ว บาบามาไม่ได้ลักพา ตัวลูก ใช้ บัทธิจะต้องมีการสร้างขึ้นมามา พวกเขาพูดว่ากฤษณะลักพาตัวพวกเขา โอเค ถ้ากฤษณะลักพาตัวพวกเขา กฤษณะก็ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นราชินี ดังนั้นลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลกด้วยความรู้นี้ นี่เป็นสิ่งที่ ดี ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องถูกดูหมิ่น แล้วลูกก็พูดว่า เมื่อลูกถูกประณามเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นคารันกีธาร์ (ผู้ที่มีมงกุฎ หางนกยูง) เป็นชีพบาบาผู้ที่ได้รับการถูกดูหมิ่น พวกเขาประณามท่านอย่างมาก พวกเขาพูดว่า ฉัน ดวงวิญญาณคือดวง วิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ เวลานั้นพ่ออธิบายว่า ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ฉัน ดวงวิญญาณคือบราห์มิ นในเวลานี้ สกูลบราห์มินคือสกูลที่สูงส่งที่สุด สกูลบราห์มินไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นราชวงศ์ ราชวงศ์คือที่ที่มีอาณาจักร นี่คือสกูลของลูก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก เราบราห์มินกำลังจะกลายเป็นเทพ และเหตุนี้เองเราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่างแน่นอน จะไม่มีวันออฟเฟอร์ไบค์ที่เป็นบูห์,ยาสูบ ฯลฯ ให้แก่เหล่าเทพ ที่ศรีนาถาวรีพวกเขาถือออฟเฟอร์ไบค์ที่อุดม สมบูรณ์และอาหารบำรุงสุขภาพ พวกเขาทำไบค์มากมายที่พวกเขาสามารถขายไบค์นั้นได้ที่ร้านที่ผู้ที่จาริกแสวงบุญมาซื้อ ผู้คนก็มีความรักและความศรัทธาอย่างมากต่อสิ่งนั้น สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง จะไม่มีแมลงวันใดๆ ฯลฯ ที่จะ ทำลายสิ่งใดที่นั่น จะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บใดๆเช่นนั้น ฯลฯ บุคคลสำคัญก็มีความสะอาดเป็นอย่างมาก สิ่งเหล่านั้นไม่ได้ คงอยู่ที่นั่น ไม่มีโรคภัยใดๆที่นั่น โรคภัยไข้เจ็บเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในยุคทองแดงเป็นต้นมา พ่อมาและทำให้ลูกมี

สุขภาพพลานามัยที่ดีเสมอ ลูกเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อซึ่งลูกจะกลับมามีพลานามัยที่ดีเสมอ ลูกมีช่วงชีวิตที่ยาวนานด้วยเช่นกัน เป็นเพียงเรื่องของเมื่อนานนี้เท่านั้นที่เมื่อลูกเคยมีอายุขัยถึง 150 ปี ในเวลานี้มีช่วงอายุขัยโดยเฉลี่ย 40 – 45 ปี เพราะผู้คนเหล่านั้นเป็นโยคีในขณะที่ผู้คนเหล่านี้คือโบคี(ผู้ที่ซ่อนแหว่ในความสุขด้วยการใช้ประสาทสัมผัส) ลูกคือราชาโยคีและราชาฤๅษีและเหตุนี้เองลูกจึงบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามนี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ไม่ใช่เดือนหรือปีแห่งการบรรจบกัน พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆวงจรในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกทุกวัน แต่ถึงกระนั้นก็ตามพ่อพูดว่า อย่าได้ลืมหนึ่งสิ่ง หากลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์แล้วจงจดจำพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งศาสนาของร่างกายทั้งหมด เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อมาเพื่อให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสะอาดซึ่งลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ที่นี้ผู้คนเกิดมาด้วยกิเลส เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะสละรองเท้าเก่าของลูกและรับรองเท้าใหม่ ได้มีการจดจำกันถึงลูกว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกผู้เป็นแม่เปิดประตูไปสู่สวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะจุดแสงของดวงวิญญาณ นิ่งในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่สนิมนี้จะถูกขจัดออกไป อัลลอยด์ที่ปะปนในดวงวิญญาณต้องถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกต้องกลายเป็นทองคำแท้

2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในรางวัลของสถานภาพที่สูงจากพ่อ พร้อมกับการมีศรัทธาและความเลื่อมใสศรัทธา จงกลับมามีความรู้และมีคุณธรรมด้วยเช่นกัน แสดงให้เห็นสิ่งนี้โดยการทำงานรับใช้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับและแสดงเครื่องประดับของความบริสุทธิ์บนใบหน้าของลูกและในพฤติกรรมของลูก

ความบริสุทธิ์คือเครื่องประดับของชีวิตบราห์มิน ให้ทุกคนได้สัมผัสกับเครื่องประดับของความบริสุทธิ์ในทุกขณะบนใบหน้าและในพฤติกรรมของลูก ให้เครื่องประดับของความบริสุทธิ์ปรากฏให้เห็นในดริชตีของลูกบนใบหน้าและมือและเท้าของลูก ให้แต่ละคนพูดว่า “ความบริสุทธิ์นั้นปรากฏให้เห็นในรูปลักษณะของผู้นี้” ให้มีประกายของความบริสุทธิ์ในดวงตาของลูกและรอยยิ้มของความบริสุทธิ์บนใบหน้าของลูก ให้พวกเขาไม่เห็นสิ่งอื่นใด สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับด้วยเครื่องประดับของความบริสุทธิ์

คติพจน์: ความสัมพันธ์และสายใยที่ไร้ประโยชน์ทำให้บัญชีของลูกว่างเปล่า และดังนั้นจงจบสิ้นทุกสิ่งที่ไร้ประโยชน์

*** โอม ขานติ ***

โวลีที่แท้จริงหมายถึงการกลับมาวิสุทธิสมบูรณ์และประสานชั้นสการให้สอดคล้องกลมกลืนกัน

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูลูกๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสูงสุดของท่านในทุกหนแห่ง มีดวงวิญญาณใดในโลกนี้ที่สูงกว่าลูกและสูงส่งยิ่งกว่าลูกๆ ไหม? ลูกเป็นลูกของพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด วันไปรอบวงจรแล้วดูซิว่าลูกสามารถจะพบใครที่มีสถานภาพที่สูงกว่าหรือไม่ เมื่อลูกเป็นผู้ปกครอง มีใครที่มีอำนาจที่ยิ่งใหญ่มากกว่าของลูกหรือไม่? ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับการได้รับการกราบไหว้บูชาและการได้รับการยกย่อง มีใครที่ได้รับการกราบไหว้บูชาในระดับเดียวกันและในลักษณะที่ถูกต้องหรือไม่? ความลับของละครที่มหัศจรรย์ก็คือลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งในรูปที่มีชีวิตของลูก ในเวลานี้รู้และตระหนักถึงรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ของลูกบนพื้นฐานของความรู้ ในด้านหนึ่งมีลูกดวงวิญญาณที่มีชีวิต และอีกด้านหนึ่งมีภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกสามารถเห็นรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูกหรือไม่? ลูกเห็นพวกเขาไหม? ลูกคงอยู่ทั้งในรูปที่ไม่มีชีวิตที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและรูปที่มีชีวิตของลูก นี่เป็นการละเล่นที่มหัศจรรย์มาก! ในเรื่องเกี่ยวกับอำนาจของลูก อำนาจที่ลูกมีนั้นเป็นอิสระจากอุปสรรคตลอดทั้งวงจร มีเพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นที่มีอำนาจที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนเช่นนั้น มีหลายคนกลายเป็นราชา แต่ลูกผู้เป็นจักรพรรดิของโลกและราชวงศ์ของจักรพรรดิของโลกนั้นเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นลูกเป็นผู้ที่สูงสุดในอำนาจและลูกสูงสุดในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูกด้วย เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันลูกมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกจากพระเจ้า ลูกมีสิทธิ์ที่จะเฉลิมฉลองการพบปะกับพระเจ้าและลูกมีสิทธิ์ที่จะได้รับความรักจากพระเจ้า มีใครอีกไหมที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณในครอบครัวของพระเจ้า? มีเพียงลูกเท่านั้นที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกกลายเป็นสิ่งนี้แล้วหรือลูกยังจะต้องกลายเป็นสิ่งนี้? เวลานี้ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้แล้ว เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกและกลับมาสมบูรณ์พร้อมและกลับบ้านพร้อมกับพ่อ ความสุขของยุคบรรจบพบกัน, การได้มาซึ่งการบรรลุผลของยุคบรรจบพบกัน, และเวลาของยุคบรรจบพบกันนั้นเป็นสิ่งที่สวยงามมากใช่ไหม? สิ่งเหล่านี้น่ารักมาก! เวลาของยุคบรรจบพบกันของลูกนี้น่ารักกว่าเวลาแห่งการปกครองของลูกใช่ไหม? น่ารักกว่าไหมหรือลูกต้องการไปที่นั่นอย่างรวดเร็ว? ในกรณีนั้น ทำไมลูกถึงถามบาบาว่าเมื่อใดที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น? ลูกยังคงสงสัยว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อใด และจะเกิดอะไรขึ้น และลูกจะอยู่ที่ไหนในเวลานั้น บัพดาตากล่าวว่า: ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะอยู่กับพ่อ ไม่ว่าลูกจะอยู่กับพ่อในรูปที่มีตัวตนหรือในรูปที่ละเอียดอ่อน ไม่มีอะไรจะเกิดขึ้นกับลูก ลูกเคยได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องราวในช่วงเวลาของสคริปาบาแล้วใช่หรือไม่? ลูกจำเรื่องราวนี้ได้ไหม? เกิดอะไรขึ้นกับลูกแวมชะณะที่อยู่ในเตาเผา? พวกเขาอยู่อย่างปลอดภัยใช่ไหม? หรือพวกเขาถูกเผาไหม้? พวกเขาทั้งหมดยังคงปลอดภัย ดังนั้นเมื่อลูกอยู่กับพ่อ ลูกก็จะอยู่อย่างปลอดภัย หากสติปัญญาของลูกไปเชื่อมโยงอยู่กับที่อื่น ลูกจะได้รับผลกระทบจากสิ่งนั้น ลูกจะได้รับอิทธิพลไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อลูกอยู่ในรูปรวมกับพ่อ ลูกจะไม่สามารถอยู่โดยลำพังได้แม้แต่วินาทีเดียว ลูกจะอยู่อย่างปลอดภัย บางครั้งในขณะที่ทำงาน ลูกคิดว่าตัวเองอยู่คนเดียว ลูกอุทานว่า "ฉันจะทำอะไรได้? ฉันอยู่คนเดียว! ฉันมีงานต้องทำมากมาย!" ลูกจะเหนื่อยล้า แล้วทำไมลูกจึงไม่ทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของลูก? ลูกต้องการที่จะให้ใครบางคนที่มีสองแขนเป็นมิตรร่วมทางของลูก ทำไมลูกไม่ทำให้ผู้เดียวที่มีพนักแขนเป็นมิตรร่วมทางของลูกล่ะ? ใครสามารถให้ความร่วมมือกับลูกได้มากกว่านี้: ผู้ที่มีพนักแขนหรือผู้ที่มีสองแขน?

บราห์มา कुमार และกุมารีแห่งยุคบรรจบพบกันไม่สามารถอยู่โดยลำพังได้ มันเป็นเพียงแต่ว่าลูกยังอยู่กับการทำงานรับใช้และทำคาร์มาโยคะอย่างมากจนลูกลืมที่จะเป็นมิตรร่วมทางกับบาบาจึงทำให้ลูกเหนื่อยล้า แล้วเมื่อลูกเหนื่อยล้า ลูกก็จะนึกถึงบาบาและก็ถามว่า "ตอนนี้ฉันจะทำอะไรได้?" อยู่ได้เหนื่อยล้า! บัพดาตามาเพื่อเป็นมิตรร่วมทางกับลูกตลอดเวลา เมื่อลูกตื่น, ลูกขึ้น, ดำเนินการกระทำ, ทำงานรับใช้ และเมื่อลูกเข้านอน พ่อบราห์มากลายเป็นอะแนคเพื่อให้ความร่วมมือกับลูก ความเร็วของความร่วมมือในรูปที่อะแนคนั้นเร็วกว่าความเร็วในรูปที่มีตัวตน เหตุนี้เองพ่อบราห์มาจึงเปลี่ยนที่พนักของท่าน ทั้งพ่อชี้ว่าและพ่อบราห์มาพร้อมเสมอที่จะให้ความร่วมมือกับลูก ทันที่ลูกจดจำระลึกถึงบาบา ลูกจะได้สัมผัสกับความร่วมมือของท่าน อย่างไรก็ตามลูกจดจำแต่งงานรับใช้อยู่เสมอ เพียงแค่งานรับใช้ และงานรับใช้มากขึ้นเท่านั้น ลูกวางพ่อไว้ข้างๆ ก่อน เพื่อให้ท่านสังเกตการณ์ทุกสิ่งจากที่นั่น ดังนั้นพ่อจึงเพียงเฝ้าดูทุกสิ่งในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าลูกสามารถทำทุกสิ่งได้ด้วยตัวเองมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องกลับมาที่นั่น ดังนั้นอย่าได้ทิ้งความเป็นมิตรร่วมทางของบาบาไป ให้บาบาผูกติดอยู่กับลูกอย่างเป็นสิทธิ์ของลูกและด้วยสายใยแห่ง

ความรักอันละเอียดอ่อนของคุณ เนื่องจากสายใยนี้หลวมเล็กน้อย ความรักของคุณจึงหย่อนยานและคุณทำให้สิทธิ์ของคุณออกไปจากสำนักของคุณ อย่าได้ทำเช่นนี้อีกต่อไป! ผู้ทรงพลังอำนาจกำลังเสนอความเป็นมิตรร่วมทางของท่านแก่คุณ ดังนั้นคุณเคยได้รับการเสนอเช่นนั้นตลอดช่วงเวลาที่เหลือของทั้งวันหรือไม่? คุณไม่เคยใช้ไหม? ดังนั้นบัดนี้คุณยังคงเฝ้าดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเพื่อดูว่าคุณสามารถทำทุกสิ่งด้วยตนเองได้มากเพียงใด

ดังนั้นทำให้ความสุขและโชคของคุณในยุคบรรจบพบกันปรากฏออกมา เนื่องจากคุณไม่วาง,สติปัญญาของคุณจึงยังอยู่กับที่อื่นและความตระหนักรู้ของคุณในสิ่งนั้นก็กลับมาหลอมรวม ลองพิจารณาสิ่งนี้: หากคุณถูกถามว่าคุณจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่ หรือคุณลืมท่านตลอดทั้งวัน คุณจะตอบว่าอย่างไร? ไม่! มันถูกต้องที่จะบอกว่าคุณจดจำระลึกถึงท่าน อย่างไรก็ตามการจดจำระลึกถึงท่านปรากฏออกมาหรือมันอยู่อย่างหลอมรวมหรือไม่? สภาพของคุณเป็นเช่นไร? สภาพของคุณคือสภาพที่สำนักได้ปรากฏออกมาหรือสำนักของคุณหลอมรวม? ความแตกต่างระหว่างทั้งสองคืออะไร? แล้วเหตุใดการจดจำระลึกถึงของคุณจึงไม่ใช่สภาพที่สำนักปรากฏออกมา? ความซาบซึ้ง พลัง ความร่วมมือ และความสำเร็จที่คุณได้รับเมื่อการจดจำระลึกถึงของคุณปรากฏออกมานั้นยิ่งใหญ่มา คุณไม่ควรที่จะลืมจดจำบาบา เพราะความสัมพันธ์ของคุณกับท่านไม่ได้เป็นเพียงแค่ชาติเกิดเดิยวนี้เท่านั้น แม้ว่าพ่อข้าจะไม่ได้อยู่กับคุณในยุคทอง แต่คุณก็จะยังคงมีความสัมพันธ์เหมือนเดิมใช้ไหม? ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่คุณไม่สามารถลืมพ่อได้ ใช่ มันเป็นเรื่องจริงที่บางครั้งคุณอาจได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคบางอย่างและอาจจะลืมบาบาได้ อย่างไรก็ตามเมื่อคุณอยู่ในสภาพธรรมชาติของคุณ คุณไม่ลืมบาบา แต่ความจดจำระลึกถึงของคุณจะกลับมาหลอมรวมเข้าด้วยกัน เหตุนี้เองบัดนี้คุณจึงบอกให้คุณตรวจสอบตนเองครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อดูว่าคุณได้สัมผัสกับความความเป็นมิตรของบาบาในรูปที่หลอมรวมหรือรูปที่ปรากฏออกมา คุณมีความรักต่อบาบา ความรักของคุณสามารถแตกสลายได้หรือไม่? มันสามารถแตกสลายได้ไหม? ได้หรือไม่ได้? ดังนั้นเมื่อความรักของคุณไม่สามารถแตกสลายได้ จงใช้ประโยชน์ของความรักนั้น เรียนรู้วิธีที่จะใช้คุณประโยชน์นี้

บัดนี้คุณเห็นว่าความรักนี้ทำให้คุณเป็นของพ่อ ความรักนี้ทำให้คุณกลายเป็นชาวอมฤต ไม่ว่าสถานการณ์ของคุณจะเป็นเช่นไรในสถานที่ของคุณเอง ไม่ว่าคุณจะทำพยายามมากแค่ไหนที่นั่น คุณก็ยังคงมาอมฤต บัณฑิตรู้และมองเห็นว่า เนื่องจากสถานการณ์ในยุคเหล็ก คุณหลายคนเห็นว่ามันยากมากที่จะซื้อตัว อย่างไรก็ตามความรักของพวกเขาทำให้พวกเขามาที่นี่มันเป็นเช่นนี้ใช้ไหม? คุณมาถึงที่นี่เพราะความรักของคุณที่มีต่อบาบา แต่สถานการณ์เหล่านี้จะยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ แต่คุณก็ได้รับความร่วมมือทางกายภาพจากที่ใดที่หนึ่งในรูปใดรูปหนึ่งเช่นกัน ไม่ว่าคุณจะเป็นดั่งเปลไฟหรือเฮอร์หรือว่าคุณจะอยู่ในบาร์ด ความรักของคุณที่มีต่อบาบาทำให้คุณก้าวข้ามอุปสรรคของสถานการณ์ต่างๆได้ มันเป็นเช่นนี้ใช้ไหม? มองดูที่ศูนย์ของตนเองแล้วคุณจะเห็นลูกๆเช่นนั้น พวกเขาออกจากที่นี่ไปด้วยความสงสัยว่าพวกเขาจะสามารถมาที่นี่ได้หรือไม่ในปีหน้า แม้ว่าพวกเขาจะสงสัยว่าพวกเขาจะสามารถมาที่นี่ในปีหน้าได้หรือไม่ แต่พวกเขาก็มาที่นี่ นี่คือข้อพิสูจน์ของความรักของพวกเขา อัจชะ

วันนี้คุณเฉลิมฉลองโฮลี คุณได้เฉลิมฉลองโฮลีหรือไม่? บัณฑิตกำลังมองดูหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังเฉลิมฉลองโฮลี ลูกๆทุกคนมีสมญาเหมือนกันว่า “ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ไม่มีดวงวิญญาณที่ขอบธรรมหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ใดทำให้คนอื่นศักดิ์สิทธิ์ที่สุดได้ พวกเขาเองกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์แต่พวกเขาไม่ได้ทำให้สาวกหรือสหายของพวกเขาศักดิ์สิทธิ์ที่สุดหรือบริสุทธิ์ที่สุดได้ ในขณะที่นี่ความบริสุทธิ์เป็นพื้นฐานหลักของชีวิตบราห์มินของคุณ การศึกษาเล่าเรียนของคุณคืออะไร? คติพจน์ของคุณคือ: Be holy, be yogi! (จงศักดิ์สิทธิ์ จงเป็นโยคี!) คุณมีคติพจน์นี้ใช้ไหม? ความบริสุทธิ์เป็นความยิ่งใหญ่ของคุณ ความบริสุทธิ์เป็นพื้นฐานของชีวิตโยคีของคุณ บางครั้งลูกๆในขณะที่คุณเคลื่อนไหว หากสัมผัสกับความไม่บริสุทธิ์บางอย่างในจิตใจของคุณ หากคุณมีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือเป็นลบเกี่ยวกับผู้อื่น ไม่ว่าคุณจะต้องการมีโยคะที่ทรงพลังมากมายแค่ไหน คุณก็ไม่สามารถที่จะมีสิ่งนี้ได้ หากว่ามีแม้กระทั่งร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ในความคิดของคุณแม้แต่น้อยแล้ว เช่นเดียวกับที่กลางวันและกลางคืนไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ดังนั้นเช่นกันเนื่องจากร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์นั้น คุณจึงไม่สามารถจดจำระลึกถึงพ่อที่บริสุทธิ์อย่างที่ท่านเป็นและสิ่งที่คุณเป็นได้ เหตุนี้เองบัดนี้คุณจึงถึงความสนใจของคุณมาที่ความบริสุทธิ์ในปัจจุบันช้าแล้วช้าแล้ว เมื่อไม่นานมานี้ บาบาส่งสัญญาณให้กับลูกเกี่ยวกับความไม่บริสุทธิ์ในการกระทำเท่านั้น อย่างไรก็ตามขณะนี้เวลาของตอนจบกำลังใกล้เข้ามาแล้ว แม้แต่ร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์เพียงเล็กน้อยในความคิดของคุณก็ยังหลอกลวงคุณได้ ดังนั้นความบริสุทธิ์จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในทุกสิ่ง: ในความคิด คำพูด การกระทำ สายใย และความสัมพันธ์ของคุณ เพียงเพราะว่าความคิดของคุณไม่ชัดเจน จิตใจของคุณจึงต้องการไม่หย่อนยานเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความคิดของคุณสามารถหลอกลวงคุณได้เป็นอย่างมาก เพื่อที่จะได้สัมผัสมรดก

ภายในของชีวิตบราห์มินซึ่งเป็นตัวของความสุขและความสงบอยู่เสมอ และมีความพอใจอยู่ในจิตใจ ลูกจะต้องมีความบริสุทธิ์ในจิตใจ การทำให้ตนเองมีความสุขด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกหรือโดยการทำงานรับใช้คือการหลอกลวงตนเอง

บัปเตดาเห็นว่าบางครั้งลูกบางคนก็หลอกลวงตนเองบนพื้นฐานนี้โดยพิจารณาว่าตนเองเป็นคนดีและมีความสุขมาก พวกเขาจึงหลอกลวงตัวเองต่อไป นี่เป็นความลับที่ลึกลับเช่นกัน บาบ่าเป็นผู้ประทานและลูกเป็นลูกของผู้ประทาน บางครั้งงานรับใช้ของลูกไม่ใช่ยุคที่ยุกต์ แต่มีการผสมปนเปกัน บางส่วนของงานรับใช้ประสบความสำเร็จได้ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง และบางส่วนก็ประสบความสำเร็จได้บนพื้นฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกและความสุขของลูก มันไม่ได้มาจากหัวใจของลูก แต่มาจากหัวของลูก และในเมื่อพ่อเป็นผู้ประทาน ลูกก็จะได้รับผลของงานรับใช้ของลูกในทางปฏิบัติเช่นกัน ลูกกลับมามีความสุขและคิดว่าเพราะงานรับใช้ของลูกดีมากลูกจึงได้รับผลเช่นนั้น อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้สัมผัสกับความสุขนั้นตลอดเวลา จิตใจของลูกไม่สามารถสัมผัสกับความพอใจได้ และสภาพของลูกก็ไม่สามารถอยู่ในโยกยุคที่ทรงพลังได้ ลูกตัดสินใจตัดสินใจออกจากประสบการณ์นี้ ไม่ใช่ว่าลูกไม่ได้รับอะไรเลย ลูกได้รับบางสิ่งบางอย่างอย่างแน่นอน แต่ลูกไม่สามารถสะสมสิ่งใดได้ ลูกกินจนหมดและสิ่งที่ลูกหามาได้ก็หมดสิ้น! เหตุนี้เองลูกจึงควรใส่ใจกับสิ่งนี้ ลูกรับใช้ได้ดีมากและลูกก็จะได้รับผลที่ดีมากสำหรับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามถ้าลูกเพียงแค่มินจนหมดแล้วลูกจะสะสมอะไร? ลูกทำงานรับใช้ได้ดีมากและมีผลลัพธ์ที่ดี แต่ลูกไม่ได้สะสมผลของงานรับใช้ใดๆที่ลูกทำ วิธีที่จะสะสมผลคือต้องมีความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำ รากฐานของลูกคือความบริสุทธิ์ ในงานรับใช้ก็เช่นกันรากฐานคือความบริสุทธิ์ ให้มีความสะอาดและชัดเจน อย่าให้มีแรงงูใจอื่นอยู่ในนั้น ต้องมีความบริสุทธิ์ในแรงงูใจและในความรู้จักของลูก โสลิหมายถึงความบริสุทธิ์และเผื่อความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด เหตุนี้เองที่ในช่วงโสลิผู้คนจะทำการเผื่อก่อนแล้วจึงเฉลิมฉลอง ลูกกลับมาบริสุทธิ์และเฉลิมฉลองการประสานชั้นสการให้สอดคล้องกลมกลืนกัน โสลิหมายถึงการเผื่อและเฉลิมฉลอง เมื่อผู้คนภายนอกมาพบกันพวกเขาจะสวมกอดกัน ในขณะที่ที่ลูกมีการพบปะที่เป็นสิริมงคลของการประสานชั้นสการของลูก ดังนั้นลูกได้เฉลิมฉลองโสลิในลักษณะนี้หรือไม่? หรือลูกเพียงแค່ร่ายรำและประพรมน้ำกุหลาบ? นั่นเป็นสิ่งที่ดี! ลูกอาจเฉลิมฉลองได้มากเท่าที่ลูกต้องการ บัปเตดายินดีและพอใจที่ได้เห็นลูกประพรมน้ำกุหลาบได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ลูกอาจจะร่ายรำได้ด้วยเช่นกันแต่ร่ายรำอย่างสม่ำเสมอ อย่าร่ายรำเพียงแค่ว่าถึงสิบนาที่ การกระจายกระแสแห่งคุณธรรมให้กันและกันคือการประพรมน้ำกุหลาบ ลูกรู้ว่าลูกจะต้องเผื่ออะไร ลูกยังคงต้องเผื่อสิ่งนี้ต่อไป และตอนนี้ลูกก็กำลังเผื่อมันอยู่ ทุกปีลูกจะยกมือเพื่อบอกว่าลูกมีความมุ่งมั่น บัปเตดามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นอย่างน้อยลูกก็ยังมีความกล้าหาญ ดังนั้นบัปเตดาขอแสดงความยินดีกับลูกสำหรับความกล้าหาญของลูก การคงความกล้าหาญคือก้าวแรก อย่างไรก็ตามความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของบัปเตดาคืออะไร? อย่าได้ดูวันที่ อย่าสงสัยว่ามันจะเกิดขึ้นในปี 2000, 2001 หรือ 2005 หรือไม่ โอเค ลูกอาจไม่พร้อมเสมอ บัปเตดายอมลูกในสิ่งนี้ แต่ลูกต้องจำไว้ว่าลูกต้องมีชั้นสการเหล่านั้นเป็นระยะเวลาที่ยาวนานใช่ไหม? เมื่อลูกพูดถึงสิ่งนี้ ลูกบอกว่าความพยายามที่ลูกทำมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานทำให้อาณาจักรที่ลูกประกาศสิทธิ์คงอยู่ได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน การกระทำที่ลูกมุ่งมั่นตั้งใจที่จะคงอยู่เป็นระยะเวลานานหรือเป็นเพียงชั่วคราว? ลูกจะใส่สิ่งนี้ไว้ในคอลัมน์ไหน? มันจะเป็นของช่วงระยะเวลาชั่วคราว พ่อไม่สูญเสีย แต่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกอะไรจากท่าน? สิ่งที่เป็นของช่วงระยะเวลาชั่วคราว! แล้วลูกจะชอบสิ่งนี้ไหม? ลูกจะไม่ชอบใช่ไหม? ดังนั้นอย่าได้กังวลว่าระยะเวลาจะยาวนานเพียงใด ยิ่งลูกฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งถูกลอกลวงน้อยลงในเวลาสุดท้ายมากเท่านั้น หากลูกไม่ฝึกฝนสิ่งนี้ลูกจะตัดสินใจตัวเองจากความสุขในปัจจุบันและสภาพที่สูงส่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? ฝึกฝนเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน! หากลูกกำลังรอคอยวันที่ จงหยุดรอคอยและเริ่มเตรียมตัว! เตรียมตัวเองให้พร้อมเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน! ลูกต้องกำหนดวัน เวลาพร้อมเสมอแม้กระทั่งตอนนี้ แม้แต่พรุ่งนี้มันก็สามารถทำในสิ่งที่มันต้องการได้ อย่างไรก็ตามเวลากำลังรอคอยลูกอยู่ ที่ที่ที่ลูกพร้อมมานของเวลาจะเปิดออก เวลายังคงรอคอยลูก ลูกผู้เป็นนายแห่งอาณาจักรพร้อมแล้วใช่ไหม? บัลลังก์ไม่ควรจะว่างใช่ไหม? จักรพรรดิโลกที่หนึ่งบนบัลลังก์คนเดียวจะทำอะไรได้ด้วยตนเอง? มันจะดูเหมือนว่าลูกต้องไหม? เขาจะต้องการราชวงศ์และปวงประชาของเขาทั้งหมด ผู้เป็นนายแห่งอาณาจักรไม่สามารถนั่งบนบัลลังก์เพียงลำพังได้ เขาจะสงสัยว่าราชวงศ์ของเขาอยู่ที่ไหน เหตุนี้เองบัปเตดาจึงมีความปรารถนาที่บริสุทธิ์เดียวต่อลูกทุกคน ไม่ว่าจะเป็นลูกเก่าหรือใหม่ที่เราเรียกตนเองว่าบราห์มาภุมารหรือกุมาริ ไม่ว่าลูกจะเป็นชาวมุสลิม ชาวยิว หรือชาวต่างชาติ ลูกแต่ละคนควรฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เพื่อที่ลูกจะได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่ใช่เป็นเพียงแค่บางเวลาเท่านั้น ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ลูกอาจจับมือด้วยมือข้างเดียวได้ ผู้ที่นั่งข้างหลังฉลาดมาก พวกเขา กำลังรับฟังด้วยความใส่ใจ บัปเตดาสามารถมองเห็นผู้ที่นั่งข้างหลังอย่างชัดเจนราวกับว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ข้างหน้าท่าน ผู้ที่นั่งอยู่ข้างหน้าก็

นั่งอยู่ข้างอยู่แล้ว ผู้ที่นั่งอยู่ด้านล่าง (ในเมดดิเทเชินฮอลล์) คือผู้ที่เป็นมกฏบนศีรษะของบัปตาดา พวกเขา กำลังตบมือ ด้วยเช่นกัน ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ด้านล่างจะได้รับโชคของการสละทิ้งของพวกเขาลูกได้รับโชคของการนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา เป็นการส่วนตัว ต่อหน้าบาบา ในขณะที่พวกเขากำลังสะสมโชคของการสละทิ้งของพวกเขาลูก อัจชะ ลูกทุกคนชอบความปรารถนาอย่างหนึ่งที่บัปตาดามีนี้หรือไม่? แล้วบาบาจะได้เห็นอะไรในปีหน้า? ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นว่าลูกจะยกมือในปีหน้าด้วยเช่นกัน ลูกอาจจะยกมือ ลูกอาจจะยกสองมือก็ได้ แต่ลูกแต่ละคนต้องยกมือของจิตใจของลูกด้วย ยกมือของความคิดที่มุ่งมั่นตลอดกาล

บัปตาดาต้องการที่จะเห็นเพชรพลอยแห่งความบริสุทธิ์สมบูรณ์เปล่งประกายบนหน้าผากของลูกแต่ละคน ท่านต้องการเห็นความบริสุทธิ์เปล่งประกายในดวงตาของลูก ท่านต้องการที่จะเห็นดวงตาของดวงตาทั้งสองข้างเปล่งประกายด้วยประกายของความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ ท่านต้องการได้ยินความหวานชื่นและความพิเศษในคำพูดอันล้ำค่าของลูก ท่านต้องการเห็นความพอใจและความถ่อมตนอยู่เสมอในการกระทำของลูก ให้มีความปรารถนาดีอยู่เสมอในความรู้สึกของลูกและมีทัศนคติของความเป็นพี่น้องในแรงจูงใจของลูก ให้รัศมีแห่งแสงของเทวดานางฟ้าปรากฏออกมารอบๆศีรษะของลูกตลอดเวลา การที่จะสามารถมองเห็นสิ่งนี้ได้หมายความว่าควรมีประสบการณ์ บัปตาดาต้องการที่จะเห็นลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับประดาเช่นนั้น เพียงภาพลักษณ์เช่นนั้นเท่านั้นที่จะเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้คนเหล่านั้นจะสร้างภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก แต่พ่อต้องการที่จะเห็นลูกเป็นสิ่งนี้ในรูปที่มีชีวิตของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง ถึงมิตรร่วมทางที่ใกล้ชิดและสม่ำเสมอที่อยู่กับพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่เพียรพยายามเป็นเวลานาน และประกาศสิทธิของพวกเขาในยุคบรรจบพบกันและประกาศสิทธิในอาณาจักรในอนาคตเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ถึงดวงวิญญาณที่รู้คิดเช่นนั้นที่ประดับตนเองด้วยคุณธรรมและพลังอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตะเกียงแห่งความหวังของพ่อ ถึงผู้ที่มั่นคงอย่างสม่ำเสมอในสภาพที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสูงสุด ถึงดวงวิญญาณที่น่ารักที่สุดที่ทัดเทียมกับพ่อ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปตาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และทำให้พ่อเป็นครูของลูก แทนที่จะทำให้เวลาเป็นครูของลูก ลูกบางคนมีความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ แต่พวกเขาไม่ใส่ใจกับการมีทัศนคติของการวางแผน พวกเขาไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ “มันโอเค, สิ่งนี้เกิดขึ้น, มันจะเกิดขึ้น, มันจะดีเมื่อถึงเวลา” การคิดในลักษณะนี้หมายถึงการทำให้เวลาเป็นครูของลูก ลูกเหล่านั้นพยายามสร้างความมั่นใจกับพ่อว่า: “ไม่ต้องกังวล ทุกอย่างจะเรียบร้อยเมื่อถึงเวลา เราจะทำมัน เราจะก้าวไปข้างหน้า อย่างไรก็ตามลูกเป็นนายผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และเวลาคือสิ่งสร้างของลูก มันไม่เหมาะกับลูกผู้เป็นนายผู้สร้างเลยที่จะทำให้สิ่งสร้างของลูกกลายเป็นครูของลูก

คติพจน์: การตอบแทนของการหล่อเลี้ยงของพ่อคือการให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงตนเองและคนอื่นๆ

*** โอม ซานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นี้กำลังจะจบสิ้นลง ดังนั้นจงมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในสิ่งนั้นทั้งหมด พ่อกำลังสร้างโลกใหม่เพื่อลูก

คำถาม: นัยสำคัญใดที่หลอมรวมอยู่ในความเจ็บสงบของลูกๆ คืออะไร

คำตอบ: เมื่อลูกนั่งในความเจ็บสงบ ลูกจดจำดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ลูกรู้ว่าความเจ็บสงบหมายถึงการตายขณะที่มีชีวิต พ่อในรูปของสัทกูรูได้สอนวิธีที่จะทำให้ลูกคงอยู่อย่างเจ็บสงบที่นี้ เมื่อลูกอยู่ในความเจ็บสงบลูกก็กำลังเผาบาปของลูก ลูกมีความรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนในชุมนุมทางจิตอื่นนั่งในความเจ็บสงบแต่พวกเขาที่ไม่มีความรู้ของดินแดนแห่งความเจ็บสงบ

โอมชานติ ชีพบาปากำลังพูดกับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ในกิตะได้มีการเขียนไว้ว่า ศรีกฤษณะพูดแต่ในความเป็นจริงแล้ว เป็นชีพบาปที่พูด กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าบาป ผู้คนของบาร์ตารู้ว่ามีสองพ่อ พ่อทางโลกและเหนือโลก พ่อเหนือโลกถูกเรียกว่าพ่อสูงสุดพ่อทางร่างไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ไม่ใช่พ่อทางร่างกายที่กำลังอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก เป็นพ่อเหนือโลกผู้ที่กำลังอธิบายแก่ลูกๆ เหนือโลก ก่อนอื่นลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบซึ่งลูกเรียกว่าดินแดนนิพพาน ดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือดินแดนที่อยู่เหนือเสียง เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสงบ เพียงสถานที่นั้นเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าหอคอยแห่งความสงบ ขณะที่นั่งที่นี้ ก่อนอื่นลูกต้องนั่งในความเจ็บสงบในชุมนุมทางจิตอื่นๆ ก่อนอื่นพวกเขาก็นั่งในความเจ็บสงบแต่พวกเขาไม่ได้มีความรู้ของดินแดนแห่งความเจ็บสงบนี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญาณต้องละร่างเก่านี้และกลับบ้าน จะมีการละร่างกายไปเมื่อไรก็ได้ตลอดเวลาและดังนั้นลูกจงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีว่าพ่อกำลังสอนลูก ท่านคือครูสูงสุด ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และเป็นกูรูด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีโยคะกับท่าน ผู้เดียวนั้นก็ทำงานรับใช้ทั้งสามรูปแบบ ไม่มีบุคคลใดสามารถทำงานรับใช้ได้ทั้งสามรูปแบบ พ่อผู้เดียวนั้นสอนให้ลูกมีความเจ็บสงบ การตายขณะที่มีชีวิตก็ถูกเรียกว่าความเจ็บสงบ ลูกรู้ว่าเวลานี้เราต้องไปบ้านสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ถ้าดวงวิญญาณไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็ไม่ใครในพวกเขาที่สามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องกลับไปและเหตุนี้เองจึงมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับการกระทำที่เป็นบาปในเวลาสุดท้าย และแล้วบางครั้งแม้กระทั่งสถานภาพก็ถูกทำลาย ต้องมีผลรางวัลและการลงโทษสำหรับลูกที่ฟ่ายแพ้ต่อมายา พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสามารถเอาชนะมายา แต่เนื่องจากความไม่ระมัดระวัง ลูกจึงไม่จดจำพ่อ ที่นี้ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็เร่ร่อนไปทั่วอย่างมาก พวกเขาไม่รู้จักรู้จักผู้เดียวผู้ที่พวกเขาเคยก้มกราบ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากการเร่ร่อน ได้มีการอธิบายแล้วว่าความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ผู้คนล้มลุกคลุกคลานในเวลากลางคืนเท่านั้น ความรู้คือกลางวันนั้นคือยุคทองและยุคเงิน ขณะที่ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืน นั่นคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก ทั้งหมดนี้คือช่วงระยะเวลาของละคร สำหรับครึ่งหนึ่งของเวลาเป็นกลางวันและอีกครั้งหนึ่งของเวลาเป็นกลางคืน เป็นกลางวันและกลางคืนของประชาธิปไตยและกุมารี่ นี่คือการที่ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในยุคบรรจบพบกันที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองผู้คนพูดถึงชีพราตรีว่าเป็นกลางคืนของชีวา ผู้คนไม่เข้าใจว่าชีพราตรีคืออะไร นอกจากลูกแล้วไม่มีแม้แต่บุคคลเดียวที่รู้ถึงความสำคัญของชีพราตรีเพราะนี่คือช่วงกึ่งกลาง เมื่อกลางคืนกำลังจะสิ้นสุดลงและกลางวันเริ่มขึ้น นั่นลูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ช่วงระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร ไม่ใช่ที่ท่านมาในทุกยุค พวกเขาแม้กระทั่งเรียกการบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินว่าเป็นยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า นั่นเป็นสิ่งที่ผิด ชีพบาปพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นไฟของโยคะ ลูกทั้งหมดคือบราห์มินผู้ที่สอนโยคะเพื่อให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ พราหม์เหล่านั้นทำให้ผู้อื่นนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาคะ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างพราหม์เหล่านั้นกับลูก พวกเขาเป็นสิ่งสร้างทางร่างกายในขณะที่ลูกคือสิ่งสร้างทางปาก ทุกสิ่งต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก เมื่อมีใครบางคนมาก็อธิบายแก่พวกเขาว่า จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อยและท่านจะได้รับมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วยังลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและดลใจให้ผู้อื่นสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเพียงใดลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น พ่อมาเพื่อทำให้ลูกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ กูรูเหล่านั้นไม่สามารถชำระผู้ใดให้บริสุทธิ์ได้ ชื่อของชีพบาปคือ “ผู้ที่ชำระให้บริสุทธิ์” ท่านมาที่นี้เมื่อทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ตามแผนของละครและแล้วพ่อก็มา ก่อนอื่นใด อัลฟาอธิบายให้แก่ลูกๆ จดจำ

พ่อ ลูกพูดว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อทางจิตถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า “โอ้ พระเจ้า!” หรือ “โอ้ บาบ!” อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีคำแนะนำของท่าน ลูกผู้ที่เป็นของยุคบรรจบพบกันในวันนี้ได้รับคำแนะนำนั้นแล้ว ผู้คนเหล่านั้นเป็นชาวกรีก ลูกไม่ใช่ชาวกรีก ใช่ หากบางคนพ่ายแพ้เขาก็ตกลงไปอย่างสมบูรณ์และทุกสิ่งที่เขาเคยหามาได้ก็สูญสิ้น สิ่งหลักคือการกลับมายังบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือโลกที่เต็มไปด้วยกิเลสในขณะที่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส, โลกใหม่ที่ซึ่งเหล่าเทพปกครอง เวลานี้ลูกๆรู้ว่า ก่อนอื่นเป็นเหล่าเทพที่ใช้ชาติเกิดมากที่สุด ในสิ่งนั้นเช่นกันผู้ที่เป็นดวงวิญญาณของสุริยะวงศ์อันดับหนึ่งก็ลงมาก่อน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกเป็นเวลา 21 ชั่วโมง เป็นมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข ยุคทองถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขอย่างสมบูรณ์ ยุคเงินคือครึ่งหนึ่งเพราะสององศาได้ลดลงไป เนื่องจากมีองศาที่น้อยลงพลังของแสงของพวกเขาก็ลดลงไปด้วยเช่นกัน เมื่อองศาของพระจันทร์ลดลงก็จะมีแสงที่น้อยลง ในที่สุดก็เหลือเพียงแค่เสี้ยวพระจันทร์ พระจันทร์นั้นไม่ได้เป็นศูนย์กลางอย่างสมบูรณ์ เป็นเช่นเดียวกันสำหรับลูก ลูกไม่ได้กลายเป็นศูนย์กลางอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นหยิบหนึ่งของเกลียวในห่วงแกว่ง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแกว่งดวงวิญญาณ นี่คือการชุมนุมของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก พระเจ้ามาเมื่อไร? เมื่อมีดวงวิญญาณมากมาย นั่นคือมีมนุษย์อยู่มากมาย ดวงวิญญาณสูงสุดก็มาในชุมนุมนี้ เหตุใดจึงมีชุมนุมของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด? ชุมชนเหล่านั้นเป็นไปเพื่อการกลับมาสกปรก ในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ด้วยนายของสวนดอกไม้ ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง พ่อถูกเรียกว่าผู้ทรงพลังอำนาจ เช่นที่พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ในทำนองเดียวกันราวันก็เป็นผู้ทรงอำนาจที่ไม่ยิ่งหย่อนเลย พ่อเองพูดว่า มายานั้นแข็งแกร่งมากและมีพลัง บางคนพูดว่า บาบา ฉันจดจำท่านแต่มายาก็ทำให้ฉันลืมท่าน ลูกเป็นศัตรูของกันและกัน พ่อมาและทำให้ลูกสามารถเอาชนะมายาและแล้วมายาก็พ่ายแพ้ลูก พวกเขาได้แสดงให้เห็นการบรรพระหว่างเหล่าเทพกับปีศาจแต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่คือการบรรพ ลูกกลายเป็นเทพด้วยการจดจำพ่อ มายาสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงไม่ใช่ในการศึกษาเล่าเรียน อุปสรรคมาในการจดจำระลึกถึงเท่านั้น มายาทำให้ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าด้วยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ถูกตบตีโดยมายา คำพูดที่แรงอย่างมากก็ใช้กับผู้ที่มิถุนหาราคะ นี่คือการอาณาจักรของราวัน ที่นั่นเช่นกันที่บอกลูกให้กลับมายังบริสุทธิ์แต่บางคนก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ข้องแวะในกิเลส อย่าทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก แม้กระนั้นพวกเขาก็เขียนว่า บาบา มายาทำให้ฉันพ่ายแพ้ นั่นคือฉันทำให้ใบหน้าของฉันสกปรก มีผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม ผู้ที่มีกิเลสที่น่าเกลียดและผู้ที่ไม่มีกิเลสที่น่ายกย่อง ไม่มีใครในโลกนอกจากลูกที่จะเข้าใจความหมายของ “น่าเกลียดและสวยงาม” ศรีกฤษณะนั้นลูกเรียกว่า “ชยม-ชุนดร้า” ด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายความหมายของสิ่งนี้กับลูก เขาคือเจ้าชายอันดับหนึ่งของสวรรค์ ผู้นี้ก็ได้สอบผ่านเป็นอันดับหนึ่งในความงาม และแล้วด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดขณะที่ลงมาเขาก็กลับมาน่าเกลียดและดังนั้นเขาจึงได้ชื่อว่า “ชยม-ชุนดร้า” พ่ออธิบายความหมายนี้ชีพบาบาบริสุทธิ์เสมอ ท่านมาและทำให้ลูกๆ สวยงาม ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็น่าเกลียดและผู้บริสุทธิ์นั้นก็สวยงาม ที่นั่นมีความสวยงามตามธรรมชาติ ลูกๆมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นจึงมีคำยกย่องคำพูดของพระเจ้าว่า ผู้เป็นแม่เปิดประตูไปสู่สวรรค์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! เมื่อลูกพูดว่า “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่ามีพ่อด้วย พ่อเพิ่มคำยกย่องของผู้เป็นแม่ อันดับแรกคือลักษมีและแล้วก็นารายณ์ ที่นั่นพวกเขามีคำว่านาย(มิสเตอร์) ก่อนแล้วจึงเป็นนาง(มิสซิส) นัยสำคัญของละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะนี้ ก่อนอื่นใดพ่อผู้สร้างได้ให้คำแนะนำของท่าน นั่นคือพ่อทางร่างที่มีขีดจำกัด และอีกหนึ่งคือพ่อเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพราะลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน แม้แต่ขณะที่ได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดลูกก็จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกพูดว่า “บาบาเมื่อท่านมาเรานั้นจะตัดขาดจากคนอื่นและเชื่อมโยงตัวเรากับท่านผู้เดียวเท่านั้น” ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาด้วยอวัยวะเหล่านี้ แต่ละดวงวิญญาณกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งหรือยากจนตามการกระทำประเภทต่างๆที่เขาได้กระทำ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับกระทำ ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นนายของโลก พวกเขาได้ทำอะไร? เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า จงมีการวางแผนต่อสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคุณนี้ ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง เมื่อบ้านใหม่กำลังมีการสร้างขึ้นมาก็มีการวางแผนต่อบ้านเก่า ลูกๆจะพูดว่าบาบาของเราได้สร้างบ้านใหม่สำหรับเรา และดังนั้นพวกเขาก็จะไปและอยู่ที่นั่น บ้านเก่านี้จะถูกทำลาย นี่คือการเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ นี่คือนิเวศที่สกปรก เวลานี้ลูกๆกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าตรีมูรติชื่อว่า ลูกกลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะ ในความเป็นจริงตรีมูรตินี้คือตราประจำตระกูลของลูก สกุลบราห์มินของลูกนี่คือสกุลที่สูงส่งที่สุด นั่นคือจุก อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ถึงตราประจำตระกูลนี้ ชีพบาบา กำลังสอนเราผ่านบราห์มาบาบาเพื่อที่จะทำให้เราไปเป็นเทพ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น เมื่อโลกกลับมาตาโมประธาน ภัยพิบัติทางธรรมชาติดังนี้จะช่วยเหลือด้วยเช่นกัน พวกเขาเฝ้าแต่ใช้สติปัญญาของพวกเขในการประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์มากมาย ไม่ใช่ว่าชีพนาถจะปรากฏออกมาจากท้องของพวกเขา แต่สิ่งเหล่านั้นจะปรากฏออกมาผ่านวิทยาศาสตร์ที่สิ่งนั้นจะทำลาย

เผ่าพันธุ์ทั้งหมด ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าชีพบาบา นั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ชีพบาบาและเหล่าเทพผู้ที่ควรได้รับการกราบไหว้บูชา บราห์มินไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะแม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะบริสุทธิ์แต่ร่างกายของลูกก็ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกมีค่าควรได้รับการยกย่อง เมื่อลูกกลายเป็นเทพ ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และลูกได้รับร่างใหม่ที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกมีค่าควรแก่การยกย่อง มีคำกล่าวว่า ขอคาราวะต่อผู้เป็นแม่! กองทัพของผู้เป็นแม่ทำอะไร? ผู้เป็นแม่ที่ให้ความรู้ด้วยการทำตามศรัทธา ผู้เป็นแม่ให้ความรู้แก่ทุกคนบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกผู้เป็นแม่ให้ทุกคนดูดซับน้ำทิพย์แห่งความรู้ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ มีการเขียนเรื่องราวต่างๆ มากมายในคัมภีร์ซึ่งพวกเขาแต่งและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น ลูกเฝ้าแต่พูดว่า นั่นคือความจริง นั่นเป็นความจริง หากลูกนั่งที่นั่นและถ่ายทอดความรู้ให้แก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่า นั่นคือความจริง นั่นคือความจริง (สัต์ สัต์) เวลานี้ลูกจะไม่พูดว่าสิ่งนั้นเป็นจริงอีกต่อไป ผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นที่พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “นี่เป็นความจริง นี่เป็นความจริง” มีการจดจำกันว่า มีผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง การมีสติปัญญาที่สูงส่งหมายถึงการเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ในเนปาลพวกเขามีภาพของเจ้าแห่งความสูงส่ง นั่นคือลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เป็นเจ้าของดินแดนแห่งความสูงส่ง นี่คือการราชวงศ์ของพวกเขาส่ง สิ่งหลักคือการรู้ความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ฤๅษีและมุนีก็เคยพูดว่า “เนติ เนติ” (“ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น”) เกี่ยวกับท่าน เวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่งจากพ่อ นั่นคือในเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่นับถือพระเจ้ามายาวนานทำให้ลูกเป็นผู้ที่ไม่นับถือในพระเจ้า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสำนึกเสมอว่าลูกบราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา สกูลของลูกสูงส่งที่สุด ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์
2. อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับการจดจำระลึกถึง เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่มายาสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงของลูก ดังนั้นก่อนอื่นใดละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ทำลายบาปทั้งหมดของลูกด้วยพลังโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด และอยู่อย่างมีความรักและละวางเหมือนดอกบัวในขณะที่อยู่ในคร้วเรือนและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกนั้น
ลูกได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและดังนั้นควรใช้สิ่งนั้นด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่ สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้มีไว้สำหรับให้ลูกใช้ แต่อย่าปล่อยให้ความพยายามทางจิตวิญญาณของลูกถูกทำให้กลืนหาย ขอให้มีความสมดุลอย่างสมบูรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกนั้นไม่ได้แย่ง; สิ่งเหล่านั้นเป็นผลของกรรมและโยคะของลูก อย่างไรก็ตามในขณะที่อยู่ในคร้วเรือนและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกให้ละวางเหมือนดอกบัวและมีความรักต่อพ่อ ในขณะที่ใช้สิ่งเหล่านั้นอย่าได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้น ให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกไม่ถูกกลืนหายในสิ่งอำนวยความสะดวก ก่อนอื่นให้สิ่งนี้ออกมาในตัวลูกเองและแล้วกระจายบรรยากาศนี้ไปสู่ในโลก

คติพจน์: การทำให้ใครบางคนที่มีความทุกข์กลับมามีความสุขในเกียรติทางจิตวิญญาณของเขาเป็นงานรับใช้ที่ดีที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของลูกควรจะตัดขาดจากทุกหนแห่ง เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน อย่าได้กระทำให้ใดที่เป็นบาปที่จะประณามชื่อเสียงของสกุลบราห์มิน
- คำถาม:** พ่อมีความยินดีอย่างมากที่จะเห็นลูกคนใด? ลูกคนใดที่หลอมรวมอยู่ในดวงตาของพ่อ?
- คำตอบ:** พ่อมีความยินดีที่จะเห็นลูกๆ ผู้ที่จิตใจผู้อื่นที่จะให้ความสุขและผู้ที่มิประโยชน์ต่องานรับใช้ ลูกที่สติปัญญาของพวกเขาคงอยู่ในสำนึกว่าพวกเขาพูดและรับฟังบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่อยู่อย่างหลอมรวมในดวงตาของบาบา บาบาพูดว่า พ่อมีความรักอย่างมากต่อลูกๆ เหล่านั้นที่ทำงานรับใช้ของพ่อ พ่อจดจำลูกเช่นนั้น

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าของพ่อ ท่านคือพ่อและคือผู้เดียวที่สอนลูกในรูปของครูด้วยเช่นกัน พ่อเดียวกันคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้เดียวที่นำลูกกลับไปกับท่านด้วยเช่นกัน ท่านได้ชี้หนทางที่ง่ายดายอย่างมากแก่ลูกด้วย ขณะที่กำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านก็ไม่ปล่อยให้ลูกลำบากตรากตรำ ที่ไหนก็ตามที่ลูกไป ไม่ว่าลูกจะไปทางไหน ขณะที่ลูกเดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ถึงอย่างไรลูกก็คิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว แต่บาบาก็ยังคงบอกลูกให้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ให้ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เราคือดวงวิญญาณและเรานำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของเรา หลังจากที่เราเล่นบทบาทของเราในร่างกาย เราก็กายร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง บางคนมีบทบาทที่จะเล่นถึง 100 ปี บางคนมีบทบาทเป็นเวลา 80 ปี และบางคนเป็นเวลา 2 ปี และบางก็มีบทบาทเป็นเวลา 6 เดือน บางคนก็ตายทันทีหลังจากที่เกิดออกมา บางคนตายแม้กระทั่งอยู่ในครรภ์ก่อนที่จะเกิดออกมา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในการกลับมาเกิดใหม่ที่นี่ และการกลับมาเกิดใหม่ในยุคทอง การเกิดที่นี่โดยผ่านครรภ์ ที่ลูกเรียกว่ากรงขังของครรภ์ ไม่มีกรงขังของครรภ์ในยุคทอง ที่นั่นไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ไม่มีอาณาจักรของราวันอยู่ที่นั่น พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นที่และอธิบายแก่ลูกผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณของร่างนี้ก็กำลังรับฟังด้วยเช่นกัน เป็นพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวผู้ที่ไม่มียาของร่างกายของท่านเองผู้ที่พูดความรู้นี้ ท่านเรียกว่าชีวาเสมอ เช่นที่ท่านอยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ท่านก็อยู่เหนือการนำรูปและนามมากมายมาใช้ด้วยเช่นกัน ท่านได้ชื่อว่าสะดาชีวา(ชีวาที่สม่ำเสมอ) ท่านคือชีวาตลอดไป ท่านไม่มีชื่อทางร่างกาย แม้ว่าท่านจะเข้ามาในร่างกายของผู้อื่น ชื่อของร่างของผู้อื่นก็ไม่ได้ใช้กับท่าน ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่การสละละทิ้งของพวกเขานั้นมีชีวิตจำกัด พวกเขาเปลี่ยนชื่อของพวกเขาเช่นกัน บาบาได้ให้ชื่อที่ไพเราะมากมายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ตามละครลูกมากมายที่เคยได้รับชื่อเหล่านั้นก็ได้หายไปแล้ว พ่อคิดว่า เมื่อพวกเขาเป็นของพ่อ พวกเขาก็จะอยู่ที่นั่นเสมอ พวกเขาจะไม่หย่าขาดจากพ่อไปด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาก็ได้จากไป และดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรในการให้ชื่อใหม่แก่พวกเขา? ชันยาสที่บางคนเช่นกันกลับไปบ้านและก็เริ่มที่ใช้ชื่อเก่าของเขาอีกครั้ง พวกเขากลับบ้าน มันไม่ใช่เพราะพวกเขากลับาสละละทิ้งแล้วพวกเขาจะไม่ได้จดจำเพื่อนฝูงหรือญาติมิตรของพวกเขา ฯลฯ บางคนก็เฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดของเขา ฯลฯ พวกเขาติดกับในความผูกพันยึดมั่นของเขา เส้นด้ายของความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาก็ยังคงผูกอยู่ บางคนก็สามารถตัดสายใยของพวกเขาได้อย่างเร็วมาก สายใยเหล่านั้นต้องถูกตัดขาดอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายแล้วว่าในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อเองนั้นหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ บาบา กำลังบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกันในเช้าวันนี้มีเพลงที่ร้องว่า “จิตใจของฉันนั้นรู้สึกมีความสุขอย่างมากเมื่อฉันได้พบท่าน” เพราะเหตุใด? เพราะลูกหลอมรวมในดวงตาของบาบา ถึงอย่างไรดวงวิญญาณก็เป็นแสงอยู่แล้ว เมื่อพ่อเห็นลูกๆ บางคน ท่านก็มีความสุขอย่างมาก ลูกเช่นนั้นดีมาก พวกเขาดูแลศูนย์ มีบางคนทีหลังจากได้กลายเป็นบราห์มินก็ซ่องแหวะในกิเลส พวกเขาไม่เชื่อฟัง พ่อที่มีความยินดีที่ได้เห็นลูกที่มีประโยชน์ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า ผู้หนึ่งได้เปลี่ยนไปกลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของสกุลนี้ พวกเขาประณามชื่อเสียงของสกุลบราห์มิน ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ว่า อย่าได้ติดกับในรูปและนามของผู้ใด สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของสกุลในลักษณะครึ่งหนึ่ง และแล้วจากครึ่งหนึ่งก็กลับมาจบลงด้วยเช่นกัน พวกเขาเองเขียนว่า บาบาฉันได้ตกลงมา ฉันทำให้ใบหน้าของฉันน่าเกลียด มายาหลอกลวงฉัน พายุของมายามากมายเข้ามา พ่อพูดว่า การใช้ดาบของตัณหาจะหมายถึงการทำให้เกิดความทุกข์ซึ่งกันและกันด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองจึงให้พวกเขาจึงทำสัญญา บางคนแม้กระทั่งเขียนจดหมายยาวด้วยเลือด แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ในวันนี้ก็อีก พ่อพูดว่า โอ มายา! เธอมีพลังเหลือเกิน! เธอแม้กระทั่งกลืนลูกๆ ที่ได้เขียนคำสัญญาของเขาด้วยเลือดของตนเอง เช่นที่พ่อมีพลัง มายาก็มีพลังด้วย

ลูกได้รับมรดกของพลังของพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจรแล้วมายาก็ทำให้ลูกสูญเสียพลังนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจร สิ่งนี้ใช้กับบาร์ตนั้นคือผู้คนที่ เป็นของศาสนาเทพที่เปลี่ยนจากมีเงินเพียงพอกลับมามีเงินน้อยลง เวลาเมื่อลูกไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ ลูกก็จะประหลาดใจว่าลูกเป็นของสกุลนั้นอย่างไร เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณของผู้ที่ กำลังศึกษาเล่าเรียนกับบาบาเช่นกัน ก่อนหน้านั้นลูกเคยก้มศีรษะของลูกในทุกหนแห่ง เวลานั้นลูกมีความรู้ ลูกรู้ถึงชีวประวัติของ 84 ชาติเกิดของทุกคน แต่ละคนก็เล่นบทบาทของตนเอง พ่อพูดว่า ลูกๆ คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ และแล้วลูกก็นำสันสกฤตของการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสไปกับลูก ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้มรดกนี้แก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูกได้ ไม่มีแม้แต่มนุษย์คนเดียวที่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์ไปที่ไหน พวกเขาคิดว่าพวกเขากลับไปยังที่ที่พวกเขาได้จากมา เวลานั้นพ่อพูดว่า ใช้สติปัญญาของลูกเพื่อตัดสินใจ ลูกเคยศึกษาพระเวทและคัมภีร์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นพ่อกำลังบอกความรู้ที่แก่ลูก เวลานั้นจึงตัดสินใจว่า หนทางความเลื่อมใสศรัทธาถูกต้องหรือไม่หรือพ่อถูกต้อง? พ่อ รัม มีความถูกต้องตามหลักศีลธรรมจรรยาในขณะที่ราวันไม่มีความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา ผู้คนที่พูดเท็จเกี่ยวกับทุกสิ่ง สิ่งนี้อ้างถึงสิ่งต่างๆของความรู้ที่ ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกทั้งหมดเคยพูดสิ่งที่ไม่จริง แม้แต่ในขณะที่ทำทานและทำบุญ ฯลฯ ลูกก็เฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ ลูกให้แก่วงศ์วานอื่นเท่านั้น ดวงวิญญาณบาปผู้ให้ดวงวิญญาณบาปอื่นจะกลายเป็นดวงวิญญาณบริสุทธิ์และดวงวิญญาณบุญได้อย่างไร? ที่นั่น ไม่มีการให้และรับระหว่างดวงวิญญาณ ที่นั่นผู้คนที่ยืมเงินหลายแสนรูปีจากผู้อื่น ในอาณาจักรของราวันนั้นมนุษย์ประสบกับความทุกข์ในทุกย่างก้าว เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันและมีหลายพันล้านในทุกย่างก้าวของลูก เหล่าเทพได้กลายเป็นอภิมหาเศรษฐีได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ เคยมีสวรรค์คงอยู่อย่างแน่นอน มีสิ่งที่ยกของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้ว่าพวกเขาได้ทำการกระทำให้ในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของพวกเขาที่ได้รับอาณาจักรนั้น นั่นคือโลกใหม่ และดังนั้นก็มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดที่นั่น ที่นั่นลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข เป็นเรื่องของ 5000 ปี ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะสัมผัสกับความสุขของการกลับมาบริสุทธิ์ ได้มีการคิดค้นวิธีการต่างๆ มากมาย พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมากกว่า ดินแดนแห่งความสงบคือสถานที่ที่อยู่อาศัยของลูกดวงวิญญาณ ที่ลูกเรียกว่าบ้านที่แสนหวาน เมื่อผู้คนกลับมาจากต่างแดนพวกเขารู้สึกว่าพวกเขากำลังกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของพวกเขา บ้านที่แสนหวานของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ผู้ที่มีบทบาทที่จะมาในภายหลังก็จะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเป็นเวลายาวนาน บทบาทของบาบาที่จะสั้นมาก ลูกมีบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและนักแสดงเอกชายที่เล่นในละครนี้ ลูกได้กลายเป็นนายของโลกละ ไม่มีใครอื่นสามารถมีความสุขเช่นนี้ ไม่มีใครอื่นมีความสุขของสวรรค์ในโชคของเขาหรือเธอ เป็นเพียงลูกๆเท่านั้นที่ได้รับสิ่งนี้ พ่อมีความพอใจที่ได้เห็นลูกผู้พูดว่า บาบา ฉันจะพูดกับท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อดีใจที่ได้เห็นลูก พ่อมาหลังจาก 5000 ปีเพื่อพาลูกกลับไปจากดินแดนแห่งความทุกข์ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เพราะลูกถูกเผาอย่างสมบูรณ์ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาและเวลาเมื่อพ่อต้องไปและพาพวกเขาออกไปจากป่าช้าของพวกเขา เวลานั้นดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ที่นั่น พวกเขาทั้งหมดต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกๆ เก็บสัจธรรมเดียวเท่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูกและลิ้มคนอื่น รักษาสายใยของลูกกับผู้เดียวเท่านั้น ลูกเคยพูดว่า เมื่อท่านมาเราจะเป็นของท่านเท่านั้นและไม่มีใครอื่นเราจะทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้นและกลับมาสูงส่ง ผู้คนที่ร้องเพลง พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใดและคำสอนของท่านก็สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อพูดว่า ความรู้ที่พ่อให้ลูกจะหายไปภายหลัง พวกเขาพูดว่าคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลาและราวันก็คงอยู่มาตั้งแต่เวลานั้นด้วยเช่นกัน ถามพวกเขาว่า ท่านเผาราวินมาเป็นเวลายาวนานเท่าไรและเหตุใดท่านจึงเผา? พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เพราะพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก พวกเขาเชิญแขกมากมายเมื่อพวกเขาทำพิธีของการเผาราวิน พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าพวกเขาทำหุ่นจำลองของราวันมาตั้งแต่เมื่อใด แต่ละวันพวกเขาทำหุ่นจำลองที่ใหญ่ขึ้นและใหญ่ขึ้น พวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นเคยอยู่มาตั้งแต่ตอนเวลาเริ่มต้น อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ พวกเขาจะเฝ้าแต่เผาราวินไปอีกนานเท่าไร? ลูกเข้าใจว่ามีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก และอาณาจักรของเขาก็จะไม่อยู่ต่อไปภายหลังจากนั้น พ่อพูดว่า ราวันนี้เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะเขา มีสิ่งที่แตกต่างมากมายในสติปัญญาของมนุษย์ ลูกรู้ว่าทุกสิ่งที่จะดำเนินต่อไปมาในละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในแต่ละวินาที ลูกสามารถคำนวณว่าลูกเคยเล่นบทบาททั้งหมดมาเป็นเวลาที่ชั่วโม่ง, กี่ปีและกี่เดือน ความรู้ทั้งหมดนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์คือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นทุกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ เฝ้าแต่พูดอยู่เสมอว่า บาบา บาบา อย่าลืมสิ่งนี้และลูกก็จะจดจำชีพบาบาอย่างสม่ำเสมอ นี่คือนายของเรานะ สิ่งแรกมีบาบาที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกจะสัมผัสกับความสุขของมรดกของลูก ลูกจะไม่มีความคิดเช่นนั้นด้วยการใช้เพียงคำว่า “ภควัน” หรือ “อิสวร” บอกทุกคนว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังอธิบายผ่านบราห์มา นี่คือนายของเรานะ ท่านพูดผ่านผู้นี้ พ่อทำให้ลูกๆไปเป็นเทพ ความรู้ทั้งหมดบรรจุอยู่ในเข็มติดหน้าอกนี้ ในเวลาสุดท้ายลูก

จะจดจำดินแดนแห่งความสงบนั้นและดินแดนแห่งความสุข ลูกจะลืมดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าทุกคนจะมาในภายหลังตามลำดับกันไปในเวลาของตนเอง มีอิสลาม คริสเตียนและชาวพุทธ ฯลฯ มากมาย มีหลายภาษา ในตอนเริ่มต้นมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ศาสนาอื่นๆ มากมายปรากฏขึ้นมาในเวลานี้ สงครามมากมาย ฯลฯ เกิดขึ้น ทุกคนกำลังต่อสู้รบรา เพราะพวกเขาได้กลับมาทำพรา เวลานั้นพ่อพูดว่า ไม่มีใครสามารถชิงอาณาจักรที่พ่อให้ลูกไปจากลูกได้ พ่อให้มรดกของสวรรค์แก่ลูก ซึ่งไม่มีใครสามารถชิงไปได้ ลูกต้องคงอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนและมั่นคง พายุของมายาจะมาอย่างแน่นอน ผู้ที่ไปล่วงหน้าจะสัมผัสกับทุกสิ่งก่อน โรคภัยไข้เจ็บทั้งหมด ฯลฯ ต้องจบสิ้นลงตลอดไป เหตุนี้เองลูกไม่ควรกลัวที่จะชำระบัญชีกรรมของลูกเมื่อความเจ็บป่วยของลูก ฯลฯ เพิ่มขึ้น ทั้งหมดนี้จะมาในเวลาสุดท้าย และแล้วในภายหลังจะไม่มีสิ่งเหล่านี้เหลืออยู่เลย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะประทุในเวลานี้ มายาแม้กระทั่งจะทำให้ผู้ที่แก่ชรากลับเป็นวัยรุ่นอีกครั้ง เมื่อผู้ชายเข้าสู่วัยเกษียณ ก็ไม่มีผู้หญิงที่นั่น ชันยาสชีกีไปอยู่ในป่าด้วย ไม่มีผู้หญิงที่นั่นเช่นกัน พวกเขาไม่มองใครเลย พวกเขาเพียงแต่รับของบริจาคของพวกเขาและจากไป ก่อนหน้านั้นพวกเขาจะไม่แม้กระทั่งมองไปในทิศทางที่ผู้หญิงอยู่ พวกเขาคิดว่าสติปัญญาของพวกเขาจะถูกดูถูกอย่างแน่นอน แม้แต่ในความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชาย สติปัญญาที่ถูกดูถูก เหตุนี้เองบাবาพูดว่า จงมีสายตาของความเป็นพี่น้อง อย่าได้แม้กระทั่งคิดถึงชื่อของร่างกาย นั่นคือจุดหมายปลายทางที่สูงมาก ลูกต้องไปสู่จุดที่สูงที่สุด อาณาจักรนี้กำลังมีการก่อตั้งขึ้น สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกพูดว่า เราจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อพูดว่า ทำตามศรัทธาและกลายเป็นเช่นนั้น พายุของมายาจะมาแต่ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่เป็นบาปด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก ผู้คนถึงอย่างไรก็ลืมนะละลา ฯลฯ ไม่ใช่เป็นเพราะลูกเข้ามาในความรู้ที่ลูกจะลืมนะละลา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เฝ้าแต่เกิดขึ้นเรื่อยๆ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ บางครั้งบางคนก็ทำงานรับใช้ได้ดีและอธิบายความรู้นี้ให้กับผู้อื่นและแล้วพวกเขาก็ลืมนะละลา อย่างไรก็ตามมายามีพลังมาก แม้แต่คนที่ดีมากก็ลืมนะละลา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า ลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้ของพ่อคือผู้ที่พ่อรัก พวกเขาทำให้คนอื่นมีความสุขและดังนั้นพ่อก็เฝ้าแต่จดจำลูกๆ เช่นนั้น อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ติดกับในรูปและนามของใครและประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล อย่าได้ถูกหลอกลวงโดยมายาและสร้างความทุกข์ให้กับบางคน ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพลังของลูกจากพ่อ
2. ปลุกฝังสันสการ์ของการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอที่นี่ เวลานั้นอย่าได้มีปฏิสัมพันธ์ใดๆ กับดวงวิญญาณบาปอย่ากลัวความเจ็บป่วย ฯลฯ ชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูกในเวลานี้

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาปราศจากร่างโดยใช้พลังใจที่จะใส่จุดฟูลสตอปกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด รากฐานของการกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีก็คือการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด การวางเฉยนี้เป็นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์เช่นนั้นที่ไม่ว่าลูกจะปลูกอะไรก็ตามมันจะเกิดผลทันที ดังนั้นเวลานี้มีพลังใจเช่นนั้นที่เมื่อลูกมีความคิดที่จะจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด มันก็จะจบสิ้นในหนึ่งวินาที เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ ทุกอย่างที่ลูกต้องการ และไม่ว่าในสภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการที่จะทำให้ตนเองมั่นคง จัดระบบตนเองในหนึ่งวินาที และอย่าให้งานรับใช้ดึงดูด ลูก ใส่จุดฟูลสตอปในหนึ่งวินาทีและลูกจะกลับมาปราศจากร่างได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ จงกลายเป็นผู้ที่ทำให้สิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อที่จะได้รับความสดชื่น ที่นี้ลูกอยู่ไกลห่างจากกระแสทางโลกและลูกได้รับความเป็นมิตรของสัจจะ

คำถาม: คำแนะนำใดที่บาบาให้แก่ลูกๆ อย่างสม่ำเสมอเพื่อความก้าวหน้าของลูกๆ ?

คำตอบ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ซบเซาซบนิทาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทางโลกในหมู่ลูกๆ เมื่อใครบางคนมาบอกอะไรแก่ลูก รับฟังแต่ไม่ได้ยิน ลูกที่ดีจะปฏิบัติหน้าที่ในงานรับใช้ของเขาและอยู่อย่างซื่อตรงในการจดจำระลึกถึงบาบา อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็พูดคุยและฟังเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์และไม่มีสาระด้วยความสุขอย่างยิ่ง เป็นการเสียเวลาอย่างมากในสิ่งนี้และก็ไม่มีความก้าวหน้าใดๆ

โอม ซานติ แม้ว่าจะพูด “โอม ซานติ 2 ครั้ง ” ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ได้มีการอธิบายความหมายแก่ลูกๆ แล้ว นั่นคือดวงวิญญาณที่สงบ เมื่อศาสนาของนั้นคือความสงบ นั่นก็ไม่สามารถพบความสงบได้จากการเร่ร่อนไปในป่า พ่อพูดว่า พ่อมีความสงบ สิ่งนี้ง่ายดายมาก แต่เป็นเพราะสงครามกับมายาจึงมีความยากลำบากเล็กน้อย ลูกๆ รู้ว่าไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสามารถให้ความรู้นี้ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงผู้สร้างเท่านั้นที่ให้ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับสิ่งนั้น แม้แต่ลูกพิเศษที่ดีมากบางคนก็ยังลืมสิ่งนี้เพราะการจดจำระลึกถึงพ่อก็เป็นเช่นปรอท นักเรียนในโรงเรียนจะตามลำดับกันไปอย่างแน่นอน มีการให้อันดับในโรงเรียนเสมอ ในยุคทองลูกจะไม่มีการให้อันดับ นี่คือโรงเรียนและจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างมากเพื่อที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความเลื่อมใสศรัทธาและหลังจากความเลื่อมใสศรัทธา มหาสมุทรแห่งความรู้ก็มาเพื่อให้ความรู้ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถให้ความรู้ เพราะพวกเขาทั้งหมดเป็นผู้ที่มีร่างกาย ลูกจะไม่พูดว่าชีพบาบาแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ท่านจะแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อใครหรือ? เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านไม่ได้กราบไหว้บูชาใคร แต่มนุษย์ทุกคนกราบไหว้บูชาใครบางคนเพราะพวกเขาคือสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ในขณะที่สิ่งอื่นๆ ที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูก รูปภาพทั้งหมด ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการสร้าง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่ออธิบายว่า หากไม่มีพ่อ ลูกจะไม่สามารถได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ เคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในบาร์ตเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว สุริยะวงศ์และจันทร์วางศ์ดำเนินต่อเนื่องมาจนถึง 2500 ปี เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเป็นเรื่องของเมื่อวาน ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถบอกสิ่งต่างๆ กับลูกได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้เวลาอย่างมากที่จะอธิบาย พ่อเองพูดว่า มีเพียงกำมือเดียวจากหลายๆ ล้านเท่านั้นที่เข้าใจ วงจรนี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ความรู้นี้เป็นไปสำหรับทั้งโลก บันไดก็ดีมากด้วยเช่นกัน แต่ถึงกระนั้นบางคนก็ยังคงมีความหยิ่งยโสในตนเอง (เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา) บาบาอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกควรอธิบายแก่ผู้ที่เข้าหอประชุมเพื่อจัดงานแต่งงานและให้ดริชตีแก่พวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ทุกคนก็จะชอบสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ต้องอธิบายแก่ผู้อื่น บาบาจะไม่ไปหาใคร พระเจ้าพูดว่า ผู้ที่เป็นผู้กราบไหว้บูชาไม่สามารถถูกเรียกว่ามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในยุคเหล็กไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์ การก่อตั้งศาสนาเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้มีการดำเนินการโดยผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลาครึ่งวงจรและเป็นผู้กราบไหว้บูชาครึ่งหนึ่งของวงจร บาบาผู้นี้มีกูรูมากมายและเวลานี้ท่านเข้าใจว่าการมีกูรูนั้นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ท่านได้พบสัจกูรูผู้ที่ทำให้ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้ว ท่านไม่ได้ทำให้เพียงหนึ่งคนเป็นเช่นนั้น ท่านทำให้ทุกคนเป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและสาโตประธาน เวลานี้พวกเขาเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ตาโมประธาน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ บาบาพูดว่า ในยุคเหล็กไม่สามารถมีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ทุกคนเกิดมาด้วยกิเลส นี่เป็นอาณาจักรของราวัน แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็กลับมาเกิดใหม่ แต่พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเพราะราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ผู้คนพูดถึงสิ่งเหล่านี้แต่พวกเขาไม่รู้ว่อาณาจักรของรามคงอยู่เมื่อไรหรืออาณาจักรของราวันคงอยู่เมื่อไร ดูซิว่ามีสภา (พรรคการเมือง) มากมายเพียงใดในเวลานี้ สภานั้น สภานี้ เมื่อพวกเขาได้รับบางสิ่งจากใครบางคน พวกเขาก็จะไปจากคนนั้นและไปหาคนอื่น ในเวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง ในสิ่งนั้นเช่นกัน บางคนก็กลายเป็นเช่นนั้น 20% บางคนก็กลายเป็นเช่นนั้น 50% พ่อได้อธิบายแล้วว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ดวงวิญญาณที่ยังหลงเหลืออยู่ข้างบนก็กำลังจะลงมาด้วยเช่นกัน ในละครสัตว์ บ้างเป็นนักแสดงที่ดีมากในขณะที่ผู้อื่นก็

ธรรมดา นี่คือเรื่องราวของความไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งได้มีการอธิบายแก่ลูกเป็นอย่างดี ลูกๆ มาที่นี่เพื่อที่จะได้รับความสดชื่นไม่ใช่เพียงแต่นั่งอย่างเกียจคร้าน บางคนนำผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นมาผู้ที่จะอยู่ในกระแสดวงโลกอย่างสม่ำเสมอ เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับชัยชนะเหนือมายาด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ มายาทำให้สติปัญญาลูกวิ่งไปในทิศทางอื่นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ที่นี้บาบาถึงลูก บาบาจะไม่มีวันพูดอะไรที่ผิด พ่อคือสัจจะ ลูกกำลังนั่งที่นี้ในความเป็นมิตรของสัจจะ ผู้อื่นทั้งหมดอยู่ในความเป็นมิตรของความหลอกลวง เป็นความผิดอย่างมากที่เรียกสิ่งนั้นว่าสัจจะ (ความเป็นมิตรของสัจจะ, ชุมชุมทางจิต) ลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ ผู้คนกราบไหว้บูชาดวงวิญญาณสูงสุดที่แท้จริง แต่พวกเขาไม่รู้พวกเขากราบไหว้บูชาผู้ใด ดังนั้นสิ่งนั้นจึงถูกเรียกว่าศรัทธาที่มงาย มองดูว่าอากาศนี้มีสากมากมายเพียงใด เมื่อใดก็ตามที่เขาไปที่ไหนเขาจะได้รับของขวัญมากมาย เขามักจะทิ้งลูกซึ่งน้ำหนักกับเพชร โดยทั่วไปแล้วจะไม่มีใครซึ่งน้ำหนักกับเพชร ในยุคทองเพชรพลอยเป็นเหมือนก้อนหินสำหรับลูกและลูกก็เฝ้าแต่ประดับสิ่งเหล่านี้กับอาคาร ที่นี้ไม่มีใครที่จะให้เพชรพลอยอย่างเป็นทางการ บางคนมีเงินมากมายและเหตุนี้เองพวกเขาจึงให้ทาน อย่างไรก็ตามเนื่องจากการให้ทานนั้นให้แก่ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณบาป ผู้ที่ให้ทานจึงสะสมกรรมบางอย่างเช่นกัน พวกเขาคล้ายดวงวิญญาณบาปเหมือนอัมมิล นั่นคือพระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ผู้ที่กำลังนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก เหตุนี้เองบาบาพูดว่า รูปภาพของลูกควรจะมีการเขียนไว้เสมอว่า พระเจ้าพูด เขียนเสมอว่า ตริมูติพระเจ้าชีวาพูด แม้แต่เพียงลูกพูดคำว่า “พระเจ้า” ผู้คนก็กลับมาสับสน พระเจ้าไม่มีตัวตนและเหตุนี้เองที่ลูกต้องเขียนอย่างแน่อนว่าตริมูติ ไม่มีแค่ชีพบาบาเท่านั้นในสิ่งนั้น มีสามชื่อ: บราห์มา, วิษณุ และชางก้า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา แล้วพวกเขาก็เรียกเขาว่ากูรู พวกเขาพูดถึงชีวาและชางก้าว่าเป็นหนึ่งเดียวกัน ชางก้าจะให้ความรู้แก่ลูกได้อย่างไร? นั่นเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือปารวตี พ่อให้ความรู้แก่ลูกทุกคนในขณะที่พิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก เพียงชีพบาบาเท่านั้นไม่ใช่แม้กระทั่งอัสวหรือภควัน ฯลฯ คำว่า “ชีพบาบา” นั้นอ่อนหวานมาก พ่อเองพูดว่า ลูกที่แสนหวาน และดังนั้นท่านคือบาบาใช่ไหม? พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณเต็มไปด้วยสันสการ์ ดวงวิญญาณไม่ได้มีภูมิคุ้มกันจากผลกระทบของการกระทำ หากดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันแล้วเขาจะกลับมาไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เขาได้ผลกระทบอย่างแน่อนเพราะนี่คือสาเหตุที่เขากลับมาไม่บริสุทธิ์ เขากลับมามากด่ำด้วยเช่นกัน เหล่าเทพมีความสูงส่ง เขาได้รับการร้องสรรเสริญว่า ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมในขณะที่เราคือคนบาปที่ตกต่ำ ดังนั้นลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพเวลานี้พ่อนั่งที่นี้และเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มีการยกย่องนี้ในคัมภีร์กรันโดยกูรูนานัค ชาวซิกข์กล่าวว่า สัต ศรี อากาล ผู้เดียวที่เป็นภาพลักษณ์อมตะคือสัตกูรูที่แท้จริง ดังนั้นลูกควรเชื่อผู้เดียวนั้นเท่านั้น พวกเขาพูดอย่างหนึ่งและทำอีกอย่างหนึ่ง พวกเขาไม่รู้ถึงความหมายของสิ่งใดเลย พ่อผู้เป็นสัตกูรู ผู้ที่เป็นอมตะ นั่งที่นี้และอธิบายให้กับลูก ลูกตามลำดับกันไป แม้ว่าลูกบางคนกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเป็นการส่วนตัวที่นี้ลูกก็ไม่เข้าใจอะไรเลย ทันทันทีที่บางคนออกไปจากที่นี้ทุกสิ่งก็จบสิ้น บาบาห้ามลูกไม่ให้ฟังการซุบซิบนินทาทางโลก ลูกบางคนฟังและพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างมีความสุขมาก พวกเขาถือคำพูดที่สูงส่งของพ่อ ในความเป็นจริงผู้ที่เป็นลูกที่ดีจะทำงานรับใช้ของเขาให้เสร็จแล้วก็อยู่อย่างหลุดหายไป ในความซาบซึ้งของตนเอง บาบาอธิบายแล้วว่าภุชณะและชาวคริสต์เดียนมีสายใยที่ดีมาก มีอาณาจักรของภุชณะ ชื่อของพวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ภายหลัง ทันทันทีที่ลูกพูดว่า “สวรรค์” ลูกก็จดจำภุชณะในทันที ลูกไม่ได้จดจำแม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ เพราะเด็กน้อยนั้นคือภุชณะ เด็กน้อยมีความบริสุทธิ์ ลูกเคยมีนิมิตว่าเด็กทารกเกิดที่นั่นอย่างไร พยาบาลจะอยู่ที่นั่นและพวกเขาจะรับอุ้มเด็กทารกขึ้นมาอย่างรวดเร็วและดูแลเขา บทบาทของวัยเด็ก, วัยรุ่นและวัยชรา มีความแตกต่างกัน อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นกล่าวได้ว่าเป็นละคร ไม่มีความคิดใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บทบาทของพ่อก็แสดงตามแผนของละครด้วยเช่นกัน มีการจัดของมายาและการอวดตารของพ่อด้วยเช่นกัน บางคนก็ทำตามคำแนะนำของพ่อในขณะที่คนอื่นๆก็ทำตามคำแนะนำของราวัน ราวันคืออะไร? ลูกเคยเห็นราวันไหม? ลูกเพียงแค่เห็นภาพของเขา นี่คือรูปของชีพบาบา(จุด) รูปของราวันคืออะไร? เมื่อวิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสทั้งห้ามา พวกเขาเรียกว่าราวัน นี่คือโลกของวิญญาณปีศาจร้าย, โลกของปีศาจ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลง ที่นี้แม้แต่ร่างกายก็เป็นเช่นปีศาจ ลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์เมื่อลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงที่ละน้อย แล้วลูกก็จะละร่างนั้นและลูกจะรับร่างที่สาโตประธาน ลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ นั่นจะเป็นเมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อทองคำบริสุทธิ์ เครื่องประดับที่ทำจากทองนั้นก็บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พวกเขายังคงใส่อัลลอยเข้าไปในทองคำ ความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของวงจรยังคงควมหม่นอยู่ในสติปัญญาของลูกต่อไป ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่าแม้แต่ฤๅษีและมุนีก็จากไปด้วยการพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) เราพูดว่า แม้ว่าท่านจะถามลักษมีและนารายณ์, พวกเขาจะพูดเช่นกันว่า “เนติ เนติ” อย่างไรก็ตามคำถามเหล่านี้ก็ไม่สามารถถามพวกเขาได้ ใครจะถามพวกเขา? เพียงกูรูเท่านั้นที่ถามคำถามนี้ ลูกสามารถถามคำถามนี้กับพวกเขา ลูกเพียงพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขา แม้กระทั่ง

ลูกแสบคอ พ่อพูดกับลูกของพ่อที่เข้าใจพ่อเท่านั้น พ่อจะไม่นั่งและเพียรพยายามกับผู้อื่นโดยที่ไม่จำเป็น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามหน้าที่ในงานรับใช้ของลูกและอยู่อย่างหลุดหายในความซาบซึ้งของตนเอง อย่าได้ฟังหรือพูดเกี่ยวกับเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์ เพียงแต่เก็บคำพูดที่สูงส่งของพ่อผู้เดียวเท่านั้นไว้ในสติปัญญาของลูก อย่าลืมพ่อ

2. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างหม่นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือเฝ้าแต่ไตร่ตรองสิ่งนี้เท่านั้น อย่าได้มีความคิดเกี่ยวกับสิ่งใด สำหรับสิ่งนี้ จงเข้าใจละครเป็นอย่างดีและเล่นบทบาทของลูก

พร: พร: ขอให้หลอมรวมสำนึกของ “ฉัน” ใน “บาบา” และกลายเป็นโยคีที่มั่นคงและง่ายดาย
ลูกๆผู้ที่มีความรักต่อพ่อในทุกลมหายใจของพวกเขา ผู้ที่มีเพียง “บาบา บาบา” เท่านั้นในทุกลมหายใจของพวกเขาไม่จำเป็นต้องทำงานหนักเพื่อที่จะมีโยคะ ข้อพิสูจน์ของพวกเขาที่มีการจดจำระลึกถึงก็คือ คำว่า “ฉัน” ไม่เคยปรากฏออกมาจากริมฝีปากของพวกเขา มีเพียง “บาบา บาบา” เท่านั้นที่ปรากฏออกมา สำนึกของ “ฉัน” นั้นหลอมรวมอยู่ในบาบา บาบาเป็นกระดุกสันหลัง, บาบาเป็นแรงบันดาลใจให้กับลูก, บาบาอยู่กับลูกเสมอ “การอยู่กับท่าน การรับประทานกับท่าน การเดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่วกับท่าน” : เมื่อการตระหนักรู้นี้ได้เกิดขึ้นมาในรูปของลูก จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: พูดว่า “ฉัน ฉัน” (เมียว) หมายถึงการปลุกเรียกมายาซึ่งเป็นแมว และ พูดว่า “บาบา บาบา” มายาจะวิ่งหนีไป

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การแสดงนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถได้รับการปลดปล่อยจากการละเล่นนี้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป
- คำถาม:** พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด กลายเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ลูกๆ ให้ข้าพเจ้าหนึ่งกำมือแก่ท่านและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน และเหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ลูกพูดว่า ชีพบาบาคือลูกของฉัน ท่านเป็นลูกเช่นนั้นที่ท่านไม่เคยรับสิ่งใดไปจากลูกแต่ให้ลูกเสมอ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า ไม่ว่าใครทำอะไรก็ตาม เขาย่อมได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างใดก็ตาม สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปช่วงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ในหนทางของความรู้ ลูกทำทุกสิ่งด้วยความเข้าใจและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับตลอดไป

โอม ชานติ พ่อทางจิตกำลังมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ ทางจิต หรือลูกอาจจะพูดว่าพ่อทางจิตกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกได้มาเพื่อศึกษาราชโยคะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองสติปัญญาของลูกควรจะไปหาพ่อ นี่คือความรู้ของพระเจ้าสำหรับดวงวิญญาณ พระเจ้าพูดกับชาลีแกรม เป็นลูกดวงวิญญาณผู้ที่ต้องรับฟัง และเหตุนี้เองลูกต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีสำนักที่เป็นร่าง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้และทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างสำนักเป็นดวงวิญญาณและสำนักที่เป็นร่างแล้ว พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วว่าป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาด้วยร่างกาย คือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตามเนื่องจากการมีสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาคิดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งกำลังสอนพวกเขา ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกๆ คือผู้ที่ไม่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชีวา ชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง คนอื่นจะพูดว่า นี่คือร่างของฉัน ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณพูดว่า นี่คือร่างของฉัน อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือการศึกษาล่าเรียนทางโลกและมีวิชาที่แตกต่างกันอยู่มากมายในสิ่งเหล่านั้น มีชื่อที่แตกต่างกันอย่างมากมายเช่นปริญญาตรี (BA) ฯลฯ ที่นี้มีเพียงชื่อเดียวและเพียงผู้เดียวที่กำลังสอนลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและสอนลูก ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา ชื่อของท่านคืออะไร? ชื่อของท่านคือชีวา ไม่ใช่ว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม มีการให้ชื่อแก่ร่างกายของมนุษย์ มีการกล่าวว่า นี่คือร่างกายของผู้หนึ่งผู้หนึ่ง อย่างไรก็ตามชีพบาบาไม่มีชื่อของร่างกาย มนุษย์จะได้รับชื่อสำหรับร่างกายของเขา ขณะที่เพียงพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ชื่อของท่านคือชีวา เมื่อท่านมาที่นี่เพื่อสอนลูก ชื่อของท่านก็ยังคงเป็นชีวา ร่างนี้ไม่ได้เป็นของท่าน มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว ไม่ใช่ 10 หรือ 12 มีท่านเพียงหนึ่งเดียว แต่กระนั้นผู้คนก็ยังพูดว่าท่านอวตารมา 24 ครั้ง พ่อพูดว่าลูกทำให้พ่อเร่ร่อนไปทั่วเป็นอย่างมาก ลูกพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน เช่นที่ลูกเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในท่านองเดียวกัน ลูกได้ทำให้พ่อเร่ร่อนอย่างมากเช่นกัน ตามละครแล้ววิธีการพูดของท่านมีความเยือกเย็นอย่างยิ่ง ท่านอธิบายว่า ทุกคนประณามและดูหมิ่นพ่ออย่างมาก ผู้คนพูดว่าพวกเขาทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ในขณะที่พ่อพูดว่า ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่ว่าใครทำอะไรก็ตามก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกกำลังได้รับผล มีการจดจำกันว่าพระเจ้าให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา เพราะพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยทำพิธีกรรมในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความรู้คือการศึกษาล่าเรียน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับการศึกษานี้และจากพ่อผู้เดียว พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและกลับไปเมื่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดแล้ว นี่คือความรู้ และนั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจร ผู้ที่ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็มีความคิดว่าบางทีคนนั้นคนหนึ่งที่เสียชีวิตหรือล้มป่วยเพราะพวกเขาไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกได้เรียกหาพ่อให้มาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ดังนั้นเวลานี้พ่อได้มาแล้ว ความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากความรู้ ด้วยความเลื่อมใสศรัทธามีกลางคืนเป็นเวลาครึ่งวงจร และด้วยความรู้มีกลางวันเป็นเวลาครึ่งวงจร อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันทั้งสองนั้นไม่มีขีดจำกัด เวลาของทั้งสองนั้นเท่ากัน ในเวลานี้เพราะผู้คนเป็นโบริ (ผู้ที่ข้องแวะในความสุขจากประสาทสัมผัส) ประชากรของโลกจึงมากขึ้นและช่วงชีวิตของผู้คนก็สั้นลง พวกเขาพยายามที่จะสร้างวิธีการเพื่อที่จะไม่ให้ประชากรเพิ่มมากเกินไป ลูกๆ รู้ว่าเป็นหน้าที่ของพ่อเท่านั้นที่ทำให้โลก(ประชากร)ที่ใหญ่โตนั้นเล็กลง พ่อมาเพื่อให้โลกเล็กลง ลูกเคยร้องเรียกหา บาบา ได้โปรดมาและทำลายความไม่ถูกต้องและไร้ศีลธรรม นั่นคือทำให้โลกนี้

เล็กลง โลกไม่รู้ว่าพ่อทำให้โลกนั้นเล็กลงอย่างไร เพียงมนุษย์ไม่กี่คนเท่านั้นที่ยังคงเหลืออยู่ ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะกลับไปยังบ้านของพวกเขา และแล้วก็จะลงมาที่นั่นตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ยิ่งบทบาทในการแสดงของพวกเขาเล่าซ้ำมากเพียงใด พวกเขาก็จะจากบ้านมาที่นั่นเล่าซ้ำตามนั้น ผู้ที่อยู่ในละคร ดำเนินธุรกิจของพวกเขา ฯลฯ แล้วก็มาในภายหลังเพื่อเล่นบทบาทของเขาในเวลาของเขา เป็นเช่นเดียวกันสำหรับลูก ผู้ที่มีบทบาทที่จะเล่นภายหลังก็จะมาในภายหลัง ผู้ที่เป็นนักแสดงในตอนเริ่มต้นของละครก็มาที่นั่นในตอนเริ่มต้นของยุคทอง หากลูกมองดู ลูกก็จะเห็นว่าผู้ที่จะมาในภายหลังก็ยังคงลงมาเรื่อยๆ กิ่งก้านและสาขาก็จะลงมาเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องจนถึงเวลาสุดท้าย สิ่งต่างๆ ของความรู้ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกในเวลานี้ เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ นั่นคือการฝึกฝน ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของตน ลืมคำว่า “โยคะ” ผู้คนกลับมาสับสนกับสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า ฉันไม่สามารถมีโยคะ พ่อพูดว่า โอ้! ลูกไม่สามารถจดจำพ่อของลูกหรือไม่? สิ่งนี้ดีหรือไม่? หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร นี่คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายและมนุษย์ที่หลากหลาย มนุษย์ทั้งหมดในทั้งโลกคือนักแสดง มีมนุษย์อยู่มากมาย ผู้คนคิดคำนวณและพูดว่า ในหนึ่งปีจะมีจำนวนหลายล้านคนที่เกิด อย่างไรก็ตามที่นั่นไม่ได้มีที่ว่างมากเช่นนั้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อมาที่นั่นเพื่อจำกัดจำนวน เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาจากข้างบน บ้านของพ่อก็ว่างเปล่า ผู้ที่ยังคงอยู่ที่นั่นก็ลงมาด้วยเช่นกัน ต้นไม้ไม่มีวันแห้งเหี่ยวอย่างสมบูรณ์ มันยังคงเจริญเติบโตต่อไป ในเวลาสุดท้ายเมื่อไม่มีใครหลงเหลืออยู่ที่นั่นแล้วทุกคนก็จะกลับไป จะมีผู้คนจำนวนน้อยมากในโลกใหม่ขณะที่มีอยู่มากมายในเวลานี้ ร่างของทุกคนจะเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงไป มีเพียงผู้ที่ใช้ชาติเกิดเหล่านั้นในทุกวงจรเท่านั้นที่จะใช้ชาติเกิดเดียวกันในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายว่าละครโลกนี้หมุนไปเรื่อยๆ อย่างไร ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน การแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ใหญ่โตมาก มีสิ่งต่างๆ มากมายที่จะต้องเข้าใจ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้อื่นทั้งหมดมีขีดจำกัด พวกเขาเขียนพระเวทและคัมภีร์ทั้งหลายแต่พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะสร้างคัมภีร์เหล่านั้นได้มากมาย หากลูกจะเขียนไปเรื่อยๆ ตั้งแต่ตอนต้น นั่นก็จะกลายเป็นกิตะที่ใหญ่มาก หากทุกสิ่งจะมีการตีพิมพ์กิตะนั้นก็จะใหญ่มากกว่าอาคารนี้ เหตุนี้เองพวกเขาได้ให้คำยกย่องแก่กิตะว่า หากท่านจะทำให้มหาสมุทรกลายเป็นหมึก... แล้วพวกเขาก็พูดว่านกกระจอกได้กลืนมหาสมุทร ลูกคือนกกระจอกผู้ที่เราได้กลืนมหาสมุทรแห่งความรู้ทั้งหมด เวลาที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน เวลาที่ลูกได้รับความรู้แล้ว เวลาที่ลูกรู้ทุกสิ่งผ่านความรู้ ลูกมาที่นั่นเพื่อศึกษาเล่าเรียนทุกวงจร ไม่มีเรื่องของอะไรเลยที่น้อยกว่าหรือมากกว่า ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสร้างผลรางวัลให้มากขึ้นเท่านั้น ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกทำความเพียรพยายามเพียงใดและลูกกลับมาที่มีค่ามากเพียงใด นักเรียนสอบผ่านที่โรงเรียนตามลำดับกันไป ทั้งสุริยวงศ์และจันทร์ราวศ์ก็ได้มีการสร้างขึ้นมา ผู้ที่สอบตกก็กลายเป็นจันทร์ราวศ์ ไม่มีใครรู้ว่าทำไมถึงได้แสดงให้เห็นว่าเรามีลูกธนูและคันธนู พวกเขาได้ทำให้ประวัติศาสตร์มีความก้าวร้าวรุนแรง ในเวลาที่ไม่มีความใดเลยนอกจากความก้าวร้าวรุนแรง ลูกรู้ว่าไม่ว่าพวกเขาทำอะไรเขาก็จะได้รับผลของการกระทำนั้นตามนั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนสร้างโรงพยาบาลเขาก็จะมีอายุยืนยาวและจะมีสุขภาพที่ดีในชาติเกิดต่อไปของเขา เป็นเวลาครึ่งวงจรผู้ที่สร้างธรรมศาลาหรือโรงเรียนจะได้รับความสุขชั่วคราว เมื่อลูกมาที่นั่น บาบาก็ถามว่า ลูกมีลูกกี่คน? ลูกก็พูดว่า มีลูกทางร่าง 3 คน และอีกหนึ่งนั่นคือชีพบาบา เพราะท่านได้ให้มรดกแก่ลูก และก็รับมรดกด้วยเช่นกัน มีบัญญัติอยู่ ท่านไม่ได้ต้องการที่จะรับสิ่งใดเลยอย่างแท้จริง เพราะท่านเป็นผู้ประทาน ท่านเป็นพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา เพราะลูกได้ให้ชาวหนึ่งกำมือแก่ท่านและประกาศสิทธิ์ในปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลาที่พ่อพูดว่า พ่ออธิบายถึงสาระของคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ผลของความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่ครึ่งหนึ่งของวงจร ชันยาสซีพูดว่าความสุขนี้เป็นเหมือนกับมูลกา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปจากบ้านและครอบครัวของเขาและไปอยู่ในป่า พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ต้องการความสุขของสวรรค์ เพราะต่อมาพวกเขาก็จะต้องไปสู่นรก พวกเขาต้องการการหลุดพ้นตลอดไปแทน อย่างไรก็ตามลูกต้องจดจำว่าการละเล่นนี้ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถได้รับการปลดปล่อยจากการละเล่นนี้ นี่คือน้ำที่ลูกกำหนดไว้แล้ว เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า “สิ่งที่ลูกกำหนดไว้กำลังจะเกิดขึ้น” ดังนั้นพวกเขาจึงวิตกกังวลในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด วงจรนี้ไม่มีวันสิ้นสุด สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกจะหยุดการเพียรพยายามของลูกในสิ่งนั้นได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถออกมาจากการละเล่นนั้นได้เพียงเพราะลูกพูดเช่นนั้น การได้รับการหลุดพ้นตลอดไป การหลอมรวมกับแสง และการหลอมรวมกับธาตุบราห์มทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิ่งเดียวกัน มีความคิดเห็นมากมายนับไม่ถ้วนและศาสนามากมายนับไม่ถ้วน และผู้คนพูดว่า เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน เราได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยศรัทธาที่ท่านให้แก่เรา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ เมื่อท่านมาเราก็สามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านี้และกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เราสามารถศึกษาเล่าเรียนและได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกได้รับการ

หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ก็ไม่มีใครเรียกหาพ่อ ในเวลานี้ภูเขแห่งความทุกข์กำลังจะถล่มลงมาที่ทุกคน พวกเขาได้แสดงให้เห็นการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ และพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นภูเขาโกเวอดันด้วยเช่นกัน และภูเขานั้นถูกยกขึ้นมาด้วยนิ้ว ลูกรู้ความหมายของสิ่งนี้ มีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่นำภูเขของความทุกข์นี้ออกไป ลูกอดทนต่อความทุกข์ ลูกต้องให้มันตราที่ฝึกฝนจิตใจแก่ทุกคน พวกเขาพูดว่า ตูลซิดาสได้ดูไม่จันทน์เพื่อให้ดีล... ลูกๆได้รับดีลค์ของอำนาจในการปกครองด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่ออาณาจักร เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูกซึ่งทำให้ลูกได้รับอาณาจักร เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน นี่ไม่ใช่ท้องพระโรงท้องพระโรงคือที่ซึ่งราชาและจักรพรรดิมาพบปะกัน นี่คือพาทาลา ได้มีการอธิบายแล้วว่าไม่ควรจะมีครุบราห์มินใดเลยนำผู้ที่มิเกลสม่าที่นี้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะทำให้บรรยากาศเสีย เหตุนี้เองพวกเขาก็ไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ เมื่อพวกเขากลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาก็จะได้รับอนุญาต เวลานั้นบางคนก็จะต้องได้รับอนุญาตให้มา หากลูกไปจากที่นี่และกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถดูซับสิ่งใดได้ นี่คือการสาปแช่งตนเอง กิเลสคือการกำหนดของราวัน ลูกหยุดทำตามการกำหนดของราม ลูกทำตามการกำหนดของราวันและกลับมามีกิเลสและเป็นเช่นหิน มีเรื่องราวที่น่ากลัวมากมายเช่นนั้นที่เขียนไว้ในกา รุตำปุรณา พ่อพูดว่า มนุษย์จะกลายเป็นมนุษย์เท่านั้น เขาจะไม่กลายเป็นสัตว์ ฯลฯ ในการศึกษาไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มงาย นี่คือการศึกษาลูก นักเรียนศึกษาเล่าเรียน สอบผ่าน และหาเงินทอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มันตราที่ฝึกฝนจิตใจแก่ทุกคน ประกาศสิทธิ์ในดีลค์ของอาณาจักรด้วยการทำความเพียรพยายามและศึกษาเล่าเรียน ให้นิ้วมือของลูกเพื่อจะนำภูเขของความทุกข์เหล่านี้ออกไป
2. ในยุคบรรจบพบกันเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ทำการฝึกเพื่อจดจำพ่อ อย่าได้กลับมาสับสนด้วยการพูดถึงโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกพิจารณาว่าอุปสรรคในงานรับใช้เป็นบันไดสำหรับความก้าวหน้าในตนเองของลูกเองและด้วยเหตุนี้เคลื่อนสูงขึ้นไปเช่นผู้ที่ปราศจากอุปสรรคและผู้รับใช้ที่แท้จริง งานรับใช้เป็นวิธีการสำหรับลูกที่จะทำให้ชีวิตบราห์มินของลูกปราศจากอุปสรรคตลอดเวลา และก็เป็นในงานรับใช้เช่นกันที่ลูกมีข้อสอบของอุปสรรคมากขึ้น ผู้รับใช้ที่ปราศจากอุปสรรคนั้นถือว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับอุปสรรคที่จะมา พวกเขาจะมาและจะเฝ้าแต่มาอยู่ต่อไปเพราะมันเป็นอุปสรรคและข้อสอบที่ทำให้ลูกมีประสบการณ์ อย่าได้คิดว่าพวกเขาเป็นอุปสรรค แต่ให้มองว่าเป็นวิธีการสำหรับลูกที่จะก้าวหน้าและลูกจะมีประสบการณ์ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นบันไดของประสบการณ์ที่สามารถทำให้ลูกปีนสูงขึ้น

คติพจน์: อย่างกลายเป็นรูปของอุปสรรค แต่เป็นรูปของผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อรักลูกทุกคน แต่ผู้ที่รับคำแนะนำของพ่อในทันทีจะถูกดึงโดยพ่อ ลูกๆ ที่มีคุณธรรมดึงดูดความรักของพ่อ

คำถาม: พ่อได้ทำสัญญาอะไร?

คำตอบ: เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้ทำสัญญาที่จะทำให้ทุกคนเป็นดอกไม้ที่สวยงามและพาพวกเขากลับบ้าน ไม่มีผู้ทำสัญญาใดในทั้งโลกที่เป็นเหมือนพ่อ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน พ่อไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ทำงานรับใช้ ดังนั้นลูกๆ ก็ต้องให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่เพิกเฉยต่อสิ่งที่ลูกได้ยิน

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ นั่งที่นั่นด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้รู้ว่าพวกเขาจะพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณได้อย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาหลังจาก 5000 ปี และสอนสิ่งนี้แก่ลูก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกๆ ควรจะจดจำว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด นี่คือมานมานะบาฟเช่นกัน พ่อพูดว่าจดจำพ่อ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน 84 ชาติเกิดของลูกกำลังจะจบลงแล้วในเวลานี้ ในเวลานี้ลูกต้องกลับมาสาโตประธานและกลับบ้าน บางคนก็ไม่ได้จดจำบาบเลย พ่อรู้ว่าความเพียรพยายามของแต่ละคนนั้นดีมาก ในสิ่งนี้เช่นกัน มีบางคนที่อยู่ที่นี่และผู้อื่นที่อยู่ภายนอก บาบารู้ว่า แม้ว่าพ่อจะเห็นลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี่ พ่อก็จดจำลูกที่แสนหวานที่มีประโยชน์ในงานรับใช้ พ่อมองดูพวกเขาและคิดว่า ลูกคนนี้เป็นดอกไม้ชนิดใดและพวกเขามีคุณธรรมอะไร? บางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่มีคุณธรรมใดๆเลย บาบาวจะทำอะไรเมื่อได้มองดูลูกๆเช่นนั้น? พ่อเป็นแม่เหล็ก ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และดังนั้นท่านจะมีแรงดึงดูดนั้นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามบาบรู้ว่าสิ่งใดที่อยู่ข้างใน พ่อได้แสดงชาร์ททั้งหมดของพ่อแก่ลูก และดังนั้นลูกๆควรจะแสดงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พ่อบอกลูกๆว่า พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกร จากนั้นก็ขึ้นอยู่กับการทำความเพียรพยายามของแต่ละคน เราควรจะรู้ถึงความเพียรพยายามที่แต่ละคนนั้นกำลังทำอยู่ บาบาเขียนว่า เขียนถึงหน้าที่การงานของทุกคนแล้วส่งสิ่งนั้นให้บาบา หรือให้พวกเขาเขียนสิ่งนั้นแล้วส่งให้บาบา ผู้ที่เป็นครูบราห์มินที่ตื่นตัวและรู้คิดควรจะให้ทุกคนเขียนว่าพวกเขากำลังทำธุรกิจอะไรและรายได้ของพวกเขามากแค่ไหน พ่อบอกทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวท่านเองแก่ลูกและยังให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านรู้ถึงสภาพของแต่ละคน มีดอกไม้หลากหลายชนิด (บาบาได้แสดงดอกไม้ประเภทต่างๆ) ดุสนี้เป็นดอกไม้ที่แสนจะสูงส่ง ที่มีกลิ่นหอมเช่นนั้น และเมื่อดอกไม้เหล่านั้นบานก็จะมีคามงามขึ้นหนึ่ง ลูกเช่นกันจะกลับมามีค่าเช่นลักษณะมีและนารายณ์ ดังนั้นพ่อจึงเฝ้าแต่มองดูทุกคน ไม่ใช่ว่าพ่อให้ไฟส่องทางแก่ทุกคน ลูกแต่ละคนดึง(บาบา)เข้าหาตนเองตามสิ่งที่ลูกเป็น ผู้ที่ไม่มีคุณธรรมจะดึงสิ่งใดจากบาบาได้? คนเช่นนั้นจะไปทีนั้นและได้รับสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สแตงด์ บาบาเห็นคุณธรรมของลูกแต่ละคนและได้ให้ความรักกับลูกด้วยเช่นกัน ดวงตาของท่านชุ่มชื้นด้วยความรักนั้น ลูกๆ ที่มีประโยชน์ต้องงานรับใช้เหล่านี้กำลังทำงานรับใช้อย่างมาก พวกเขาไม่สามารถพักผ่อนได้โดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้ บางคนไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะทำงานรับใช้อย่างไร พวกเขาไม่แม้แต่จะนั่งในโยคะ พวกเขาไม่ได้ซึมซับความรู้ใดๆ บาบารู้สึกว่า พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอะไร? ไม่มีใครที่จะสามารถซ่อนเร้นได้ ลูกที่มีสติปัญญาดีและกำลังดูแลศูนย์ก็ควรจะส่งชาร์ทของพวกเขา แล้วบาบาจะเข้าใจว่าแต่ละคนเป็นผู้ที่เพียรพยายามในระดับใด บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านให้ความรู้แก่ลูกๆ แต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามมากมายเพียงใดและพวกเขากลายเป็นผู้มีคุณธรรมเพียงใดก็จะรู้ได้อย่างรวดเร็ว บาบารักทุกคนมีเพลงเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีความรักต่อดอกไม้ของท่านและหนามของท่านด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อพ่อที่ลูกจะสิ่งที่บาบบอกลูกให้ทำได้ในทันที และแล้วบาบาก็จะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกรักท่าน ท่านจะรู้สึกว่ามีแรงดึงดูดนั้น พ่อมีแรงดึงดูดอย่างมากเช่นนั้นที่ลูกจะยึดมั่นอยู่กับท่านอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม จะไม่มีการดึงนั้นจนกว่าสนิมจะถูกขจัดออกไป พ่อมองดูที่ลูกแต่ละคน พ่อต้องการลูกที่มีค่าที่มีประโยชน์ต้องงานรับใช้ พ่อมาที่นี่เพื่อทำงานรับใช้ พ่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆรู้สิ่งนี้ แต่ผู้คนในโลกไม่รู้ เวลานี้มีลูกน้อยมาก ถ้าลูกไม่มีโยคะก็จะมีแรงดึงดูดนั้น มีลูกน้อยมากที่เพียรพยายามนั้น ลูกติดกับในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นี่ไม่ใช่ขุมหมทางจิตที่ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “จริง จริง” กับทุกสิ่งที่ลูกได้ยิน มีเพียงก็เตเดียวเท่านั้นที่เป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด ราชา โยคะถูกกล่าวถึงในก็เตเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นนายของโลก พ่อเฝ้าแต่บอกลูกๆ ว่าผลกระทบของลูกจะกระจายออกไปด้วยก็เตนี้

แต่จะต้องมีพลังกำลังนั้นเช่นกัน จะต้องมีความที่มากของพลังโยคะและลูกก็อ่อนแออย่างมากในสิ่งนี้ ขณะนี้เหลือเวลาอีกเล็กน้อย หากลูกกลับมาอ่อนหวาน ผู้อื่นก็จะอ่อนหวานกับลูกเช่นกัน หากลูกรักพ่อ พ่อก็จะรักลูกเช่นกัน นี่คือการรักของดวงวิญญาณ อยู่ในารจจำระลึกถึงบาบาผู้เดียว ด้วยการจจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บางคนไม่ได้จจำบาบาเลย พ่ออธิบายว่า ไม่มีเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธาที่นี่ นี่คือการพาของบาบาและชีพบาบาสอนลูกโดยผ่านเขา ชีพบาบาไม่ได้ขอให้ลูกล้างเท้าของท่านและดื่มมน้ำนั้น บาบาไม่อนุญาตให้ลูกแม้กระทั่งสัมผัสหรือแตะที่เท้าของท่าน นี่คือการศึกษาล้ำเรียน อะไรจะเกิดขึ้นจากการที่ลูกแตะเท้าของท่าน? พ่อคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน มีเพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นนี้ เพียงผู้ที่ได้มาในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาทำให้ความรู้แก่แม่ผู้ไร้เดียงสาและยกระดับพวกเธอ บาบาจะพาลูกสูงขึ้นไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พ่อเพียงแต่พูดว่า ละทิ้งกิเลส มีความปั่นป่วนเพราะสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า ตรวจสอบตนเอง ฉันมีข้อบกพร่องใด? นักธุรกิจบัญชีของตนเองทุกวันเพื่อจะดูกำไรและขาดทุนของพวกเขา ลูกเช่นกันควรจะเก็บบัญชีของลูกว่าลูกได้จจำบาบาผู้เป็นที่รักที่สุดซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกล้านล้านคน หากลูกเห็นว่าลูกจจำท่านเป็นเวลาเล็กน้อยมาก ลูกก็จะรู้สึกสบายใจกับตนเอง ฉันไม่ได้จจำบาบาเช่นนั้นเลยหรือ? บาบาของเราในมหัศจรรย์ที่สุด ในทั้งโลกเช่นกัน สวรรค์คือสิ่งที่มหัศจรรย์ที่สุดเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าสวรรค์คงอยู่เป็นเวลาหลายแสนปี ในขณะที่ลูกพูดว่าวงจรนี้เป็นเวลา 5000 ปี มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน บาบาอุทิศตนเองแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่มาก พวกเขาได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก บาบาหันมาสนใจจิตใจในชาติเกิดนี้และท่านก็เคยเก็บรูปภาพของนารายณ์ไว้ด้วยเช่นกัน ท่านปลดปล่อยลักษณะจากการเป็นสาวใช้และดังนั้นท่านจึงมีความสุขมาก เช่นที่ลูกจะละร่างของลูกและรับอีกร่างหนึ่งในยุคทอง ในท่านเองเดียวกันบาบาที่มีความสุขด้วยที่ท่านจะไปและกลายเป็นเจ้าของที่สวยงาม ท่านยังคงเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามต่อไปด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถกลายเป็นสิ่งนี้เช่นนั้นได้อย่างไร? หากลูกจจำบาบาได้ดีมากลูกก็จะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ บางคนก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลยและพวกเขาก็ไม่ได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเลย พวกเขาก็ไม่แม้กระทั่งจะเก็บบัญชีของตน เพียงผู้ที่กำลังจะกลับมาสูงส่งเท่านั้นที่จะเก็บจารึกของพวกเขาเสมอ มิฉะนั้น พวกเขาก็เพียงแค่ไอ้อวด พวกเขาหยุดเขียนจารึกของเขาหลังจาก 15 ถึง 20 วัน ที่นี้การสอบทั้งหมด ฯลฯ นั้นแฝงตัว พ่อรู้ถึงคุณสมบัติของแต่ละคน หากลูกเชื่อฟังคำสั่งของพ่อในทันที ลูกก็จะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่เชื่อฟังและผู้ที่ทำตามคำสั่งทั้งหมด บาบาพูดว่า ลูกๆ เวลาที่ลูกต้องทำงานรับใช้อย่างมาก ลูกๆ ที่ดีมากจำนวนมากมายก็ได้หย่าขาดจากพ่อและจากไป ผู้เดียวนั้นไม่เคยหย่าขาดใคร ตามละครผู้เดียวนั้นมาเพื่อทำสัญญาที่ใหญ่หลวง พ่อคือผู้ที่ทำสัญญาที่ใหญ่ที่สุด พ่อจะทำให้ทุกคนสวยงามและพาพวกเขากลับบ้าน ลูกๆ รู้ว่าเป็นเพียงผู้ทำสัญญาผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ เวลานั้นท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก บางคนมีศรัทธาอย่างมากในขณะที่บางคนไม่มีศรัทธาใดๆเลย วันนั้นพวกเขาอยู่ที่นี้และวันพรุ่งนี้พวกเขาก็จะจากไป เพราะพฤติกรรมของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น สำนักของพวกเขาก็จะคัดกรองพวกเขาอยู่ภายในอย่างแน่นอน ฉันทำอะไรเพื่อบาบาขณะที่อยู่กับบาบาหรือไม่? หากลูกไม่ทำงานรับใช้ใดๆแล้วลูกจะได้รับอะไร? การทำจาปาตีและการทำอาหารที่เป็นผู้ต่างๆ ลูกก็เคยทำสิ่งนั้นมาก่อนเช่นกัน ลูกได้ทำอะไรที่ใหม่หรือไม่? ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูก ฉันได้ชี้หนทางให้แก่ผู้คนมากมาย ละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นอย่างมหัศจรรย์ ลูกได้เห็นในทางปฏิบัติกับสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้น ในคัมภีร์พวกเขาเขียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ แต่ในความเป็นจริงแล้วกิจกรรมที่สูงส่งเหล่านั้นเป็นของพ่อผู้เดียว พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ไม่มีใครอื่นสามารถมีกิจกรรมเหมือนกับผู้อื่น ลูกควรจะมีกิจกรรมที่ดี ใดๆก็ตาม การลักพาตัวใครบางคน ที่จริงแล้วไม่ใช่กิจกรรมที่มีค่าควรแก่การจจำ เพียงพ่อผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อมาทุกวงจรและก่อตั้งสวรรค์ ไม่มีเรื่องของหลายแสนปี ดังนั้นลูกๆควรจะละทิ้งนิสัยที่สกปรกของลูก มิฉะนั้นลูกจะได้รับสถานภาพใด? ผู้เป็นที่รักจะตกหลุมรักเมื่อได้เห็นคุณธรรมของลูก ท่านจะตกหลุมรักกับผู้ที่ทำงานรับใช้ของท่าน ผู้ที่ไม่ทำงานรับใช้อะไรเลยจะมีประโยชน์อะไร? เรื่องเหล่านี้ต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก พ่ออธิบายว่า ลูกคือผู้ที่มิใช่อย่างยิ่ง ไม่มีใครอื่นมิใช่เท่ากับลูก แม้ว่าลูกจะไปสู่สวรรค์ ลูกก็ควรทำให้รางวัลของลูกสูง มิฉะนั้นสถานภาพของลูกจะตกต่ำลง นี่คือการเรื่องของวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกไม่ควรจะมีความสุขกับอะไรก็ตามที่ลูกได้รับ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้ทำให้ผู้คนมากมายแคล้วคลาดเป็นเหมือนลูก ปวงประชาของลูกอยู่ที่ไหน? พ่อและครูเป็นแรงบันดาลใจให้ทุกคนเพียรพยายาม ใดๆก็ตามสิ่งนี้ต้องอยู่ในโชคของใครบางคน พรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือพ่อได้จากบ้านแห่งความสงบของพ่อและมาที่นี้ยังโลกที่ไม่บริสุทธิ์เข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูก? ไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่ามีอาณาจักรของรามในยุคทองและอาณาจักรของราวันในยุคเหล็ก มีเพียงอาณาจักรเดียวในอาณาจักรของราม ในขณะที่มีอาณาจักรมากมายนับไม่ถ้วนในอาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองลูกจึงถามว่า คุณเป็นขวานรกหรือชาวสวรรค์?

อย่างไรก็ตามผู้คนก็ไม่เข้าใจว่าพวกเขาอยู่ที่ไหน นี่คือการปาดหน้าในขณะนั้นคือสวนดอกไม้ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทำตามแม่และพ่อและลูกผู้เป็นที่รักพิเศษ เพราะเมื่อนั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง พ่ออธิบายอย่างมาก แต่มีเพียงผู้ที่เข้าใจเท่านั้นที่จะเข้าใจ บางคนได้ยินสิ่งนี้แล้วไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เป็นอย่างดี คนอื่นก็เพิกเฉยในสิ่งที่พวกเขาได้ยิน มีการเขียนไว้ทุกหนแห่งว่า คุณจดจำชีพบาบาหรือไม่? แล้วลูกจะจดจำมรดกของลูกอย่างแน่นอนเช่นกัน หากลูกมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกก็จะกลายเป็นเทพ หากลูกมีความโกรธหรือช้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆที่นั่น ราวน์เองก็ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น แล้ววิญญาณปีศาจร้ายของราวน์จะไปที่ไหนได้อย่างไร? สำนักที่เป็นร่าง ตัณหาราคะ ความโกรธ ความละโมภ ฯลฯ เป็นวิญญาณปีศาจร้ายอย่างยิ่ง และมีเพียงวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้น นั่นคือ การจดจำระลึกถึงบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึงบาบาเท่านั้นที่วิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดจะวิ่งหนีไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนเวลากลางคืน:

ลูกๆ มากมายต้องการที่จะทำงานรับใช้ในการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองและสร้างปวงประชาของพวกเขา เช่นเดียวกับที่พี่ชายของพวกเขาทำงานรับใช้ พวกเขาต้องการที่จะทำเช่นเดียวกัน มีผู้เป็นแม่จำนวนมากกว่า มีการวางใจไว้กับผู้เป็นแม่ แต่นี่คือหนทางของครอบครัว ทั้งสองเป็นสิ่งที่ต้องการ บาบากล่าวว่า ลูกมีลูกกี่คน ท่านว่าลูกจะตอบลูกหรือไม่ ฉันมีลูกของฉันเองห้าคนและอีกหนึ่งนั่นคือชีพบาบา บางคนพูดเช่นนั้นก็เพียงพอต่อการจะพูดเช่นนั้น บางคนก็ทำให้ท่านกลายเป็นลูกของเขอย่างแท้จริง ผู้ที่ทำให้ท่านเป็นทายาทของพวกเขาจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ ผู้ที่ทำให้ท่านเป็นทายาทของพวกเขาอย่างแท้จริง พวกเขาได้กลายเป็นทายาทเสียเองด้วยเช่นกัน พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ แต่ผู้อื่นทั้งหมดก็เพียงแค่พูดเช่นนั้นเพียงแต่ต้องการจะพูด ในเวลานี้ เพียงพอเหนือโลกเท่านั้นที่ให้มรดกแก่ทุกคน เหตุนี้เองลูกต้องจดจำผู้เดียวนั้นจากผู้ที่ลูกได้รับมรดกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด สถิติปัญญาของลูกรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะไม่อยู่ที่นั่น พ่อมองเห็นสภาพของลูกทุกคนว่าลูกได้ทำให้พ่อกลายเป็นทายาทของลูกอย่างแท้จริงหรือไม่ หรือว่าลูกคิดที่จะทำเกี่ยวกับสิ่งนี้และเข้าใจความหมายของการทำให้บาบาเป็นทายาทของลูกหรือไม่ หลายคนไม่เข้าใจสิ่งนี้และไม่สามารถทำให้บาบากลายเป็นทายาทของเขาได้ เพราะพวกเขาได้รับอิทธิพลจากมายา ในเวลานี้ ลูกได้รับภายใต้อิทธิพลจากพระเจ้าหรือจากมายาอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้ที่ได้รับอิทธิพลของพระเจ้าจะทำให้ท่านกลายเป็นทายาทของเขา มีลูกประจำของ 8 และ 108 ด้วยเช่นกัน 8 จะต้องทำความมหัศจรรย์อย่างแน่นอน พวกเขาต้องทำให้บาบากลายเป็นทายาทของเขาอย่างแท้จริง แม้ว่าพวกเขาทำให้ท่านเป็นทายาทของพวกเขา พวกเขาประกาศสิทธิในมรดกของเขาด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำให้ทายาทสูงส่งเช่นนั้นก็จะทำการมหัศจรรย์เช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรทำกรรมที่เป็นบาปใดๆ ก็เลสทั้งหมดคือการกระทำที่เป็นบาป การลืมพ่อและการจดจำคนอื่นก็เป็นการกระทำที่เป็นบาปเช่นกัน พ่อหมายถึงพ่อ พ่อพูดผ่านปากนี้ว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางในการปฏิบัติแล้ว ดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่ออย่างเต็มที่ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก หากลูกจดจำพ่อผู้เดียว มายาจะไม่มาก่อความทุกข์มากนัก อย่างไรก็ตามมายาก็มีพลังอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่ามายาทำให้ลูกทำกรรมที่เป็นบาป เธอแม้กระทั่งทำให้มหาชาติที่ยิ่งใหญ่ล้มลงไปที่พื้น แต่ละวันจำนวนศูนยก็จะขยายตัวต่อไปเรื่อยๆ ก็ตะพาตขาลาและพิพิธภณท์ก็จะเปิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ มนุษย์ของทั้งโลกจะยอมรับสิ่งที่พ่อและสิ่งที่บราห์มาพูดเช่นกัน บราห์มาผู้เดียวนั้นที่เรียกว่าราชาบิดา บราห์มา (พ่อของปวงประชา) ดวงวิญญาณจะไม่เรียกว่าเป็นมนุษย์ ใครเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์? มีการกล่าวถึงชื่อราชาบิดา บราห์มา ผู้นี้มีตัวตนและผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้นไม่มีตัวตน ผู้เดียวนั้นคงอยู่ตลอดไป ผู้นี้จะเรียกได้ว่าเป็นนิรันดร์ด้วยเช่นกัน ชื่อของท่านทั้งสองนั้นสูงสุด ผู้เดียวนั้นคือพ่อทางจิต และผู้นี้คือราชาบิดา (พ่อของปวงประชา) ทั้งสองนี้ที่และสอนลูก ทั้งสองท่านเป็นผู้ที่สูงส่ง ลูกๆ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก! ลูกควรมีความสุขอย่างมาก! อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างมีความสุขหรือซาบซึ้ง หากนักเรียนเหล่านั้นเฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะสามารถทำงานรับใช้และพวกเขาก็จะอยู่อย่างมีความสุขด้วยเช่นกัน แต่บางทีสิ่งนั้นอาจจะยังคงใช้เวลา เมื่อลูกไปถึงสภาพที่เหนือปวงกรรมของลูกแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถคงอยู่อย่างมีความสุขได้ อัจชะ บัณฑิตาทางจิตพูดรัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบบัญชีของลูกทุกคืน นั่นจดจำบาบาที่แสนหวานตลอดทั้งวันได้นานแค่ไหน? อย่าเก็บบัญชีของลูกไว้เพียงแค่อี้อวด แต่จงทำความเพียรพยายามอย่างแผ่ส่วน

2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ที่พ่อให้แก่ลูกและให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูก อย่าได้เพิกเฉยต่อสิ่งที่ลูกได้ยื่นตรวจสอบดูว่ามีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดๆในตัวลูกหรือไม่ และหากมีก็ขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นราชาฤๅษีที่แท้จริงและอยู่อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นต่อโลกที่ไร้รสชาตินี้ด้วยทัศนคติของการวางเฉยของลูก

ราชาฤๅษีหมายถึงการเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่มีอาณาจักรและไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายหรือโลกเก่าของร่างกายแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด เพราะลูกรู้ว่าโลกเก่านี้เป็นโลกที่ไม่มีรสชาติและไม่มีสาระใดเลยในนั้น ลูกได้พบโลกของบราห์มินที่สูงส่งในโลกที่ไร้รสชาตินี้ ดังนั้นลูกมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดในโลกนั้น นั่นคือไม่มีความผูกพันยึดมั่นแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด เมื่อไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดหรือการยอมจำนนต่อผู้ใด แล้วลูกจะถูกเรียกว่าราชาฤๅษี หรือตาปาสวี

คติพจน์: คำพูดที่ยุกติยุกต์เป็นคำพูดที่แสนหวานและเต็มไปด้วยความปรารถนาดี

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบาททำให้หัวใจของลูกมีความบันเทิงเช่นนั้นเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดที่ลูกไม่จำเป็นต้องไปงานแสดงสินค้าและเทศกาล ฯลฯ เพื่อให้ตนเองสนุกสนาน
- คำถาม:** ลูกๆ ที่กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในเวลานี้มีการรับประกันอะไร?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยในการก่อตั้งอาณาจักรโดยการทำตามศรัทธา มีการรับประกันว่าความตายจะไม่มีวันมาหาพวกเขา ไม่มีวันที่จะมีความตายก่อนเวลาอันควรในอาณาจักรยุคทอง ลูกๆ ที่กลายเป็นผู้ช่วยได้รับรางวัลเช่นนั้นจากพ่อที่พวกเขาจะกลับมาเป็นอมตะถึง 21 ชั่วโมง

โอม ซานติ ตามวงจรละครโลกถูกกำหนดไว้แล้ว พระเจ้าชีวาพูดอย่างถูกต้องเช่นเดียวกับที่ท่านเคยพูดในวงจรก่อนหน้านี้ เวลาลูกๆ ได้รับคำแนะนำของตนเองและคำแนะนำของพ่อด้วยเช่นกัน เวลาลูกๆ รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน บางคนเข้าใจอย่างดีมากตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา และดังนั้นพวกเขาก็สามารถที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน บางคนเข้าใจครึ่งหนึ่งและบางคนก็น้อยกว่านั้น ในสงคราม มีผู้บัญชาการกองทัพ แล้วจากนั้นบ้างก็เป็นผู้บังคับกองและผู้อื่นก็เป็นอย่างอื่น ในลูกประคำของอาณาจักรด้วยเช่นกัน บางคนกลายเป็นปวงประชาที่มั่งคั่งและบางคนเป็นปวงประชาที่ยากจนตามลำดับกันไป ลูกๆ รู้ว่าลูกเองนั้นก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของโลกสำหรับตนเองด้วยการทำตามศรัทธา ตามความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำ ลูกๆ ก็ได้รับรางวัลนั้นจากพ่อ ทุกวันนี้ผู้คนทำให้คำปรึกษาด้านสันติภาพก็ได้รับรางวัลด้วยเช่นกัน ลูกๆ ก็ได้รับรางวัลเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถได้รับรางวัลนี้ ทุกสิ่งที่พวกเขาได้รับเป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราว ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ นี่คือการรับประกันเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดและ 21 ชั่วโมง ความตายไม่มาหาใครก็ตามที่นั่นทั้งในวัยเด็กของเขาหรือในวัยผู้ใหญ่ของเขา ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่าลูกไม่ได้มีสิ่งน้อยในจิตใจหรือในหัวใจของลูกหรือลูกกำลังนั่งอยู่ในสถานที่ซึ่งมีอนุสรณ์ของลูกด้วยเช่นกัน, ที่ซึ่งลูกได้ทำงานรับใช้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน มีวัดจิตเวลา อชาลการ์ และกูรูสียา ลูกได้พบกับสัตว์ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดผู้ที่ได้มีการสร้างอนุสรณ์ของท่านแล้ว ลูกได้เข้าใจความหมายของอชาลการ์ (บ้านของผู้ที่ไม่สั่นคลอน) ด้วยเช่นกัน นั่นคือคำยกย่องของบ้าน ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง นั่นคืออนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตที่มหัศจรรย์ของลูก เวลาลูกมาและนั่งที่นั่นในรูปที่มีชีวิต ทั้งหมดนี้คือกิจกรรมทางจิตที่เกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ อนุสรณ์ที่สมบูรณ์ของสิ่งนั้นอยู่ที่นั่น เป็นอนุสรณ์อันดับหนึ่ง เมื่อใครบางคนผ่านการสอบที่สำคัญ เขาก็มีประกายของความสุขอยู่ภายใน เครื่องตกแต่งและรูปแบบการแต่งกายของเขาก็ดีมากด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครสามารถเปรียบเทียบตนเองกับลูกได้ นี่คือโรงเรียนเช่นกัน เวลาลูกๆ รู้จักผู้ที่กำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดเกี่ยวกับผู้เดียวที่ลูกเคยจดจำและกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเองมาที่นี่เป็นการส่วนตัวและอธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก เพราะสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นอนุสรณ์ของสภาพสุดท้ายของลูก ผลลัพธ์ยังไม่มีมีการประกาศ เมื่อสภาพของลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมแล้วจะมีการสร้างอนุสรณ์ของสิ่งนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ตัวอย่างเช่น มีเทศกาลรักขาบันด์ เมื่อเราได้ผู้รักก็สมบูรณ์และประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของเรา เราก็คงจะไม่เฉลิมฉลองเทศกาลนั้น ได้มีการอธิบายความหมายของมนตราทั้งหมดแก่ลูกแล้ว ความหมายของโอมก็ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกัน ความหมายของโอมนั้นไม่ได้ยาวหรือซับซ้อน โอมหมายความว่าฉันคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างของฉัน ในหนทางของความไม่รู้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง และดังนั้นลูกจึงพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกาย ในแต่ละวันหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็จะตกต่ำลงมามากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้จะกลับมาตาโมประธานมากขึ้นเรื่อยๆ แรกเริ่มเดิมทีทุกสิ่งมีความซาโตประธาน ความเลื่อมใสศรัทธาแรกเริ่มก็สโตประธานเช่นกันเมื่อลูกเคยจดจำชีบบาบาที่แท้จริงผู้เดียว แล้วมีลูกๆ จำนวนน้อยมาก แต่ทุกวันจะต้องมีการขยายตัว ในต่างประเทศพวกเขาให้รางวัลแก่ผู้ที่ให้กำเนิดลูกหลายคนพร้อมกันในครั้งเดียว พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ประชากรโลกเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ขณะนี้จึงกลับมาบริสุทธิ์ เวลาลูกๆ ได้รู้ถึงตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกจากพ่อแล้ว ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง ในเวลานี้มีความโอฬารตระการตาอย่างมากและพวกเขามีกงานออกร้านแสดงสินค้าและเทศกาลต่างๆ มากมาย ฯลฯ เพื่อให้ผู้คนสามารถไปที่นั่นและทำให้ตนเองนั้นสนุกสนานเพลิดเพลิน พ่อมาและให้ความบันเทิงแก่ลูกเพื่อให้ลูกได้รับความบันเทิงอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่เคยมีความคิดแม้กระทั่งที่จะไปงานออกร้านและเทศกาลต่างๆ ฯลฯ ผู้คนก็ไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อ

ความสุข ลูกไม่จำเป็นต้องไปที่ภูเขา ฯลฯ ดูซิว่าผู้คนที่นี้ตายอย่างไร มนุษย์ไม่รู้จักยุคทองหรือยุคเหล็กหรือสวรรค์หรือนรก ลูกๆได้รับความรู้อย่างเต็มที่ พ่อไม่ได้บอกลูกว่าลูกต้องอยู่กับพ่อ ลูกจะต้องดูแลบ้านและครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน เด็กๆจะอยู่แยกจากกันเมื่อมีความขัดแย้งบางอย่าง อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถอยู่กับพ่อได้ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสามารถกลับมาหาบิดาได้ บางคนอยู่ในสภาพสาโตะ, ริโซและตาโมเช่นกัน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสามารถอยู่ด้วยกันได้ อาณาจักรกำลังมีการสร้างขึ้น มาตามที่ลูกแต่ละคนจดจำพ่อมากแค่ไหน ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในอาณาจักรตามลำดับกันไป สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ พ่อเองนั้นหนึ่งนี้และสอนลูกถึงการฝึกฝน นี่คือการเจียบสังัด ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกสามารถเห็นที่นี้ ลูกต้องไม่เห็นสิ่งนั้น ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ลูกเห็นอะไร? ก่อนอื่นลูกเห็นบ้านของลูก และประการที่สองสถานภาพใดก็ตามที่ลูกกำลังจะได้รับจะเป็นไปตามการศึกษาของลูก ลูกรู้จักอาณาจักรยุคทองนั้น เมื่อมียุคทอง, ยุคเงินก็ไม่ได้คงอยู่ และเมื่อเป็นยุคเงิน, ยุคทองแดงก็ไม่คงอยู่ เมื่อเป็นยุคทองแดง ยุคเหล็กก็ไม่ได้คงอยู่ เวลานี้เป็นยุคเหล็กและยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกจะนั่งอยู่ในโลกเก่า สติปัญญาของลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ที่เรียกว่ายุคบรรจบพบกัน ปีแห่งการบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เดือนที่เป็นสิริมงคลที่สุด และวันที่เป็นสิริมงคลที่สุดก็อยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดด้วย ช่วงเวลาที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดก็อยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดด้วยเช่นกัน นี่คือการของการก้าวกระโดดที่สั้นมาก ลูกได้ทำการตีลังกาที่ลูกจะไปสู่สวรรค์ บาบาก็ได้เห็นผู้รู้และคนอื่นๆที่ลังกาเช่นกันขณะที่กำลังเดินทางไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาได้สร้างความยากลำบากให้กับตนเองเป็นอย่างมาก ไม่มีเรื่องของความยากลำบากที่นี้ นี่เป็นเรื่องของพลังโยคะ ลูกๆเห็นว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นยากลำบากหรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายตายเพื่อที่ลูกจะไม่กลัวเมื่อได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้ บางคนพูดว่า บาบานั้นไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ แล้วบาบาก็ได้ทำให้สิ่งนั้นง่ายขึ้นสำหรับลูก นี่คือการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกสามารถจดจำอะไรก็ได้ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกคือลูกๆใช่ไหม? ผู้เดียวนี้คือพ่อของลูกและเป็นผู้เป็นที่รักของลูกด้วยเช่นกัน คู่รักทั้งหมดจดจำท่าน คำเดียว “พ่อ” ก็เพียงพอแล้ว ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก แต่อย่างไรก็ตามลูกแน่นอนพูดว่า “โอ้ พระเจ้า! โอ้ อิศวร!” ลูกเพียงแต่ไม่รู้จักว่าพระเจ้าคือใคร พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของร่างกายเหล่านี้คือผู้ที่มีร่างกาย พ่อของดวงวิญญาณปราศจากร่าง ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ผู้อื่นทั้งหมดจะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และเหตุนี้เองที่ลูกจดจำเพียงพ่อเท่านั้น ท่านได้ให้ความสุขแก่ลูกในบางเวลาอย่างแน่นอน ท่านเรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ให้ความสุข แต่ผู้คนก็ไม่รู้จักรูป นาม แผ่นดินหรือเวลาของท่าน มีความคิดเห็นมากมายเท่ากับจำนวนผู้คน มีความคิดเห็นนับไม่ถ้วน พ่อสอนลูกด้วยความรักอย่างมาก ท่านคืออิสวร(พระเจ้า) ผู้เดียวที่ให้ความสงบแก่ลูก ลูกได้รับความสุขมากมายจากท่าน ท่านพูดเพียงกิตติเตียนและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ จะต้องมีหนทางของการครองเรือนด้วยมนุษย์พูดว่าระยะเวลาของวงจรคือหลายแสนปี แต่ในกรณีนั้นจะมีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน พวกเขาได้ทำความผิดพลาดเช่นนั้น ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ แล้วความรู้นี้จะหายไป มีภาพลักษณ์ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพ ไม่ว่าใครบางคนจะกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ใด เขาก็เป็นของศาสนานั้น พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นคือราชวงศ์ของพวกเขา เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่าลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกได้กลับมาหาบิดาได้ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และหาบิดาได้ ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคาหรือ? คือพ่อที่เป็นผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อพ่อมาและชี้หนทางแก่ลูกเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหาท่านแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหาด้วยอวัยวะของพวกเขา โอ้ บาบาสู่ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด ทุกคนไม่บริสุทธิ์และยังคงถูกเผาอย่างต่อเนื่องบนกองไฟของต้นหาคะ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในลักษณะนั้น และแล้วพ่อก็มาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ เพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่ออธิบายสิ่งนี้ มีเพียงศาสนาเดียวในยุคทอง ที่เหลือทั้งหมดจะกลับบ้าน เวลานี้ลูกเข้าใจละครแล้ว ไม่มีใครอื่นรู้อะไรนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างนี้และระยะเวลาของการสร้างนั้น พวกเขาทั้งหมดคือบุตรในขณะที่ถูกคือบราห์มิน ลูกรู้อะไรนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เมื่อใครบางคนทำความผิดสิ่งนั้นก็จะปรากฏในทะเบียนประวัติของเขาว่าเขาได้ศึกษาเล่าเรียนมาน้อย มีทะเบียนประวัติของบุคคลลักษณะของบุคคลนั้นด้วยเช่นกัน ควรจะมีทะเบียนประวัติที่นี้เช่นกัน นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ซึ่งไม่มีใครรู้ วิชาที่สำคัญที่สุดคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ดวงวิญญาณพูดด้วยปากว่า “ฉันละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง” ไม่ใช่บราห์มาบาบาที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่หนึ่งนี้ในพาหนะนี้และอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ ท่านเรียกว่าเป็นเกมูกซ์ (ปากของวัว) มีวัดที่สร้างขึ้นที่นี้เช่นกันที่ซึ่งลูกกำลังนั่งอยู่ เช่นที่มีบันไดของลูก ที่นั่นก็มีชั้นบันไดเช่นกัน ลูกจะได้ไม่เหนื่อยล้าที่จะปีนขึ้นไป ลูกมาหาพ่อที่นี้เพื่อศึกษากับพ่อและกลับมาสดชื่นแจ่มใส มีธุรกิจทาง

โลกมากมายเมื่อกลับไปบ้าน ลูกจะไม่สามารถแม้กระทั่งรับฟังสิ่งใดอย่างสงบที่นั่น ความคิดของลูกจะแข่งขันซึ่งเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆว่า ไม่มีใครควรจะเห็นฉัน ฉันควรจะกลับบ้านอย่างรวดเร็ว มีความวิตกกังวลมากมาย ที่นี้ไม่มีความกังวลใดๆ เหมือนอย่างที่คุณมีในหอพัก นี่คือการครอบครองของพระเจ้า พี่น้องชายนั้นก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ที่นี้มีพี่น้องหญิงชาย เพราะลูกต้องเล่นบทบาทของลูกที่นี่ และดังนั้นต้องเป็นพี่น้องหญิงชาย ในยุคทองเช่นกันลูกคือพี่น้องหญิงชาย สิ่งนั้นเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ที่นั้นไม่มีการต่อสู้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้งใดๆ ลูกๆ ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ว่าลูกใช้ 84 ชาตเกิดอย่างไร พ่อได้บอกลูกเกี่ยวกับบัญชีของผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด ลูกคือผู้ที่เริ่มต้นการกราบไหว้บูชาชีวาอย่างไม่มีสิ่งใดเจือปน แล้วสิ่งนั้นก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงความรู้เดียว ลูกรู้ว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก บราห์มานี้ไม่รู้สิ่งใดเลย ผู้ที่เป็นปู่ของปู่ทวดกลายเป็นสิ่งนั้นในตอนนั้น ในเวลานั้น และแล้วก็จะกลายเป็นนาย และเป็นเช่นเดียวกันกับลูก ไม่ใช่เพียงแค่ผู้เดียวที่ได้กลายเป็นนาย ลูกต้องพยายามด้วยเช่นกัน นี่เป็นโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด จะมีสาขาของโรงเรียนอยู่มากมาย จะมีศูนย์อยู่ในทุกถนนและทุกบ้าน บางคนพูดว่าเราเก็บรูปภาพเหล่านี้ไว้ในบ้านของเรา และเมื่อเพื่อนฝูงและญาติมิตรของเรามาเยี่ยมเยือนเรา เราจะอธิบายรูปภาพแก่พวกเขา ผู้ที่เป็นใบไม้ของต้นไม้ก็จะมาที่นี่ ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อประโยชน์ของพวกเขา เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายด้วยการใช้ภาพ ลูกได้ศึกษาคัมภีร์มากมายและเวลานี้ลูกต้องลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด พ่อคือผู้เดียวที่สอนเรา ท่านคือผู้เดียวที่พูดความรู้ที่แท้จริง อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำการฝึกฝน (drill) ของความเงียบสงบ (dead silence) อย่าได้เห็นสิ่งใดก็ตามที่ลูกมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านั้นที่นี่ นำทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกออกไปจากสติปัญญาของลูก และคงอยู่ในสำนักกูรูของบ้านและอาณาจักรของลูก

2. เก็บทะเบียนประวัติของบุคลิกลักษณะ (character) ของลูกไว้ อย่าได้ทำความผิดใดในการศึกษาเล่าเรียน ในยุคบรรจบพบกันนี้ลูกต้องกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดและทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกันด้วยเช่นกัน

พร: พร: ขอให้ลูกคงอยู่ในอารมณ์ที่สนุกสนานและร่าเริงโดยการอยู่อย่างเต็มเปี่ยมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด เมื่อพวกเขาสร้างรูปปั้นเทพพวกเขาจะแสดงใบหน้าที่มีรอยยิ้ม (สดชื่นแจ่มใส) พวกเขาแสดงให้เห็นลูกที่มีรอยยิ้มในภาพลักษณ์ของอนุสรณ์ของลูกของเวลานี้ การอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสหมายถึงการเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ เพียงผู้ที่เต็มเปี่ยมเท่านั้นที่สามารถอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสได้ หากมีการขาดการบรรลุผลบางอย่างลูกก็จะไม่อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ไม่ว่าใครพยายามอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากแค่ไหน เขาแม้ว่ากำลังหัวเราะอยู่ภายนอก แต่ไม่ใช้ในหัวใจของเขา แต่ลูกยิ้มในหัวใจของลูกเพราะลูกสดชื่นแจ่มใสและเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด

คติพจน์: เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ให้บัญชีของการสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกเต็มเปี่ยม

*** โอม ชานติ ***

เพื่อที่จะถึงสภาพคาร์มาทิต (เหนือปวงกรรม) ของลูก

จงเพิ่มพลังในการควบคุมและกลายเป็นผู้ปกครองตนเอง

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นลูกๆ อันเป็นที่รักยิ่ง (ราช ดูลาเร่) ของท่านทุกคนในทุกหนแห่ง ลูกที่เป็นที่รักของพระเจ้า มีลูกจำนวนน้อยมากที่ได้รับความรักและความเอ็นดูของพระเจ้า มีลูกจำนวนน้อยมากที่กลับมามีค่าควรแก่การได้รับโชคเช่นนี้ เมื่อเห็นลูกๆ ที่มีโชคเช่นนี้ บัพดาตามีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง การเป็นพระราชโอรส (มังกูราชกุมาร) หมายถึงการเป็นลูกราชา ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นราชาหรือไม่? ชื่อของลูกคือราชาโยคี การเป็นราชาโยคีหมายถึงการเป็นลูกที่เป็นเหมือนราชา ลูกเป็นราชาในปัจจุบันและในอนาคตด้วยเช่นกัน ลูกมีประสบการณ์กับสถานภาพที่สูงส่งทั้งสองของลูกหรือไม่? ลูกแต่ละคนตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกเป็นราชาหรือไม่ ลูกสามารถที่จะปกครองตนเองได้หรือไม่? คนรับใช้ของลูกทั้งหมดทำงานในอาณาจักรของลูกตามคำสั่งของลูกหรือไม่? ลูกรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของราชาใช้ไหม? ถามตนเองว่าลูกมีทั้งพลังในการปกครองและพลังในการควบคุมหรือไม่? คนรับใช้ทั้งหมดในอาณาจักรของลูกทำงานภายใต้การควบคุมของลูกหรือไม่?

วันนี้บัพดาตากำลังทดสอบพลังในการควบคุมและพลังในการปกครองของลูก ท่านเห็นอะไร? ลูกทั้งหมดรู้สิ่งนี้อยู่แล้ว บัพดาตาเห็นว่าไม่ใช่ทุกคนจะมีอาณาจักรที่มั่นคงและไม่มีการรบกวน อาณาจักรควรจะมั่นคงแต่ก็ยังคงถูกรบกวนเป็นครั้งคราว เพราะเหตุใด? เพราะแทนที่จะปกครองตนเองอยู่เสมอ ลูกกลับพยายามที่จะปกครองผู้อื่น สิ่งนี้ยังรบกวนอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อประสาทสัมผัสทางกายของลูกต้องขึ้นอยู่กับสิ่งภายนอก แสดงว่าลูกพยายามที่จะปกครองผู้อื่น นั่นหมายความว่าลูกได้รับอิทธิพลจากอาณาจักรของมายา และลูกต้องพึ่งพิงผู้อื่น ปัจจุบันส่วนน้อยก็โอเค แต่ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากอิทธิพลพิเศษของมายาในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลให้ชั้นสการ์ตั้งแต่ยุคทองแดงจนถึงตอนปลายของยุคเหล็กปรากฏออกมาและแทรกแซงชั้นสการ์ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ชั้นสการ์ของลูกเองรบกวนอาณาจักรของลูกเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นสการ์ของการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ เวลาที่เสียไปอย่างไร้ประโยชน์ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ไร้ประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการรับฟังผู้อื่นหรือการถ่ายทอดสิ่งต่างๆ ให้แก่ผู้อื่น ประการแรกเป็นชั้นสการ์ที่เสียของลูกและประการที่สองเป็นชั้นสการ์ที่ไม่ระมัดระวังของลูกที่รบกวนอาณาจักรของลูกด้วยวิธีต่างๆ มากมาย แม้ว่าเวลาสุดท้ายจะใกล้เข้ามาแล้ว แต่ลูกๆ หลายคนยังคงพูดว่ามีชั้นสการ์บางอย่างปรากฏขึ้นในเวลานี้ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลยในตอนแรก ชั้นสการ์กำลังปรากฏขึ้นสู่บรรยากาศแม้กระทั่งในขณะนี้ เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? นี่เป็นวิธีที่มายาจุโจมลูก ทำให้ลูกรู้สึกท้อแท้หมดกำลังใจในหนทางของพระเจ้านี้และทำให้ลูกเป็นของเธอ เนื่องจากเวลานี้ลูกยังคงเคลื่อนไปในลักษณะนั้น ลูกจึงสงสัยว่าลูกจะประสบความสำเร็จของการกลับมาทัดเทียมหรือไม่ ในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะด้านที่ลูกอ่อนแอ มายาจะพยายามทำให้ลูกท้อแท้ นี่คือวิธีที่มายาจะจุโจมชั้นสการ์ของลูก แม้ว่าลูกอาจจะเคลื่อนไปได้เป็นอย่างดี แต่มายาก็จะนำรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมาใช้ที่จะทำให้ชั้นสการ์เก่าอย่างใดอย่างหนึ่งปรากฏออกมาเพื่อพยายามทำให้ลูกท้อแท้หมดกำลังใจ ชั้นสการ์เก่าทั้งหมดของลูกจะต้องถูกทำลายในตอนสุดท้าย ดังนั้นชั้นสการ์ใดๆ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ก็อาจปรากฏออกมาให้เห็นเป็นบางครั้ง อย่างไรก็ตาม บัพดาตากำลังส่งสัญญาณกับลูกๆ ที่มีโชคทุกคนว่าอย่าได้หวาดกลัว แต่ให้เข้าใจวิธีการของมายา ให้ความใส่ใจเป็นพิเศษทั้งความเกียจคร้านและการสูญเสีย ความเป็นลบก็รวมอยู่ในนี้ด้วยเช่นกัน ให้ความใส่ใจกับทั้งสองสิ่งนี้ เข้าใจว่านี่คือวิธีที่มายาจุโจมลูกในเวลาปัจจุบัน

ให้รูปที่มีประสบการณ์กับความเป็นมิตรของพ่อและรูปรวมปรากฏขึ้นในตัวลูก อย่าคิดแต่เพียงว่าถึงอย่างไรพ่อก็เป็นของลูกและพ่อก็อยู่กับลูกอยู่แล้วด้วย เมื่อลูกทำให้ประสบการณ์ของความเป็นมิตรกับท่านปรากฏออกมาในทางปฏิบัติ การจุโจมของมายานี้จะไม่ใช้การจุโจม แต่จะเป็นความฟ่ายแพ้ของมายาแทน มันจะเป็นความฟ่ายแพ้ของมายา ไม่ใช้การจุโจมตีจากเธอ อย่าได้หวาดกลัวและสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นหรือทำไมบางสิ่งจึงเกิดขึ้น เพียงแค่รักษาความกล้าหาญของลูกและตระหนักถึงการเป็นมิตรร่วมทางกับพ่อ ตรวจสอบดูว่าลูกยังมีความเป็นมิตรของพ่ออยู่หรือไม่ หรือว่าประสบการณ์ของลูกกับมิตรนั้นได้กลับมาหลอมรวมกัน ลูกมีความรู้จำพ่อยู่กับลูก อย่างไรก็ตามพร้อมกับความรู้นี้แล้ว ลูกก็รู้ถึงพลังของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้ที่มีทุกพลัง ดังนั้นจงสัมผัสถึงพลังของพลังทั้งหมดที่จะปรากฏออกมาในตัว

ลูก นี่คือการหมายของการมีประสบการณ์กับความเป็นมิตรของพ่อ อย่าได้โม้ระมัดระวังและเริ่มคิดว่า “นั่นจะมีใครที่ไหนอีกหรือนอกจากพ่อ? พ่ออยู่ที่นั่นเสมอ” ถ้าพ่ออยู่ที่นั่นแล้ว พลังก็จะอยู่ที่นั่นด้วยใช่หรือไม่? ลูกบอกผู้คนในโลกว่าถ้าพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งแล้วคุณธรรมของพระเจ้าจะมองเห็นได้และสัมผัสได้ ดังนั้นบัปเตตาดจึงถามลูกด้วยเช่นกันว่า: หากพ่ออยู่กับลูกและหลอมรวมอยู่กับลูก ลูกจะสัมผัสกับพลังนั้นในทุกสิ่งที่ลูกทำหรือไม่? ผู้อื่นสัมผัสกับพลังนั้นในตัวลูกด้วยหรือไม่? ลูกคิดอย่างไร? ลูกดับเบิลพ่อเรนเนอร์คิดอย่างไร? ลูกมีพลังนี้หรือไม่? ลูกมีอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ทุกคนตอบว่า “มี” สำหรับคำถามแรก ใช่ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกถูกถามในคำถามที่สองว่ามีย่างสม่ำเสมอหรือไม่ ลูกก็จะเริ่มคิดถึงสิ่งนี้ ดังนั้นสิ่งนี้จึงไม่สม่ำเสมอและไม่ขาดตอนใช่ไหม? ลูกได้ยื่นความท้าทายอะไร? ลูกกำลังสร้างอาณาจักรที่มั่นคงหรืออาณาจักรที่ยั่งยืน? ลูกกำลังทำอะไร? มันเป็นอาณาจักรที่มั่นคงสม่ำเสมอใช่ไหม? ผู้เป็นครูพูดซิ! มั่นคงไหม? ดังนั้นตรวจสอบดูว่าอาณาจักรของลูกเองมั่นคงหรือไม่ ลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ดี ในรางวัลตลอดกาล หรือมันไม่เป็นไรหรอกหากอาณาจักรของลูกจะยั่งยืนบ้างเป็นครั้งคราว? ลูกต้องการให้มันเป็นในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกต้องการที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลตลอดเวลา แต่ในแง่ของความพยายามมันก็ไม่เป็นไรหรอกถ้าจะเป็นเพียงแค่บางครั้งเท่านั้น? ลูกต่างชาติ (foreigners) ลูกขอให้ลบคำพูดได้ออกไปจากพจนานุกรมในชีวิตรักของพวกเขา? ลูกจำได้ไหม? “บางครั้ง” และ “บางสิ่งบางอย่าง” ลูกยังคงใช้คำว่า “บางครั้ง” หรือว่ามันจบสิ้นลงแล้ว? พุดชิ จายานต์! พุดออกมา! ลูกสามารถให้ผลลัพธ์ได้ใช่ไหม? “คำว่า บางครั้ง ได้จบสิ้นลงแล้วใช่ไหม? ผู้ที่คิดว่า คำว่า “บางครั้ง” ได้จบสิ้นลงตลอดกาล ยกมือขึ้น! มันได้จบสิ้นไปแล้วหรือมันจะจบในตอนนี้? ยกมือขึ้นสูงๆ! แม้ว่ามือของลูกทั้งหมดจะไม่ปรากฏให้เห็นในที่นี้ แต่มือทั้งหมดก็ปรากฏให้เห็นในที่วิธินาฬิกาเขตที่ละเอียดอ่อน เนื่องจากที่วิธินาฬิกาเขตที่ละเอียดอ่อนในขณะที่ที่วิธินาฬิกาเขตที่หยาบหยาบของนาฬิกาเขตที่ละเอียดอ่อนที่มองเห็นมือของทุกคนได้ ดีมาก! มีลูกหลายคนยกมือแสดงความยินดีกับลูกทุกคนที่ยกมือโดยตลอด อัจชะ เวลานี้ชาวบาร์ต ยกมือขึ้น! เพียงผู้ที่ทำสิ่งนี้ในทางปฏิบัติเท่านั้นที่ควรทำเช่นนี้ อย่าได้ยกมือของลูกแบบนั้น ผู้ที่สามารถปกครองตนเองได้ตลอดเวลาและที่ทำให้ประสาทสัมผัสของพวกเขาอยู่ภายใต้ระเบียบกฎเกณฑ์และคำสั่ง ยกมือขึ้น! ยกมือของลูกอย่างมั่นคง ไม่ใช่อ่อนแอจนเกินไป จดจำไว้เสมอว่าลูกได้ยกมือขึ้นในชุมนุม ลูกยังบอกบาบาถึงเรื่องที่หวานชื่นอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่า: บาบา ท่านรู้ทุกสิ่ง ท่านรู้ว่าบางครั้งมายาก็มา ดังนั้นจงรักษาเกียรติของมือที่ลูกได้ยกขึ้นด้วย! อย่างน้อยลูกก็อยู่อย่างกล้าหาญ ดังนั้นอย่าได้สูญเสียความกล้าหาญของลูก เมื่อลูกอยู่อย่างมีความกล้าหาญ ลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากบัปเตตาอย่างแน่นอน

วันนี้ บัปเตตาได้เห็น ว่า ตามเวลาในปัจจุบัน ในแง่ของการควบคุมตนเองและประสาทสัมผัสทางกายของตนเอง นั่นคือในแง่ของการมีพลังในการควบคุมตนเอง ลูกต้องการพลังนี้อย่างมาก เมื่อได้ยินการสนทนาจากใจถึงใจของลูกๆ ถึงการที่ลูกไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงอันตรายพลังเป็นเวลาสี่ชั่วโมงได้ บัปเตตาก็ยิ้ม บัปเตตาเปลี่ยนแปลงชั่วโมงเป็นสี่ชั่วโมง และตอนนี้ลูกก็บอกว่าสองชั่วโมงก็จะดี! ดังนั้นนี่คือพลังในการควบคุมของลูกหรือไม่? หากลูกไม่ฝึกฝนตั้งแต่ตอนนี้ไปแล้วลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรติได้อย่างไร? ลูกแต่ละคนต้องเป็นผู้ปกครองตนเอง ลูกๆ กำลังหัวเราะเพราะบาบาได้ยินการสนทนาทั้งหมดของลูกในวันนี้ ลูกทำให้บาบาหัวเราะเพราะลูกบอกว่าลูกไม่สามารถมีเทรฟฟิคคอนโทรลสามนาทีเดียวได้ แต่มันกลับกลายเป็นการควบคุมร่างกายของลูกแทน ลูกสามารถที่จะอยู่หนึ่งได้ อย่างไรก็ตาม บางครั้งลูกสามารถควบคุมจิตใจของลูกได้ แต่ไม่ใช่ในเวลาอื่น เพราะเหตุใด? ลูกต้องเพิ่มพลังในการควบคุมของลูก เช่นเดียวกับที่เมื่อลูกสั่งให้มือของลูกยกขึ้น มันก็ยกขึ้น ดังนั้นให้สั่งจิตใจของลูก ถ้าแขนของลูกไม่หักลูกก็สามารถยกมันได้ ในทำนองเดียวกันพลังที่ละเอียดอ่อนของจิตใจของลูกควรอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ลูกต้องทำให้มันอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ทันทีที่ลูกสั่งให้มันหยุด มันก็ต้องหยุด ทันทีที่ลูกบอกมันให้คิดถึงงานรับใช้ มันก็ควรกลับมาไม่ว่างเว้นในการคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ เมื่อลูกบอกให้ไปที่พรมดำ ก็ควรไปพรมดำ บอกให้ไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและควรจะไปที่นั่นภายในหนึ่งวินาที ไม่ว่าลูกจะบอกจิตใจให้คิดถึงสิ่งใด มันก็ควรจะสามารถทำเช่นนั้นได้ เวลานี้เพิ่มพลังนี้ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปกับชั้นสการ์เล็กลงๆ และต่อสูรบา และบอกว่าวันนี้ลูกได้ไล่ชั้นสการ์นั้นออกไปแล้ว และลูกได้ไล่ชั้นสการ์อื่นๆออกไป เมื่อวานนี้ เมื่อลูกมีพลังในการควบคุมแล้ว ลูกจะไม่ต้องใช้เวลาต่างๆไปกับชั้นสการ์ที่แตกต่างกัน เมื่อลูกบอกกับจิตใจว่า “อย่าคิด อย่าทำสิ่งใด อย่าพูด” ทันทีที่ลูกบอกให้หยุด มันก็ควรหยุด นี่คือนิยามที่ลูกสามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกได้ ลูกต้องการที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมใช่ไหม? บัปเตตาพูดด้วยเช่นกันว่าลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ จะไม่มีใครอื่นมาที่นี้เพื่อกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกเองที่ต้องเป็นสิ่งนี้ บาบาจะพาลูกกลับไปกับท่าน แต่เพียงลูกที่อยู่เหนือปวงกรรมเท่านั้น ลูกจะกลับบ้านไปกับพ่อใช่ไหม? หรือลูกจะตามไปในภายหลัง? (เราจะไปกับท่าน) ลูกพูดได้ดีมากเมื่อลูกบอกว่าลูกจะกลับไปพร้อมกับพ่อ อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้พูดว่า “ฮาจิ” เมื่อลูกถูกถามว่าลูกจะชำระสะสางบัญชีของลูกหรือไม่ ลูกจะได้กลับบ้านหลังจากที่กลับมาอยู่เหนือปวงกรรมแล้วใช่ไหม? การกลับไปกับพ่อหมายถึงการกลับไปอย่างเป็นมิตรร่วมทาง

ของท่าน ผู้ที่เป็นคู่กันจะต้องมีความเหมาะสมกันเป็นอย่างดี หรือว่าคนหนึ่งควรสูงและอีกคนควรเตี้ยไหม? พวกเขาจะต้องเท่าเทียมกัน ในทำนองเดียวกันลูกต้องกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม เวลานี้ลูกจะทำอะไร? เวลานี้ดูเลอาณาจักรของลูกเป็นอย่างไรดี จัดให้มีศาลทุกวัน ลูกเป็นผู้ปกครองอาณาจักรของลูกใช่ไหม? ดังนั้นจงตั้งศาลพิจารณาคดีของลูกเองและถามผู้รับใช้ของลูกว่าพวกเขาเป็นอย่างไรบ้าง ตรวจสอบว่าทุกสิ่งเป็นไปตามคำสั่งหรือไม่ พ่อบราห์มาก็อ้างให้มีศาลทุกวันเช่นกัน ลูกมีสำเนาของสิ่งนี้อยู่ในสมุดบันทึกประจำวัน แสดงให้พวกเขาเห็น! พ่อบราห์มาก็พยายามเช่นกัน เพียงเพราะท่านจัดให้มีศาลของตนเองทุกวันท่านจึงกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ดังนั้นในตอนนี้นี้ลูกต้องการเวลามากเท่าไร? หรือลูกพร้อมเสมอ? ด้วยการมีสภาพนี้ งานรับใช้จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะเหตุใด? เพราะความคิด คำพูด และการปฏิสัมพันธ์ของลูกโดยผ่านใบหน้าและกิจกรรมของลูกทั้งหมดจะมีพลังในเวลาเดียวกัน การทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทไปพร้อมๆ กันจะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีอย่างรวดเร็ว อย่าคิดว่าเพราะลูกต้องทำศาสนา (ความพยายามทางจิต) จึงมีการทำงานรับใช้ได้น้อยมาก ไม่เลย ลูกจะประสบความสำเร็จในงานรับใช้ได้อย่างง่ายดาย หากลูกผู้เป็นเครื่องมือในงานรับใช้ทั้งหลายมีสภาพเช่นนั้นร่วมกันแล้วมันก็จะใช้ความพยายามน้อยลงและลูกจะประสบความสำเร็จมากขึ้น ดังนั้นควรให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับพลังในการควบคุมของลูก ลูกควรจะสามารถควบคุมความคิดของลูก เวลาของลูก และชั้นสการของลูกได้ บัพาดาบอกลูกหลายครั้งว่าลูกเป็นราชา ลูกควรทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกให้อยู่ภายในระเบียบกฎเกณฑ์และคำสั่งเมื่อลูกต้องการ ตามที่ลูกต้องการ ที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการ และนานเท่าที่ลูกต้องการ หากลูกบอกจิตใจของลูกว่าอย่าได้ทำสิ่งใด แต่จิตใจของลูกยังคงทำสิ่งนั้น ถ้าสิ่งนี้ยังคงเกิดขึ้นแล้วนั้นก็ไม่ใช่ระเบียบกฎเกณฑ์และคำสั่ง ดังนั้นลูกผู้ปกครองตนเองทั้งหลาย จงทำให้อาณาจักรของลูกเป็นจริงในทางปฏิบัติ ลูกต้องการที่จะทำให้มันเป็นจริงในทางปฏิบัติใช่ไหม? ลูกกำลังทำในทางปฏิบัติ แต่บัพาดาได้บอกกับลูกแล้วให้เติมคำว่า “สม่าเสมอ” บัพาดาจะมาอีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งสุดท้ายในฤดูกาลนี้ ยังคงเหลืออยู่อีกหนึ่งรอบเท่านั้น บาบาจะถามถึงผลลัพธ์ของลูกในรอบสุดท้ายนี้ ลูกมีเวลาสิบห้าวัน ดังนั้นลูกจะแสดงให้เห็นผลลัพธ์บางอย่างในสิบห้าวันหรือไม่? ครุพูตชิ! ลูกจะส่งผลลัพธ์นี้ในสิบห้าวันหรือไม่?

อัสเซ ผู้ที่มาจากมรฐันจะแสดงให้เห็นผลลัพธ์นี้ภายในสิบห้าวันหรือไม่? พุดว่าใช่หรือไม่ใช่ในตอนนี! ยกมือขึ้นตอนนี! รักษาเกียรติของมือที่ลูกยก! อัสเซ ผู้ที่รู้สึว่าจะพยายาม ผู้ที่จะพยายามยกมือขึ้น ผู้ที่มาจากญาณสโรวาร์ ผู้ที่มาจากซานติวัน ยืนขึ้น! (บัพาดาเรียกผู้ที่เป็นเครื่องมือหลักของมรฐัน ญาณสโรวาร์ และซานติวัน ให้มาอยู่เบื้องหน้าท่าน)

บัพาดาได้เรียกลูกทั้งหมดมาเพื่อให้ทุกคนสามารถเห็นนิมิตของลูกทุกคน ทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นลูกทั้งหมด อัสเซ (ถึงผู้ฟัง) เวลานี้บัพาดาจะบอกลูกถึงสิ่งที่ท่านต้องการ มีสถานที่จาริกแสวงบุญด้วยกันสี่แห่งคือ พันดาฟาวัน ซานติวัน ญาณสโรวาร์ และฮอสพิทอล (โรงพยาบาล) แห่งที่ทำมีขนาดเล็ก บัพาดามีความหวังในทั้งสี่แห่ง ในเวลาสามเดือน บัพาดาต้องการเห็นผลลัพธ์ของลูกผู้เป็นราชาทั้งหลายมีความสม่าเสมอ ไม่ถูกรบกวน ปราศจากอุปสรรค และเป็นผู้ปกครองตนเองที่ไม่สั่นคลอน ในเวลาสามเดือน ไม่ควรจะมีการได้ยินว่ามีสถานการณ์อื่นใดจากที่ใดเกิดขึ้น ลูกทุกคนกลายเป็นผู้ปกครองอันดับหนึ่งของตนเอง ลูกสามารถให้ผลลัพธ์นี้ในสามเดือนได้หรือไม่? (ถามบราเธอร์นิร์แวร์) ลูกเป็นตัวแทนของพันดาวาส สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ถึงอย่างไรคาดก็อยู่ที่นั่นอยู่แล้ว แต่ลูกทุกคนที่นั่งข้างหน้าก็ถูกรวมอยู่ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? (ดาดีบอกว่า “ได้ สิ่งนี้เป็นไปได้”) ผู้ที่มาจากพันดาฟาวันที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ยกมือขึ้น! ถ้าลูกคิดว่าสิ่งนี้เป็นไปได้ อัสเซ ถ้าใครบางคนอ่อนแอหรือถ้ามีอะไรเกิดขึ้นกับใครบางคน ลูกจะอย่างไร? ใครมีความกล้าหาญที่จะเชื่อว่าลูกสามารถให้ผลลัพธ์นี้ในขณะที่ยังคงให้ความเป็นมิตรกับผู้ที่เป็เพื่อนของลูก? ลูกมีความกล้าหาญขนาดนี้ไหม? เป็นไปได้ไหม? หรือลูกแค่มีความกล้าหาญกับตนเองเท่านั้น? ลูกสามารถที่จะยอมรับปรับตัวกับสิ่งต่างๆ ของผู้อื่นได้หรือไม่? ลูกสามารถยอมรับปรับตัวกับความผิดพลาดของผู้อื่นได้หรือไม่? อย่าได้กระจายสิ่งใดออกไปสู่บรรยากาศ แต่ยอมรับปรับตัวเข้ากับสิ่งนั้น ลูกสามารถทำได้ถึงขนาดนี้หรือไม่? พุด “ฮาจี” ออกมาดังๆ ขอแสดงความยินดี! บาบาจะเห็นรายงานของลูกในเวลาสามเดือน อย่าให้มีการรายงานหรือมีข้อร้องเรียนมีการพรับกันที่ไม่ดี ให้กระแสดิจเหล่านี้แก่กันและกัน ให้กระแสดิจที่เต็มไปด้วยความรัก อย่าให้มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอีกต่อไป

ในทำนองเดียวกันลูกดับเบิลฟอเรเนอร์จะให้ผลลัพธ์ในลักษณะเดียวกันหรือไม่? ลูกทุกคนต้องกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ทุกคนที่เชื่อว่าลูกสามารถส่งผลลัพธ์นี้ได้ในเวลาสามเดือนด้วยตนเองและทำให้เพื่อนของลูกทำด้วยเช่นกัน ยกมือขึ้น! หากมีลูกคนไหนที่คิดว่าลูกจะพยายามแต่ยังไม่สามารถทำได้ในตอนนี ยกมือขึ้น! ลูกมีหัวใจที่สะอาดและผู้ที่หัวใจที่สะอาดจะได้รับความช่วยเหลือ (จากนั้นบัพาดาก็ทำให้ทุกคนจากทุกโซนยกมือขึ้นและยืนขึ้นในที่ของตนเอง บราเธอร์และซิสเตอร์จากมหาษฏระยืนขึ้นก่อน จากนั้นเดลี, กรณาฏะถูกขอให้ยืนขึ้นและให้คำมั่น

สัญญา หลังจากนั้นก็แสดงความยินดีกับผู้ที่ทำงานรับใช้จาก UP) อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดในทุกหนแห่งที่เป็นผู้ปกครองตนเอง ถึงดวงวิญญาณที่อยู่อย่างมีค่าอยู่เสมอในอาณาจักรที่มั่นคง อยู่เสมอ ถึงผู้ที่ถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมเหมือนพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่ทำตามพ่อ ถึงลูกที่มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นและผู้ที่ให้ความร่วมมือด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพผาดา

พร: : ขอให้ลูกพิจารณาดวงวิญญาณที่สร้างอุปสรรคว่าเป็นครูของลูกและเรียนรู้บทเรียนจากสิ่งเหล่านั้นและ ด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นตัวของประสบการณ์
อย่ามองว่าดวงวิญญาณที่กลายเป็นเครื่องมือในการสร้างอุปสรรคว่าเป็นดวงวิญญาณที่สร้างอุปสรรค แต่ ให้พิจารณาว่าดวงวิญญาณเช่นนั้นเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือผู้สอนบทเรียนแก่ลูกที่ทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าได้ ถือว่าพวกเขาเป็นครูของลูกที่ทำให้ลูกมีประสบการณ์ ในเมื่อลูกบอกว่าคนที่ประณามลูกเป็นเพื่อน ของลูก ดังนั้นคนที่ทำให้ลูกสามารถข้ามผ่านอุปสรรคและทำให้ลูกมีประสบการณ์ก็เป็นครูของลูก ดังนั้น แทนที่จะมองดวงวิญญาณที่สร้างอุปสรรคด้วยสายตานั้น ให้พิจารณาอยู่เสมอว่าพวกเขาเป็นเครื่องมือที่ ช่วยให้ลูกสามารถก้าวข้ามอุปสรรคและเป็นเครื่องมือที่ทำให้ลูกไม่สั่นคลอน อำนาจของประสบการณ์ของ ลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องในลักษณะนี้

คติพจน์: จบสิ้นไฟล์ของการพร่ำบ่นและกลับมาดั่งามและได้รับการขัดเกลา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันนี้คือยุคสำหรับการกลับมาสูงส่งที่สุด ในยุคนี้ที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และทำให้โลกบริสุทธิ์
- คำถาม:** บนพื้นฐานอะไรที่ลูกจะพัฒนาความเข้มแข็งที่จะสามารถมองดูนาฬิกาที่เจ็บปวดในเวลาสุดท้ายได้?
- คำตอบ:** การจัดสำนึกของร่างกายของลูกออกไป นานที่สุดท้ายนั้นรุนแรงอย่างมาก เพื่อที่จะทำให้ลูกๆ เข้มแข็ง พอให้สัญญาณแก่ลูกที่จะกลับมาปราศจากร่าง เช่นที่พ่อแยกห่างจากร่างกายนี้ ดังนั้นท่านก็สอนลูกในสิ่งเดียวกัน ลูกๆ ต้องพิจารณาว่าตนเองแยกห่างจากร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน

โอมขานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานอยู่ที่นี้ด้วยร่างกายของลูก ในเวลานี้พ่อก็ออยู่กับร่างกายเช่นกัน ในขณะที่พ่อกำลังซบซึ้งร่ำมน้ำนี้ ท่านสอนอะไรแก่ลูกๆ? ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่สามารถสอนลูกว่าจะตายในขณะที่มีชีวิตอยู่อย่างไร ลูกๆ ทั้งหมดได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยความรู้ที่ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และลูกต้องทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ตามแผนของละคร โลกนี้จะถูกทำลาย มีเพียงผู้ที่ตระหนักรู้จักพ่อและกลายเป็นบราห์มินด้วยเท่านั้นคือผู้ที่ประกาศรองโลกใหม่ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินอย่างแน่นอน ยุคบรรจบพบกันนี้คือยุคที่เป็นสิริมงคลที่สุด นั่นคือยุคสำหรับการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้คนพูดว่า ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ที่ปรึกษา ผู้ที่มั่งคั่ง และประธานาธิบดี ฯลฯ คือบุคคลที่สูงส่ง แต่นั่นไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่คือโลกเก่าที่เลวทรามต่ำช้าของยุคเหล็ก ไม่มีแม้แต่มนุษยชนเดียวหรือสิ่งมีชีวิตเดียวที่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นของยุคบรรจบพบกัน ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าน้ำที่ไม่ใช่เพียงแค่ม่าน้ำคงคาเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาเห็นน้ำ พวกเขาก็คิดว่านั่นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในสติปัญญาของพวกเขา บางคนไปยังสถานที่หนึ่งและผู้อื่นก็ไปยังสถานที่อื่น พวกเขาไปเพื่ออาบในน้ำเหล่านั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยน้ำ หากพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอาบน้ำแล้วทั้งโลกก็จะบริสุทธิ์ในเวลานี้ แล้วผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดควรจะอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ ระบบเก่าๆ ยังคงดำเนินต่อไป ชยะทั้งหมด ฯลฯ นั้นไหลไปสู่มหาสมุทร ดังนั้นน้ำนั้นจะสามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อสูงสุดผู้สามารถชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์นั้นเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องอธิบายว่าสิ่งมีชีวิตที่บริสุทธิ์อยู่ในยุคทองและสิ่งมีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์อยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นของสกุลศูทรและเวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นด้วยประชาธิปไตยบราห์มา ลูกคือบราห์มินที่เกิดจากปากที่แท้จริง ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเป็นบราห์มิน(พราหมณ์)ที่เกิดผ่านกิเลส ท่านคือประชาธิปไตย(พ่อของปวงประชา) และดังนั้นทั้งหมดคือปวงประชา บราห์มาคือพ่อของปวงประชา ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ท่านเคยมีอยู่จริงอย่างแน่นอน แล้วท่านได้ไปไหน? ท่านได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ได้เคยอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าบราห์มาก็กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่เช่นกัน บราห์มาและสร้อยสวตี, แม่และพ่อ และแล้วพวกเขาก็กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี, นารายณ์และลักษมี, ผู้ที่ถูกเรียกว่าวิษณุ และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด พวกเขา ก็กลายเป็นบราห์มาและสร้อยสวตี ความลับนี้ได้มีการอธิบายแก่ลูก มีคำกล่าวจากกัณฑ์มหาสมุทรว่าแม่ของทั้งโลก แม่ทางร่างกายของแต่ละคนกำลังนั่งอยู่ในบ้านของแต่ละคน แต่ไม่มีใครรู้จักจากกัณฑ์มหาสมุทร พวกเขาเพียงแต่พูดเช่นนั้นด้วยศรัทธาที่มกมายเพราะพวกเขาไม่รู้จักรใครเลย พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าผู้สร้างนั้นสูงส่งเหนือสิ่งใด นี่คือต้นไม้กลับหัวและเมล็ดก็อยู่ด้านบน พ่อต้องลงมาจากเบื้องบนเพื่อที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้มาแล้ว ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้แก่เรา และทำให้เรากลายเป็นราชาและราชินีที่กลายเป็นผู้ปกครองของโลกใหม่ นอกจากลูกๆ แล้วไม่มีใครในโลกที่รู้ถึงความลับของโลกนี้ พ่อพูดว่า พ่อจะมาและพูดความรู้นี้กับลูกอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว หากใครบางคนไม่รู้จักรผู้สร้าง ผู้กำกับ นักแสดงหลัก และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร เขาจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ไม่รู้จัก พ่อพูดว่า พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับตัวของลูกเองแก่ลูกเช่นที่ท่านกำลังทำอยู่ในตอนนี้ พ่อได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์เช่นที่พ่อทำในเวลานี้ด้วยเช่นกัน พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้รับการจดจำว่า ลูกได้รับชาติเกิดต่อไปของลูกตามสิ่งที่ลูกจดจำในช่วงเวลาสุดท้ายของลูก ซึ่งหมายความว่าลูกจะไปเกิดในเผ่าพันธุ์นั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า (ตามความเชื่อ

ในทางศาสนาที่ดวงวิญญาณใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด) ตอนนั้นลูกใช้ชาติเกิดในเวลานี้ แต่ลูกไม่ได้กลายเป็นสัตว์ใดๆ เช่น ไก่ แมว สุนัขหรือนก เวลานี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกันได้มาแล้ว พ่อพูดว่า พ่อคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกๆทั้งหมดได้กลับมาเนาเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาจะต้องมีการทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ หลังจากนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ ลูกไม่สามารถชองแวงในกิเลสได้ ลูกสัญญาว่าลูกจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ บาบามาไม่ได้ทำให้ลูกผูกพันกับมัน นั่นคือระบบที่ยังคงดำเนินต่อเนื่องมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงนี่คือเรื่องของเวลาปัจจุบัน ลูกเข้าใจว่าลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้โดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะทำให้สิ่งนี้นั่นคงก็ต้องทำให้ลูกๆทำสัญญานี้ บางคนก็เขียนสิ่งนี้ด้วยเลือด และบางคนก็เขียนสิ่งนี้ในวิธีอื่น บาบาท่านได้มาแล้ว และดังนั้นฉันประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่านอย่างแน่นอน ผู้ที่ไม่มีตัวตนมาที่นี้ในรูปที่มีตัวตน เช่นที่พ่อลงมาจากอาณาเขตสูงสุด ลูกๆดวงวิญญาณก็ลงมาด้วยเช่นกัน ลูกลงมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกเข้าใจว่านี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความสุขและครึ่งวงจรที่มีความทุกข์ พ่ออธิบายว่าลูกได้รับความสุขมากกว่าสามในสี่ ลูกเคยมั่งคั่งแม้กระทั่งหลังจากครึ่งวงจรนี้ ลูกเคยสร้างวัดที่ใหญ่โตนั้น ฯลฯ ความทุกข์เกิดขึ้นมาในภายหลังเมื่อความเลื่อมใสศรัทธานั้นได้กลับมาตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ พ่อได้อธิบายว่าเริ่มแรกลูกเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกเคยกราบไหว้บูชาผู้เดียวเท่านั้น ลูกจะกราบไหว้บูชาพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพและพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสุข และแล้วความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปนก็เริ่มขึ้นในภายหลัง ตอนแรกเป็นการกราบไหว้บูชาเพียงผู้เดียวและแล้วจากนั้นลูกก็เริ่มกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ เวลานี้ลูกกราบไหว้บูชาร่างกายที่ทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า ลูกกราบไหว้สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตด้วยเช่นกัน ผู้คนพิจารณาว่าร่างกายที่ทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้านี้สูงยิ่งกว่ารูปปั้นเทพ เป็นเพียงพรหมณ์เท่านั้นผู้ที่สัมผัสรูปปั้นเทพได้ ลูกเคยมีภรรยามากมาย พ่อหนึ่งทีและอธิบายทั้งหมดนี้ ผู้นี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า พ่อทำทุกสิ่งแล้ว พ่อทำหัตถะโยคะทุกประเภทที่แตกต่างกันทั้งหมดด้วยหู จมูก ตา ฯลฯ ของลูก และที่ลูกต้องคัดค้านหาทั้งหมดของลูก ในที่สุดแล้วพ่อก็ต้องละทิ้งทุกสิ่ง พ่อควรทำธุรกิจนั้นหรือธุรกิจนี้? พ่อเคยกลับมาเกียจคร้านและแล้วก็ตกในความยากลำบาก มีความยากมากในการเรียนรู้ปราณายามะ (การฝึกหายใจ) ต่างๆ ทั้งหมด ฯลฯ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเคยอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้ พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลก่อนการบันทึกเวลา จะสามารถมีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขามีสติปัญญาที่โง่เขลา ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ในยุคทอง พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ 5000 ปี พ่อใช้ร่างของผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง ผู้ซึ่งเคยเป็นผู้ที่สวามิภักดิ์อันดับหนึ่งที่เวลานี้ได้กลับมาเนาเกลียด ดวงวิญญาณนี้ได้นำร่างกายที่แตกต่างกันมาใช้ พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อกำลังนั่งในผู้ที่พ่อเข้ามา เพื่อที่จะสอนอะไรแก่ลูก? การตายขณะมีชีวิตอยู่ ลูกต้องตายจากโลกนี้ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และแล้วจึงตายขณะที่มีชีวิตอยู่ บทบาทของพ่อคือการชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกชาวบาร์ตร้องเรียกหาโอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ไม่มีใครอื่นพูดว่า โอ้ ผู้ปลดปล่อย! มาเพื่อปลดปล่อยเราจากโลกของความทุกข์ ผู้คนทั้งหมดกำลังเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้ลูกๆ กำลังเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข สิ่งนี้สำหรับหนทางครอบครัว ลูกรู้ว่าลูกผู้ที่เคยเป็นของหนทางครอบครัวเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้คนในหนทางสันโดษไม่สามารถหาสิ่งที่ผู้คนในหนทางครอบครัวทำได้ ผู้ที่อยู่ในหนทางครอบครัวเป็นผู้ที่ก่อไฟบูชาโยนิ ทาปาเซีย การให้ทาน ฯลฯ ลูกรู้สึกว่เวลานี้ลูกรู้จักทุกคน ซื้พบบากำลังสอนเราขณะที่เรากำลังนั่งอยู่ที่บ้าน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกันได้คือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกันได้แก่ลูก ลูกหลังน้ำตาแห่งความรักเพราะเวลานี้ลูกได้พบกับท่านแล้วหลังจากเวลาที่ยาวนาน ทันทีที่ลูกพูดว่า “بابา” ลูกก็ชนลูก “โอ้โฮ! บาบามาเพื่อรับใช้เราลูกๆทั้งหมด บาบามาทำให้เรากลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามด้วยการศึกษานี้และพาเรากลับไป ท่านจะพาเรากลับไปกับท่านจากโลกของขยะที่สกปรกนี้” ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกๆดวงวิญญาณเคยพูดว่า “بابา เมื่อท่านมานั้นจะอุทิศตนเองต่อท่าน ฉันจะเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น” สิ่งนี้ตามลำดับกันไป แต่ละคนก็มีบทบาทของตนเอง ลูกบางคนรักพ่อเป็นอย่างมากเพราะท่านให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ไม่มีใครกล่าวถึงการร้องไห้ในยุคทอง ที่นั่นผู้คนร้องไห้อย่างมาก หากมีใครบางคนจากไปสวรรค์แล้วทำไมผู้อื่นถึงร้องไห้? พวกเขาควรจะติกลองมากยิ่งขึ้น ที่นั่นมีการติกลองอย่างมีความสุขเมื่อพวกเขาได้ละร่างที่ตาโมประธานของของพวกเขา ระบบนี้ได้คงอยู่มาที่นี่ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ที่นี้ลูกจะพูดว่าลูกต้องกลับบ้าน ที่นั่นลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่ออธิบายสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงก็หมายถึงลูก ลูกคือบราห์มินที่ส่งเสียงหึ่งๆของความรู้แก่แมลงที่อยู่ในสิ่งสกปรก พ่อบอกลูกว่า ลูกต้องละร่างเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องตายขณะมีชีวิต พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลืมร่างกายของลูก พ่ออ่อนหวานอย่างมาก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เวลานี้จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข อัลฟาและเบต้า นี่คือนดินแดนของความทุกข์ ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของ

เราดวงวิญญาณ เราได้เล่นบทบาทของเราและเวลานี้เราต้องกลับบ้าน จะไม่มีร่างที่สกปรกนี้ที่นั่น เวลานี้ร่างกายนี้ได้กลับมาเสื่อมโทรมไปอย่างสมบูรณ์แล้ว เวลานี้พ่อกำลังนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและสอนเราด้วยสัญญาณต่างๆ พ่อคือดวงวิญญาณและลูกคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พ่อละวางจากร่างกายและสอนสิ่งเดียวกันแก่ลูก ลูกแต่ละคนต้องพิจารณาว่าตนเองนั้นแยกห่างจากร่างกาย เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกจะไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไป ลูกรู้ว่าเวลานี้การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นแม่น้ำแห่งสายเลือดจะไหลนองในบารัต และแล้วแม่น้ำแห่งน้ำนมก็จะไหลรินในบารัต ผู้คนของทุกศาสนาเวลานี้อยู่ที่นี้ด้วยกัน ทุกคนจะต่อสู้กันเองและตายไป นั่นคือประเภทของความตายที่จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย เกิดอะไรขึ้นในปากีสถาน? ฉากเหล่านั้นรุนแรงมาก (ในช่วงเวลาของการแบ่งแยก) หากใครจะได้เห็นฉากเหล่านั้น พวกเขาก็จะหมดสติ เวลานี้بابากำลังทำให้ลูกเข้มแข็ง ท่านขจัดจิตสำนึกของร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน บาบารู้ว่าลูกบางคนไม่อยู่ในการจดจ่าระลึกถึง พวกเขอ่อนแอมาก และเหตุนี้เองงานรับใช้จึงไม่ขยายตัว ลูกๆก็เขียนซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า บาบ่า ฉันลืมหัดจำท่าน สถิติปัญญาของฉันไม่สามารถจดจำในโยคะได้ บาบ่าพูดว่า ลืมคำว่า ‘โยคะ’ ลูกลืมพ่อผู้ให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกหรือ? ก่อนหน้านั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หากสถิติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปที่อื่นใด พวกเขาก็จะหยิกตนเอง บาบ่าพูดว่า ลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เป็นเพียงลูกกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็ไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจะกลับมาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจ่าระลึกถึง:

1. พูดกับตนเอง โอ้โฮ! บาบามาเพื่อรับใช้เรา ท่านกำลังสอนเราขณะที่เรากำลังนั่งอยู่ที่บ้าน! เวลานี้เราได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา เพียงแต่พูดคำว่า “بابا” ด้วยความรักและความสุขอย่างมากที่มีน้ำตาแห่งความรัก และลูกชนลูก

2. เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และเหตุนี้เองลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกคนและตายขณะมีชีวิตอยู่ ลืมแม้กระทั่งร่างกายนั้น ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างละวางจากร่างกาย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สะอาดที่ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่โดยการจบบัณฑิตทุกสิ่งในอดีตและทัศนคติในอดีต
วิธีที่ง่ายดายที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้คือการมีสติปัญญาที่สะอาด มีทัศนคติที่สะอาด และมีการกระทำที่สะอาด ก่อนที่ลูกจะเริ่มงานรับใช้ใดๆ ก่อนอื่นให้ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้มีสำนึกใดๆเกี่ยวกับการกระทำในอดีตของดวงวิญญาณใดๆ ในสติปัญญาของลูก หากลูกมองดูที่ดวงวิญญาณด้วยทัศนคติเก่าๆและด้วยสายตาเก่าๆนั้น โดยการพูดกับดวงวิญญาณในวิธีการนั้น ลูกจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจงจบบัณฑิตทุกสิ่งในอดีตและทัศนคติของอดีตทั้งหมด และกลายเป็นดวงวิญญาณที่สะอาดและแล้วลูกจะสามารถเต็มไปด้วยความสำเร็จ

คติพจน์: ผู้ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเองคือผู้ได้รับการสวมพวงมาลัยด้วยพวงมาลัยแห่งชัยชนะ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมาสาโตประธาน จดจำพ่อด้วยความรัก ซิพบาบา พระเจ้าแห่งความสูงส่งมา เพื่อให้ลูกไปเป็นนายของดินแดนแห่งความสูงส่ง
- คำถาม:** ด้วยการซึมซับสิ่งใดที่ลูกๆ กลับมามีค่าควรแก่การยกย่อง
- คำตอบ:** เมื่อลูกกลับมาถ่อมตนมากๆ ลูกต้องไม่มีความหยิ่งโสเกี่ยวกับสิ่งใดเลย จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก หากลูกกลับมายังโยโส ศัตรูก็จะเกิดขึ้น ลูกสามารถกลายเป็นผู้ที่สูงสุดและต่ำสุดขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ของลูก เมื่อลูกบริสุทธิ์ลูกจะได้รับความเคารพ และเมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องก้มลงให้กับทุกคน

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อเข้าใจว่าพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่าในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้ทำรูปภาพมากมายที่มีชื่อแตกต่างกันไป ตัวอย่างเช่น ในเนปาลพวกเขาเชื่อในเจ้าแห่งความสูงส่ง พวกเขามีวัดที่ใหญ่โตอย่างมากสำหรับท่าน แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่มีสิ่งใดเลยที่นั่น มีเพียงสี่ประตูและสี่ภาพลักษณ์ พวกเขาวางศรัทธาขณะไว้ในห้องที่สี่ บางทีพวกเขาอาจจะเปลี่ยนสิ่งนั้นไปแล้วในเวลานี้ เป็นซิพบาบาผู้ที่ถูกเรียกว่าเจ้าแห่งความสูงส่งอย่างแน่นอน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้มนุษย์กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ดังนั้นก่อนอื่นให้อธิบายแก่พวกเขาว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด และแล้วก็มีทั้งโลก ไม่มีโลกอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน หลังจากนั้นก็มีลักษมีและนารายณ์หรือวิษณุ ในความเป็นจริงแล้ววัดของวิษณุนั้นไม่ถูกต้อง ไม่มีมนุษย์ที่เป็นเช่นวิษณุที่มีสี่มือ พ่ออธิบายว่า นั่นคือภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่แสดงให้เห็นในรูปรวมของวิษณุ ลักษมีแยกต่างหากจากนารายณ์ พวกเขาได้แสดงให้เห็นวิษณุมีสี่มือในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นคือพวกเขาได้รวมทั้งสองคนเข้าด้วยกัน และได้ทำภาพลักษณ์ที่มีสี่มือแต่ไม่ได้มีใครเป็นเช่นนั้น ภาพลักษณ์ที่มีสี่มือที่พวกเขาแสดงในวัดเป็นของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ที่มีสี่มือที่มีหอยสังข์, กงจักร, คทาและดอกบัว ฯลฯ ไม่มีสิ่งใดที่เป็นเช่นนั้น ลูกๆ มึงจักร ในเนปาลพวกเขาก็ได้แสดงภาพลักษณ์ของวิษณุที่ใหญ่โตมากในสระน้ำนม ในวันของการกราบไหว้บูชา พวกเขาเทนมเล็กน้อยลงไปในนั้น พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายของวิษณุได้ในลักษณะนี้ พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งวิษณุ เป็นพระเจ้าเองที่อธิบายแก่ลูก ซิพบาบาถูกเรียกว่าพระเจ้า ท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น แต่ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ได้ให้ชื่อแก่ท่านมากมายหลายชื่อ ลูกจะไม่ใช้ชื่อมากมายในเวลานี้ ผู้คนก็ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเป็นอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็ล้มลุกคลุกคลานอย่างมากเช่นกัน หากลูกเห็นวัดทั้งหลายในเวลานี้ ลูกก็จะอธิบายแก่พวกเขาว่า สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกาย โอ พ่อสูงสุด! มีการสรรเสริญของท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความสุข ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขามีภาพลักษณ์มากมายของผู้เดียวเท่านั้น ในหนทางของความรู้ก็มีเพียงผู้เดียวที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ลูกมีทั้งวงจรรอยู่ในสติปัญญาของลูก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือดวงวิญญาณสูงสุด มีการจดจำกันว่า จงจดจำพ่อและได้รับความสุข สิ่งนี้หมายถึง: จดจำพ่อผู้เดียวและเฝ้าแต่จดจำท่าน และความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของร่างกายจะถูกขจัดออกไป และแล้วลูกจะได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต สิ่งนี้เรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิต ลูกได้รับมรดกของความสุขนี้จากพ่อ ไม่ใช่เพียงลูกผู้เดียวที่จะได้รับสิ่งนี้ จะมีอาณาจักรอย่างแน่นอน นั่นหมายความว่าพ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักร ในยุคทองมีราชา ราชนีและปวงประชา มีทุกคน เวลานี้ลูกได้รับความรู้และดังนั้นลูกก็จะไปและเกิดในสกุลที่ยิ่งใหญ่ ลูกได้รับความสุขมากมาย เมื่อการก่อตั้งเกิดขึ้นดวงวิญญาณที่สภปรักจะสัมผัสกับการลงโทษและกลับบ้าน พวกเขาจะไปและอาศัยอยู่ในส่วนของตนเอง ดวงวิญญาณมากมายเหล่านั้นทั้งหมดจะมาและแล้วพวกเขาก็จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพวกเขาได้ลงมาจากเบื้องบนอย่างไร ไม่ใช่ว่าแทนที่จะมีโบไม่สองใบควรมีสิบใบปรากฏออกมาในเวลาเดียวกัน ไม่ โบไม่นั้นปรากฏออกมาตามกฎธรรมชาติ นี่คือการไม่ใหญ่ที่ใหญ่โตมาก พวกเขาแสดงให้เห็นว่ามีการเติบโตหลายแสนในหนึ่งวัน ก่อนอื่นใจจงอธิบายว่าพระเจ้าผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน ท่านมาและให้ความสุขกับนักแสดงทั้งหมดที่ไม่มีความสุข เป็นราวันผู้ที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพ่อมาแล้วเพื่อที่พวกเขาจะได้มาและเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนมากมายเข้าใจสิ่งนี้แต่แล้วพวกเขาก็จากไป ในท่านองเดียวกัน เมื่อลูกกำลังอาบน้ำและเท้าของลูกลื่นลูกตกลงไปในน้ำ บาบามีประสบการณ์ นี่คือนิยามแห่งยาพิษ บาบากำลังพาลูกไปสู่

มหาสมุทรแห่งนี้มีน้ำ แต่มาอาจจะเห็นนั้นก็กินกินมหาระที่ติดลงไปด้วยเช่นกัน พวกเขาตายขณะที่มีชีวิตจากตักของพ่อ และแล้วไปสู่อีกของราวัน นั่นคือพวกเขาตาย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่า พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดได้สร้างสิ่งสร้าง ไม่มีประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แม้ว่าลูกจะไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและมีนิมิตก็ตาม ลูกได้เห็นภาพลักษณ์ที่มีสีมือนั้น มีภาพลักษณ์ของสิ่งนั้นและดังนั้นสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นแม้ว่าลูกจะมีนิมิตของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ก็ไม่ได้มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น เหล่านั้นคือภาพลักษณ์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้กระทั่งในเวลานี้หนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ยังคงดำเนินต่อไป เมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสิ้นสุดลง ภาพลักษณ์เหล่านั้นก็จะไม่หลงเหลืออยู่ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกลืมนั้นในสวรรค์ เวลานี้ลูกอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลักษมีและนารายณ์คือทั้งสองรูปของภาพลักษณ์ที่มีสีมือ การกราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์คือการกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ที่มีสีมือ วัดของลักษมีและนารายณ์คือวัดของภาพลักษณ์ที่มีสีมือ นี่เป็นสิ่งที่เดียวกัน ไม่มีใครอื่นมีความรู้ของทั้งสองนี้ ลูกรู้ว่านั่นคืออาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าอาณาจักรของวิษณุ เขาทำงานของการบำรุงรักษา เขาคือนายของทั้งโลก และดังนั้นเขาจึงหล่อเลี้ยงทั้งโลก พระเจ้าชีวาพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟของโยคะ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ในรายละเอียด บอกพวกเขาว่า นี่คือการกระทำ แต่พวกเขาเพียงแต่ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ และนั่นเป็นสิ่งที่ผิด พวกเขาได้ประณามทุกคนและเหตุนี้เองบาร์ตจึงกลับมาตาโมประธาน เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของโลกยุคเหล็ก สิ่งนี้ถูกเรียกว่ายุคเหล็กที่ตาโมประธาน ผู้ที่เคยสาโตประธานคือผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องผ่านการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน เมื่อลูกใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบแล้ว พ่อก็ต้องมา สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องของเพียงแค่คนเดียวที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง มีทั้งอาณาจักรของเขา และสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน พ่อพูดกับทุกคนว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไปในไฟของโยคะ ทุกคนกลับมาน่าเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาและเวลาแล้วลูกจะกลับมาสวยงามจากนั้นเกลียดได้อย่างไร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้แก่ลูกในเวลานี้ ดวงวิญญาณของกฤษณะจะมาใช้รูปและนามที่แตกต่างกันอย่างแน่นอน ผู้ที่เคยเป็นลักษมีและนารายณ์จะกลายเป็นสิ่งนั้นหลังจาก 84 ชาติเกิด ดังนั้นพ่อมาและเข้ามาในผู้หนึ่งในเวลาสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา และแล้วเขาก็กลายเป็นนายของโลกที่สาโตประธาน ลูกกราบไหว้บูชาเจ้าแห่งความสูงส่งและชีวาด้วยเช่นกัน ชีวาต้องทำให้พวกเขาเป็นเจ้าแห่งความสูงส่งอย่างแน่นอน จะต้องมีการทำมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่งที่สาโตประธาน ดังนั้นจดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก ท่านคือผู้เดียวที่ชี้แจงความทุกข์ของทุกคน พ่อคือผู้ที่ให้ความสุข นี่คือการปาหนาม พ่อมาเพื่อทำให้ปาหนามไปเป็นสวนดอกไม้ พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดาของผู้ที่ไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นราชาและราชินี และดังนั้นปวงประชาจะต้องถูกสร้างขึ้นมาอย่างแน่นอนเช่นกัน ผู้คนก็พูดกันมาเกี่ยวกับโยคะอย่างมาก ผู้ที่อยู่ในหนทางแห่งสันโดษก็ทำตัณหาโยคะทุกประเภท พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกได้ พ่อสอนโยคะประเภทเดียวเท่านั้น พ่อเพียงแต่พูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั่นซึ่งเป็นพ่อของลูก 84 ชาติเกิดของลูกได้จบสิ้นลงแล้วและเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ จดจำพ่อผู้เดียวและปล่อยทุกคนอื่นไป ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลง เมื่อท่านมาเราจะเชื่อมโยงตัวเรากับท่านผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้นแน่นอนลูกจะได้รับมรดกของลูกจากท่านผู้เดียว เป็นเวลาครั้งวงจรที่มีสวรรค์ และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นก็มีนรก ลูกต้องอธิบายด้วยวิธีนี้ อย่าคิดว่าตนเองนั้นเป็นร่างกาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาททั้งหมดที่ลูกแต่ละคนเล่นก็ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ เวลานี้จงจดจำชีพบาบาและเรือของลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้ เมื่อชั้นยาสซิกกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาก็ได้รับความเคารพมากมาย ทุกคนก้มลงให้กับพวกเขา ขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ของลูกที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ที่สูงที่สุดและต่ำที่สุด เหล่าเทพนั้นสูงสุด ชันยาสซิกกลับมาบริสุทธิ์เป็นเวลาหนึ่งชาติเกิด และแล้วพวกเขาก็ใช้ชาติเกิดถัดไปของเขาผ่านกิเลส เหล่าเทพคงอยู่ในยุคทอง เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและลูกก็สอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน บางคนศึกษาเล่าเรียนแต่ไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้เพราะพวกเขาไม่ได้ซึมซับความรู้ บาบาก็จะพูดว่า พ่อจะทำอะไรได้หากสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก? หากพ่อจะนั่งและให้พรกับทุกคน และแล้วทุกคนก็จะได้รับทุนการศึกษา สิ่งนี้อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขาให้พร ชันยาสซิกทำเช่นเดียวกัน ผู้คนจะไปหาชันยาสซิกและพูดว่า ฉันต้องการลูกชาย ได้โปรดให้พรให้แก่ฉันด้วยเถิด “โอเค ขอให้เธอมีลูกชาย!” หากแทนที่จะมีลูกชายพวกเขามีลูกสาว พวกเขาก็จะพูดว่า “สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว” หากพวกเขามีลูกชาย พวกเขาก็จะร้องเพลงสรรเสริญคุณและก้มลงแทบเท้าเขา อย่างไรก็ตามหากเด็กคนนั้นตายพวกเขาก็จะเริ่มร้องไห้คร่ำครวญและจะพูดว่า พุดจาบรังกู กูรูก็จะพูดว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาก็จะพูดว่า ทำไมท่านไม่บอกสิ่งนี้กับเราก่อนหน้านี้? เมื่อผู้คนตายไปแล้วกลับมาฟื้นคืนชีพมีชีวิตอีกครั้ง นั่นก็จะถูกเรียกว่าเป็นชะตากรรมเช่นกัน สิ่งนั้นได้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณซ่อนอยู่ที่ไหนสักแห่ง และหมอก็คิดว่าบุคคลนั้นได้

ตายไปแล้ว และแล้วก็กลับฟื้นขึ้นมาชีวิตอีกครั้ง แม้แต่ใครบางคนที่กำลังนอนอยู่ในเมรุเผาศพก็จะลุกขึ้นมา เมื่อมีคนเชื่อในชั้นยาสซี พวกเขาทั้งหมดก็จะเริ่มที่จะทำตามผู้นั้น ลูกๆ ต้องอยู่อย่างถ่อมตนอย่างมาก ลูกต้องไม่มีความหยิ่งยโส แม้แต่น้อย ทุกวันนี้ หากลูกแสดงความหยิ่งยโสแม้เพียงเล็กน้อยกับใครก็ตาม ศัตรูก็จะเพิ่มขึ้น ลูกต้องก้าวไปข้างหน้าด้วยความอ่อนหวานอย่างยิ่ง เสียงจะแพร่กระจายในเนปาลเช่นกัน ขณะนี้ไม่ใช่เวลาสำหรับลูกๆ ที่จะได้รับการยกย่อง มิฉะนั้นสถานที่ของพวกเขาก็จะพังทลาย หากบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียงตื่นขึ้นมาและถ่ายทอดสิ่งนี้ในชุมชนแล้วผู้อื่นมากมายก็จะตามพวกเขามา ไม่มีสมาชิกสภาหรือบุคคลเช่นนั้นที่ปรากฏออกมาที่นั่นและสรรเสริญลูกและพูดว่า ไม่มีใครนอกจากบราห์มากุมารและกุมารีเท่านั้นที่สามารถสอนราชาโยคะโบราณของบาร์ตได้ ลูกๆ ต้องฉลาดและน้อมหัวศรัทธามาก ลูกควรจะเรียนรู้วิธีให้คำบรรยายจากผู้อื่น พ่อสอนวิธีทำงานรับใช้แก่ลูก แต่ละมุนลิที่บาบาพูดท่านจะพูดในทำนองเดียวกันอย่างถูกต้องแม่นยำในทุกๆ จอร์ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร คำถามที่ว่า “เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น” ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ บาบาอธิบายแก่ลูกว่า อะไรก็ตามที่ท่านต้องอธิบายเป็นไปตามละคร พ่อจะอธิบายให้แก่ลูกต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนจะถามคำถามมากมาย บอกพวกเขาว่า ก่อนอื่นใด กลับมา “มานมานะบาฟ” ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็จะรู้ทุกสิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เรียนรู้วิถีของการทำงานรับใช้และกลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างมากและน้อมหัวศรัทธา ชีตซ์บความรู้และจิตใจผู้อื่นให้ชีตซ์บความรู้ด้วยเช่นกัน สร้างโชคของลูกเองด้วยการศึกษาเล่าเรียน

2. อย่าได้แสดงความหยิ่งยโสแม้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับสิ่งใด กลับมาอ่อนหวานและถ่อมตนมากๆ ะมัดระวังมายา, ะระเซ

พร: ขอให้ลูกปล่อยให้อดดีเป็นอดีตในทางที่สูงส่งและสอบผ่านด้วยเกียรติและแล้วอดีตของลูกจะกลายเป็นอนุสรณ์
มันต้องเป็น "อดีตคืออดีต" เวลาและฉากจะผ่านไป แต่ลูกต้องมีทุกความคิดและผ่านทุกช่วงเวลาในขณะที่สอบผ่านด้วยเกียรติ นั่นคือให้อดดีเป็นอดีตในลักษณะที่สูงส่ง เมื่อลูกนำอดีตเข้าไปสู่สำนักของลูก ให้มีเพียงคำว่า "ว้าว! ว้าว" ปรากฏในหัวใจของลูกเท่านั้น ให้ดวงวิญญาณมากมายได้เรียนรู้บทเรียนจากเรื่องราวที่ผ่านมาในอดีตของลูก ปล่อยให้อดดีของลูกกลายเป็นอนุสรณ์และผู้คนจะเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญ “กิริตัน” ของลูกต่อไป

คติพจน์: ทำแผนที่สูงส่งเพื่อประโยชน์ของลูกเองและแล้วโลกจะได้รับสะกาศ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้สอนการศึกษาที่มหัศจรรย์นี้แก่ลูก ลูกไม่ควรมีความสงสัยใดๆในพ่อหรือคำสอนของพ่อ ศรัทธาแรกที่ลูกควรมีคือใครกำลังสอนลูกอยู่
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆจึงได้รับศรัทธา ให้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** เพราะมายาผู้เป็นศัตรูที่ทำให้ลูกตกลงมาและแมตตอนี่ก็กำลังไล่ตามลูกอยู่ เธอจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพังในเวลานี้ และดังนั้นลูกต้องไม่ประมาท แม้ว่าลูกจะอยู่ในยุคบรรจบพบกันลูกก็เป็นของเธอมายังครั้งวงจร และดังนั้นเธอจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพังอย่างง่ายดาย ทันทีที่ลูกลืมการจดจำระลึกถึง มายาก็ทำให้ลูกทำกรรมที่เป็นบาป ดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกต้องไม่ทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ

โอมชานติ ในเวลานี้มีลูกๆ และบาบาด้วยเช่นกัน บาบาสอนลูกทั้งหมด “โอ ลูกๆ” และลูกๆ ทั้งหมดก็พูดว่า “โอ บาบา!” มีลูกๆ อยู่มากมาย ลูกเข้าใจว่าความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูกดวงวิญญาณเท่านั้น พ่อผู้เดียวมีลูกมากมาย ลูกรู้ว่าพ่อได้มาเพื่อสอนลูก ก่อนอื่นท่านคือบาบาของเราและเป็นครู แล้วเป็นกुरु พ่อคือพ่อเสมอ ดังนั้นท่านจึงสอนลูกถึงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่คือการศึกษามหัศจรรย์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆมีศรัทธาอย่างแนบแน่น ไม่สามารถมีคำถามของความสงสัยในสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสามารถสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูก ลูกเรียกหาบาบาให้มาและพาลูกไปยังโลกที่บริสุทธิ์เพราะโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ พ่อพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่า “บาบา ได้โปรดมาและพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์เถิด!” ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อของลูกดวงวิญญาณ ดังนั้นจิตสำนึกที่เป็นร่างจึงตัดขาดไป ดวงวิญญาณพูดว่า ท่านคือพ่อของเรา อย่างน้อยลูกควรมีศรัทธาว่าไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้ที่แท้จริงอย่างมากมายได้ ก่อนอื่นต้องมีศรัทธาในสติปัญญาของลูก เป็นดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญา ดวงวิญญาณได้รับความรู้ “นี่คือบาบาของเรา” ลูกๆ ควรมีศรัทธาอย่างมั่นคงมาก ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใด เราดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับร่างอื่น สันสการ์ทั้งหมดนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบาได้มาแล้ว ท่านให้การศึกษากับเราและสอนเราเกี่ยวกับการกระทำเช่นนั้นที่เราจะไม่กลับคืนสู่โลกนี้ ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าพวกเขาจะกลับคืนมาสู่โลกนี้ ลูกไม่เชื่อเช่นนั้น ลูกฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะนี้และไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะคือที่ที่ลูกเป็นอมตะอยู่เสมอ ยุคทองและยุคเงินคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกๆควรจะเป็นสุขอย่างมาก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนการศึกษานี้แก่ลูกได้ พ่อกำลังสอนเราในขณะที่ครูอื่นๆ ทั้งหมดคือมนุษย์ธรรมดา พ่อผู้ซึ่งลูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ซึ่งจัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุขกำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัวในเวลานี้ ลูกจะสามารถศึกษาการศึกษาของราชาโยคะโดยที่ไม่ได้มาอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวได้อย่างไร? พ่อพูดว่าพ่อมาที่นี่เพื่อสอนลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อเข้ามาในผู้นี้เพื่อที่จะสอนลูก มีคำกล่าวอย่างแท้จริงว่าพระเจ้าพูดและดังนั้นท่านจะต้องการร่างกายอย่างแนบแน่น ท่านไม่เพียงแต่ต้องการปากแต่ต้องการทั้งร่างกาย ท่านเองพูดว่า ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานพ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้ในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร ผู้นี้ไม่ได้ยากจนเกินไปหรือร่ำรวยเกินไป เขาเป็นคนธรรมดา ลูกๆ ควรมีศรัทธาว่าผู้เดียวนั้นคือบาบาของเราและเราคือดวงวิญญาณ ท่านคือบาบาของเราดวงวิญญาณ ท่านคือบาบาของดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดในโลก เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น ถ้าใครก็ได้ว่าผู้คนได้เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาตั้งแต่เวลาไหนและพวกเขาจะพูดว่า “ตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา” แต่ถึงแม้กระนั้นก็ตามตั้งแต่เมื่อไร? จะต้องมีการมีวันที่! ละครนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ แต่ต้องมีเวลาและวันที่ของกิจกรรมใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละคร ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ชีพบาบาที่นั่นแต่ผู้คนไม่ได้เฉลิมฉลองชีพแฉกที่ด้วยความรักนั้น พวกเขาฉลองวันเกิดของเนห์รูด้วยความรักอย่างมากจนพวกเขาแม้กระทั่งหลั่งน้ำตา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับชีพแฉกที่ เวลานี้ลูกๆมีประสบการณ์ มีผู้คนมากมายที่ไม่รู้สิ่งใดเลย มีเมলামากมาย ฯลฯ เกิดขึ้นผู้ที่ไปที่นั่นสามารถบอกลูกได้ว่ามีอะไรที่มือจริงที่นั่น เช่นที่บาบาบอกลูกเกี่ยวกับตัวอย่างของอมานาต เขาไปที่นั่นและได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงที่นั่น คนอื่นเพียงแค่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้ยินมาจากผู้อื่น มีบางคนพูดว่ามีลิงกัมน์น้ำแข็งอยู่ที่นั่นและพวกเขาจะพูดว่า “นั่นเป็นความจริง” เวลานี้ลูกมีประสบการณ์แล้วว่าอะไรถูกและอะไรผิด อะไรก็ตามที่ลูกเคยได้ยินและศึกษาเล่าเรียนมาจนถึงตอนนี้เป็นสิ่งที่ไม่มีลูกต้องตามศีลธรรมจรรยา มีการร้องเพลงว่า ร่างกายหลอกลวงมายาหลอกลวง และโลกนั้นหลอกลวง... นี่คือนิรันดร์ของความเป็นอมตะและนั่นคือนิรันดร์แห่งสัจจะ ยุคทอง ยุคเงิน

และยุคทองแดงได้ผ่านไปแล้วในขณะนี้และเวลานี้ยุคเหล็กยังคงดำเนินต่อไป ผู้คนน้อยมากที่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลุกมีความคิดเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้ทั้งหมด พ่อเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อกำลังให้ความรู้อะไรก็ตามที่พ่อมีแก่ลูกผ่านร่างกายนี้และทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเอง ครูก็จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวเขาเองเช่นกัน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพยายามที่จะทำให้ลูกเป็นเหมือนกับพ่อเช่นกัน พ่อทางร่างกายไม่ได้ทำให้ลูกเป็นเหมือนกันกับเขา เวลานั้นลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อรู้ว่าพ่อต้องทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเอง เช่นเดียวกับครูทำให้นักเรียนเป็นเหมือนกันกับเขา แต่พวกเขาตามลำดับกันไป ดังนั้นพ่อนั้นก็พูดสิ่งเดียวกันเช่นกันว่า ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ตามลำดับกันไป สิ่งที่พ่อกำลังสอนลูกคือการศึกษาศาสตร์ที่ไม่สูญสลาย อะไรก็ตามที่ลูกแต่ละคนศึกษา สิ่งนั้นจะไม่สูญเปล่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนจะบอกลูกว่า ฉันเคยได้ยินความรู้เมื่อสี่ปีที่แล้วหรือแปดปีที่แล้วและเวลานี้ฉันกลับมาอีกครั้งหนึ่ง และแล้วบางคนก็จะยึดมั่นอยู่กับพ่อ พ่อคือเปลวไฟและดังนั้นเปลวไฟบางตัวก็จะสลายตัวลงอย่างสมบูรณ์ต่อท่านในขณะที่ผู้อื่นก็จะเพียงดับไปโดยรอบและจากไป ในตอนเริ่มต้นเปลวไฟมากมายสลายตัวลงต่อเปลวไฟ ตามแผนของละครก็ได้มีการสร้างบทที่ขึ้นมา สิ่งนั้นเกิดขึ้นในทำนองเดียวกันทุกวงจร สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตก็เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกันในวงจรก่อนหน้านี้และสิ่งเดียวกันก็จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตามลูกแต่ละคนต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อกำลังสอนลูก จงอยู่อย่างมั่นคงในศรัทธา! อย่าได้ล้ม จะไม่มีมนุษย์คนใดที่ไม่คิดว่าพ่อของเขาเป็นพ่อ แม้ว่าเขาจะแยกจากพ่อของเขาเขาก็จะยังคงคิดว่าเขาแยกห่างจากพ่อของเขา ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เราจะไม่มีวันจากท่านไป เราจะคงอยู่กับท่านจนถึงเวลาสุดท้าย พ่อฉันได้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านมาทุกๆ 5000 ปี ลูกเข้าใจว่ามีมนุษย์จำนวนน้อยมากในยุคทอง ส่วนที่เหลือทั้งหมดอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่พูดความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดความรู้นี้ได้ ไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของใคร ท่านคือพ่อของลูกดวงวิญญาณ ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านให้ความรู้อะไร? ความรู้ของต้นไม้โลก ผู้สร้างจะให้ความรู้ของสิ่งสร้างอย่างแน่นอน ลูกรู้หรือไม่ว่าเป็นยุคทองเมื่อไรหรือยุคทองนั้นไปไหน? เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาและบาบา กำลังพูดกับลูก บาบาไม่มีศรัทธาที่มั่นคง ผู้เดียวนั้นคือพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านกำลังสอนเรา ท่านไม่ใช่ครูทางร่าง ชีพบาบาผู้ไม่มีตัวตนที่สอนเรานั้นอยู่ในร่างนี้ แม้ว่าท่านจะไม่มีตัวตนท่านก็เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนพูดว่าท่านไม่มีรูป พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญด้วยเช่นกันว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนั้นตามละครพวกเขาไปไกลมากในขณะที่พ่อนำลูกเข้ามาใกล้มาก นี่คือเรื่องของ 5000 ปี ลูกเข้าใจว่าบาบา มาเพื่อสอนลูกทุกๆ 5000 ปี ลูกไม่สามารถรับความรู้จากคนอื่น ความรู้นี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้ความรู้แก่ลูกเพราะพวกเขาตาไม่ประจักษ์ พวกเขาไม่สามารถทำให้ใครสาธิตประจักษ์ได้ พวกเขายังคงกลับมาตาไม่ประจักษ์เรื่อยๆ เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าบาบาเข้ามาในฝันและบอกทุกสิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ทำความผิดใด ศัตรูของลูกที่ทำให้ลูกตกต่ำลงมากก็ไล่ตามลูกแม้กระทั่งในเวลานี้ ศัตรูเหล่านั้นจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพัง แม้ว่าเวลานี้ลูกจะอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกก็เคยเป็นของพวกเขามาถึงครั้งวงจรและดังนั้นพวกเขาจะไม่ทิ้งลูกไว้ตามลำพังได้อย่างรวดเร็วนัก หากลูกอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง หากลูกไม่จดจำบาบา พวกเขาจะทำให้ลูกกระทำบาปมากยิ่งขึ้น แล้วลูกก็จะถูกตบตีในทางใดทางหนึ่งอยู่เรื่อยๆ ดูซิเวลานี้ผู้คนตบตีตนเองอย่างไรและพวกเขายังคงพูดอะไรอยู่เรื่อยๆ! พวกเขาพูดว่าชีวาและชางก้าเป็นหนึ่งในเดียวกันและเป็นสิ่งเดียวกัน หน้าที่การงานของผู้หนึ่งคืออะไรและหน้าที่การงานของอีกผู้หนึ่งคืออะไร? มีความแตกต่างอย่างมาก! ชีวาคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใดในขณะที่ชางก้าคือเทพ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถพูดได้อย่างไรว่าชีวาและชางก้า นั้นรวมกัน? บทบาทของทั้งสองแยกจากกันโดยสิ้นเชิง ที่นั่นเช่นกันหลายคนมีข้อข้องใจ เช่นเราเด็กฤษณะ ลักษณะนารายณ์ ชีพชางก้า..... พวกเขาได้ให้ทั้งสองชื่อกับตนเอง ดังนั้นลูกๆ เข้าใจว่าอะไรก็ตามที่พ่ออธิบายจนถึงเวลานี้ก็จะซ้ำรอย อย่างไรก็ตามมีเวลาอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ พ่อจะไม่เพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่น ลูกๆ จะศึกษาเล่าเรียนตามลำดับกันไป และกลับมาอยู่เหนือวงจรอย่างสมบูรณ์ ตามละครลูกประค่านั้นก็จะมีการสร้างขึ้นมามีเช่นกัน ลูกประค่านั้น? ลูกประค่านั้นดวงวิญญาณทั้งหมดจะลูกสร้างขึ้นและจากนั้นลูกทั้งหมดก็จะกลับบ้าน ลูกประค่านั้นหนึ่งคือของลูก ลูกประค่านั้นชีพบาบานั้นยาวมาก ดวงวิญญาณจะลงมาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาตามลำดับกันไป ลูกทั้งหมด บาบาพูดว่า “บาบา บาบา” ลูกทั้งหมดคือลูกปิดของลูกประค่านั้น ไม่ใช่ทุกคนที่กล่าวได้ว่าเป็นลูกปิดของลูกประค่านั้น วิษณุ พ่อหนึ่งท่านและสอนลูก แน่หนอนลูกต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงส์ ผู้ที่เคยอยู่ในสุริยวงส์และจันทราวงส์ในอดีตจะเข้าไปอยู่ในนั้นอีกครั้ง ลูกได้รับสถานภาพนี้ด้วยการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพนี้ได้หากปราศจากคำสอนของพ่อ มีภาพลักษณ์ต่างๆ แต่ไม่มีกิจกรรมของใครเป็นเช่นนั้นที่เขาหรือเธอสามารถกลายเป็นเช่นภาพลักษณ์เหล่านั้นได้ ลูกฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเช่นนั้นในการรู้ดาปุรานาซึ่งผู้คนถ่ายทอดให้แก่กันและกันอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า แม่น้ำแห่งยาพิษนั้นคือก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด โดยเฉพาะบาร์ตที่เรียกว่าได้ว่าเป็นเช่นนั้น ลางดีของดาวพฤหัสบดีปกคลุมเหนือบาร์ตด้วยเช่นกัน เจ้าของต้นไม้ก็สอนผู้คนของบาร์ต พ่อที่ไม่มีชีวิต

จำกัดนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก มีलगต่างๆ มีलगร้ายของราหูเช่นกัน และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าจงให้ทานและलगร้ายจะถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่า ในเวลาสุดท้ายของยุคเหล็กก็จะมีलगร้ายของดาวราหูเหนือทุกคน เวลานี้พ่อผู้เป็นเจ้าของตำแหน่งนี้ไม่ได้มาเพื่อนำलगดีของดาวพฤหัสบดีมาที่บาร์ต ในยุคทองมีलगดีของดาวพฤหัสบดีปกคลุมอยู่เหนือบาร์ต เวลานี้เป็นलगร้ายของราหู นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ เพียงผู้ที่เข้าใจความรู้น้อยนี้แล้วเท่านั้นจะเข้าใจวารสารเหล่านี้ ฯลฯ หลังจากอ่านวารสารพวกเขาก็จะวิ่งมาเพื่อทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผู้อื่นจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้ที่ศึกษามาเล็กน้อยแล้วก็จากไปก็จะถูกปลุกขึ้นมาในที่ที่น้ำมันของความรู้เพียงเล็กน้อยตกลงไปในพวกเขา ความรู้กล่าวได้ว่าเป็นน้ำมันเช่นกัน พ่อมาและเทน้ำมันของความรู้ลงไปในตะเกียงที่เกือบจะดับลงแล้ว พ่อพูดว่า ลูกๆ พายุของมายาจะมาและจะดับตะเกียงของลูก แผลงเมฆบางตัวตายในเปลวไฟและบางตัวเพียงแค่บินวนเวียนไปรอบๆและจากไป สิ่งเดียวกันกำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติในเวลานี้ แผลงเมฆทั้งหมดตามลำดับกันไป ตอนแรกลูกออกจากบ้านของลูกอย่างสมบูรณ์และมาที่นี่และกลายเป็นแผลงเมฆ ราวกับว่าลูกได้ถูกล็อตเตอรี่ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตลูกจะทำการเดียวกันอีกครั้ง แม้ว่าบางคนได้จากไปแล้วก็อย่าคิดว่าพวกเขาจะไม่ไปสวรรค์ พวกเขากลายเป็นแผลงเมฆและกลายเป็นครูรักและแล้วมายาก็ทำให้พวกเขาพ่ายแพ้และดังนั้นสภาพของพวกเขาจะลดลง สิ่งนี้ตามลำดับกันไป สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครในชุมชนทางจิตอื่นๆ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเรากำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเพื่อโลกใหม่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเรา เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นการส่วนตัว ลูกก็รู้เช่นกันว่าลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณ มันเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณจะสามารถมองเห็นได้ด้วยเทคนิคเท่านั้น ฉะนั้นดวงวิญญาณเป็นจุดที่แสนเล็กเช่นกัน อย่างไรก็ตามการละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างและการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณคือการศึกษาระดับสูง ในการศึกษาอื่นๆเช่นกันนักเรียนสอบตกในวิชาที่ยาก วิชาที่ง่ายมากแต่บางคนรู้สึกว่ามันยาก เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าชีวิตบาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเช่นกันแต่ลูกมีร่างกาย เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่บอกสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถบอกลูกในสิ่งเหล่านี้ได้ แล้วลูกจะอย่างไร? ให้การขอบคุณแก่ท่านหรือ? ไม่เลย บาบาส่งว่า ละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดกาล พ่อไม่ได้ทำอะไรใหม่ พ่อสอนลูกตามละคร เป็นสิ่งที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ใครบางคนให้การขอบคุณครูจะรู้สึกว่าการศึกษานักเรียนของเขาดี การศึกษาเล่าเรียนอย่างดี ชื่อของเขาก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณแล้วนักเรียนก็จะได้รับคำขอบคุณ ให้การขอบคุณกับผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและผู้ที่ยกสอนเป็นอย่างดี แล้วนักเรียนก็จะขอบคุณครูของเขา พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานขอให้ลูกมีชีวิตอยู่และเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เช่นนั้นต่อไป ลูกเคยทำสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความซาบซึ้งและศรัทธาเสมอว่าไม่ใช่ครูทางร่างที่กำลังสอนลูก พ่อผู้ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเองได้กลายเป็นครูและกำลังสอนลูก ลูกต้องกลับมาซาโตประธานด้วยการศึกษานี้
2. เทน้ำมันแห่งความรู้ลงในตะเกียงของดวงวิญญาณทุกวัน จงจุดไฟอยู่เสมอด้วยน้ำมันแห่งความรู้ในลักษณะเช่นนั้นที่ แม้แต่พายุของมายาก็ไม่สามารถทำให้ลูกขึ้นลงได้ กลายเป็นแผลงเมฆที่แท้จริงและสังเวทตนเองต่อไปเปลวไฟ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือและดังนั้นจึงเป็นดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายดายผู้ที่หลอมรวมอยู่ในความรักสำหรับพ่อผู้เดียวเสมอ
ลูกที่มีความรักที่ลึกซึ้งสำหรับพ่อจะให้ความร่วมมือในงานที่สูงส่งของพ่ออย่างสม่ำเสมอ และมากเท่าที่พวกเขาให้ความร่วมมือ พวกเขาก็จะเป็นโยคีที่ง่ายดายมากตามนั้น ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือที่หลอมรวมอยู่ในความรักต่อพ่อไม่มีวันร่วมมือกับมายาได้ พวกเขามี “บาบา” และงานรับใช้ในทุกความคิดของพวกเขา ดังนั้นแม้กระทั่งเมื่อพวกเขาอ่อนหลับ พวกเขาก็นอนหลับอย่างสบายมาก และได้รับความสงบและพลัง การนอนของพวกเขาจะไม่ใช่เพียงหลับ แต่จะเป็นราวกับว่าพวกเขาหารายได้มหาศาลไว้แล้วและกำลังนอนลงในความสุข จะมีการเปลี่ยนแปลงมากเท่านั้น

คติพจน์: น้ำตาแห่งความรักกลายเป็นไข่มุกในภาชนะของหัวใจ

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อคือผู้ประทาน ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ มีคำกล่าวว่า ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีสำนึกรู้ใจอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่ลูกๆ จะไม่มีความวิตกกังวลหรือมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งใด?
- คำตอบ:** อะไรก็ตามที่ได้ผ่านไปแล้ว จะดีหรือไม่ดี มันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทั้งวงจรจะจบสิ้นลงแล้วก็ซ้ำรอยไม่ว่าลูกแต่ละคนได้ทำความเพียรพยายามอะไรพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น หากลูกมีสิ่งนี้ในสำนึกของลูกลูกๆ จะไม่มีความวิตกกังวลหรือมีความคิดเกี่ยวกับสิ่งใด คำแนะนำของพ่อคือ ลูกๆ อย่าได้จดจำอดีต อย่าได้ฟังหรือพูดสิ่งที่ผิด สิ่งใดก็ตามที่ได้ผ่านไปแล้วในอดีตอย่าได้คิดหรืออย่าซ้ำเกี่ยวกับสิ่งนั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตเรียกว่าเป็นผู้ประทาน ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูกด้วยตนเอง ท่านมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอย่างไร ท่านเฝ้าแต่ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางแก่ลูก ท่านคือผู้ประทาน ท่านให้ทุกสิ่งอย่างต่อเนื่องด้วยตัวท่านเอง เป็นการตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด ลูกบางคนก็เฝ้าแต่ร้องขอพลัง พร ความเมตตา ฯลฯ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยการเฝ้าแต่ร้องขอ ลูกก็ทำให้หน้าผากของลูกนั้นเหนียวล้าและก็เฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ ในเวลานี้ไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด พ่อพูดว่า ทำตามคำแนะนำต่างๆ ประการแรกพ่อพูดว่า อย่าจดจำอดีต สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นมาในละครคืออดีตอย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่าได้ซ้ำสิ่งนั้น พ่อเพียงแต่บอกลูกไม่ก็คำ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อให้คำแนะนำหรือเสริมทบทแก่ลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะทำตามสิ่งนั้น เหล่านี้คือคำแนะนำที่สูงส่งที่สุด ไม่ว่าใครจะมีคำถามและคำตอบมากมายเพียงใดบาบาก็จะอธิบายเพียงไม่กี่คำเท่านั้น พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาบของลูกจะถูกเผาไปก็เท่านั้นเอง จะมีใครที่ต้องได้รับคำแนะนำให้จดจำใครบ้างไหม? ลูกต้องจดจำพ่อของลูก ไม่ใช่ตะโกนหรือร้องออกมา! ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ภายใน พ่อให้คำแนะนำอื่นใดหรือไม่? จดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดเพราะลูกต้องกลายเป็นเทพ ลูกเคยได้ยินคำยกย่องของเหล่าเทพมาถึงครึ่งวงจรแล้ว (มีเสียงเด็กร้องไห้) ขณะนี้ได้ให้คำแนะนำแก่ศูนย์ทุกแห่งแล้วว่าไม่ควรมีใครนำเด็กเล็กๆ มาที่นี่ ควรมีการเตรียมการบางอย่างสำหรับพวกเขา ผู้ที่ต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อก็ต้องเตรียมการเหล่านี้ นี่คือมหาวิทยาลัยของพ่อทางจิตและไม่มีควมจำเป็นอะไรสำหรับเด็กเล็กๆ ที่นี่ เป็นหน้าที่ของครูที่จะนำลูกมาที่นี่เพื่อทำให้พวกเขาสดชื่นเมื่อพวกเขามีประโยชน์ต่องานรับใช้และมีคุณค่า ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือคนธรรมดา นี่คือมหาวิทยาลัย ผู้ที่นำเด็กเล็กๆ มาที่นี่ไม่ได้คิดว่าเป็นมหาวิทยาลัย สิ่งหลักคือที่นี่คือมหาวิทยาลัยและผู้คนที่นี่จะต้องดีมากและรู้จัก คนที่อ่อนแอจะสร้างความวุ่นวายเพราะพวกเขาจะไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและดังนั้นสติปัญญาของพวกเขาก็จะเร่ร่อนไปที่นั่นและที่นั่น พวกเขาจะทำให้เกิดการสูญเสีย พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ หากลูกนำเด็กเล็กๆ มาที่นี่ก็เป็นการสูญเสียสำหรับเด็กๆ บางคนไม่รู้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อและที่นี้ที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและลูกๆ ของลูก ไม่ใช่แค่หนึ่งสัปดาห์ แม้แต่สามหรือสี่วันก็เพียงพอแล้ว ความรู้ที่ง่ายดายมาก ลูกต้องตระหนักรู้จักพ่อ ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดลูกก็จะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด มรดกใด? อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าคิดว่าการรับใช้ไม่ได้เกิดขึ้นที่พิพิธภัณฑหรืองานนิทรรศการ ปวงประชาจำนวนนับไม่ถ้วนก็ถูกสร้างขึ้นมาสกุลบราห์มิน สุริยวงศ์และจันทรราชส์มีการก่อตั้งขึ้นที่นี่ ดังนั้นนี่เป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก หัวของลูกควรจะมีเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามพ่ออยู่ในร่างกายที่ธรรมดาพ่อสอนลูกในลักษณะที่ธรรมดาด้วยเช่นกันและนี่คือสาเหตุที่ผู้คนไม่ชอบสิ่งนี้ มหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อและจะเป็นเช่นนั้น! พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อสอนผู้ที่ยากจนเท่านั้น ผู้ที่มั่งคั่งไม่ได้มีพละกำลังที่จะศึกษาเล่าเรียนพวกเขาเพียงแต่มีปราสาทราชวังในสติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่มั่งคั่งนั้นจะกลายเป็นผู้ที่ยากจนและผู้ที่ยากจนก็กลับมามั่งคั่ง นี่คือการให้ทานกับผู้ที่ยากจนหรือ? นี่คือการให้ทานของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถยอมรับการให้ทานได้ สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาเพียงแต่อยู่อย่างติดกับในสิ่งสร้างที่มีขีดจำกัด, ความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองของตนเอง ราวกับว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขาพูดว่า เราไม่ต้องการสวรรค์อื่นใด เมื่อบุคคลสำคัญเสียชีวิต พวกเขาพูดว่า เขาได้จากไปสวรรค์แล้ว พวกเขาเองพูดว่าเขาได้ไปสวรรค์แล้วและดังนั้นต้องหมายความว่าพวกเขาอยู่ในนรก อย่างไรก็ตามพวกเขาก็มีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจว่านรก

คืออะไร นี่คือมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตของลูก พ่อพูดว่า พ่อมาและสอนผู้ที่สติปัญญาถูกลิด เมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถเปิดลิดได้ พ่อเองนั้นได้ให้คำแนะนำว่าลิดของสติปัญญาของลูกจะสามารถเปิดออกมาได้อย่างไร ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ ลูกต้องมีศรัทธาในสิ่งนี้ ท่านเป็นบাবาผู้ที่เป็นที่รักมากที่สุด ผู้ที่ลูกเคยจดจำท่านมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าใครก็ตามที่ลูกจดจำจะมาหาลูกอย่างแน่นอนในบางเวลา ลูกจดจำท่านเพื่อที่สิ่งนี้จะสามารถชำระได้อีกครั้ง พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น และแล้วลูกก็ต้องอธิบายแก่ผู้ที่อยู่ภายนอกด้วยว่าบাবาได้มาได้อย่างไร ท่านพูดอะไร? ลูกๆ ลูกทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นเวลานี้จดจำฉัน, พ่อผู้ที่ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำฉัน, ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความจำเป็นต้องร้องขออะไรที่นี้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องขอเป็นเวลาครึ่งวงจรและลูกไม่ได้รับสิ่งใด เวลานี้หยุดร้องขอและพ่อจะให้ทุกสิ่งแก่ลูกด้วยตัวพ่อเอง ลูกได้รับมรดกด้วยการกลายเป็นของพ่อ ผู้ที่เป็นเด็กโตหรือลูกที่มีความเป็นผู้ใหญ่จะเข้าใจพ่อได้ในทันที มรดกจากพ่อคืออำนาจในการปกครองสวรรค์ถึง 21 ชั่วโมง ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเป็นชาวรากลูกจะได้รับความสุขชั่วคราวจากการให้ทานและทำบุญ ผู้คนก็เก็บบางสิ่งไว้เพื่อการทำบุญด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปนักธุรกิจก็ทำเช่นนั้น ดังนั้นนักธุรกิจจะพูดว่าพวกเขามาเพื่อทำธุรกิจกับพ่อ ลูกๆ ทำธุรกิจกับพ่อของเขา พวกเขาหาทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขาไปเลี้ยงอาหารให้กับวิญญาณที่จากไปแล้ว ให้ทานและทำบุญจากสิ่งนั้น หากพวกเขาสร้างธรรมศาลา (บ้านพัก) วัด ฯลฯ พวกเขาจะตั้งชื่อเหล่านั้นตามชื่อของพ่อของพวกเขาเพราะพวกเขาควรจะทำอะไรบางอย่างสำหรับบุคคลที่พวกเขาได้รับทรัพย์สินมรดกนั้นมาอย่างแน่นอน นั่นคือข้อตกลงด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นคือเรื่องทางวัตถุ เวลานี้พ่อพูดว่า อย่าได้จดจำอดีต อย่าได้ฟังสิ่งผิดๆ หากใครถามคำถามทุกประเภทและแล้วให้พูดว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปสู่สิ่งเหล่านั้น ก่อนอื่นจดจำพ่อ ราชายโคะโบรานนั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดี ยิ่งลูกจดจำมากเท่าไรและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าไรลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น นี่คือมหาวิทยาลัย เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นชัดเจน ลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นนั้น นอกจากนี้ยังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่สร้างความทุกข์ใจแก่ใคร ลูกคือลูกของพ่อที่เป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ที่จะรู้ได้จากงานรับใช้ของลูก มีคนใหม่มากมายมาด้วยเช่นกัน ผู้ที่อยู่ที่นี่เป็นเวลา 10 หรือ 12 วันก็จะไปข้างหน้าได้เร็วกว่าผู้ที่อยู่ที่นี่มา 25 หรือ 30 ปี ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ถ้าลูกไม่กลายเป็นบราห์มินแล้วลูกจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? บราห์มาคือปู่ของปู่ทวด ผู้คนก็จดจำผู้ที่เคยอยู่ที่นี่แล้วจากไปและดังนั้นพวกเขาจะกลับมาที่นี่อีกครั้งอย่างแน่นอน เทศกาลทั้งหมดที่ได้รับการจดจำก็จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ในเวลานี้เทศกาลทั้งหมด เช่น รักขาบันตัน ฯลฯ เกิดขึ้น พ่อยังคงอธิบายเกี่ยวกับนัยสำคัญของเทศกาลทั้งหมดนั้นต่อไป ลูกคือลูกของพ่อและดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ผู้คนร้องเรียกหาพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นท่านแสดงหนทาง ใครก็ตามที่ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาทุกวงจร พวกเขาเป็นผู้ที่ดำเนินการต่อที่นี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกจะเฝ้าแต่เห็นสิ่งนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางบাবาได้เห็นทุกสิ่งเช่นกันที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้มากแค่ไหนและบุคลิกลักษณะของลูกเป็นเช่นไร ครูรู้ทุกสิ่งว่าลูกได้ทำให้ผู้คนเป็นเหมือนกันกับลูกมากมายแค่ไหนและลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานเท่าไร ก่อนอื่นใจลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ มหาวิทยาลัยนั้นเป็นไปเพื่อความรู้ เหล่านี้คือมหาวิทยาลัยที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือมหาวิทยาลัยที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นำมาซึ่งการหลุดพ้นจากความตกต่ำและผู้ที่ย้ายนรกให้เป็นสวรรค์ สายตาของพ่อมองไปที่ดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนต้องได้รับประโยชน์ จะต้องนำพวกเขากลับบ้าน ไม่ใช่แค่ลูกเท่านั้น ท่านจะจดจำดวงวิญญาณของทั้งโลก แต่ท่านก็สอนลูกๆ ของท่าน ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเช่นที่ผู้คนมาตามลำดับกันไป ดังนั้นพวกเขาก็จะกลับไปในท่านองเดียวกันด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาตามลำดับ มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อย่างไร อะไรก็ตามเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง มีการอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อีกครั้งอย่างไร จะอธิบายให้เฉพาะกับผู้ที่ไปสู่โลกใหม่ตามลำดับกันไปเท่านั้น โดยการรู้จักพ่อ ลูกๆ ก็รู้เกี่ยวกับศาสนาของลูกและรู้เกี่ยวกับต้นไม้มืดทั้งต้นของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องขอสิ่งใดที่นี้ ไม่มีแม้กระทั่งพร บางคนเขียนว่า บาบา ฉันควรจะทำอย่างไร? ได้โปรดเมตตา! พ่อจะไม่ทำสิ่งใดเลย พ่อมาเพื่อชี้หนทางให้แก่ลูก เป็นบทบาทของพ่อในละครที่จะชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ พ่อเล่นบทบาทของพ่อในแบบที่พ่อเล่นบทบาทนั้นทุกวงจร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ดีหรือไม่ดี ก็ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้องไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์เกี่ยวกับสิ่งใดเลย เราจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปเรื่อยๆ นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งวงจรจะจบสิ้นแล้วก็ชำระใหม่ ไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่แต่ละคนทำเขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องขอสิ่งใด ลูกร้องขอทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้ใช้ทรัพย์สินมรดกนั้นทั้งหมดจนหมดสิ้น ทั้งหมดนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนเหล่านั้นก็เพียงแค่พูดคุยกับลูกไปเรื่อยๆ ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาและศึกษาคัมภีร์เป็นเวลาครึ่งวงจรทำให้เกิดค่าใช้จ่ายมากมาย

เวลานี้ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะใช้จ่ายสิ่งใด พ่อคือผู้ประทาน ผู้ประทานไม่ต้องการสิ่งใด ท่านมาเพื่อให้ลูก อย่าคิดว่าลูกให้แกชัชฌา ลูกได้รับมากมายจากชัชฌา ลูกมาที่นี่เพื่อรับ นักเรียนไปหาครูของเขาเพื่อรับบางสิ่ง ลูกได้เข้าไปสู่การสูญเสียจากพ่อ,ครูและครูทางร่างกาย เวลานี้ลูกต้องทำตามศรัทธาและเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ชัชฌาเป็นสองศรี ลูกกลายเป็นศรีเดียว มีคำกล่าวว่า ศรัทธามีและศรินารายณ์ ศรัทธามีและศรินารายณ์นั้นคือสองชีวิต วิษณุกล่าวได้ว่าเป็นศรีศรีเพราะเขารวมกัน แต่อย่างไรก็ตามใครทำให้ทั้งสองเป็นเช่นนั้น? เพียงผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เป็ศรีศรี ไม่มีใครอื่นเป็นศรีศรี ทุกวันนี้ผู้คนก็ตั้งชื่อตนเองว่า ศรัทธามีนารายณ์ ศรีสีดาราม ดังนั้นลูกต้องซึมซับทั้งหมดนี้และอยู่อย่างมีความสุข ทุกวันนี้การประชุมทางจิตก็ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำว่าจิตวิญญาณ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่สามารถให้ความรู้ทางจิตวิญญาณ พ่อคือพ่อของจิตวิญญาณทั้งหมด ท่านกล่าวว่าได้ว่าเป็นจิตวิญญาณ พวกเขาพูดว่าปรัชญาคือจิตวิญญาณ ลูกเข้าใจว่านี่คือป่าที่พวกเขาเฝ้าแต่ให้ความทุกข์แก่กันและกันอยู่เรื่อย ๆ ลูกรู้ว่าศาสนาที่ไม่ใช้ความรุนแรงสูงสุดของเหล่าเทพนั้นได้รับการจดจำ ไม่ได้มีความก้าวร้าวรุนแรงที่นั่น การโกรธก็เป็นความรุนแรงเช่นกัน เรียกว่ากึ่งความรุนแรง หรือเรียกอย่างอื่น ที่นี้ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ไม่มีมีความก้าวร้าวรุนแรงอย่างสมบูรณ์ ไม่ควรจะมีสิ่งที่เลวร้ายเกิดขึ้นด้วยความคิด,คำพูดหรือการกระทำของลูก เมื่อใครบางคนทำงานเป็นตำรวจ ฯลฯ เขาต้องทำทุกสิ่งอย่างมีศิลปะวิธี มากเท่าที่เป็นไปได้จึงทำทุกสิ่งด้วยความรัก บาบามีประสบการณ์ของท่านเอง ท่านทำทุกสิ่งด้วยความรัก จำเป็นต้องมีไหวพริบอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องอธิบายให้กับใครบางคนด้วยความรักเป็นอย่างมากกว่ามีการลงโทษร้อยละห้าสำหรับหนึ่ง(ความผิด) อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราคือลูกๆของพ่อผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้นอย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก

2. ขณะที่ล่วงรู้ทุกบทบาทของละคร อย่าได้คิดถึงสิ่งที่ผ่านมานในอดีต ให้ความใส่ใจว่าลูกจะไม่ทำการกระทำใดที่ไม่ดีด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก กลายเป็นผู้ที่ไม่มีมีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้พ่อผู้เดียวเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกและอยู่ในความเป็นมิตรของท่านและด้วยเหตุนี้กลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์คือผู้ที่ได้สร้างสมความบริสุทธิ์ของพรหมจารีไว้ในความคิดของเขา และในความฝันของเขาและผู้ที่ทำตามคำสอนของพ่อบารมาในทุกย่างก้าว ความบริสุทธิ์หมายถึงการทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางชีวิตที่สม่ำเสมอและอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ ความเป็นมิตรของชุมชนและและกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของความรักของครอบครัวเป็นสิ่งที่แตกต่าง เป็นเพราะพ่อเท่านั้นที่ลูกมีความเป็นมิตรของความรักของชุมชน ถ้าไม่ใช่เพราะพ่อแล้ว ครอบครัวจะมาจากที่ใด? พ่อคือเมล็ดและดังนั้นลูกต้องไม่มีวันล้มเมล็ด

คติพจน์: คติพจน์: อย่าเป็นผู้ที่ประทับใจใครบางคน แต่กลายเป็นผู้ที่สร้างความประทับใจให้ผู้อื่นด้วยความรู้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อจบสิ้นเสียงร้องของความทุกข์ระทมของทั้งโลกและนำมาซึ่งเสียงร้องแห่งชัยชนะ ในโลกเก่ามีเสียงร้องของความทุกข์ระทม และในโลกใหม่มีเสียงร้องของชัยชนะ
- คำถาม:** ด้วยการทำตามระเบียบวินัยใดของพระเจ้าที่มีเพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อ เพราะผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถทำได้?
- คำตอบ:** ระเบียบวินัยของพระเจ้าคือการกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์ ลืมทุกสิ่งที่ลูกมี ดังนั้นลูกที่ยากจนก็จะสามารถลืมทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตามผู้ที่มั่งคั่งผู้ที่เชื่อว่าตนเองอยู่ในสวรรค์ก็จะได้ไม่ลืมสิ่งใด ด้วยเหตุนี้ผู้ที่จดจำทรัพย์สมบัติ, ความมั่งคั่ง, เพื่อนฝูงและญาติมิตรของตนจะไม่สามารถกลายเป็นโยคีที่แท้จริงได้ พวกเขาไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงในสวรรค์ได้

โอม ชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาเป็นอย่างดีและมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพ่อได้มาเพื่อจบสิ้นการทะเลาะเบาะแว้งของทั้งโลก ลูกๆ ที่ฉลาดและรู้คิดก็รู้ว่าพ่อได้เข้ามาในร่างนี้ ชื่อของท่านคือชีพบาบา เหตุใดท่านจึงมา? เพื่อจบสิ้นความทุกข์ระทมและเพื่อนำมาซึ่งชัยชนะมา มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมาย ฯลฯ ในดินแดนของความตาย ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของตนและกลับบ้าน ไม่มีเรื่องของการทะเลาะเบาะแว้งในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ที่นี้มีความป็นป่วนอย่างมาก มีศาลและผู้พิพากษา ฯลฯ อยู่มากมาย มีความก้าวร้าวรุนแรงอย่างมากในทุกหนแห่ง! ดุชิ, ในต่างประเทศเช่นกันก็มีความป็นป่วนอย่างมาก! มีความขัดแย้งอย่างมากในทั้งโลก สิ่งนี้เรียกว่าโลกเก่าที่ตาโมประธาน ไม่มีสิ่งใดนอกจากขยะในทุกหนแห่ง มีเพียงป่าในทุกหนแห่ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อจบสิ้นทั้งหมดนี้ เวลาที่ลูกๆ ต้องกลับมาฉลาดและรู้คิดอย่างมาก หากลูกๆ ยังคงต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันต่อไป แล้วลูกๆ จะกลายเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพ่อได้อย่างไร? บาบาสต้องการลูกๆ สามารถเป็นผู้ที่ช่วยเหลือได้อย่างมาก ท่านต้องการผู้ที่ฉลาดและรู้คิดและผู้ที่ไม่มีความขัดแย้งใดกับใคร ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่คือโลกเก่า มีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน นี่คือโลกที่มีกิเลสที่ตาโมประธาน ทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากการต่อสู้รบราในโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อมาในตอนสิ้นสุดของทั้งหมดนี้และนำมาซึ่งชัยชนะ ลูกแต่ละคนรู้ว่ามีความทุกข์และความไม่สงบอยู่ในโลกนี้มากมายแค่ไหน เหตุนี้เองพวกเขาจึงต้องการให้มีความสงบในโลก มนุษย์คนไหนจะสามารถนำมาซึ่งความสงบในทั้งโลกได้อย่างไร? พวกเขาได้แสดงให้เห็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน นี่คือการด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อจึงอธิบายแก่ลูกๆ ว่า เวลานี้จงกลับมาตื่นตัวและกระตือรือร้น กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกจากพ่อ สิ่งนี้ไม่น้อยเลยมีความสุขอย่างมากมาย พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ตามละครพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า ลักษณะและนารายณ์เคยปกครองในบาร์ต บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ สวรรค์เรียกว่าสิ่งมหัศจรรย์ของโลก แม้แต่ยูจีนก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเช่นนั้น ลูกๆ ควรจะเพียรพยายามเพื่อที่จะไปสวรรค์เช่นนั้น ลูกต้องไปที่นั่นในตอนเริ่มต้น ลูกๆ ต้องการจะไปสวรรค์ ลูกต้องการที่จะเป็นเหมือนกับลักษณะหรือนารายณ์ ในเวลานี้จะมีความทุกข์อย่างมากมายในโลกเก่านี้ แม่น้ำเลือดจะไหลนอง หลังจากแม่น้ำเลือดก็จะเป็นแม่น้ำเนย ที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งน้ำนม ที่นี้พวกเขาได้ทำสะพานขนาดใหญ่ และพวกเขาได้กำหนดวันใดวันหนึ่งโดยเฉพาะเมื่อพวกเขามาและเทน้ำนมลงไปในสระแล้วก็อาบน้ำในสระนั้น พวกเขาได้เทนมในชีวาลิงกัมด้วยเช่นกัน หนึ่งในคำยกย่องของยุคทองนั้นคือมีแม่น้ำเนยและน้ำนมที่นั่น ไม่มีอะไรเช่นนั้น ทุกๆ 5000 ปี ลูกกลายเป็นนายของโลก ในเวลานี้ลูกคือทาส และแล้วลูกก็กลายเป็นจักรพรรดิ วัตถุประสงค์ทั้งหมดจะกลายเป็นทาสของลูก ที่นั่นจะไม่มีฝนตกก่อนถึงเวลา แม่น้ำก็ไม่เอ่อล้น ไม่มีภัยพิบัติใดๆ ที่นั่น ในขณะที่นี้ดูซิว่ามีภัยพิบัติมากมายเพียงใด ไวยชนาฟที่แท้จริงไม่ใช่ไวยชนาฟที่มีกิเลสที่อาศัยอยู่ที่นั่น หากใครบางคนมาเป็นมั่งสวัรดิที่นี้ เขาจะถูกเรียกว่าไวยชนาฟ แต่ไม่เลย! พวกเขาเฝ้าแต่สร้างความทุกข์อย่างมากมายต่อกันและกันด้วยกิเลส พ่ออธิบายให้กับลูกเป็นอย่างดี เด็กชาวบ้านก็ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ศรีภุชณะจะไม่สามารถถูกแสดงว่าเป็นเด็กชาวบ้าน เขาคือนายแห่งสวรรค์และเขาใช้ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้ล้มลูกคลูกหลานในความเลื่อมใสศรัทธามากมายเพียงใด และลูกได้ใช้เงินไปอย่างไรประโยชน์มากมายเพียงใด พ่อถามว่า พ่อได้ให้เงินมากมายและโชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก แล้วทั้งหมดนั้นไปไหน? พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก แล้วลูกทำอะไร? พ่อรู้จักละคร แล้วโลกเก่าจะกลายเป็นโลกใหม่และโลกใหม่ก็จะกลายเป็นโลกเก่า นี่คือการ จะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตก็จะซ้ำรอย พ่อพูดว่า ตอนนี้มีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อย ดังนั้นจงเพียรพยายามและสะสมเพื่ออนาคต ทุกสิ่งของโลกเก่ากำลังจะกลายเป็นฝุ่น ผู้คนที่มั่งคั่งจะไม่ได้รับความรู้

นี่ พ่อคือเจ้าแห่งคนจน เวลาที่คนจนจะกลายเป็นคนที่มั่งคั่งที่นั่น และคนที่มั่งคั่งก็จะกลายเป็นคนจนที่นั่น ในเวลานี้มีมหาเศรษฐีมากมาย พวกเขาจะมา แต่พวกเขาจะกลายเป็นคนยากจน พวกเขาคิดว่าตนเองอยู่ในสวรรค์ พวกเขาไม่สามารถนำสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของพวกเขาได้ ที่นั่นพ่อพูดว่า ลืมทุกสิ่ง กลายเป็นขอทานที่ว่างเปล่า ทุกวันนี้ดูสิ่งที่พวกเขาคิดค้น กิโลเมตร กิโลเมตร ฯลฯ ราชาผู้ปกครองในเวลานั้นออกคำสั่งในภาษาของตนเอง พวกเขาแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆจากต่างประเทศ พวกเขาไม่ได้มีปัญญาของตนเอง พวกเขาตาโม่ประธาน ดูซิว่า พวกเขาได้ใช้เงินทองไปมากมายเพียงใดในอเมริกาเพื่อเตรียมสิ่งต่างๆสำหรับการทำลายล้าง พวกเขาทิ้งระเบิด ฯลฯ จากเครื่องบิน จะมีไฟไหม้ ลูกๆรู้ว่าพ่อมาเพื่อให้มีการทำลายล้างและดำเนินการก่อตั้ง ในบรรดาลูกๆเช่นกันผู้ที่อธิบายทั้งหมดก็ตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะมีศรัทธาในสติปัญญาในระดับเดียวกัน ลูกควรจะทำตามบาปในสิ่งที่ท่านทำ ลูกจะทำอะไรกับเงินไม่กี่สตางค์ในโลกเก่า? ทุกวันนี้พวกเขามีธนบัตร ที่นั่นพวกเขามีเหรียญทอง พระราชวังทองคำได้มีการสร้างขึ้นที่นั่น ดังนั้นเหรียญทองจึงไม่มีคุณค่าใดๆ ราวกับว่าทุกสิ่งฟรี แผ่นดินก็สาโตประธาน ในเวลานั้นแผ่นดินกลับมาเก่า นั่นคือโลกใหม่ที่สาโตประธาน โลกใหม่อย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกเข้าไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกได้ดื่มน้ำมะม่วง ฯลฯ แต่ไม่มีต้นไม้ ฯลฯ ที่นั่น แต่ไม่มีต้นไม้ใดในโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อลูกไปสวรรค์ลูกจะได้รับทุกสิ่งที่นี่ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับทุกสิ่ง ไม่มีต้นไม้ใดๆในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ต้นไม้เติบโตบนโลกไม่ใช่ในท้องฟ้า แม้ว่าจะมีชื่อว่า “ธาตุนิพพานที่ยิ่งใหญ่” นั่นก็เป็นเพียงพื้นที่ว่างเปล่า เช่นที่ดวงดาวเหล่านั้นลอยอยู่บนท้องฟ้า ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญาณที่แสนเล็กก็ลอยอยู่ที่นั่น ดวงดาวมองเห็นว่ามีขนาดใหญ่ ไม่ใช่ว่าจะมีดวงวิญญาณที่ใหญ่โตในธาตุนิพพานที่ยิ่งใหญ่ นี่คือนั่นที่จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่เบื้องบนเช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดเล็กๆ ลูกต้องซึมซับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด แล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นซึมซับสิ่งเหล่านั้นได้ กระจู๋รู้ทุกสิ่ง เพราะเหตุนี้เขาจึงสอนผู้อื่น ไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะเป็นครูทำไม? อย่างไรก็ตามที่นั่นครูก็ตามลำดับกันไป ลูกๆสามารถเข้าใจสวรรค์ได้ ไม่ใช่ว่าลูกไม่เคยเห็นสวรรค์ ลูกๆหลายคนเคยมีนิมิตว่าการแต่งงานเกิดขึ้นที่นั่นอย่างไรและมีการใช้ภาษาอะไรที่นั่น ลูกได้เห็นทุกสิ่งแล้ว ในเวลาสุดท้ายจะมีนิมิตเช่นกัน แต่สำหรับผู้ที่ยอuckyต์เท่านั้น ผู้ที่เพียงแต่จดจำเพื่อนฝูง,ญาติมิตร,ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งอยู่เรื่อยๆจะเห็นอะไร? มีเพียงโยคีที่แท้จริงเท่านั้นที่จะอยู่จนถึงเวลาสุดท้าย พ่อจะยินดีที่ได้เห็นพวกเขา สวนดอกไม้ถูกสร้างขึ้น ผู้คนมากมายก็จากที่นี่ไปแม้ว่าจะอยู่ที่นั่นมานานเป็นเวลา 10 ถึง 15 ปี พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นดอกไม้ ลูกสาวที่ดีมากที่แม่กระซิบเคยทำคำแนะนำของมาแม่และบาป และผู้ที่เคยดำเนินการทำหน้าที่ฝึกฝนก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้อีกต่อไปแล้ว ลูกสาวเหล่านั้นรู้และบัพดาจากรู้เช่นกันว่ามายานั้นมีพลังมาก มีสงครามที่แฝงตัวกับมายา มีพายุที่แฝงตัว บาบาสพูดว่า มายาจะรบกวนลูกอย่างมาก นี่คือนิพพานที่ถูกกำหนดไว้แล้วของชัยชนะและความพ่ายแพ้ ลูกไม่ได้ต่อสู้รบราด้วยอาวุธ โยคะโบราณของบาร์ตันนี้มีชื่อเสียงโด่งดังมากและลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นด้วยพลังโยคะ ไม่มีใครสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกด้วยพลังทางวัตถุ เป็นการละเล่นที่มหัศจรรย์ มีเรื่องราวของแมวสองตัวที่ต่อสู้กันและแมวตัวที่สามก็หนีไปจากแมวสองตัวนั้น มีคำกล่าวว่า ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของโลกในหนึ่งวินาที ลูกสาวก็ได้รับนิมิต พวกเขาพูดว่ามีเนยอยู่ในปากของกฤษณะ ที่จริงแล้วพวกเขาได้เห็นโลกใหม่ในปากของกฤษณะ ลูกประกาศสิทธิในเนยของอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ พวกเขาต่อสู้รบรากันอย่างมากเพื่ออาณาจักรและผู้คนมากมายก็ตายในการต่อสู้ บัญชีกรรมของโลกเก่านี้ต้องได้รับการชำระสะสาง ไม่มีสิ่งใดของโลกนี้ที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกได้รับศรัทธาของพ่อแล้ว ลูกๆ อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ของลิง ทุกวันนี้พวกเขาได้ทำภาพลักษณ์เดียวกันของผู้คนเช่นกัน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยนำเข้าสิ่งต่างๆที่ทำมาจากข้างจากเมืองจีน ฯลฯ พวกเขาเคยสวมกะลาที่เป็นแก้วด้วยเช่นกัน ที่นั่นพวกเขาจะจุ่ม จะหุ ฯลฯ เพื่อสวมเครื่องประดับ ในยุคทองไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเจาะหูหรือจุ่มของใคร ที่นั่นมายาเป็นเช่นนั้นที่เธอตัดจุ่มและหูของทุกคน เวลานั้นลูกๆกำลังจะกลับมาสอาดและบริสุทธิ์ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ลูกไม่จำเป็นต้องใช้สิ่งใดที่เป็นของเทียม ที่นั่นร่างกายทำมาจากวัตถุธาตุที่ตาโม่ประธาน และเหตุนี้เองจึงมีความเจ็บป่วย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ไม่คงอยู่ที่นั่น เวลานั้นลูกดวงวิญญาณมีความสุขอย่างมากที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกและเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ นั่นคือเป็นนายของดินแดนอมตะ เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องว่า หากท่านต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ในบรรดาลูกๆเช่นกัน มีลูกจำนวนน้อยมากที่อยู่อย่างมีความสุขและเฝ้าแต่ไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทำร้ายอย่างมาก อนุสรณ์ของดรุพดี ฯลฯ ทั้งหมดนั้นกำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ เหตุใดดรุพดีจึงได้ร้องเรียกหา? ผู้คนไม่รู้ พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกทั้งหมดคือดรุพดี ไม่ใช่ว่าผู้หญิงจะกลายเป็นผู้หญิงเสมอไป ลูกสามารถกลายเป็นผู้หญิงสองครั้งติดต่อกัน แต่ไม่มากไปกว่านั้น ผู้เป็นแม่ร้องเรียกหา บาบาส ได้โปรดปกป้องฉัน! ดูซิฉันกำลังคุกคามฉันเพื่อกิเลส สิ่งนี้เรียกว่าโรงค้าประเวณีและสวรรค์เรียกว่าชีวาหลา (วัดของชีวา) โรงค้าประเวณีเป็นการก่อตั้งของราวัน และชีวาหลาเป็นการก่อตั้งของชีพบบา ท่านให้ความรู้แก่ลูก พ่อเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน

‘เต็มไปด้วยความรู้’ ไม่ได้หมายความว่าท่านรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในหัวใจของทุกคน จะมีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น? พ่อพูดว่า ไม่มีใครนอกจากพ่อเองที่สามารถให้ความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นิ่งและสอนลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มีผลรางวัลของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาด้วยการศึกษาเล่าเรียน ดูซิว่าประธานาธิบดีต่างๆ มีที่ปรึกษามากมายเพียงใด พวกเขาแต่งตั้งที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำแก่พวกเขา ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรึกษาในยุคทอง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกฉลาด ดูซิว่าลัทธิและนารายณ์มีความฉลาดเพียงใด ลูกได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ผู้คนฉลองวันเกิดของพ่อ ชีพบาบาในบาร์ตอย่างแน่นอนและกลับไปหลังจากที่ได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี เป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น อัจชะ พ่อจะอธิบายอะไรได้มากกว่านี้? พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! ในความเป็นจริง, การศึกษานี้ก็เป็นเพียงเรื่องของสัญญาณเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ จงกลับมาฉลาดและรู้จัก อย่าได้มีความขัดแย้งใดๆอยู่ภายใน
2. ขณะที่เฝ้ามองดูงานของการก่อตั้งและการทำลายล้าง จงมีศรัทธาอย่างเต็มที่ในสติปัญญาและทำตามพ่อ

ขจัดสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งต่างๆของโลกเก่าที่มีค่าเพียงไม่กี่สิ่งเท่านั้น และกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์ ลิ้มเพื่อนฝูง ญาติมิตร ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง ฯลฯ ของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้พ่อผู้เดียวเป็นผู้ค้ำจุนสติปัญญาของลูกในขณะที่อยู่ในที่ชุมนุมและมีความรักต่อทุกคน และด้วยเหตุนี้กลายเป็นคาร์มาโยคี

ลูกบางคนแทนการมีความรักในชุมนุม พวกเขากลับละวาง พวกเขากลัวว่าพวกเขาอาจติดกับดักและดังนั้นพวกเขารู้สึกว่าจะดีกว่าถ้าอยู่ห่างๆ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกต้องอยู่ในครอบครัวเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นหากลูกอยู่อย่างละวางอันเนื่องมาจากความกลัวแล้วนั่นก็เป็นสันสการ์ของคาร์มาสันยาสซี ลูกต้องกลายเป็นคาร์มาโยคีและไม่ใช่คาร์มาสันยาสซี (ผู้สละละทิ้ง) จงอยู่ในชุมนุม รักทุกคน แต่ให้พ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเป็นผู้ค้ำจุนสติปัญญาของลูก อย่าให้มีความมิตรของดวงวิญญาณอื่น ไม่มีคุณธรรมอื่นใด หรือคุณสมบัติพิเศษใด มาถึงจุดสติปัญญาของลูก และลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณคาร์มาโยคีที่บริสุทธิ์

คติพจน์: กลายเป็นมือขวาของบัพดาตา ไม่ใช่มือซ้ายของท่าน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องข้ามผ่านช่องแคบน้ำเค็มนี้ด้วยพลังของโยคะและกลับบ้าน ดังนั้นจงจำสถานที่ที่ลูกต้องไป อยู่ในความสุขที่เวลานี้ลูกกำลังกลับมาบังคับจากยากจน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆ ผู้ที่ให้ความใส่ใจต่อวิชาของคุณธรรมที่สูงส่ง?
- คำตอบ:** คงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่า ผู้คนที่เห็นการกระทำที่นั่นทำเขาจะทำเช่นเดียวกัน พวกเขาไม่เคยรบกวนผู้ใดเลย พวกเขาไม่เคยพูดคำพูดที่ไม่ดีหรือผิดใดๆ พวกเขาไม่เป็นเหตุที่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของเขา เมื่อใครบางคนมีเป้าหมายของการให้ความสุขเช่นพ่อเท่านั้นที่จะกล่าวได้ว่าผู้คนที่ให้ความใส่ใจต่อวิชาของคุณธรรมที่สูงส่ง

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวาน ท่านกำลังสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ลูกๆ ต้องเข้าใจความหมายของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ผู้คนจดจำเหล่าเทพและชีพาบาด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้ด้วยว่าการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และท่านกำลังชี้หนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาในบาร์ดเท่านั้นและสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ท่านไม่สามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกในที่อื่น ลูกๆ ได้เคยไปจาริกแสวงบุญทางร่างมามากมาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ลูก เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเป็นเพราะมายาที่สติปัญญาของทุกคนถูกล็อคด้วยลอคของความไม่รู้คิด (ไม่เข้าใจ) เวลานี้ลูกได้มารู้จากพ่อแล้วว่าลูกเป็นผู้ที่รู้จัก มั่งคั่งและบริสุทธิ์เพียงใด เราเคยเป็นนายของทั้งโลก เวลานี้เรากำลังกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง พ่อให้อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โตอย่างยิ่งแก่เรา พ่อทางร่างบางที่อาจจะให้หนึ่งร้อย หนึ่งพัน หรือหนึ่งล้านแก่ลูก แต่ที่นั่นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่แสนหวานมาเพื่อให้อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน จากผู้ใด? จากบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด คำว่า “บาบา” นั้นหวานขึ้นมากกว่าคำว่า “มามา” แม้ว่ามามาจะทำให้การดูแลเอาใจใส่ พ่อก็ยังคงเป็นพ่อซึ่งลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและมีโชคอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่มีโชคของการอยู่กับเจ้าปาว บาบากำลังทำให้เราเป็นอะไรอีกครั้ง? นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ มีการจดจำกันว่าราชาผู้หนึ่งเคยมั่งคั่งในตอนกลางวันและจะกลายเป็นคนจนในตอนกลางคืน (เรื่องราวของราชาที่เคยแต่งกายเหมือนคนจนเพื่อออกไปข้างนอกในตอนกลางคืนและมองดูสภาพของอาณาจักร) ลูกเช่นกันมีความมั่งคั่งในตอนกลางวันแล้วลูกก็กลับมายากจนในตอนกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาเตือนลูกทุกวันว่า ลูกๆ เมื่อวานลูกเคยเป็นนายของโลกที่มั่งคั่ง ในขณะที่วันนี้ลูกกลายเป็นขอทาน ในเวลานี้ตอนเช้ากำลังจะมาอีกครั้งและดังนั้นลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง นี่คือนิสัยที่ง่ายดายมาก ลูกควรมีความสุขอย่างมากที่จะกลับมาบังคับ มีกลางวันของบราห์มินและกลางคืนของบราห์มิน เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบังคับในเวลากลางวัน ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอนแต่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อพูดว่านี่คือช่องแคบน้ำเค็มที่เพียงลูกเท่านั้นที่ข้ามไปได้ด้วยพลังโยคะ ลูกจะต้องจดจำสถานที่ที่ลูกกำลังจะไป เวลานี้เราต้องกลับบ้าน บาบาเองได้มาเพื่อพาเรากลับบ้าน ท่านอธิบายด้วยความรักเป็นอย่างมากว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยบริสุทธิ์และด้วยการใช้ 84 ชาตเกิด ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ไม่มีวิธีอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าเมื่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มา ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำตามคำแนะนำของท่าน ลูกๆ ประสบกับความสุขเป็นอย่างมากด้วยการได้มาซึ่งสถานภาพนั้น พ่อพูดว่า ลูกจะกลับมามีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาตเกิด พ่อได้ให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขแก่ลูก ในขณะที่ราวันให้มรดกของดินแดนของความทุกข์แก่ลูก เวลานี้ลูกๆ รู้แล้วว่าราวันคือศัตรูเก่าของลูกที่ขังลูกไว้ในกรงขังของกิเลสทั้งห้า พ่อมาและนำลูกออกไปจากสิ่งนั้น มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ ลูกจะให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นมากตามนั้น ผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงก็จะมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อและไม่สามารถให้คำแนะนำของพ่อได้ เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย เรามาที่นี่จากบ้านของเราเพื่อเล่นบทบาทที่แตกต่างกันไปของเรา มีอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้แสดงบทบาททั้งหมดอย่างไร ผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงมาที่นี่และกลับมาสดชื่น นี่ไม่ใช่การศึกษาที่ลูกต้องใช้ชีวิตอยู่กับครู ไม่เลย ลูกสามารถศึกษาเล่าเรียนแม้กระทั่งขณะที่อยู่ที่บ้าน เพียงแค่เข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดีเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ แล้วครูบราห์มินก็นำบางคนมาที่นี่หลังจาก 6 เดือนและคนอื่นๆ หลังจาก 12 เดือน บาบาส่งว่า ท่านที่ลูกมีศรัทธา ลูกก็วิ่งมา ลูกต้องมีการผูกมัดก็ด้วยเช่นกันและพูดว่าลูกจะไม่ข้องแวะในกิเลส นั่นทำสัญญา

ชีพบาบา ชีพบาบาบอกลูกว่า ลูกๆต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างแนบแน่น หากลูกข้องแวะในกิเลส ทุกสิ่งที่ลูกหามาได้ก็จะสูญสิ้นไปและจะมีการลงโทษถึง 100 เท่า ลูกได้เคยสำลักมาแล้วเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และเวลานี้ลูกได้รับการบอกให้กลับมาบริสุทธิ์ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย ลูกจะต้องไม่ติดกับในรูปหรือนามของใคร หากใครบางคนไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ ลูกต้องไม่พาผู้นั้นมาที่นั่นเร็วเกินไป แม้ว่าบาบาจะพูดว่าลูกศรนั้นสามารถยิงตรงเป้าเพียงแค่วันหนึ่งวัน ลูกก็ต้องใช้สามัญสำนึกของลูกเองด้วยเช่นกัน ลูก บราห์มินั้นสูงส่งที่สุด นั่นคือสกุลที่สูงส่งอย่างมากของลูก ที่นั่นไม่มีขุมนุมทางจิต ฯลฯ สัตซัง (ขุมนุมทางจิต) เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่ามิตรของสัจจะพาลูกข้ามฟาก ลูกได้รับมิตรของสัจจะเมื่อยุคทองกำลังจะมีการก่อตั้ง สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร เพราะสติปัญญาของพวกเขานั้นปิดล็อก เวลานั้นลูกต้องไปสู่ยุคทอง ลูกได้รับมิตรของสัจจะในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด กูรูเหล่านั้นไม่ได้เป็นของยุคบรรจบพบกัน เมื่อบาบามาท่านก็เรียกลูกว่า “ลูกๆ” ลูกจะไม่เรียกกูรูเหล่านั้นว่า “บาบา” สติปัญญาถูกปิดล็อกอย่างสมบูรณ์ด้วยลอคีย์ที่ห่อหุ้มอยู่ บาบาและเปิดล็อก ดูซิว่าบาบาได้สร้างวิธีการมากมายเพียงใดเพื่อให้ผู้คนสามารถมาและทำให้ชีวิตของพวกเขาเป็นเช่นเพชร ท่านให้มีการพิมพ์หนังสือและวารสาร ฯลฯ ด้วยเช่นกัน หากผู้คนมากมายได้รับประโยชน์ ลูกก็จะได้รับพรจากผู้คนมากมาย ลูกควรจะเพียรพยายามที่จะสร้างปวงประชาและปลดปล่อยตนเองจากปวงพันธะ ลูกต้องทำงานรับใช้เพื่อหาเลี้ยงชีพของลูกเองอย่างแนบแน่น งานรับใช้ของพระเจ้าเกิดขึ้นในตอนเช้าและในตอนเย็นเท่านั้น ในเวลานั้นทุกคนมีเวลา ไม่ว่าข้างนอกลูกจะทำงานร่วมกับใครก็ตาม เผาแต่ให้คำแนะนำของพ่อทั้งสองแก่พวกเขา แต่ละคนมีพ่อทางร่างที่แตกต่างกัน ในขณะที่พ่อเหนือโลกของทุกคนนั้นเหมือนกัน ท่านคือสิ่งสูงสุด บาบาพูดว่า พ่อมีบทบาทเช่นกัน เวลานั้นลูกๆรู้ถึงคำแนะนำของพ่อแล้ว ลูกๆจึงดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวสำหรับดวงวิญญาณว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์ที่เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก นี่เป็นบัลลังก์อมตะเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่เคยประสบกับความตาย ดวงวิญญาณเพียงแค่อลับมาสะอาดและสกลปรก ดูเหมือนว่าลูกต้องที่บัลลังก์ของดวงวิญญาณจะอยู่ตรงกลางหน้าผาก สัญลักษณ์ของดิลกก็แต้มบนหน้าผากเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกต้องทำให้ตนเองมีค่าที่จะทำให้ดิลกสำหรับอาณาจักรแก่ตนเอง อย่าคิดว่าพ่อจะให้ดิลกสำหรับอาณาจักรแก่ทุกคน ลูกต้องให้สิ่งนั้นกับตัวลูกเอง บาบา รู้จักผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมาก การเขียนโน้ตยสารนั้นดีมาก พร้อมกันนั้นลูกต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับโยคะเช่นกันซึ่งบาปของลูกสามารถสามารถได้รับการปลดปล่อย แต่ละวันลูกจะกลายเป็นราชาโยคีที่ดีมาก เป็นที่เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะจากร่างของลูกและกลับบ้าน ลูกบางคนไปยังอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกรู้จักโลกที่ไม่มีตัวตนเป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน นั่นคือบ้านของเราดวงวิญญาณ ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้การสอนแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะไปสวรรค์ นี่คือหนทางครอบครัวยุคต่อๆไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้คนเหล่านั้นชี้หนทางที่ผิดและไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พ่อจะพาทุกคนกลับบ้านในเวลาสุดท้าย นี่คือน้ำที่ของท่าน บางคนศึกษาเล่าเรียนได้ดีมากและประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเขา แต่คนอื่นนั้นจะศึกษาเล่าเรียนอย่างไร? เช่นที่พวกเขาไปที่นั่นตามลำดับกันไป ดังนั้นพวกเขาก็จะกลับไปตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน อย่าได้สูญเสียเวลาในสิ่งเหล่านี้มากเกินไป ลูกพูดว่าลูกไม่มีแม้กระทั่งเวลาที่จะจดจำบาบา ดังนั้นเหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาของลูกไปกับสิ่งเหล่านี้? ลูกมีศรัทธาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือครูและกูรูด้วยเช่นกัน ดังนั้นไม่มีความจำเป็นใดที่จะจดจำใครอื่น ลูกรู้ว่าลูกทำตามศรัทธาในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกันและได้กลับมาบริสุทธิ์ เผาแต่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า ชื่อของลูกคือ ผู้ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกไม่ได้ใช้เวลานานที่จะเติมตัวลูกเองจากมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ลูกต้องใช้เวลานานที่จะกลับมาว่างเปล่า (ตัวอย่างของกังหันน้ำที่ถ่วงน้ำลูกเติมเต็มและเทน้ำออกจนว่างเปล่า) ลูกคือลูกที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เพราะลูกมาและได้พบบาบาหลังจากหนึ่งวงจร ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ เราได้มาพบกับพ่ออีกครั้งหนึ่งหลังจาก 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อนคือผู้ที่มีความรู้ก่อน เพราะต้องมีผลของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นจงเผาแต่จดจำผลของลูกเสมอซึ่งคือมรดกของลูก คำว่า“ผล”เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา การพูดว่า“มรดก”เป็นสิ่งที่ลูกต้อง โดยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้รับมรดก ไม่มีวิธีอื่น “โยคะโบราณของบาร์ต” เป็นที่รู้จักกันดีมาก ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขากำลังศึกษาโยคะโบราณของบาร์ต บาบาอธิบายว่าตามละคร พวกเขากลายเป็นหัตถะโยคี เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชโยคะ เพราะเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน แต่ศาสนาของพวกเขานั้นก็แตกต่างกัน ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ควรที่จะรับกูรูเข้ามา อย่างไรก็ตาม ตามละครพวกเขาจะทำเช่นนั้นอย่างแนบแน่นเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมาลูกต้องและมีศีลธรรม มีอำนาจในศาสนา พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพเหล่านั้นและศาสนานั้นจะให้ความสุขแก่ลูกอย่างมาก ผู้ที่มีโยคะกับพ่อจะได้รับผลกำลังจากพ่อ ศาสนาที่พ่อเองได้ก่อตั้งนั้นมีผลกำลังอย่างมาก ลูกได้กลายเป็นนายของทั้งโลก พ่อยกย่องศาสนานี้เพราะมีอำนาจอย่างมาก ผู้คนมากมายก็ได้รับอำนาจจากบาบาผู้ทรงอำนาจ ในความเป็นจริงทุกคนได้รับอำนาจแต่ตามลำดับกันไป ลูกสามารถรับอำนาจได้มากเท่าที่ลูกต้องการจากบาบา อย่างไรก็ตามต้องเป็นวิชาของ

คุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อย่าสร้างความเดือดร้อนให้แก่ใคร อย่าได้ก่อให้เกิดความทุกข์ ผู้ที่ไม่เคยพูดคำพูดที่ไม่ดี หรือที่ผิดกับใคร ท่านรู้ว่าผู้อื่นเห็นท่านทำอะไรก็จะทำเช่นเดียวกัน จากการที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกจะต้องพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ใคร ไม่มีใครที่ไม่ได้ให้ความทุกข์แก่คนอื่น มีการทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแนนอน สภาพที่ลูกไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยความคิดคำพูดหรือการกระทำของลูกจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย ในเวลานี้เราอยู่ในสภาพของการเพียรพยายาม ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ทุกคนทำความเพียรพยายามเพื่อความสุข แต่ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความสุข จะเห็นได้ว่าเคยมีเพชรพลอยและอัญมณีมากมายในวัดโสมนาล สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากไหน? พวกเขากลับมามั่งคั่งได้อย่างไร? ลูกควรไต่ตรองสิ่งต่างๆของการศึกษานี้ตลอดทั้งวัน ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ลูกทำความเพียรพยายามนี้และนี่คือวิธีที่ลูกประจำลูกสร้างขึ้นมา ลูกประจำลูกสร้างขึ้นทุกๆจรร ลูกรู้ว่าลูกประจำได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นอนุสรณ์ของใคร ผู้คนเหล่านั้นหมนลูกปัดของลูกประจำและหลุดหายไป在那นั้นอย่างสมบูรณ์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและสิ่งที่เกิดขึ้นในหนทางของความรู้ ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตาม ในเวลาสุดท้ายหลังจากที่ลูกได้ทำความเพียรพยายามจะมีการประกาศผลลัพท์ซึ่งเป็นเช่นเดียวกันกับวงจรก่อนหน้านี้ แต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่อง ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกได้รับพื้นที่สำหรับเพียรพยายามแล้ว พ่อยินดีต้อนรับลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อต้อนรับลูกมากกว่าที่ลูกต้อนรับพ่อ หน้าที่ของพ่อคือการต้อนรับลูก การต้อนรับหมายถึงการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นี่คือรูปแบบที่สูงสุดของการต้อนรับ พ่อมาที่นี่เพื่อต้อนรับลูกทั้งหมด อัจชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. อย่าได้สูญเสียเวลาของคุณในเรื่องอื่นๆ แต่จงจดจำพอและรับอำนาจ(might)จากท่าน อยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะเท่านั้น เพียรพยายามที่จะมีความสุขแก่ทุกคนด้วยความคิดคำพูดและการกระทำของคุณ

ลูกบางคนพบว่ามันเป็นความพยายามที่จะรักษาความบริสุทธิ์ และนี่เป็นการพิสูจน์ว่าพวกเขาไม่ได้ประกาศสิทธิ์จากพ่อผู้ประจานพร และพรของชาติเกิดของพวกเขา ความพยายามไม่เกี่ยวข้องกับพร ดวงวิญญาณบราห์มินทุกคนได้รับพรแรก “ขอให้ลูกบริสุทธิ์และเป็นโยคี” เช่นที่สันสการ์มีความแข็งแกร่งมาก ตั้งแต่เกิด ดังนั้นความบริสุทธิ์ก็เช่นกันเป็นสันสการ์แรกของชาติเกิดบราห์มิน เป็นสันสการ์ดั้งเดิมของลูก ด้วยสำนึกนี้ จงสร้างชีวิตที่บริสุทธิ์ เป็นอิสระจากความพยายาม

***** โอม ชานด์ิ *****

ให้ความรักของลูกสำหรับความพยายามอันแรงกล้าเป็นเช่นภูเขาไฟและกระจายคลื่นของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

วันนี้บัพดาตาได้เห็นสามเส้นบนหน้าผากของลูกทุกคน เส้นแรกคือโซ่ของการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับโซ่ของการหล่อเลี้ยงนี้ของพระเจ้าเพียงครั้งเดียวตลอดทั้งวงจร เป็นเพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและไม่ใช่ว่าในช่วงเวลาอื่นใดที่พระเจ้าสามารถให้การหล่อเลี้ยงนี้ได้ มีลูกจำนวนน้อยมากที่ได้รับการหล่อเลี้ยงนี้จากพระเจ้า เส้นที่สองของโซ่ของลูกคือเส้นของการศึกษาเล่าเรียนของพระเจ้า โซ่ที่ลูกมีจากการศึกษาเล่าเรียนของเจ้านั้นยิ่งใหญ่มาก: พระเจ้าเองกลายเป็นครูของลูกและสอนลูก เส้นที่สามของโซ่คือเส้นของการบรรลุผลที่ลูกได้รับจากพระเจ้า ลองจินตนาการว่าลูกมีการบรรลุผลมากมายเพียงใด ลูกทุกคนจำได้ว่ารายการของการบรรลุผลของลูกนั้นยาวแค่ไหน โซ่ทั้งสามเส้นนี้จะส่องประกายบนหน้าผากของลูกทุกคน ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีโซ่ที่ได้รับสิ่งนี้หรือไม่? การหล่อเลี้ยง การศึกษาเล่าเรียน และการได้มาซึ่งการบรรลุผล พร้อมกับสิ่งเหล่านี้ บนพื้นฐานของความศรัทธาของลูก บัพดาตาก็มองเห็นความซาบซึ้งทางจิตของลูกเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณทั้งหลายซึ่งเป็นลูกของพระเจ้ามีความซาบซึ้งทางจิตเช่นนั้น ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในบรรดาทุกคนในทั้งโลกและตลอดทั้งวงจร ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์ทั้งในร่างกายและในจิตใจของพวกเขา และเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เท่ากับลูกดวงวิญญาณที่อยู่ในรูปที่เป็นเทพของลูก ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และร่ำรวยที่สุดด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นของการก่อตั้ง บัพดาตาเคยบอกลูกๆ ว่าลูกๆ ร่ำรวยที่สุด เคยมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ด้วยความซาบซึ้งอย่างมากว่า “โอมมันดาลีร่ำรวยที่สุดในโลก” นี่เป็นการยกย่องของลูกๆ ทุกคนในตอนต้นของการก่อตั้งนี้ แม้ว่าจะมีใครบางคนกลายเป็นมหาเศรษฐีในวัน แต่ก็ไม่มีการร่ำรวยได้เท่ากับลูก ลูกเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุด อะไรคือสัญญาณบ่งบอกว่าลูกกลายเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุด? มันเป็นเรื่องที่เล็กน้อยมากที่จะทำให้ ผู้คนใช้ความพยายามอย่างมากที่จะกลายเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุด ในขณะที่ลูกกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดอย่างง่ายดายมาก! ลูกรู้วิธีสำหรับสิ่งนี้ใช่ไหม? สิ่งที่คุณต้องทำคือใส่จุดเล็กๆ เมื่อลูกใส่จุด ลูกจะได้รับรายได้มากขึ้น มันเหมือนกับเมื่อลูกเติมศูนย์เพื่อเพิ่มจำนวน แต่ละดวงวิญญาณเป็นจุด พ่อเป็นจุด และการใส่จุดพลสตอปกับละครก็เป็นจุดเช่นกัน ทันทีที่ลูกจดจำว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด รายได้ของลูกก็จะเพิ่มขึ้น ในทางโลกเช่นกัน จำนวนจะเพิ่มขึ้นเมื่อเติมศูนย์เข้าไป จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกใส่ศูนย์หลังเลขหนึ่ง? มันจะกลายเป็นสิบ เมื่อลูกเติมศูนย์หนึ่งตัว ศูนย์สองตัว ศูนย์สามตัว ศูนย์สี่ตัว จำนวนจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ วิธีการของลูกง่ายมาก! การใส่จุดของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณหมายถึงการสะสมสมบัติที่มีค่าให้กับตนเอง แล้วเมื่อลูกใส่จุดของพ่อแล้ว (มีการจดจำระลึกถึงพ่อ) ลูกก็จะสะสมสมบัติที่มีค่าเพิ่มขึ้น จากนั้นเมื่อลูกใส่จุดพลสตอปกับละครในขณะที่แสดงการกระทำในการติดต่อและในความสัมพันธ์กับผู้อื่น เมื่อลูกใส่จุดพลสตอปกับอดีตสมบัติที่มีค่าของลูกก็จะเพิ่มมากขึ้น แล้วลูกใส่จุดตลอดทั้งวันก็ครั้ง? ลูกใส่จุดใช่ไหม? เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะใส่จุด ลูกเห็นว่ามันยากไหม? จุดลื่นไหลออกไปหรือไม่?

บัพดาตาได้สอนลูกถึงวิธีการหารายได้เพียงแค่ว่าใส่จุด ลูกทุกคนรู้วิธีการใส่จุดหรือไม่? หากลูกรู้วิธีที่จะทำสิ่งนี้แล้วดับมือด้วยมือข้างหนึ่ง! มันมั่นคงใช่ไหม? หรือบางครั้งมันลื่นไหลไปและบางครั้งยังคงใช้อยู่? วิธีที่ง่ายที่สุดคือการใส่จุด แม้แต่คนตาบอดก็สามารถใช้ดินสอเขียนจุดลงบนกระดาษได้ เขาสามารถใส่จุดได้ อย่างไรก็ตามลูกคือไตรเนตร (ผู้ที่มีสามตา) ดังนั้นลูกสามารถใช้สามจุดได้อย่างสม่ำเสมอ เครื่องหมายคำถามมีความโค้งงอ แค่นี้ก็ดูเหมือนโค้งงอแล้วใช่ไหม? เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะใส่จุด! เหตุนี้เองบัพดาตาจึงบอกลูกๆ ถึงวิธีต่างๆ ที่จะกลับมาตัดเทียม วิธีนั้นก็เพียงแค่ใส่จุด ไม่มีวิธีอื่น แม้ว่าจะกลับมาปราศจากร่างก็ตาม วิธีที่ลูกจะใช้ก็คือการกลับมาเป็นจุด เมื่อลูกกลับมาปราศจากร่าง และเมื่อลูกกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม วิธีที่ลูกจะใช้คือการกลายเป็นจุด นี่คือนิยามที่บัพดาตาบอกลูกๆ ก่อนหน้านี้เช่นกันว่าเมื่อลูกเฉลิมฉลองการพบปะกับบัพดาตาในเวลาอมฤต เมื่อลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจ หรือเมื่อลูกกำลังทำงาน ก่อนอื่นให้แต้มดิลกสามจุดบนหน้าผากของลูก ไม่ใช่เริ่มต้นด้วยการแต้มดิลกสีแดงสามจุดบนหน้าผากของลูก แต่แต้มดิลกของสำนักนี้แล้วตรวจสอบดูว่าดิลกนี้จะไม่เคยถูกถูออกไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม ดิลกที่ไม่สูญสลายไม่สามารถถูกลู่ออกไปได้ใช่ไหม?

บัพดาตาได้เห็นความรักของลูกๆ ทุกคนที่มี และวิธีที่ลูกทั้งหมดวิ่งมาที่นี่ด้วยความรักอย่างมากเพื่อที่จะเฉลิมฉลองการพบปะนี้กับบัพดาตา และเมื่อลูกมานั่งในฮอลล์(ห้อง)นี้เพื่อพบกับบาบา เพราะความรักของลูก ลูกจึงใช้ความพยายาม

อย่างมากที่จะนั่งข้างหน้าจบลูกเล็กเกี่ยวกับเรื่องการนอนหรือความกระหายของลูก ฯลฯ บัพดาตามองเห็นทุกสิ่งและสิ่งที่ลูกทุกคนทำ บาบาเห็นละครทั้งหมด บัพดาดาก็อุทิศตนให้แก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันเพราะความรักของลูกและพูดกับลูกๆ ว่า: เช่นที่ลูกวิ่งมาเพื่อพบปะกับพ่อในรูปที่มีตัวตนนี้ ในทำนองเดียวกันจงเพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่จะกลับมาติดเทียมกับพ่อ ลูกทุกคนคิดที่จะได้ที่นั่งแถวแรกๆ ที่นี้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่สามารถได้รับสิ่งนี้ นี่คือโลกที่มีตัวตน และดังนั้นจึงต้องปฏิบัติตามกฎของโลกที่มีตัวตนนี้ ในเวลานั้นบัพดาารู้สึกว่าลูกทุกคนควรจะนั่งข้างหน้า แต่นั่นจะเป็นไปได้ไหม? มันจะเกิดขึ้น แต่อย่างไร? บัพดาตามองเห็นผู้ที่นั่งข้างหลังอย่างเป็นผู้ที่หลอมรวมอยู่ในดวงตาของท่านตลอดเวลา ดวงตา คือสิ่งที่อยู่ใกล้ชิดที่สุด ดังนั้นลูกไม่ได้นั่งอยู่ข้างหลัง แต่ลูกอยู่ในดวงตาของบัพดา ลูกคือแสงสว่างของดวงตา ลูกทุกคนที่นั่งข้างหลังได้ยินสิ่งนี้หรือไม่? ลูกไม่ได้นั่งห่างไกล แต่ลูกอยู่ใกล้ ร่างกายของลูกอาจจะนั่งอยู่ด้านหลัง แต่ลูกดวงวิญญาณอยู่ใกล้ที่สุด บัพดาตามองผู้ที่นั่งอยู่ข้างหลังมากที่สุด ผู้ที่นั่งใกล้อยู่ข้างหน้ามีโอกาสดูเห็นบาบาด้วยตาของพวกเขา ในขณะที่ผู้ที่นั่งอยู่ข้างหลังไม่มีโอกาสนี้ เหตุนี้เองบัพดาจึงหลอมรวมลูกไว้ในดวงตาของท่าน

บัพดาายังคงยิ้มอยู่เรื่อยๆ เพราะทันทีที่ถึงเวลาที่สองทุกคนจะเริ่มเข้าแถวกัน บัพดาตระหนักดีว่าลูกอาจจะเหนื่อยล้าจากการยืนอยู่ตรงนั้น ดังนั้นบัพดาจึงนวดลูกทุกคนด้วยความรัก แล้วขาของลูกก็จะได้รับการนวด ลูกรู้สึกถึงการนวดของบัพดาใหม่ มันน่ารักมากและพิเศษสุดไม่เหมือนใคร ดังนั้นวันนี้ทุกคนจึงวิ่งมาจากทุกหนแห่งเพื่อคว้าโอกาสสุดท้ายของฤดูกาลนี้ นี่เป็นสิ่งที่ดี ความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามบัพดาไม่ลืมลูกแม่แต่วินาทีเดียว มีเพียงพ่อผู้เดียวแต่มีลูกๆ มากมาย อย่างไรก็ตามบาบาไม่ลืมลูกๆ มากมายแม่แต่วินาทีเดียว เพราะลูกเป็นลูกที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานแล้ว ดูซิว่าพ่อได้พบลูกๆ ทั้งหลายในมุมต่างๆ ที่ห่างไกลของดินแดนนี้และในต่างแดนได้อย่างไร! ลูกสามารถพบพ่อได้หรือไม่? ลูกเฝ้าแต่เร่ร่อนและลี้มลูกคลุกคลานไปทั่วแต่ก็ไม่สามารถพบพ่อได้ อย่างไรก็ตาม พ่อได้พบลูกของพ่อในดินแดนต่างๆ ประเทศต่างๆ และรัฐต่างๆ ฯลฯ พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อ ลูกร้องเพลง “ฉันเป็นของบาบาและบาบาเป็นของฉัน” บาบาไม่ได้มองดูที่ชนชั้นวรรณะของลูก ประเทศของลูก สีผิวของลูก ฯลฯ ท่านมองเห็นเพียงสีเดียวทางจิตวิญญาณบนหน้าผากของลูกแต่ละคนเท่านั้น จิตตวิมล (จุดแห่งแสง) ลูกดับเบิลพ่อเรนเนอร์คิดอย่างไร? พ่อมองดูที่ชนชั้นวรรณะหรือสีผิวของลูกหรือไม่? ไม่ว่าลูกจะดำหรือขาว หรือสวยงามหรือหน้าเกลียด บาบาไม่ได้มองดูที่สิ่งใดเลย ท่านเพียงแต่เห็นว่าลูกเป็นของท่านเท่านั้น ดังนั้นนี่คือความรักของพ่อหรือความรักของลูก? นี่เป็นความรักของใคร? (ของทั้งสอง) ลูกฉลาดมากในการตอบพวกเขาพูดว่า: “บาบาท่านบอกกับพวกเราว่าความรักดึงดูดความรัก และนั่นเป็นเพราะความรักดึงดูดความรักที่ท่านมีความรัก และเราก็มีความรักด้วย” ลูกมีความฉลาดมาก พ่อพอใจที่เห็นลูกๆ มีความกล้าหาญ ความจริงจัง และความกระตือรือร้น

บัพดามีผลลัพธ์ของซาร์ท 15 วันของลูกๆ มากมาย สิ่งหนึ่งที่บาบาเห็นในผลลัพธ์ของลูกๆ ในทุกหนแห่งก็คือลูกส่วนใหญ่มีความใส่ใจ เฟอร์เซนต์ไม่ใช่สิ่งที่ลูกต้องการ แต่ลูกก็มีความใส่ใจ และลูกที่มีความพยายามอย่างแรงกล้ากำลังพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายในการรักษาสัญญาที่พวกเขาได้ให้ไว้ในหัวใจของพวกเขาและก้าวไปข้างหน้า โดยการก้าวไปข้างหน้าในลักษณะนี้ลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก มีเพียงส่วนน้อยที่แม้กระทั่งเวลานี้เป็นเพราะความประมาทหรือความเกียจคร้านจึงให้ความใส่ใจน้อยมาก คติพจน์พิเศษของพวกเขาคือ: “ใช่ เราจะทำสิ่งนั้น เราจะไปที่นั่น” เมื่อลูกคิดว่าลูกจะไปถึงจุดนั้นเมื่อถึงเวลาใดเวลาหนึ่ง นั่นคือความประมาท การพูดว่า “ฉันต้องไปให้ถึงจุดนั้น” คือความพยายามอย่างแรงกล้า บัพดาได้ยินคำสัญญามากมาย ลูกให้คำสัญญาที่สวยงามมากมายแล้วแล้วแล้ว ลูกๆ ทำสัญญาที่ดีเช่นนั้นด้วยความกล้าหาญเป็นอย่างมากกว่า ในเวลานั้นลูกจะให้แม้กระทั่งดิลคูล์โทลกับบัพดา บาบาก็กลืนสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน (ยอมรับในสิ่งที่ลูกพูด)! อย่างไรก็ตามการให้คำสัญญาหมายถึงการสัมผัสกับคุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากความพยายามของลูกเพื่อที่จะทำให้สิ่งนั้นประสบความสำเร็จ หากลูกไม่สัมผัสกับคุณประโยชน์ใดๆ แล้วแสดงว่าสัญญาของลูกไม่แข็งแกร่ง ดังนั้นลูกอาจให้คำสัญญาได้ เพราะอย่างน้อยลูกก็เสิร์ฟบาบาด้วยดิลคูล์โทล อย่างไรก็ตามพร้อมกันนั้น ลูกต้องทำให้ความรักในความพยายามของลูกอยู่ในรูปของไฟ จงกลายเป็นเหมือนภูเขาไฟ ตามเวลานั้นไม่ว่าปัญหิกรรมใดที่ลูกยังคงมีอยู่เกี่ยวกับจิตใจ ความสัมพันธ์ และการติดต่อ จงเผาสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดด้วยรูปของไฟของลูก นี่คือการรักที่ลูกมี และบัพดาได้ให้คะแนนผ่านแก่ลูกสำหรับสิ่งนี้ ลูกมีความรักนี้ แต่เวลานี้ความรักของลูกควรอยู่ในรูปของไฟ

ในด้านหนึ่งของโลกจะมีไฟของความคอร์รัปชันและความรุนแรง และอีกด้านหนึ่งจะมีโยคะอันทรงพลัง นั่นคือโยคะของ

ความเข้มข้นของภูเขาไฟเป็นสิ่งที่เป็น ความรุนแรงของไฟของลูกจะจบสิ้นไฟของคอร์รัปชันและความรุนแรง และให้ความร่วมมือกับทุกดวงวิญญาณ ในด้านหนึ่งความรักอันแรงกล้าของลูก นั่นคือ โยคะอันทรงพลังและการจดจำระลึกถึงจะจบสิ้นไฟนั้น และในอีกด้านหนึ่งมันจะทำให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสกับศาสน์ของพระเจ้าและรูปของความเยือกเย็น มันจะยิ่งเพิ่มทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ในด้านหนึ่งมันจะเผาทุกสิ่ง และอีกด้านหนึ่งมันจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเย็นลง มันจะกระจายคลื่นของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆบอกว่า พวกฉันมีโยคะและไม่มีใครอื่นนอกจากบาบา นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม ตามเวลา ลูกได้รับการบอกว่าเวลานี้ความรักของลูกต้องกลายเป็นเหมือนภูเขาไฟ ในอนุสรณ์ความทรงจำ ชักติและมหาชักติทั้งหลายได้ถูกแสดงในรูปที่ถืออาวุธทั้งหมด เวลานี้ลูกต้องเปิดเผยรูปของมหาชักติเหล่านั้น ลูกทุกคนไม่ว่าจะเป็นพันดาวหรือชักติล้วนเป็นแม่น้ำแห่งความรู้ที่ปรากฏออกมาจากมหาสมุทร ลูกไม่ใช่มหาสมุทร แต่เป็นแม่น้ำ ลูกคือแม่น้ำคงคาแห่งความรู้ ดังนั้นลูกคงคาแห่งความรู้เวลานี้ต้องปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหลายจากบาปของพวกเขาด้วยความเยือกเย็นแห่งความรู้ของลูก นี่คือน้ำที่ของลูกบราห์มินในเวลาปัจจุบัน

ลูกๆทุกคนเคยถามว่าลูกต้องทำงานรับใช้อะไรบ้างในปีนี้ ตามเวลาแล้วลูกทุกคนอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ดังนั้นงานรับใช้แรกที่บรรดาอากาล์บบอกให้ลูกทำก็เหมือนกับผู้ที่อยู่ในสภาพนี้ พวกเขาจะให้เวลาและให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆของพวกเขาและอยู่อย่างปลดเกษียณ ดังนั้นเวลานี้ลูกทั้งหมดควรใช้สมบัติที่มีค่าของเวลาและความคิดที่สูงส่งเพื่อผู้อื่น เวลานี้ใช้เวลาและความคิดเพื่อตนเองให้น้อยลง โดยการกลายเป็นเครื่องมือและใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อผู้อื่น ลูกสามารถรับประทานผลของงานรับใช้นั้นในทางปฏิบัติ รับใช้ด้วยความคิดของลูก รับใช้ด้วยคำพูดของลูก ที่สำคัญที่สุดใครก็ตามที่เข้ามามีการติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับลูก ไม่ว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นจะเป็นบราห์มินหรือไม่ก็ตาม ลูกจะกลายเป็นนายผู้ประทานและให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งกับพวกเขา จงเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นและให้ความสุขกับพวกเขา ให้ความสงบกับพวกเขา ให้พวกเขาได้สัมผัสกับความปีติสุข ให้พวกเขาได้รับประสบการณ์ของความรัก ลูกต้องให้ และการให้หมายถึงการรับโดยอัตโนมัติ ไม่มีความเห็นแก่ตัวที่ใครก็ตามที่เข้ามามีการติดต่อกับลูกควรกลับไปเมื่อได้รับบางสิ่งบางอย่างจากลูกแล้วหลังจากที่ได้มาหาลูกผู้เป็นนายผู้ประทานพวกเขาไม่ควรกลับไปด้วยมือเปล่า ลูกได้เห็นแล้วว่าเมื่อใดก็ตามที่พ่อบราห์มาเดินเห็นหรือเคลื่อนไหวไปมา และมีใครบางคนมาอยู่ตรงหน้าท่าน ลูกคนนั้นจะไม่ไปจากบาบาไปโดยที่ไม่ได้ประสบการณ์บางอย่างเลย ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่า เมื่อใดก็ตามที่ลูกได้พบกับใครก็ตาม ไม่ว่าลูกจะให้อะไรพวกเขาหรือว่าพวกเขาไปมือเปล่าก็ตาม ผู้ที่เปี่ยมล้นไปด้วยสมบัติที่มีค่าไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ให้สิ่งใดเลย กลายเป็นผู้ประทานที่ไม่มีขีดจำกัดและสม่ำเสมอเช่นนั้นที่จะไม่มีใครต้องมาร้องขอสิ่งใดจากลูก แม้ว่าพวกเขาอาจจะร้องขอ แต่ผู้ประทานจะไม่เคยคิดว่าเขาจะให้บางสิ่งเมื่อมีคนมาร้องขอเท่านั้น ผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่และไม่มีขีดจำกัด ผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ จะให้โดยที่ไม่ต้องร้องขอ งานรับใช้แรกที่ลูกต้องทำในปีนี้คือการกลายเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกกำลังให้สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับจากผู้ประทาน บราห์มินอีกคนหนึ่งไม่ใช่ขอทาน แต่เป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ บราห์มินจะไม่ให้ทานแก่กันและกัน พวกเขาให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน นี่คือนานรับใช้ที่สำคัญที่สุด พร้อมกับสิ่งนี้บรรดาไดอินชาวติบางอย่างจากลูกที่อยู่ต่างประเทศ บาบาได้บอกลูกให้หาไมค์เพื่อกระจายเสียงออกไปทั่วโลก และลูกๆจากต่างประเทศทั้งหมดต่างก็มีการทำงานร่วมกันเป็นอย่างดีเพื่อให้งานนี้บรรลุผลสำเร็จ เมื่อมีการทำแผนแล้วก็ต้องนำไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตามในบาร์ตเช่นกัน บรรดาไดอินได้บอกแต่ละโซนทั้ง 13 โซน ให้สร้างบุคคลเช่นนั้นอย่างน้อยหนึ่งคน ไม่ว่าลูกจะเรียกพวกเขาว่าไมค์หรืออะไรก็ตาม อย่างน้อยก็ให้มีผู้รับใช้พิเศษหนึ่งคนที่สามารถเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ หากลูกพบว่าไมค์หรือเครื่องมือเช่นนั้นในรัฐใหญ่แล้วลูกก็สามารถทำโปรแกรมสำหรับดวงวิญญาณเช่นนั้นจากรัฐใหญ่ได้ และไม่ใช่แค่โซนต่างๆ ไม่ใช่ว่าลูกสามารถสร้างโปรแกรมเช่นนั้นได้ แต่ลูกต้องทำโปรแกรมเช่นนั้นด้วย บรรดาไดอินแสดงความยินดีกับลูกๆในต่างประเทศจากหัวใจของท่าน และเวลานี้ท่านกำลังแสดงความยินดีกับลูกด้วยคำพูดสำหรับการนำแผนงานที่ลูกจะนำไปปฏิบัติต่อหน้าบรรดาไดอิน อันที่จริงบรรดาไดอินรู้ดีว่าเป็นสิ่งที่ยากกว่าที่จะทำสิ่งนี้ในบาร์ต แต่เวลานี้ลูกต้องรับใช้ดวงวิญญาณที่มีคุณภาพและทำให้พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิด มีดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือมากมาย แต่เวลานี้ลูกต้องนำพวกเขาให้เข้ามาใกล้ขุมหม่นมากขึ้น

พร้อมกันนี้ เพื่อที่จะนำดวงวิญญาณบราห์มินให้เข้ามาใกล้ชิด เพื่อที่จะสร้างบรรยากาศแห่งความรักอันเข้มข้นในหมู่บ้านและในที่อื่นๆ ให้มีบัดดีร์ร่วมกันและมีขุมหม่นของการสนทนาจากใจถึงใจในระหว่างพวกลูกๆเอง ทุกคนควรได้รับประสบการณ์ของไฟที่ร้อนแรงเหมือนภูเขาไฟและพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้า เมื่อลูกไม่วางวุ่นกับการทำงานรับใช้นี้ สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ต้องใช้เวลาและความพยายาม สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำให้ท้อแท้ ลูกจะรู้สึกเหมือนกับเป็นเกมตุ๊กตา เมื่อเทียบกับสภาพสูงสุดของไฟแห่งความรักที่ร้อนแรง แล้วลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ บรรดาไดอินบอก

ลูกว่าท่านรู้สึกเมตตามากที่สุดเมื่อท่านเห็นลูกๆ ผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจยังคงลำบากตรากตรำกับเรื่องเล็กน้อยๆ เมื่อไฟแห่งความรักของลูกลดน้อยลงลูกจะต้องลำบากตรากตรำ ดังนั้นเวลานี้จึงปลดปล่อยตนเองจากการที่ต้องลำบากตรากตรำทำงานหนัก อย่าได้โมโหระมัดระวัง แต่จงเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำทำงานหนัก อย่าคิดว่าไม่ต้องทำงานหนักเพื่อที่ลูกจะได้ไปนอนได้สบาย จบสิ้นความลำบากตรากตรำของลูกด้วยความรัก ไม่ใช่ด้วยความประมาท ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่?

ตอนนี้บัปเตดาต้องกลับมาอีกครั้ง ลูกทุกคนกำลังถามว่าจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต ไม่ว่าบัปเตดาจะมาหรือไม่ก็ตาม บัปเตดาไม่เคยพูดว่าไม่ ท่านพูดว่า "ฮาจี ฮาจี" เสมอ เมื่อลูก ๆ ร้องเรียกหา "พระเจ้า" บาบ่าจะพูดว่า "จีฮาชูร์" (ฉันอยู่นี่) แล้วลูกเข้าใจไหมว่าอะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำ? จบสิ้นความลำบากตรากตรำด้วยความรัก เวลานี้ จงเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีที่ เป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำทำงานหนัก ด้วยความรัก ไม่ใช่ด้วยความเกียจคร้าน! จดจำสิ่งนี้ไว้อย่างมั่นคง! ไม่ใช่ด้วยความเกียจคร้าน! โอเคไหม? คำถามของลูกทั้งหมดจบสิ้นลงแล้วหรือยัง? มีอะไรยังคงอยู่บ้างไหม? (บาบ่ากำลังถามดาดี จางกิ) มีอะไรยังคงอยู่บ้างไหม? ดาดีก็ยังยืนอยู่ เวลานี้เกมนั้นจบลงแล้ว การปฏิบัติการณ์นั้นคืออะไร? มันเป็นเกมภายในการเล่น เกมนี้ดีมากใช่ไหม?

(บัปเตดาดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ) ลูกต้องฝึกมีสมาธิและทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงในรูปของจุดซ้ำแล้วซ้ำเล่าภายในหนึ่งวินาที พื้นที่ที่ลูกพูดว่า "หยุด!" จิตใจและสติปัญญาของลูกควรสงบนิ่งอย่างสมบูรณ์และอยู่เหนือจิตสำนึกที่เป็นร่างกายที่สูญเสียไปได้ๆ ตลอดทั้งวันให้ใช้พลังในการควบคุมเช่นนั้น ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกออกคำสั่งในการควบคุมมันจะใช้เวลาสองนาที่หรือห้านาที่จึงจะเกิดขึ้น ดังนั้นให้ฝึกฝนการใช้พลังในการควบคุมของลูกไปเรื่อยๆ เป็นระยะๆ และดูว่ามันทำงานอย่างไร มันได้ผลไหม ตรวจสอบอยู่เรื่อยๆ ว่าลูกต้องใช้เวลาหนึ่งวินาที หนึ่งนาที่ หรือสองสามนาที่จึงจะสามารถควบคุมจิตใจของลูกได้ในหนึ่งวินาที เวลานี้ลูกทุกคนต้องทำให้ซาร์ทของลูกมั่นคงมากเป็นเวลาสามเดือน ลูกต้องประกาศสิทธิในใบประกาศนียบัตรนี้ ก่อนอื่น ลูกต้องมอบใบประกาศนียบัตรนี้ให้กับตัวเอง และแล้วบัปเตดาจะให้ใบประกาศนียบัตรกับลูก อัจจะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่มีสิทธิ์ในการได้รับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีสิทธิ์ในการศึกษาเล่าเรียนของพระเจ้า ถึงดวงวิญญาณผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยการบรรลุผลที่พระเจ้าประทานให้ ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าซึ่งใช้วิธีของจุด ถึงลูกๆ ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำและหลอมรวมอยู่ในความรักอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษซึ่งมีความรักอันเข้มข้น ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัปเตดา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่จบสิ้นกระแสจิตที่เสียทั้งหมดด้วยพลังของความคิดที่บริสุทธิ์และทรงพลังของลูก
กล่าวกันว่า: “ความคิดสามารถสร้างโลก” เมื่อลูกมีความคิดที่อ่อนแอหรือไร้ประโยชน์ โลกที่มีบรรยากาศเสียจะถูกสร้างขึ้น ผู้รับใช้ที่แท้จริงคือผู้ที่จบสิ้นกระแสจิตแก่ทั้งหมดด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และทรงพลังของเขา เช่นเดียวกับที่วิทยาศาสตร์ทำลายอาวุธด้วยอาวุธ พวกเขาทำลายเครื่องบินลำหนึ่งด้วยเครื่องบินอีกลำหนึ่ง ในทำนองเดียวกันกระแสจิตของความคิดที่บริสุทธิ์และทรงพลังของลูกจะทำให้บรรยากาศที่เสียนั้นจบสิ้นลง เวลานี้ให้ทำงานรับใช้เช่นนั้น

คติพจน์: จงเป็นอิสระจากอุปสรรคของเส้นด้ายทองที่ละเอียดอ่อนใดๆ และเฉลิมฉลองปีแห่งการหลุดพ้น

*** โอม ชานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันสมาธิโลกสากล และลูกบร่าห์มินทุกคนจะนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. จงมั่นคงอยู่ในสภาพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นเทพผู้เป็นที่รักพิเศษ และเติมเต็มความปรารถนาของผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก ทำงานรับใช้ของการพาดวงวิญญาณไปอยู่เหนือด้วยการชำเลื่องมองเพียงแวบเดียว และเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต และในขณะที่เดียวกันก็ให้นิมิตแก่พวกเขา ทำให้พวกเขามีความสุข

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว ไม่มีใครอื่นสามารถทำงานรับใช้โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเช่นพ่อได้
- คำถาม:** พ่อต้องทำความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะก่อตั้งโลกใหม่?
- คำตอบ:** พ่อทำความเพียรพยายามเพื่อให้ดวงวิญญาณที่เป็นคนบาปเหมือนอามัลกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหมือนลักษมีและนารายณ์ พ่อทำความเพียรพยายามเพื่อให้ลูกๆ กลายเป็นเทพ ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกแต่ละคนต้องชำระสะสางปัญหากรรมของลูกกลับมา มีค่าและกลับบ้าน
- เพลง:** พาเราออกไปจากดินแดนของบาปนี้ ไปสู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสบายเกิด...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ รู้ว่านี่คือโลกแห่งบาป และโลกใหม่นั้นคือโลกแห่งบุญ ไม่มีบาปใดที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของรามและนี่คืออาณาจักรของราวัน ทุกคนไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขในอาณาจักรของราวันนี้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ผู้คนของศาสนาทั้งหมดก็ร้องเรียกหา โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ได้โปรดมาและปลดปล่อยเราด้วยเถิด! กลายเป็นผู้นำทางของเรา! นั่นหมายความว่าเมื่อพ่อมา พ่อพาดวงวิญญาณของศาสนาทั้งหมดที่มีอยู่ในโลกกลับไปกับพ่อ ในเวลานี้ทุกคนอยู่ในอาณาจักรของราวัน ท่านพาผู้ที่เป็นของศาสนาทั้งหมดกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องถูกทำลาย พ่อมาที่นี่และทำให้ลูกๆ มีค่าควรแก่ดินแดนแห่งความสุข พ่อให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน เหตุนี้เองผู้เดียวนั้นจึงถูกเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน พ่อพูดว่า เวลาลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนทั้งหมดของทุกศาสนาจะต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสงบดินแดนนิพพาน(เหนือเสียง) ที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในความเจ็บสงบ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเป็นผู้สร้างมาและให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน ดังนั้นจึงควรมีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้เดียวนั้น ผู้เป็นพ่อ ผู้เดียวผู้ที่มาและรับใช้ทุกคนควรได้รับการจดจำ พ่ออธิบายด้วยตัวท่านเองว่า พ่อเป็นผู้อาศัยในดินแดนสูงสุด ดินแดนที่ไกลโพ้น ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคยคงอยู่ในตอนเริ่มต้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว และเหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหาพ่อ พ่อมาและพาลูกๆ ทั้งหมดกลับบ้าน ไม่มีศาสนาอื่นใด ในความเป็นจริงเป็นศาสนาเทพอย่างแท้จริง แต่เป็นเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าฮินดูแทนที่จะเป็นเทพ ไม่มีใครก่อตั้งศาสนาฮินดู ก็คือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดซึ่งพูดโดยพระเจ้า เพียงผู้เดียวนั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ศรีกฤษณะและลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อหรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาคือราชาและราชินี ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? พ่อ ก่อนอื่นพ่อสร้างโลกใหม่และผู้นี้ก็กลายเป็นนายของสิ่งนั้น เขาได้กลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ไม่มีมนุษย์คนใดที่รู้สิ่งนี้ ผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากสร้างวัดที่ใหญ่โตาลูกควรถามพวกเขาว่า พวกเขาได้รับอาณาจักรของโลกนั้นได้อย่างไร? พวกเขาได้กลายเป็นนายได้อย่างไร? ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ พวกเขาได้กระทำการใดที่พวกเขาได้รับผลเช่นนั้น? เวลาลูกอธิบายว่า ลูกลืมนามของลูกเองเนื่องจากไม่รู้ถึงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ทุกคนจึงเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น เวลานั้นพวกเขาจะกลับมาสู่ศาสนาของพวกเขาเอง ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมของโลกจะกลับมาสู่ศาสนาของตนเอง ผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์นิกายอื่นก็จะกลับไปสู่ศาสนาคริสต์อีกครั้ง ต้นกล้าของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการเพาะปลูกขึ้น ไม่ว่าทุกคนจะเป็นของศาสนาใด พวกเขาต้องกลับไปที่นี่ นี่เป็นต้นไม้และมีสามหน่อและแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้นจากสิ่งนั้น ไม่มีใครสามารถให้ความรู้แก่ลูก เวลาลูกพูดว่า ลูกต้องกลับมาสู่ศาสนาของลูกเอง บางคนพูดว่า ฉันกำลังจะไปที่ศาสนาชั้นยาส นั่นคือสาวกของราม-กฤษณะ พารามฮาน พวกเขาเป็นผู้คนของหนทางแห่งสันโดษ ในขณะที่ลูกเป็นของหนทางของครอบครัว ผู้คนของหนทางของครอบครัวจะกลายเป็นสาวกของผู้คนของหนทางแห่งสันโดษได้อย่างไร? ในตอนแรกลูกเคยบริสุทธิ์ในหนทางครอบครัว และแล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยราวัน พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลูกเป็นของอาศรมของการครองเรือน ลูกต้องแสดงความรักและเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกอันเป็นผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูก มีคำกล่าวว่า ศาสนาคือพลังอำนาจ พ่อก่อตั้งศาสนา ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกได้รับพลังอำนาจอย่างมากมาจากพ่อ เพียงพ่อผู้ทรงพลังอำนาจผู้เดียวนั้นที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ไม่มีใครอื่นสามารถให้การหลุดพ้นหรือได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ การขยายตัว

เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องที่นี้ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พ่อพูดว่า พ่อเป็นผู้รับใช้ของผู้คนของทุกศาสนา พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ยุคทองเรียกว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การหลุดพ้นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? พ่อพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกทั้งหมดได้รับมรดกจากพ่อ พ่อมาและทำให้ทุกคนมีค่าควรแก่การกลับไปยังพื้นที่สัดส่วนของตนเอง หากดวงวิญญาณไม่กลับมา มีค่า พวกเขาต้องได้รับการลงโทษ พวกเขาต้องชำระสะสางปัญากรรมของพวกเขา และแล้วพวกเขาก็จะสามารถกลับบ้านได้ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่ ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น พ่อมาและทำให้ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นคนบาปอย่างสมบูรณ์เหมือนอาจิมกลายเป็นเทพ นับตั้งแต่ลูกไปสู่หนทางแห่งบาปลูกก็เฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ บันไดของ 84 ชาติเกิดนี้เป็นไปสำหรับการลงมาจากสโตประธาน ลูกก็ได้ไปสู่สภาพของสโต โรโซและตโม และเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้เข้ามาในร่างของอับราฮัมหรือพระพุทธเจ้า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น เวลานี้มีคำกล่าวว่า ทำตามพ่อ พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดต้องทำตามพ่อผู้เดียวเท่านั้น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟของโยคะ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าไฟโยคะ ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง ลูกได้ออกจากกองไฟของตัณหาและนั่งบนกองไฟของความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายทั้งหมดนี้ พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ทั้งหมดจดจำผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่นับถือพระเจ้า เวลานี้ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างจากพ่อ ฤๅษีและมุนีทั้งหมดเคยพูดว่า “เนติ เนติ”(เราไม่รู้, ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) สวรรค์คือดินแดนแห่งสัจจะที่ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์มากมายและช่วงชีวิตก็สั้นมากด้วยเช่นกัน ช่วงชีวิตของเหล่าเทพนั้นยืนยาวมาก พวกเขาคือโยคีที่บริสุทธิ์ ที่นี้มิใช่โยคีที่ไม่บริสุทธิ์ (ผู้ที่ข้องแวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) เมื่อลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ช่วงชีวิตของลูกก็กลับมาสั้นลง ความตายก่อนเวลาอันควรก็เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกควรประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อเช่นนั้น ลูกดวงวิญญาณควรจะกลับมาคิดถึงอย่างมาก บาบากำลังให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกนั้นจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ เลยที่นั่น การร้องไห้และการร้องตะโกนของลูกทั้งหมดจะจบสิ้นลง ลูกทั้งหมดคือนักแสดง ดวงวิญญาณละครหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง สิ่งนี้คือละครเช่นนั้น บาบอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาแห่งกรรม การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป “กลางวันและกลางคืนของบราห์มา”ได้รับการจดจำกันมา กลางวันและกลางคืนของบราห์มาก็เป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มินด้วยเช่นกัน เวลานี้กลางวันของลูกกำลังจะมาถึง พวกเขาพูดถึงมหาชีพราตรี กลางคืนแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลง รุ่งอรุณแห่งความรู้เวลานี้กำลังจะเริ่มขึ้น เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ลูกสะดุดล้มในกลางคืนที่มีดสนิท หน้าผากของลูกก็เหนียวล้าและทรพย์สมบัติทั้งหมดของลูกก็ใช้ไปจนหมด เวลานี้พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกเคยเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็เข้ามาในดินแดนแห่งความทุกข์ และเวลานี้กำลังร้องเรียกหาอีกครั้งหนึ่ง บาบามาสู่โลกเก่านี้ ไม่ใช่โลกของลูก เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งโลกของลูกเองด้วยพลังโยคะ เวลานี้ลูกต้องไม่มีความรุนแรงก้าวร้าวทั้งสองทาง ลูกต้องไม่ใช่ดาบของตัณหาและลูกต้องไม่ต่อสู้บรรหาหรือทะเลาะเบาะแว้งกัน พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ 5,000 ปี วงจรนี้คือ 5,000 ปี ไม่ใช่หลายแสนปี หากเป็นหลายแสนปี, ประชากรที่นี้จะมีขนาดใหญ่กว่านี้มาก พวกเขาเฝ้าแต่พูดไม่จริง และเหตุนี้เอง พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ วงจร พ่อมีบทบาทในละครเช่นนั้น พ่อไม่สามารถทำอะไรหากไม่มีสิ่งนั้นอยู่ในบทบาทของพ่อ พ่อก็ถูกผูกไว้ในพื้นที่ของละครเช่นนั้น พ่อมาในเวลาที่ต้องแม่นยำของพ่อ มานมานะบาฟ! อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนั้น พ่อพูดว่า ละทิ้งศาสนาของร่างกายทั้งหมด จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และลูกทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกก็เพียรพยายามที่จะจดจำพ่อต่อไปเรื่อยๆ นี่คือนหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ไม่สามารถมีมหาวิทยาลัยใดที่เหมือนมหาวิทยาลัยนี้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อมาที่นี้และเปลี่ยนแปลงทั้งโลก ท่านเปลี่ยนโลกจากนรกเป็นสวรรค์ที่ลูกจะปกครองในเวลาต่อมา เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะเปลี่ยนจากตโมประธานเป็นสโตประธาน นี่คือนหาวิทยาลัยที่โชคดีของบาบาที่พ่อได้เข้ามา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการเกิดของชีวา พวกเขาเพียงแต่พูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม โอ้! ไม่สามารถมีสิ่งใดที่คงอยู่ที่อยู่เหนือรูปและนามได้ พวกเขาพูดว่านั่นคือท้องฟ้า ดังนั้นนั่นคือชื่อ แม้ว่าจะเป็นเพียงพื้นที่ว่างเปล่า, นั่นคือสิ่งที่ลูกเรียกกันเช่นนั้น ชื่อของพ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ และแล้วท่านก็ได้รับชื่อมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ท่านถูกเรียกว่าบาบูลนาท (เจ้าแห่งนาม) ด้วยเช่นกัน ท่านมาและปลดปล่อยลูกจากดาบของตัณหาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ผู้คนของหนทางสันโดษมีความเชื่อว่าชาตูปราห์มเป็นพระเจ้าเท่านั้นและพวกเขาก็จดจำชาตูปราห์มนั้นเท่านั้น พวกเขาเรียกตนเองว่าโยคีผู้มีโยคะกับชาตูปราห์มหรือชาตุนั่นเอง อย่างไรก็ตามนั่นคือสถานที่อยู่อาศัยที่ถูกเรียกว่าบราห์มันด์ พวกเขาคิดว่าบราห์มเป็นพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในสิ่งนั้น ซึ่งหมายความว่าพวกเขาทำให้ดวงวิญญาณสูญสลาย พ่อพูดว่า

พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เหตุนี้เองการเกิดของชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นที่มีค่าเช่นเพชร ในขณะที่การเกิดของคนอื่นมีค่าเช่นเปลือกหอย ชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน และดังนั้นท่านจึงเป็นเช่นเพชร ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่พาถูกไปสู่ยุคทอง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนความรู้แก่ลูกซึ่งลูกจะกลายเป็นเทพ และแล้วความรู้นี้จะหายไป ลักขมีและนารายณ์ไม่มีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกๆเคยได้ยินเพลง ซึ่งกล่าวว่า พาเราไปยังสถานที่ที่มีความสงบและความสบายเกิด นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ และแล้วก็มีดินแดนแห่งความสุข ไม่ได้มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น พ่อมาเพื่อพาถูกๆไปสู่โลกแห่งความสุขและความสบายนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนในเวลากลางคืน:

ในเวลานี้ทั้งสุริยะวงศ์และจันทรวงศ์ของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นสามารถรู้มากหรือกลับมาบริสุทธิ์มากเท่ากับลูก เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพ่อได้มาพวกเขาก็เริ่มที่จะจดจำท่าน ลูกจะเห็นทั้งหมดนี้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป หลายแสนและหลายล้านคนจะมาเข้าใจสิ่งนี้เรื่อยๆ บรรยาการจะเป็นเช่นนั้น ทุกคนจะกลับมาสิ้นหวังในสงครามในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะได้รับสัมผัส เสียงของลูกก็จะกระจายไป สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา แต่ก็มีเตรียมสำหรับความตายของทุกคน ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เวลานั้นจะเป็นเช่นนั้นที่ไม่มีเวลาแม้กระทั่งจะสำคัญ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายที่นี่ก็จะเข้าใจได้ดีมาก ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมด (ผู้ที่อยู่ในเวลานี้) จะอยู่ที่นั่นในเวลานั้น บางคนแม้กระทั่งตายไป เพียงผู้ที่อยู่ที่นั่นในวงจรก่อนหน้านี้(ในเวลานี้) เท่านั้นที่จะอยู่ที่นั่น ในเวลานั้นลูกทั้งหมดจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เสียงรบกวนจะลดลงเช่นกัน และแล้วลูกจะเฝ้าแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกจะสังเกตสิ่งทั้งหมดนี้โดยเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จะมีภัยพิบัติที่มีความเจ็บปวดมากมายเกิดขึ้นเรื่อยๆ ทุกคนจะมาเพื่อที่ได้จะรู้ว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นในเวลานี้ และโลกกำลังจะเปลี่ยนแปลง พูดอย่างมีเหตุผลว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อมีการทิ้งระเบิด เวลานี้พวกเขาก็พูดซึ่งกันและกันอยู่เรื่อยๆว่า ทำสัญญาว่าท่านจะไม่ทิ้งระเบิด อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้มีการประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อการทำลายล้าง ลูกๆควรจะต้องอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกรู้ว่าโลกใหม่กำลังถูกสร้างขึ้น ลูกเข้าใจว่ามีเพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกใหม่ จะไม่มีการพูดถึงความทุกข์ที่นั่น นั่นลูกเรียกว่าสวรรค์ เช่นที่ลูกมีศรัทธา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป คนอื่นๆมากมายก็จะมีศรัทธาเช่นเดียวกัน สิ่งที่เกิดขึ้นคือผู้ที่จะมีประสบการณ์ก็จะมีประสบการณ์มากมายเมื่อพวกเขาก้าวหน้าต่อไป ในเวลาสุดท้ายลูกจะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างมาก ตอนนี้ยังคงมีเวลามากมายเหลืออยู่ หากลูกไม่เพียรพยายามอย่างเต็มที่สถานภาพของลูกก็จะลดลง ลูกได้รับสถานภาพที่ดีด้วยการทำความเพียรพยายาม ในเวลานั้นสภาพของลูกก็จะดีมาก ลูกจะมีนิมิตด้วยเช่นกัน การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอีกครั้งเช่นที่เคยเกิดขึ้นในทุกวงจร ผู้ที่มีศรัทธาและมีความรู้ของวงจรจะอยู่อย่างมีความสุข อัจชะ ราตรีสวัสดิ์ต่อลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทางและเปลี่ยนนรกนี้ไปเป็นสวรรค์ด้วยพลังของโยคะ เพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน
2. ทำตามพ่อผู้เดียวอย่างเต็มที่ กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงและเผาบาปของลูกให้หมดไปในไฟของโยคะ นำทุกคนออกจากกองไฟของตัณหาและทำให้พวกเขานั่งบนกองไฟของความรู้

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแทนความสำเร็จด้วยการรับใช้ด้วยสภาพที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและเป็นอิสระจากความคิดที่เป็นบาปทั้งหมด

พื้นฐานของการบรรลุความสำเร็จในการรับใช้ของลูกคือการมีไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและปราศจากความคิดที่เป็นบาป ผู้ที่มีสภาพนี้จะอยู่อย่างพอใจและมีความสุขในขณะที่ทำงานรับใช้และผู้อื่นก็พอใจกับพวกเขาเช่นกัน ในขุมหมของงานรับใช้ สถานการณ์ต่างๆ มากมายเกิดขึ้นและมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย แต่ลูกจะต้องกลับมาไม่สับสนกับความหลากหลาย อย่าได้คิดว่า: ฉันควรฟังผู้ใดหรือใครที่ฉันไม่ควรฟัง ตัดสินใจในขณะที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและเป็นอิสระจากความคิดอื่น ๆ และจะไม่มีการมี

ความคิดที่ไร้ประโยชน์และจะกลายเป็นตัวของความสำเเร็จ
คตพจน: เวลาเน้เริ่มงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงสติปัญญาโดยการให้สะกาศกับพวกเขา

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน นำคำสอนที่พ่อให้แก่ลูกไปปฏิบัติ หลังจากที่ได้ทำสัญญา ลูกต้องไม่มีวันหันห่างไปจากสิ่งนั้น อย่าได้ไม่เชื่อฟังคำสั่ง

คำถาม: สาระของการศึกษาเล่าเรียนของลูกคืออะไร? ลูกควรจะมีการฝึกฝนประเด็นใดอย่างแนนอน?

คำตอบ: การศึกษาของลูกคือการไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ สาระของการศึกษานี้คือการไปอยู่เหนือเสียง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนกลับบ้าน ลูกๆ ต้องกลับมาสโตประธานก่อนที่จะกลับบ้าน สำหรับสิ่งนี้ จงไปยังสถานที่ของความสันโดษและฝึกฝนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการฝึกฝนของการอยู่อย่างปราศจากร่างเท่านั้นที่จะทำให้ดวงวิญญาณสโตประธาน

โอมชานติ ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานและในวิธีนี้ลูกจะกลายเป็นนายของโลกเช่นนั้น ลูกกลับมาสโตประธานจากตโมประธานในลักษณะนี้ทุกๆ จอร์ และแล้วด้วยการใช้ 84 ชาตเกิด ลูกก็กลับมาตโมประธาน และแล้วพ่อก็ให้คำสอนแก่ลูกว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกเคยจดจำพ่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วย แต่สติปัญญาของลูกมีความรู้ที่หายไปในเวลานั้น เวลานี้สติปัญญาของลูกมีความรู้ที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อน ลูกต้องจดจำพ่อในทางปฏิบัติ ลูกต้องอธิบายว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวด้วยเช่นกัน และพ่อก็เป็นเหมือนดวงดาวด้วยเช่นกัน เป็นเพียงท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาตเกิดใหม่ในขณะที่ลูกกลับมาใช้ชาตเกิดใหม่ เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาตโมประธาน เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาสโตประธานอีกครั้งหนึ่ง หมายความว่าลูกล้มแล้วลุกแล้ว เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิด ลูกต้องไม่ทำความผิดใด ถ้าลูกเฝ้าแต่ทำความผิดมากยิ่งขึ้น ลูกจะกลับมาตโมประธานมากยิ่งขึ้น ลูกได้รับแนวทางปฏิบัติแล้วว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ชาร์ทแบตเตอร์ของลูก และลูกจะกลับมาสโตประธานและกลายเป็นนายของโลก ครูสอนทุกคนนักเรียนสอบผ่านตามลำดับกันไป และแล้วพวกเขาก็หารายได้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกก็สอบผ่านตามลำดับกันไปเช่นกัน และแล้วลูกก็ได้รับสถานภาพของลูกตามลำดับกันไป มีความแตกต่างระหว่างผู้เป็นนายของโลกและปวงประชา, สาวใช้และคนรับใช้ นักเรียนที่ดี, มีค่า, ที่เชื่อฟัง, มีศรัทธาและมีค่าแก่การไว้วางใจจะทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของครูอย่างแนนอน ยิ่งทะเยอตนประวัติของลูกดีมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับคะแนนมากเท่านั้น เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวัง อย่าคิดว่าลูกเคยล้มเหลวในวงจรก่อนหน้านี้ มันเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกหลายคน เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้ พวกเขาต้องล้มเหลว พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกว่า จากการเป็นผู้ที่สโตประธานและยุคทอง ลูกได้กลับมาตโมประธานและเป็นยุคเหล็ก ประวัติศาสตร์โลกจะต้องซ้ำรอยอีกครั้ง พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายอย่างมากที่จะกลับมาสโตประธาน จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะกลับมาสโตประธานขณะที่กำลังไต่ขึ้นไป ลูกจะไต่ขึ้นไปอย่างช้าๆ และเหตุนี้เองลูกต้องไม่ล้มบาป อย่างไรก็ตามหมายความว่าลูกล้ม เธอทำให้ลูกไม่เชื่อฟัง ลูกยอมรับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่พ่อให้แก่ลูก ลูกทำสัญญาแต่แล้วลูกก็ไม่ได้ทำตามคำแนะนำเหล่านั้น และแล้วพ่อก็จะพูดว่าลูกคือผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งและหันห่างออกไปจากสัญญาของลูก หลังจากที่ได้ทำสัญญากับพ่อ ลูกต้องนำสัญญาไปปฏิบัติ ไม่มีใครจะให้คำสอนที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้แก่ลูกได้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแนนอน รูปภาพก็ดีมาก ลูกคือสกุลบราห์มินและแล้วลูกก็จะกลายเป็นสกุลวิษณุ นี่คือภาษาใหม่ของพระเจ้า ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นให้ความรู้ทางจิตนี้ มีบางองค์กรที่เรียกตนเองว่าเป็นองค์กรทางจิตวิญญาณ แต่จะไม่สามารถมองเห็นองค์กรทางจิตวิญญาณได้นอกจากของลูก มีการลอกเลียนแบบอย่างมากมาย นี่คือบางสิ่งใหม่ มีลูกจำนวนน้อยมาก ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ต้นไม้ทั้งต้นกำลังยืนอยู่ แต่ไม่มีลำต้น ภายหลังก็จะมีเพียงแต่ลำต้น จะไม่มีกิ่งก้านสาขาใดๆ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้นลง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้คำอธิบายที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เวลานี้มีอาณาจักรของราวันทั่วทั้งโลก นี่คือนังกา (เกาะ) ลังกานั้นก็อยู่อีกฟากหนึ่งของมหาสมุทรและโลกที่ไม่มีขีดจำกัดก็อยู่ในมหาสมุทรด้วยเช่นกัน มีน้ำอยู่ล้อมรอบ สิ่งเหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่พ่อกำลังสอนสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก นี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกยังคงต้องเฝ้าอยู่ในการศึกษาล่าเรียนจนกว่าจะมีการประกาศผลลัพธ์ของลูกและแล้วลูกก็จะไต่งานสติปัญญาของลูกทำงานในสิ่งนั้น เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะต้องให้ความใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียนของเขา ขณะที่นั่งเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องอยู่ในการจดจาะระลึกถึง การศึกษานี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ นักเรียน นักเรียนทำงานหนักในระหว่างการสอบเพื่อที่พวกเขาจะไม่สอบตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาจะไปที่สวนเพื่อศึกษาในตอนเช้า

เนื่องจากบรรยากาศของเสียงที่ดังในบ้านนั้นสกปรก พ่อได้อธิบายแล้วว่า ปลุกฝังนิสัยของการมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญานและแล้วลูกจะไม่ลืม มีสถานที่สำหรับสันโดษมากมาย ในตอนเริ่มต้นหลังจากเรียนเสร็จแล้วลูกจะไปทำธุระเวลาไหนในแต่ละวันความรู้ก็ยิ่งลึกซึ้งมากขึ้น นักเรียนก็จดจำเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขา นี่คือการฝึกศึกษาที่จะเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่สามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดล้วนแล้วแต่สอนความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แสดงให้เห็นวิธีการที่จะไปอยู่เหนือเสียงแก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนกลับบ้าน ในเวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกซึ่งไม่มีใครรู้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทั้งโลกนั้นอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ไม่ว่าใครบางคนจะศึกษาเล่าเรียนหรือไม่ ทุกคนต้องกลับบ้าน ดวงวิญญานทั้งหมดจะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนและจะไปสู่พื้นที่อันเป็นสัดส่วนของตนเอง ต้นไม้ของดวงวิญญานที่ถูกสร้างขึ้นนั้นมหัศจรรย์ วงจรของทั้งละครนั้นถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อย มีนาฬิกาที่มีเข็ม (lever clock) และนาฬิกาทราย (cylinder clock) แบบคันโยกทำงานถูกต้องแม่นยำมาก ที่นี้เช่นกัน โยคะของสติปัญญาของบางคนก็เป็นเหมือนนาฬิกาที่มีเข็ม ในขณะที่ของบางคนนั้นก็ก็เป็นเหมือนกับนาฬิกาทราย บ้างก็ไม่สามารถมีโยคะได้เลย ราวกับว่านาฬิกานั้นไม่ได้เดินเลย ลูกต้องกลายเป็นเหมือนนาฬิกาคันโยกอย่างสมบูรณ์ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะเข้าไปสู่อาณาจักร ในขณะที่ผู้ที่เป็นนาฬิกาทรายจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลายเป็นนาฬิกาที่มีเข็ม มีคำกล่าวว่า “กำมือเดียวจากหลายๆ ลาน” สิ่งนี้กล่าวถึงผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์เท่านั้น พวกเขาคือผู้ที่ถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะ ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างแท้จริง พวกเขาพูดว่า บาบ่า ฉันล้มท่านซ้ำแล้วซ้ำอีก บาบ่าอธิบายว่า ลูกๆ ยิ่งลูกกลับมาแข็งแกร่งมากเท่าไร มายาก็ยังมีพลังที่จะต่อสู้กับลูกมากเท่านั้น พวกเขาจะต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในมวยปล้ำ ผู้ที่เข้มแข็งก็จะเข้าใจผู้ที่เข้มแข็ง ก็เหมือนกับที่นี้ มีลูกๆ มหาวิระและพวกเขาก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน มายานาพายุที่รุนแรงมากมายสู่มหาระดีที่ดีมาก บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าไม่ว่ามายาจะสร้างปัญหาให้กับลูกมากแค่ไหนและนำพายุมาให้แก่ลูกมากมายเพียงใด ลูกก็เพียงต้องอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกต้องไม่พ่ายแพ้ในสถานการณ์ใดๆ ปลอ่ยให้พายุเข้ามาในความคิดของลูก แต่ลูกต้องไม่ทำการกระทำเหล่านั้นด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก พายุเข้ามาเพื่อทำให้ลูกล้มลง หากไม่มีการต่อสู้รบรากับมายา แล้วลูกจะถูกเรียกว่านักมวยปล้ำที่แข็งแกร่งได้อย่างไร? ลูกต้องไม่ใส่ใจกับพายุของมายา อย่างไรก็ตามขณะที่เคลื่อนไหวไป ลูกกลับมาได้รับอิทธิพลโดยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกและล้มลงในทันที พ่อได้อธิบายแก่ลูกทุกวันว่า ลูกต้องไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูก หากลูกไม่หยุดทำการกระทำที่ผิดต่อกฎเกณฑ์ ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่ก็สตาลค์ ภายในก็เข้าใจว่าตัวลูกเองจะสอบตก ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า หากลูกจดจำพ่อ การจดจำจะลึกถึงนั้นจะไม่วันถูกลืมหาย ด้วยการจดจำพ่อแม้เพียงเล็กน้อยลูกก็จะไปสู่สวรรค์ ลูกเข้าใจว่าลูกจะได้รับสถานภาพใดด้วยการจดจำพ่อเพียงเล็กน้อย และสถานภาพใดที่ลูกจะได้รับด้วยการจดจำพ่ออย่างมากมาย แต่ละคนจะกลายเป็นอะไรก็ไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าตัวลูกเองจะได้รับสถานภาพใดหากลูกจะมีอาการหัวใจวายในเวลานี้ ลูกแม้กระทั่งสามารถถามบาบ่าได้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตัวลูกเอง การทำลายล้างเพียงอยู่เบื้องหน้า พายุของฝนและภัยพิบัติทางธรรมชาติไม่ได้ถามลูกก่อนที่จะสิ่งเหล่านี้จะมา ราวกับนั่งอยู่ที่นี้แล้วนี่เป็นการสอบที่ใหญ่มาก ผู้ที่สอบผ่านก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ราชามีความฉลาดมากเพื่อที่พวกเขาสามารถดูแลปวงประชาของพวกเขาได้ มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สอบผ่านเป็นข้าราชการอินเดีย (ICS) พ่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่สโตประธาน ลูกรู้ว่าจากสโตประธานลูกได้กลับมาโมประธาน และเวลานี้ลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! นี่คือการเดียวกันของกิตะ กิตะนี้เป็นไปสำหรับการกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งสองชั้น เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดสามารถซึมซับได้เป็นอย่างดี อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนเวลากลางคืน (5/1/1969)

ลูกๆ กำลังนั่งที่นี้ในชั้นเรียนและลูกก็รู้ว่าครูของลูกคือใคร นักเรียนก็จำได้ตลอดเวลาว่าครูของเขาคือใคร แต่ที่นี้ลูกลืมสิ่งนี้ ครูรู้ว่าลูกๆ ลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกไม่เคยพบกับพ่อทางจิตเช่นนี้มาก่อน ลูกพบท่านในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ในยุคเหล็กและยุคทองลูกมีเพียงพ่อทางร่างเท่านั้น ผู้เดียวนี้เตือนลูกว่าสิ่งนี้ควรจะมีนัยสำคัญสำหรับลูกๆ ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่ซึ่งลูกๆ ได้กลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นด้วยการจดจำพ่อ, ลูกควรจะจดจำทั้งสาม เมื่อลูกจดจำครู, ลูกควรจะจดจำทั้ง

สาม และเมื่อลูกจดจำครู, ลูกควรจะจดจำทั้งสาม ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างแน่นอน สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าสโตประธาน พวกเขาอยู่ในยุคทอง ลูกเคยวนไปรอบวงจรและเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อมาทุกวงจรและสอนลูก ลูกอาศัยอยู่กับพ่อใช่ไหม? ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าท่านคือสัจธรรมที่แท้จริง และท่านได้แสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกอย่างแท้จริงด้วยเช่นกัน ตามแผนของละคร เราทำความเพียรพยายามและทำตามพ่อ เราได้รับคำสอนที่หนึ่งและทำตามพ่อ เช่นที่ผู้นี้ศึกษาเล่าเรียนเช่นไร ดังนั้นลูกๆก็ควรทำความเพียรพยายามเหมือนกันเช่นเดียวกัน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องมีการกระทำที่บริสุทธิ์ ไม่ควรจะมีขยะใดหลงเหลืออยู่ สิ่งหลักที่พิเศษคือการจดจำพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกลืมพ่อ, ลืมคำสอนของท่านและการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ด้วยการลืมพ่อ ลูกก็ลืมความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกแม้กระทั่งลืมนะว่าลูกคือนักเรียน ลูกควรจะจดจำทั้งสาม หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะจดจำครูและสัจธรรมอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำชีพบาบา ลูกต้องการคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน มีเวทมนตร์อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนเวทมนตร์ที่พ่อสอนลูกให้กับลูกได้ เรากลับมาสโตประธานจากตโมประธานในชาติเกิดนี้เอง ต้องใช้เวลาทั้งวงจรที่จะกลับมาตโมประธาน และเวลานี้เราต้องกลับมาสโตประธานในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากมายแค่ไหน ไม่ใช่ว่าทั้งโลกจะทำความเพียรพยายาม ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่ทำความเพียรพยายามนี้ ลูกๆมีนิมิตว่าผู้ก่อตั้งศาสนาอย่างไร พวกเขาเล่นบทบาทของเขาในเครื่องแต่งกายแบบนั้นแบบนั้น พวกเขาไปสู่สภาพที่ตโมประธาน ความเข้าใจของลูกก็พูดด้วยเช่นกันว่า เช่นที่ลูกกลับมาสโตประธาน ดังนั้นทุกคนอื่นก็จะกลายเป็นเช่นนี้ด้วย ลูกได้รับทานของความบริสุทธิ์จากพ่อ ทุกคนร้องเรียกหา ปลดปล่อยเราจากที่นี่ และพาเรากลับบ้าน กลายเป็นผู้นำทางของเราด้วย ตามแผนของละครทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกกลับบ้านมากมายหลายครั้งบางคนก็ไม่ได้อยู่ที่บ้านเป็นเวลา 5000 ปีเต็ม และบางคนก็อยู่ที่บ้านเป็นเวลา 5000 ปีเต็ม พวกเขามาที่นี่ในเวลาสุดท้ายและดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าพวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเป็นเวลา 4999 ปี เราจะพูดว่าเราอยู่ในโลกนั้นบนโลกมนุษย์นี้มาเป็นเวลา 4999 ปี ลูกๆ มีศรัทธาว่าลูกได้ใช้ 83 หรือ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ฉลาดอย่างมากจะมาก่อนอย่างแน่นอน อัจชะ

รักระลึกถึงและราตรีสวัสดิ์ถึงลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน จงซาร์ทแบตเตอร์ของลูกด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง กลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิด รักษาทะเบียนประวัติของลูกไว้ให้ดี อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวัง

2. อย่าได้มีการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับพายุของมายาแต่จงกลายเป็นผู้เอาชนะอวัยวะของร่างกายของลูก ทำความเพียรพยายามและกลับมาถูกต้องแม่นยำเหมือนกับนาฬิกาที่มีเข็ม

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญและได้รับความสุข พลัง และพรของทุกคนจากการทำงานรับใช้ ผลของการทำงานรับใช้ในที่นี้และเห็นได้ชัดคือการได้รับความสุขและพลัง งานรับใช้ที่ลูกทำทำให้ดวงวิญญาณประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อเป็นการกระทำที่เป็นบุญ ผู้ที่ทำบุญจะได้รับพรอย่างแน่นอน ความคิดทั้งหมดของความสุขที่สร้างขึ้นในหัวใจของทุกวิญญาณกลายเป็นพรสำหรับลูกและสะสมไว้สำหรับอนาคต ดังนั้นให้พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้อยู่เสมอและลูกยังคงได้รับความสุขและพลังอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอซึ่งเป็นผลจากงานรับใช้ที่ไม่สูญสลายของลูก

คติพจน์: ขจัดมานของอุปสรรคใดๆ ออกไปด้วยพลังของความคิดและคำพูดของลูก และลูกจะสามารถเห็นฉากของคุณประโยชน์อยู่หลังมาน

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกมั่งคั่งในตอนเช้าและเป็นขอลานในตอนเย็น เพื่อที่จะกลับมามั่งคั่งจากขอลาน และบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ จดจำสองคำ มานมานะบาฟ และมาเดียจิบาฟ

คำถาม: วิธีที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรมคืออะไร?

คำตอบ: 1. การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและการไตร่ตรองความรู้ 2. ให้มีความสัมพันธ์กับผู้เดียว สติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกดึงโดยใคร 3. ขอให้โยคะของลูกคงอยู่เชื่อมโยงกับแบตเตอรี่ที่ทรงพลัง ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับตนเอง มีปีกของคุณธรรมที่สูงส่งเสมอและลูกจะเฝ้าแต่เป็นอิสระจากบ่วงกรรม

โอม ซานติ พ่อได้นั่งและอธิบายให้กับลูกว่านี่คือเรื่องราวของบาร์ต เรื่องราวอะไร? ผู้ที่มั่งคั่งในตอนเช้าและเป็นขอลานในตอนเย็น มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ราชามั่งคั่งในตอนเช้า ลูกไม่ได้ยินถึงสิ่งเหล่านี้เมื่อลูกมั่งคั่ง ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกๆได้ยินสิ่งต่างๆของการเป็นผู้ที่มั่งคั่งและขอลาน สิ่งนี้ต้องซึมซับด้วยหัวใจของลูก ความเลื่อมใสศรัทธาทำให้ลูกเป็นขอลานและความรู้ทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างแท้จริง กลางวันและกลางคืนนี้ไม่มีขีดจำกัด การกลับมามั่งคั่งจากขอลานคือเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน และเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น สำหรับดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดมีเพียงแบตเตอรี่เดียวเท่านั้นที่ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ หากลูกจดจำคติพจน์เช่นนั้นลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข พ่อพูดว่า ลูกๆ กลับมามั่งคั่งในตอนเช้าและแล้วก็กลายเป็นขอลานในตอนเย็น พ่ออธิบายให้แก่ว่าลูกกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร แล้วพ่อก็ได้แสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และความมั่งคั่งจากการเป็นขอลานด้วยเช่นกัน สองวิธีนั้นคือ มานมานะบาฟและมาเดียจิบาฟ ลูกๆรู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สิ่งนี้ได้มีการรับประกันสำหรับลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ที่ลูกจะมั่งคั่งในสวรรค์ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่ก็เป็นเช่นเดียวกันในโรงเรียน ชั้นเรียนได้รับการโยกย้ายตามลำดับกันไป เมื่อการสอบจบสิ้นลง, นักเรียนก็ไปและนั่งลงตามลำดับกันไป นั่นคือเรื่องราวที่มีขีดจำกัดและนี่คือเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณเข้าไปสู่ลูกประจำของรูตราตามลำดับกันไป ลูกประจำหรือต้นไม้ เมล็ดนั้นเป็นของต้นไม้ ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ลูกๆ รู้ว่าต้นไม้เติบโตอย่างไรและแก่ลงอย่างไร ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้สิ่งนี้ พ่อมาและอธิบายแก่ลูก เวลาที่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาที่ลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องนำปีกของคุณธรรมที่สูงส่งมาใช้ด้วยเช่นกัน ให้ความใส่ใจกับตนเองอย่างเต็มที่ ด้วยการไปจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีวิธีอื่น มีโยคะอย่างเต็มที่กับพ่อผู้เป็นแบตเตอรี่ที่ทรงพลัง แบตเตอรี่ของพ่อไม่มีวันหมด พ่อไม่ได้ไปสู่สภาพสโต, ราโจและตโมเพราะพ่อมีสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของท่านเสมอ ลูกๆ เข้ามาสู่บ่วงพันธะของกรรม บ่วงพันธะนั้นแข็งแกร่งอย่างยิ่ง มีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรมเหล่านี้ นั่นคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ไม่มีวิธีอื่นใดนอกจากวิธีนี้ ตัวอย่างเช่น ความรู้ทำให้กระดูกของลูกอ่อนลง ในความเป็นจริงแม้แต่ความเลื่อมใสศรัทธาที่ทำให้ลูกนั้นอ่อนลง ผู้เดียวนั้นจะพูดว่า ผู้ที่สิ้นหวังนี้คือผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธา เขาไม่ได้คิดโกงหรือหลอกลวงใคร อย่างไรก็ตามมีความหลอกลวงในบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน บาบามีประสบการณ์ในสิ่งนี้ เมื่อดวงวิญญาณทำธุรกิจของเขาด้วยร่างกาย ทุกสิ่งของชาติเกิดนี้ก็อยู่ในสำนักของเขา เราจะจดจำเรื่องราวชีวิตของเราได้ตั้งแต่อายุ 4 หรือ 5 ขวบ บางคนก็ลืมสิ่งต่างๆแม้กระทั่งเมื่อ 10 หรือ 20 ปีที่แล้ว ลูกไม่สามารถจดจำรูปและนามของชาติแล้วชาติเล่าได้ แต่ลูกสามารถที่จะระลึกถึงบางสิ่งของชาติเกิดนี้ได้ ผู้คนยังคงมีรูปภาพของเขาเอง ฯลฯ พวกเขาไม่สามารถระลึกถึงสิ่งใดในชาติเกิดอื่นๆของเขาได้ แต่ละดวงวิญญาณมีรูป, นาม, แผ่นดิน, เวลา และบทบาทที่เขาเล่นที่แตกต่างกัน รูปและนามทั้งหมดนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณละคร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งอย่างไร ดวงวิญญาณต้องใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน และมี 84 ชื่อและมีพ่อ 84 คน ในเวลาสุดท้ายทุกความสัมพันธ์จะกลับมาต่อไม่ประหวั่นพรั่นใจ ลูกไม่เคยมีความสัมพันธ์มากมายในเวลาอื่นใดเหมือนกับที่ลูกมีในเวลานี้ ลูกควรจะเข้าใจว่าความสัมพันธ์ของยุคเหล็กคือบ่วงพันธะ ผู้คนมีลูกมากมายที่พวกเขาแต่งงานกันและมีลูกของตนเอง ในเวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์มากที่สุด ลุง ป้า น้า อา ยิ่งลูกมีญาติพี่น้องมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีบ่วงพันธะมากเท่านั้น มีการเขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ว่ามีแผ่นดินคนเกิดมาและทั้งหมดก็มีสุขภาพที่ดี ลองคิดดูชีวามีญาติมิตรมากมายเพียงใด ในเวลานี้ญาติมิตรของลูกนั้นน้อยที่สุด ลูกมีความสัมพันธ์กับพ่อเพียงผู้เดียว โยคะของสติปัญญาของลูกไม่ได้เชื่อมโยงกับใครนอกจากผู้เดียว ในยุคทองจะมีมากกว่านี้ ชาติเกิดของลูกเป็นเช่นเพชรในเวลานี้ พ่อสูงสุดนำลูกๆมาเลี้ยงดู เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้เข้ามาในตักของพ่อใน

ขณะที่มีชีวิตเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกเข้าไปในตักของพ่อจากผู้ที่ได้รับมรดก ไม่มีใครที่สูงกว่าลูกบราห์มิน โยคะของลูกทั้งหมดเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว ลูกไม่ได้มีความสัมพันธ์ใดกับกันและกันเช่นกัน แม้แต่ความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายก็ทำให้ลูกตกลงมา ความสัมพันธ์ทั้งหมดควรจะเป็นไปกับผู้เดียว นี่คือสิ่งใหม่ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็กลับบ้าน ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้ลูกจะเริ่มแปลงปรกาย มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างปรกายของยุคทองและปรกายของยุคเหล็ก ในเวลาของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอาณาจักรของราวัน ในเวลาสุดท้ายมีความหึงหวงไสของวิทยาศาสตร์อย่างมาก พวกเขาพยายามที่จะแข่งขันกับยุคทอง ลูกคนหนึ่งเขียนข่าวเกี่ยวกับการถามผู้คนว่า ท่านอยู่ในสวรรค์หรือนรก? 4 ถึง 5 คนก็ตอบว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในสติปัญญาของพวกเขา บางคนเชื่อว่าพวกเขาอยู่ในนรก และแล้วลูกก็ต้องอธิบายแก่พวกเขา ท่านต้องการจะกลายเป็นชาวสวรรค์หรือไม่? ใครก่อตั้งสวรรค์? เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่แสนหวาน ลูกจดบันทึกสิ่งเหล่านี้ลงไป แต่สิ่งเหล่านี้ก็จะคงอยู่ในสมุดบันทึกของลูกเท่านั้น ลูกไม่ได้จดจำประเด็นเหล่านั้นในเวลาที่ทำเป็น เป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชาวผู้ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป จะมีรายได้ด้วยการจดจำระลึกถึงใช้ไหม? ระบบของการจดจำระลึกถึงปรากฏขึ้นมาในเวลานี้ ลูกกลับมาสูงส่ง, บริสุทธิ์และสะอาดอย่างมากด้วยการจดจำระลึกถึง ตามความพยายามที่ลูกทำลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ลูกยังสามารถถามบาบาได้ ในทางโลกไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากความสัมพันธ์และทรัพย์สินสมบัติ ที่นี้ไม่มีความสัมพันธ์ใด ลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น พ่อคือผู้เป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด นี่คือบางสิ่งที่ง่ายตายยาก ในด้านนั้นคือสวรรค์และในด้านนี้คือนรก ชาวสวรรค์เป็นคนดีหรือชาวนรกเป็นคนดี? ผู้ที่รู้จักก็จะพูดว่าชาวสวรรค์เป็นคนดี เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักพ่อ บางคนพูดว่าพวกเขาไม่ได้ใส่ใจกับชาวสวรรค์หรือชาวนรก บางคนก็ออกจากตักของพ่อและไปสู่ตักของมายา นี่เป็นความมหัศจรรย์! พ่อมหัศจรรย์และความรู้ก็มีมหัศจรรย์เช่นกัน ทุกสิ่งมหัศจรรย์ ผู้ที่เข้าใจความมหัศจรรย์เหล่านี้ควรจะเป็นเช่นนั้นที่สติปัญญาของพวกเขาเชื่อมโยงอยู่กับความมหัศจรรย์เหล่านี้ ราวันไม่ใช้ความมหัศจรรย์และสิ่งสร้างของเขาที่ไม่ใช่สิ่งมหัศจรรย์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่าฤษณะไปที่กาลิดาห์ (ป้อมที่มึงพิชห้าหัว) แล้วเขาก็ได้กลับมาเกลียดเพราะเขาถูกพิชกัด ในเวลานี้ลูกสามารถอธิบายสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ได้อย่างชัดเจนมาก หากใครบางคนจะหยิบภาพของฤษณะขึ้นมาและศึกษาสิ่งนั้น เขาก็จะกลับมาสดชื่นแจ่มใส นี่คือเรื่องราวของ 84 ชาตเกิด เช่นที่เป็นเรื่องราวของฤษณะ และนี่ก็เป็นเรื่องราวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกไปสวรรค์ใช้ไหม? จากนั้นลูกก็ไปสู่ยุคเงินเช่นกัน การเติบโตเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ว่าเพียงผู้ที่จะกลายเป็นราชาในยุคเงินเท่านั้นที่จะเข้ามาในยุคเงิน ผู้ที่ไม่มีการศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา เพียงบาบาเท่านั้นที่ล่วงรู้ถึงความลับของละครนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของลูก ฯลฯ เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกและลูกคือผู้ที่อยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด มีความแตกต่างอย่างมากมายเมื่อลูกอยู่อาศัยข้างนอกและเมื่อลูกมาและอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 7 วัน ลูกออกมาจากมิตรของหงส์และเข้ามาสู่มิตรของนกกระสา มีผู้คนมากมายที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ลูกหลายคนก็ไม่ได้ใส่ใจกับมุรี พ่ออธิบายว่า อย่าได้ไม่ระมัดระวัง ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม เพียงสิ่งเดียวเท่านั้นก็เพียงพอสำหรับลูก นั่นคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ที่นี้ลูกมีมิตรของบราห์มินเท่านั้น มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่สูงสุดและผู้ต่ำสุด ลูกเขียนว่า บาบ่า ฉันผู้เดียวที่เป็นหงส์จะทำอะไรได้ในกลุ่มมิตรที่เป็นนกกระสา? นกกระสาจะตีแม่เหมือนหนาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง คงอยู่อย่างเป็นหงส์เสมอ อย่าได้กลายเป็นนกกระสาในกลุ่มของนกกระสา มีคำพูดว่า ผู้ที่เคยอัศจรรย์ใจกับความรู้นี้ ถ้ายทอดความรู้นี้ให้แก่ผู้อื่นแล้วก็วิ่งหนีไป หากมีความรู้ที่แม้เพียงเล็กน้อยลูกก็สามารถไปสวรรค์ แต่มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน จะมีการลงโทษที่รุนแรงมาก พ่อพูดว่า หากลูกไม่ทำตามแนวทางปฏิบัติของพ่อและลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกจะได้รับการลงโทษ 100 เท่า และสถานภาพของลูกก็ลดลงไปด้วยเช่นกัน อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกลืมสิ่งเหล่านี้ หากลูกจดจำได้มากเท่านี้ ลูกก็จะทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง และลูกไม่มีโยคะกับพ่อ ขณะที่อยู่ที่นี้, โยคะของสติปัญญาของลูกยังคงเชื่อมโยงกับลูกๆของลูก พ่อพูดว่า ให้ลืมทั้งหมดนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการวางเฉย มีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนี้เช่นกัน ความคิดของลูกก็ไปที่ใดที่หนึ่ง หากลูกตกหลุมรักใครบางคน สติปัญญาของลูกก็จะยึดมั่นอยู่กับบุคคลนั้น บาบาอธิบายแก่ลูกทุกวันว่า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคุณั้นสิ่งนั้นจะถูกทำลาย ให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับโลกใหม่ เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับความสัมพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ผู้เป็นที่รักนี้คืออาจารย์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนร้องเพลงว่า เมื่อท่านมาเราจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน ในเวลานี้พ่อได้มาแล้ว ลูกต้องนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากที่อื่นๆทุกแห่ง ทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นผงธุลี ราวกับว่าโยคะของ

สติปัญญาของลูกนั้นเชื่อมโยงกับพ่อ หากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อ ลูกก็จะกลายเป็นนาย พ่อทำให้ลูก
รู้คิดอย่างมาก ผู้คนไม่รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไรหรือความรู้คืออะไร เวลาลูกได้รับความรู้แล้ว และดังนั้นลูกก็
เข้าใจเช่นกันว่าความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร เวลาลูกมีความรู้รู้สึกว่ามีความทุกข์มากมายเพียงใดในความเลื่อมใสศรัทธา
ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาและพิจารณาว่าตนเองมีความสุขอย่างมาก แล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า พระเจ้าจะมา
และให้ผลแก่เรา พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าจะให้ผลอย่างไรและท่านจะให้ผลแก่ใคร? เวลาลูกเข้าใจว่าพ่อมาเพื่อให้ผลของ
ความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ลูกต้องทำตามแนวทางปฏิบัติของพ่อที่ลูกได้รับผลของอาณาจักรของโลกจากท่าน แนวทาง
ปฏิบัติเหล่านี้เรียกว่าได้ว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ทุกคนได้รับแนวทางเหล่านี้ บางคนก็สามารถทำตามได้
ในขณะที่ผู้อื่นไม่สามารถทำตามได้เลย อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังถูกสร้างขึ้น เวลาลูกเข้าใจแล้วว่าลูก
เคยเป็นอะไรและสภาพในเวลานี้ของลูกเป็นเช่นไร มายาทำลายลูกโดยสิ้นเชิง สิ่งนี้เป็นเหมือนกับโลกของชาคอฟ ไม่ว่า
อะไรก็ตามที่ลูกเคยได้ยินมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็เฝ้าแต่พูดว่า “จริง จริง” กับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม
เวลาลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก ลูกควรจะจดจำพ่อผู้เดียว หากใครจากข้างนอกมานั่งที่นี้ เขาจะไม่
เข้าใจสิ่งใด เขาจะพูดว่า ฉันไม่รู้ว่าคุณเขากำลังพูดเกี่ยวกับอะไรที่นี้ ทั้งโลกพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลา
เดียวกัน ในขณะที่ผู้คนเหล่านี้พูดว่าท่านคือพ่อของเรา เขาจะเฝ้าแต่สายหัวอย่างไม่เห็นด้วย ลูกจะเฝ้าแต่พูดว่า “ใช่ ใช่”
เหตุนี้เองคนใหม่จึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ลูกจำเป็นต้องมีความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับมิตรที่ลูกคบหา จงคบมิตรที่เป็น
หงส์ อยู่อย่างเป็นหงส์ อย่าได้อยู้อย่างไม่ระมัดระวังกับมูรลี
2. เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงกรรม จงมีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวในยุคบรรจบพบกัน อย่าได้มีความ
สัมพันธ์ใดกับกันและกัน อย่าปล่อยให้โยคะของสติปัญญาของลูกยึดติดอยู่กับใครบางคนด้วยการตกหลุมรักในความ
สัมพันธ์ที่มีขีดจำกัด จดจำผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกมีความรักอย่างแท้จริงและหลอมรวมในความรักสำหรับพระเจ้าและยังคงดูดซับในการพบปะกับ
ท่าน
สิ่งซึ่งบอกถึงความรักที่ได้รับการจดจำกันมาคือ แม้ว่าพวกเขาจะมีสองชีวิต แต่พวกเขารวมรูปกันเป็นหนึ่ง
สิ่งนี้เรียกว่าการหลอมรวม ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้กล่าวถึงสภาพของความรักนี้ว่าเป็นการหลอมรวมหรือซึม
ซับ การหลอมรวมในความรักคือสภาพจิต อย่างไรก็ตามแทนที่จะเป็นสภาพจิต พวกเขาพิจารณา
เอกลักษณ์ของดวงวิญญาณว่าจบสิ้นตลอดกาล เมื่อลูก ๆ ซึมซับอยู่ในการพบปะกับพ่อหรือผู้เป็นที่รักทาง
จิตของลูก แล้วลูกก็จะกลับมาหัดเทียมกับท่าน

คติพจน์: ผู้ที่สำรวจตนจะเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และจิตใจของเขาอยู่ในความเยียบสงบ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานยุคบรรจบพบกันนี้เป็นช่วงเวลาของฉากตอนในกิตะ ในยุคนี้ที่ลูกต้องเพียรพยายามและกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด นั่นคือเทพ
- คำถาม:** ลูกควรจะให้ความใส่ใจต่อประเด็นโดยอยู่เสมอเพื่อที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้?
- คำตอบ:** ให้ความใส่ใจอยู่เสมอว่าลูกต้องอยู่ในความเป็นมิตรของพระเจ้า เพราะด้วยสิ่งนี้ที่เรือของลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้ หากลูกได้รับอิทธิพลจากเพื่อนที่ผิดและลูกก็พัฒนาความสงสัยเรือก็จะจมลงในมหาสมุทรของยาพิษ ลูกๆ ไม่ควรจะมี ความสงสัยแม้แต่น้อยที่สุดเกี่ยวกับสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก พ่อมาเพื่อให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และความบริสุทธิ์เช่นเดียวกับตัวท่าน ลูกต้องอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ

โอมซานติ พระเจ้าพูด ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังสอนราชาโยคะเดียวกันที่ท่านเคยอธิบายกับลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกๆ รู้ แต่โลกไม่รู้ และดังนั้นลูกควรจะถามพวกเขาว่า พระเจ้าของกิตะมาเมื่อไหร่? พระเจ้าพูดว่า “พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา” ลูกควรจะถามผู้คนว่า บทของกิตะเกิดขึ้นเมื่อไหร่? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ บทของกิตะจะต้องอยู่ระหว่างตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ท่านก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและดังนั้นท่านจะมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน นี่คือนิยามของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างแน่นอน แม้ว่าผู้คนจะจดจำเดือนอิทธิกสูรทิน(ที่เดือนกุมภาพันธ์มี 29 วัน ทุกๆ 4 ปี) ผู้ที่นำสารก็รู้สิ่งนี้ ลูกที่สุดแสนหวานรู้ว่าพ่อมาและสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง นั่นคือเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพที่สูงส่งจากจำนวนมนุษย์ทั้งหมดนี้ เทพที่สูงส่งที่สุดคือลักษมีและนารายณ์ ท่านทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพในยุคบรรจบพบกันนี้ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองอย่างแน่นอน ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ลูกรู้ว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก โดยทั่วไปผู้คนก็จะไม่สามารถลืมนิสัยของพวกเขาคือได้ แต่มาอย่าแสร้งทำให้ลูกลืม เราเป็นของสกุลบราห์มินและแล้วก็จะกลายเป็นของสกุลเทพ หากลูกจดจำสิ่งนี้ลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกกำลังศึกษารราชาโยคะ ลูกอธิบายว่าเวลานี้บาบา กำลังพูดความรู้ของกิตะอีกครั้งหนึ่งและสอนโยคะโบราณของบาร์ตด้วยเช่นกัน เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ผู้คนก็ได้เถียงกันอย่างมากมายเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ สำหรับมนุษย์ กิเลสนั้นเป็นเหมือนสมบัติที่มีค่า พวกเขาได้รับมรดกนั้นจากพ่อทางร่างของเขา เมื่อลูกกลายเป็นลูก, ก่อนอื่นลูกจะได้รับมรดกนั้นจากพ่อของลูก พวกเขาทำให้ลูกแต่งงานและทำลายลูกของพวกเขา ในขณะที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลกด้วยการเอาชนะตัณหาราคะอย่างแน่นอน พ่อจะมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน มีสงครามมหากาฬที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน เราอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน ไม่ใช่ทุกคนจะเอาชนะตัณหาราคะได้ในทันที ทุกสิ่งนั้นใช้เวลา สิ่งหลักที่ลูกๆ เขียนก็คือ บาบาฉันตกลงไปสู่แม่น้ำของยาพิษ ดังนั้นจะมีการออกคำสั่งอย่างแน่นอน คำสั่งของพ่อก็คือ เอาชนะตัณหาราคะแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลกแล้วก็จะทิ้งแวนิกิเลส คือลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เป็นผู้เอาชนะโลก พวกเขากล่าวได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ทุกคนเรียกเหล่าเทพว่าปราศจากกิเลส และลูกก็เรียกสิ่งนั้นว่าอาณาจักรของราม นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสในขณะที่โลกที่มีกิเลส อาศรมของครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกเป็นของอาศรมของครอบครัวที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด มีเรื่องราวของ 84 ชาติเกิด โลกใหม่ต้องปราศจากกิเลสอย่างแน่นอน พระเจ้าผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ได้ทำงานของการก่อตั้งและแล้วอาณาจักรของราวันก็ต้องมาอย่างแน่นอนเช่นกัน ชื่อที่แท้จริงคืออาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันหมายถึงอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกกำลังนั่งในอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ ลักษมีและนารายณ์เป็นสัญลักษณ์ของอาณาจักรที่สูงส่ง ลูกๆ ไปรอบๆ ในตอนเช้าตรู่ รุ่งอรุณกล่าวได้ว่าเป็นเวลาเช้าตรู่ ในเวลานั้นผู้คนกำลังหลับและลูกก็วนไปรอบๆ (ด้วยรถแห่) ในภายหลัง นิทรรศการสามารถทำได้เมื่อมีศูนย์ซึ่งผู้คนสามารถมาและเข้าใจว่าตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะสิ่งนั้นพวกเขาก็จะกลายเป็นผู้เอาชนะโลกแน่นอนลูกควรจะมีภาพลักษมีและนารายณ์ในกล่องแสง (translight) ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ มีภาพนี้และภาพบันไดด้วยเช่นกัน เช่นที่พวกเขามีรถบรรทุก (รถแห่) ของเทพเจ้า ดังนั้นจะเป็นสิ่งดีเช่นกันหากลูกจะใช้รถบรรทุกสองถึงสามคันพร้อมกับตกแต่งด้วยรูปภาพเหล่านี้ แต่ละวันรูปภาพประเภทต่างๆ ก็จะเพิ่มมากขึ้น ความรู้ของลูกก็จะเติบโตอย่างต่อเนื่อง จำนวนลูกๆ ก็จะเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน ผู้ที่มั่งคั่งและความยากจนทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น คลังสมบัติที่มีค่าของ

ชีพบบากกลับมาเต็มเปี่ยมอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่เดิมคลังสมบัติที่มีค่าของท่านจะได้รับการตอบแทนหลายเท่าสำหรับสิ่งนั้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกคือผู้ที่กลายเป็นมหาเศรษฐีและนั่นเช่นกันเป็นเวลา 21 ชาตีกิด บาบาเองพูดว่า ลูกจะกลายเป็นนายของโลกถึง 21 ชั่วโมงคน พ่อเองมาโดยตรงและนำสวรรค์มาบนฝ่ามือของพ่อ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กเกิดมาเขาก็มีมรดกของพ่อบนฝ่ามือของเขา พ่อของเขาก็จะพูดว่า บ้านนี้และทุกสิ่งเป็นของลูก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดก็พูดเช่นกันว่า เมื่อลูกเป็นของพ่ออำนาจในการปกครองสวรรค์เป็นของลูกถึง 21 ชั่วโมงคน เพราะลูกเอาชนะความตาย เหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเป็นความตายที่ยิ่งใหญ่ ความตายที่ยิ่งใหญ่นั้นไม่ใช่ใครบางคนที่มา ท่านเพียงแต่ได้รับการยกย่อง ผู้คนคิดว่าพระเจ้าได้ส่งปิศาจแห่งความตายและได้พาผู้นั้นไป(คนที่ตาย) มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น สิ่งทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ผู้คนอาศัยอยู่บนภูเขามีสันเชื่อในความตายที่ยิ่งใหญ่มาก มีวัดให้กับมหากาฬ(ความตายที่ยิ่งใหญ่)ด้วยเช่นกัน พวกเขาเพียงแต่ปักธงเช่นนั้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าสิ่งนี้ถูกต้อง ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกในหลายต่อหลายชาติเกิดจะถูกเผาทิ้งไป ดังนั้นลูกควรจะประสาสัมพันธ์สิ่งนี้ มีกุ่มกมเล่านั้นมากมาย พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าการอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เวลานั้นลูกกำลังได้รับน้ำทิพย์ของความรู้หลังจาก 5000 ปี อันที่จริงแล้ว สิ่งนี้ไม่ได้เรียกว่าอมฤต(น้ำทิพย์)นี่คือการศึกษาเล่าเรียน ชื่อทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อได้ยินชื่อ “น้ำทิพย์” ผู้คนได้แสดงให้เห็นน้ำในรูปภาพ พ่อพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ด้วยการศึกษานี้เท่านั้นที่พ่อสอนลูกที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูง พระเจ้าไม่มีรูปที่ได้รับการประดับประดาเช่นนั้น พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนลูก พ่อสอนดวงวิญญาณและทำให้พวกเขาเป็นเช่นเดียวกับตัวพ่อเอง พ่อไม่ใช่ลักษมีและนารายณ์ที่พ่อจะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับพวกเขา ลูกดวงวิญญาณศึกษาเล่าเรียนและท่านก็ทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้เช่นเดียวกับตัวท่าน ไม่ใช่ว่าท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้า พวกเขาได้แสดงรูปภาพของกฤษณะแต่กฤษณะจะสามารถสอนได้อย่างไร? ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดในยุคทอง กฤษณะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง และแล้วลูกจะไม่ได้เห็นกฤษณะนั้นอีกครั้ง ในละครภาพลักษณ์ของการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ของคนมีความพิเศษสุด ละครนี้มหัศจรรย์ ซึ่งถูกกำหนดไว้แล้ว... พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า ลูกจะศึกษาต่อไปเรื่อยๆ ด้วยรูปลักษณ์เดียวกันและในเสื้อผ้าชุดเดียวกันเหมือนเดิมทุกประการในทุกวงจร สิ่งนี้ซ้ำรอยเดิมอย่างเดียวกัน ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งเหมือนกับที่เขาเคยได้รับในวงจรก่อนหน้านี้ ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆในละคร เหล่านั้นเป็นเรื่องที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่นี่คือเรื่องที่ไม่มีความจำกัดซึ่งไม่มีใครนอกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดสามารถอธิบายแก่ลูก ไม่สามารถมีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ บางคนมีศรัทธาในสติปัญญาแล้วก็พัฒนาความสงสัยอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะพวกเขาได้รับอิทธิพลจากมิตร หากลูกเฝ้าแต่มีมิตรของพระเจ้าลูกก็สามารถข้ามพ้นไปได้ เมื่อลูกปล่อยมิตรนี้ไปลูกก็จะจมลงในมหาสมุทรแห่งยาพิษ ในด้านหนึ่งคือมหาสมุทรของน้ำนม และอีกด้านหนึ่งคือมหาสมุทรของยาพิษ มีชื่อ“น้ำทิพย์แห่งความรู้”ด้วยเช่นกัน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมีคำสรรเสริญของท่าน คำสรรเสริญของพ่อไม่สามารถให้แก่ลักษมีและนารายณ์ได้ ศรัทธาไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ แม้ว่าเทพเหล่านั้นจะบริสุทธิ์ในยุคทองและยุคเงิน แต่พวกเขาก็ไม่ได้คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ตลอดเวลา พวกเขาตกลงมาหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกเข้าไปสู่การหลุดพ้นแล้วสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้น เวลานั้นลูกๆ กำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัว ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนกับชีพบบาาและกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านคือครูใหญ่ ลูกมาหาท่าน ลูกพูดว่า ฉันมาหาชีพบบาา โอ้ แต่ท่านไม่มีตัวตน! ไซ้ ท่านเข้ามาในร่างของผู้นี้ เหตุนี้เองที่เราพูดว่า เรากำลังจะไปหาบัพดา บาบานี้เป็นพาหนะของท่านที่ท่านกำลังซบซึ้งอยู่ ท่านนั้นถูกเรียกว่าเป็นพาหนะและเป็นม้า มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ นั่นคือ ดักชประชาพิตา (Daksh Prajapita) ได้สร้างไฟบูชายัญ พวกเขาเพียงแค่เขียนเรื่องราวแต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น พระเจ้าชีวาพูด พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนาอย่างที่สุดในบารัต แม้ว่าผู้ที่ศึกษาทีจะพูดว่าพระเจ้ามาเมื่อมีความไม่ถูกต้องและไร้ซึ่งศีลธรรมอย่างที่สุด พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ นี่คือการเริ่มต้นใหม่ที่เล็กมากของลูกและได้รับผลกระทบจากพายุ นี่เป็นต้นไม้อ่อนแล้วก็มีรากฐานนี้ด้วยเช่นกัน ท่านกำลังปลูกต้นอ่อนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวท่ามกลางศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนเหล่านี้ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ผู้อื่นไม่เห็นว่าเป็นความเพียรพยายาม พวกเขาจะมาเรื่อยๆจากเบื้องบน ที่นี้ดวงวิญญาณของผู้ที่จะไปสู่ยุคทองและยุคเงินนั่งและศึกษาเล่าเรียน พ่อหนึ่งที่นี่และสอนผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อให้พวกเขากลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ ผู้นี้ก็เคยศึกษาทีละมาอย่างมากมายด้วยเช่นกัน เช่นที่ท่านจดจำดวงวิญญาณและให้ดริชตีแก่พวกเขาเพื่อที่บาปของพวกเขาจะถูกตัดออกไป ในท่านองเดียวกันในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาก็เก็บน้ำ (พวกเขาคิดว่านั่นเป็นน้ำทิพย์) ไว้เบื้องหน้าก็ตะในขณะพวกเขาั่งและศึกษาสิ่งนั้น พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณที่ตายจากไปแล้วจะได้รับการยกระดับ เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำวิญญาณที่จากไปแล้ว พวกเขาให้ความนับถืออย่างมากต่อกิตะในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา โอ้ บาบาก็เคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ไม่ยิ่งหย่อนเลย

ท่านเคยศึกษารามายณะ ฯลฯ ทุกสิ่ง ท่านเคยมีความสุขมาก ทั้งหมดนี้คืออดีต เวลานี้พ่อพูดว่า อย่าได้จดจำอดีต นำทุกสิ่งออกไปจากสติปัญญาของลูก บาบามีได้รับนิมิตของการก่อตั้ง การทำลายล้าง และอาณาจักร และดังนั้นสิ่งนั้นจึงอยู่อย่างมั่นคง พ่อไม่รู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย บาบามีเข้าใจว่าทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น “ใช้เวลาไม่นาน ที่พ่อจะไปและกลายเป็นราชานั้น” พ่อไม่รู้ว่าบาบาคิดอย่างไร ลูกรู้ว่าบาบาได้เข้ามาอย่างไร ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดถึงชื่อของบราห์มา, วิษณุ และชางก้าแต่ในทั้งสามนี้ พวกเขาไม่มีความหมายของผู้ที่พระเจ้าเข้ามา ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงชื่อของวิษณุ แต่เขาเป็นเทพ เขาจะสอนลูกได้อย่างไร? บาบามีเองก็พูดว่าพ่อเข้ามาในผู้นี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงแสดงให้เห็นว่าการก่อตั้งนั้นเกิดขึ้นด้วยบราห์มา ผู้นั้นเป็นไปเพื่อการบำรุงรักษาและอีกหนึ่งนั้นสำหรับการทำลายล้าง เรื่องเหล่านี้จะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าเมื่อใดที่พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้สถานภาพที่สูงส่งแก่ลูก ท่านได้อธิบายถึงความลับของ 84 ชชาติเกิดแก่ลูก ท่านอธิบายแก่ลูกเช่นกันเกี่ยวกับผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้ที่ถูกกราบไหว้บูชา เคยมีอาณาจักรแห่งความสงบของลักษมีและนารายณ์ในโลกที่ทั้งโลกต้องการ ในเวลานี้ ในเวลาที่เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ คนอื่นๆทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เวลานี้เรากำลังทำงานนี้ด้วยการทำตามศรัทธา เราเคยทำสิ่งนี้มาหลายต่อหลายครั้งและจะทำต่อไป ลูกรู้ว่ามิเพียงก้ามือเดียวเท่านั้นจากหลายๆล้านที่จะปรากฏออกมา สิ่งนี้จะสัมผัสได้กับผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพเท่านั้น สิ่งนี้หมายถึงบาร์ดเท่านั้น ผู้ที่เป็นของสกุลนี้จะปรากฏออกมาและจะปรากฏออกมาอยู่เรื่อยๆ เช่นที่ลูกได้ปรากฏออกมาแล้ว, ปวงประชาอื่นๆก็จะถูกสร้างขึ้นมาอยู่เรื่อยๆเช่นกัน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี สิ่งหลักคือความรู้และโยคะนี้ ความรู้จำเป็นสำหรับโยคะด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีโยคะกับแหล่งแห่งพลัง (Powerhouse) ด้วยเช่นกัน ด้วยการมีโยคะบาปของลูก จะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีพลานามัยดีและมั่งคั่ง ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมด้วย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้คิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต ลูกต้องลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมาและรับฟังเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น และจดจำสกุลบราห์มินของลูกเสมอ
2. สติปัญญาของลูกต้องมีศรัทธาอย่างเต็มที่ อย่าได้มีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด อย่าปล่อยวางความเป็นมิตรของพระเจ้าหรือการศึกษาเล่าเรียนนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นคู่รักทางจิตที่ถูกดึงดูดจากผู้เป็นที่รักทางจิตและดังนั้นจึงอยู่อย่าง เป็นอิสระจากการที่ต้องทำงานหนัก

ผู้เป็นที่รักยินดีที่ได้เห็นคู่รักของท่านที่ได้จากหายไป พวกเขาถูกดึงดูดด้วยแรงดึงดูดทางจิตและเวลานี้พวกเขารู้จักผู้เป็นที่รักที่แท้จริงของพวกเขา พวกเขาบรรลุถึงท่านและได้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่แท้จริงแล้ว เมื่อดวงวิญญาณที่น่ารักเช่นนั้นเข้ามาภายในอาณาเขตของความรักนี้ พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานหนักหลายประเภทเพราะคลื่นแห่งความรักและพลังที่นี้ของมหาสมุทรแห่งความรู้ทำให้พวกเขาสดชื่นตลอดเวลา ผู้เป็นที่รักได้สร้างสถานที่พิเศษนี้โดยเฉพาะเพื่อให้ความบันเทิงแก่ลูกผู้เป็นคู่รักและเพื่อพบปะกับท่าน

คติพจน์: พร้อมกับการอยู่อย่างสำรวจตน ประหยัด และเป็นของผู้เดียว ด้วยเช่นกัน

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานขณะที่มีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูกจงสร้างความก้าวหน้าในทางที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกศึกษาการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เป็นอย่างดีมากแค่ไหนก็จะมีความก้าวหน้ามากขึ้นเท่านั้น

คำถาม: อะไรคือวิชาที่ยากที่สุดในการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน?

คำตอบ: วิชาที่สูงสุดในการศึกษานี้คือการทำให้สายตาของความเป็นพี่น้องมั่นคงด้วยดวงตาที่สามของความรู้ที่พอให้ลูกแต่ละคน ลูกต้องมองดูกันและกันอย่างเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย ดวงตาของลูกไม่ควรจะหลอกลวงลูกแม้แต่บ่อย สติปัญญาของลูกไม่ควรถูกดูดดึงไปยังรูปหรือนามของใครแม้แต่เล็กน้อย อย่าได้มีความคิดที่มีกิเลสใดแม้แต่บ่อย สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ผู้ที่สอบผ่านในวิชานี้จะกลายเป็นนายของโลก

โอม ซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งมีขีดจำกัดในทางหนึ่งและไม่มีขีดจำกัดในอีกทางหนึ่ง ลูกเคยอยู่ในความมีขีดจำกัดมาเป็นเวลานานและขณะนี้ลูกอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด การศึกษาของลูกก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน การศึกษานี้เป็นไปเพื่ออำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีการศึกษาใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้า ผู้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพทางร่างกายของลูกและลูกต้องทำบางสิ่งเพื่อความก้าวหน้าส่วนตัวของลูกด้วยเช่นกัน ในขณะที่มันงานทำหลายคนก็ยังคงศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าส่วนบุคคลของตนเอง ที่นั่นมีความก้าวหน้าที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกมีความก้าวหน้าที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า จงสร้างความก้าวหน้าทั้งในทางที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด เวลาลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องหารายได้ที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริง ทุกสิ่งที่นี่จะกลายเป็นฝุ่น ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งในการหารายได้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มากเท่าใดลูกก็จะฝ่าแค้นสิ่งต่างๆของรายได้ที่มีขีดจำกัดมากเท่านั้น เวลานั้นทุกคนจะมาเพื่อที่จะเข้าใจว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น เมื่อการทำลายล้างเข้ามาใกล้ผู้คนนั้นก็แสวงหาพระเจ้าด้วยเช่นกัน เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นผู้เดียวที่ดำเนินการก่อตั้งจะอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน โลกไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกประชาบิดาบรรพบุรุษและกุมารกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษานี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก นักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอาศัยอยู่ในหอพัก อย่างไรก็ตามหอพักนี้พิเศษสุด พวกเขามายังหอพักนี้เช่นนั้น บางคนที่มาที่นี่ในตอนต้นก็ยังคงอยู่ที่นั่น พวกเขาก็คือเช่นนั้น มีความหลากหลายของพวกเขามา ไม่ใช่ทุกคนที่มาจะดี ลูกเองก็น่าเด็กเล็กมากกับลูกด้วยเช่นกัน ลูกเคยดูแลเด็กๆเช่นกัน พวกเขามากมายได้จากไป ดอกไม้และนกในสวน! นกก็เฝ้าแต่ส่งเสียงร้องจ๊ับๆ โลกมนุษย์นี้เป็นเช่นนั้นเช่นนั้นในเวลานี้ เราไม่มีกิริยามารยาทใดๆ เลย เราเคยร้องสรรเสริญผู้ที่มีกิริยามารยาท เราเคยร้องเพลงว่า ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใดๆ...ไม่ว่าผู้ที่มาที่นี่จะเป็นบุคคลสำคัญเช่นไรเขาก็รู้สึกลัวว่าเขาไม่รู้จักพ่อ,ผู้สร้างหรือตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นเขาจะมีประโยชน์อะไร? ลูกก็เคยไม่มีประโยชน์เช่นกัน เวลาลูกเข้าใจแล้วว่าเป็นความมหัศจรรย์ของพ่อ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกและไม่มีใครสามารถช่วงชิงอาณาจักรนั้นไปจากเราได้ ไม่มีใครสามารถสร้างอุปสรรคใดๆ เรากำลังจะกลายเป็นอะไรและเราเคยเป็นอะไร? ดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อผู้เดียวอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นการประณามและความป่นป่วนมากมายเพียงใดในโลก ทั้งหมดนั้นไม่มีอะไรใหม่ ทั้งหมดนั้นเคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า คัมภีร์ทั้งหมดของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจะถูกอ่านอีกครั้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขด้วยความรู้ สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไรในเวลานี้ ลูกก็จะยิ่งทำความเพียรพยายามมากยิ่งขึ้นเท่านั้นในทุกๆวัน ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าฉันจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่าใด? ลูกๆ นักเรียนแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่ายิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนได้ดีเท่าไรลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น “ผู้นี้ฉลาดมากกว่าฉันดังนั้นฉันควรที่จะกลับมาฉลาดด้วยเช่นกัน” เป็นเช่นเดียวกันกับธุรกิจ “ฉันควรจะไปล้าหน้าบุคคลนั้น นั่นคือฉันควรจะเป็นผู้ที่ฉลาดกว่าคนนั้น” พวกเขาทำความเพียรพยายามเพื่อความสุขชั่วคราว พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อเป็นพ่อที่ยิ่งใหญ่ของลูกเช่นนั้น ลูกมีพ่อที่มีตัวตนและพ่อที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ทั้งสองอยู่ร่วมกันที่นี่ ทั้งสองพูดพร้อมกันว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาลูกได้เข้าใจแล้วว่าเป็นการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งนี้ สิ่งแรกก็คือ ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้าสอนอะไรแก่ลูก? ราชาโยคะ ลูก

คือราชาฤๅษี ผู้คนเหล่านั้นคือหัตถะโยคี พวกเขาเป็นฤๅษีเช่นกันแต่พวกเขามีชีวิตจำกัด พวกเขาพูดว่า “เราได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเรา” สิ่งที่พวกเขาทำเป็นสิ่งดีหรือไม่? ลูกได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูกเมื่อลูกนั้นถูกรบกวนด้วยกิเลส แต่พวกเขาจะถูกรบกวนได้อย่างไร? ลูกวิ่งหนีออกมาเมื่อลูกถูกทรมาน ถ้าเราแต่ละคนว่ากุมารและผู้เป็นแม่เห็นลูกทรมานมากมายเพียงใด เหตุนี้เองพวกเขาก็วิ่งมาที่นี่ มีหลายคนที่นี่ในตอนเริ่มต้น น้ำทิพย์ของความรู้ได้มีการให้ที่นี่และดังนั้นพวกเขาจึงได้กลับมาพร้อมกับจดหมาย เรากำลังจะไปหาโอมราเดเพื่อดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ การต่อสู้รบราและการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากกิเลสนี้ได้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น สิ่งนี้จะจบสิ้นลงเมื่อโลกที่เป็นเช่นปีศาจสิ้นสุดลงและแล้วสิ่งนั้นจะจบสิ้นลงเป็นเวลาครั้งวงจร เวลานี้ลูกๆ กำลังประกาศสิทธิในรางวัลของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้ให้รางวัลที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ทุกคน พ่อที่มีชีวิตจำกัดให้รางวัลที่มีชีวิตจำกัด และในสิ่งนั้นเช่นกันเป็นเพียงลูกชายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ที่นี้พ่อพูดว่า ไม่ว่าลูกจะเป็นลูกสาวหรือลูกชายลูกทั้งสองก็มีสิทธิ พ่อทางร่างนั้นมีการแบ่งแยกและเพียงลูกชายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ภรรยา ก็กล่าวได้ว่าเป็นหุ้นส่วนชีวิต แต่เธอนั้นก็ไม่ได้รับแม้กระทั่งส่วนแบ่ง เป็นเพียงลูกชายเท่านั้นที่ดูแลทุกสิ่ง พ่อที่มีความผูกพันยึดมั่นต่อลูกชายของเขา พ่อนี้ได้ให้มรดกแก่ลูกๆ (ดวงวิญญาณ) ทั้งหมดเป็นไปตามกฎ ที่นี้ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างลูกชายและลูกสาว ลูกประกาศสิทธิในมรดกของความสุขอย่างมากจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด และทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ยังไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ ลูกได้ละทิ้งการศึกษาของลูก ลูกสาวก็เขียนว่า บาบ่า ผู้หนึ่งผู้นี้ได้เขียนลงไปด้วยเลือดแต่เวลานี้เขาไม่มาแล้ว พวกเขาแม้กระทั่งเขียนด้วยเลือดว่า บาบ่า ไม่ว่าท่านจะรักฉันหรือปฏิเสธฉันฉันก็ไม่มัววันจากท่านไป อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ได้รับการหล่อเลี้ยงแล้วก็จากไป พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วว่า ทั้งหมดนี้คือละคร บางคนก็ประหลาดใจด้วยความรู้และแล้วก็วิ่งหนีไป ขณะที่พวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นี้พวกเขาก็มีศรัทธาว่า ฉันจะจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเช่นนั้นไปได้อย่างไร? นี่คือการศึกษาล่าเรียนด้วยเช่นกันและบาบารับประกันว่าท่านจะพาลูกกลับไปกับท่าน จะไม่มีผู้คนมากมายนักในตอนเริ่มต้นของยุคทอง แต่เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันทุกคนปรากฏตัวอยู่ที่นี้ ในยุคทองก็จะมีเพียงน้อยนิดมาก ไม่มีผู้คนของศาสนาใดจะหลงเหลืออยู่ที่นี้ การเตรียมการทั้งหมดสำหรับสิ่งนั้นกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ลูกจะละร่างของลูกและไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกจะชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูกและกลับไปยังที่ที่ลูกได้จากมาก่อนที่จะมาเล่นบทบาทของลูก ที่นั้นมีการแสดงเป็นเวลาสองชั่วโมง ในขณะที่การแสดงนี้ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกรู้ว่าเรากำลังอาศัยในบ้านนั้นและเราทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว สถานที่อยู่อาศัยของเราคือดินแดนนิพพาน ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง ไม่มีเสียงที่นั่น ผู้คนคิดว่ามนุษย์หลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม แต่บาบ่าพูดว่า ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและไม่สามารถถูกทำลาย ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งมีชีวิต ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและพวกเขาเล่นบทบาทด้วยร่างกาย ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นนักแสดงของละคร สถานที่อยู่อาศัยก็คือบ้านของบราห์มันด์ ดวงวิญญาณก็มองเห็นว่าเป็นรูปไข่ บราห์มันด์คือสถานที่อยู่อาศัยของพวกเขา ทุกสิ่งจะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก หากพวกเขาไม่ได้เข้าใจในเวลานี้พวกเขาก็จะเข้าใจด้วยตนเองเมื่อเวลาผ่านไป หากพวกเขายังคงรับฟังสิ่งเหล่านี้ต่อไป หากพวกเขาหยุดมา พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้เลย ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้นมา พ่อพูดว่า เมื่อวานนี้ลูกเคยเป็นนายของโลก เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลก มีเพลงเช่นกันว่า บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลกที่ไม่มีใครสามารถช่วงชิงอาณาจักรของเราไปจากเราได้ เรามีสิทธิทั้งหมดต่อผืนดินและท้องฟ้า ดูซิว่ามีอะไรอยู่ในโลกนี้! ทุกคนเป็นมิตรที่เห็นแก่ตัว จะไม่เป็นเช่นนั้นที่นั่น เช่นที่พ่อทางร่างพูดว่า พ่อกำลังจะจากไปและทิ้งทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดนี้ให้แก่ลูกและลูกต้องดูแลสิ่งนี้ให้ดี แล้วพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดก็พูดด้วยเช่นกันว่า พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดแก่ลูก ลูกเรียกหาพ่อให้พาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์และดังนั้นพ่อจะชำระลูกให้บริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างมีศิลปะวิเศษมาก สิ่งนี้เรียกว่าความรู้และโยคะที่ง่ายดาย เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที เวลานี้ลูกมีสติปัญญาที่มองเห็นการณ์ไกล ลูกควรที่จะเฝ้าแต่คิดว่าลูกกำลังศึกษาล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตัวเราเอง แล้วทำไมเราไม่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสิ่งนี้? ทำไมเราควรจะได้รับสิ่งใดที่น้อยกว่า มีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้นมาและจะมีระดับของสถานภาพที่แตกต่างกันในสิ่งนั้นด้วยเช่นกันใช่ไหม? จะมีสาวใช้และคนรับใช้มากมาย พวกเขาเช่นกันได้รับความสุขอย่างมาก พวกเขาจะอยู่กับราชาในพระราชวัง พวกเขาจะดูแลเด็กๆ ฯลฯ พวกเขาจะมีความสุขอย่างมากเป็นเพียงแค่พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นสาวใช้และคนรับใช้ สาวใช้และคนรับใช้ก็รับประทานสิ่งที่ราชาและราชินีรับประทานด้วยเช่นกัน ปวงประชาไม่ได้รับสิ่งนั้น สาวใช้และคนรับใช้ได้รับความเคารพอย่างมาก แต่นั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกๆ ได้กลายเป็นนายของทั้งโลก ราชาที่นี่มีสาวใช้และคนรับใช้เช่นกัน เมื่อมีการชุมนุมกันของเจ้าชายพวกเขาก็พบปะซึ่งกันและกันซึ่งมีการประดับประดาอย่างเต็มที่กับมงกุฎของพวกเขา ฯลฯ พวกเขามีชุมนุมที่สวยงามมากตามลำดับกันไปเช่นกัน ราชินีจะไม่นั่งอยู่ในชุมนุมนั้นพวกเธอจะอยู่เบื้องหลังม่าน พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ ทั้งหมดนี้ ลูกเองก็เรียกท่านว่าเป็นผู้ประทานชีวิต ผู้เดียวผู้ที่ให้ท่านแห่งชีวิต ท่านคือผู้เดียวที่ช่วยชีวิตลูกจากการละร่างของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่มีความวิตก

กังวลเกี่ยวกับการตายที่นั่น ที่นั่นผู้คนนั้นวิตกกังวลอย่างมาก แม้ว่าจะมีสิ่งเล็กน้อยเกิดขึ้นพวกเขาก็จะเรียกหมอ เพราะพวกเขาคิดว่าพวกเขาอาจจะตาย ไม่มีเรื่องของความกลัวที่นั่น ลูกเอาชนะความตายและดังนั้นลูกควรจะมีชีวิตซึ่งอย่างมาก จดจำผู้เดียวที่กำลังสอนลูก นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าถ้าลูกจะจดจำพ่อ,ครูและสัตบุรุษ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไร... ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ความคิดที่มีกิเลสไม่ควรแม้กระทั่งจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อลูกคิดว่าทุกคนเป็นพี่น้องของลูกเท่านั้น แม้ว่าจะพิจารณาว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้องหญิงชายก็ยังมีสายตาที่สกปรก ดวงตานั้นหลอกลวงที่สุดเหตุนี้เองพ่อจึงให้ดวงตาที่สามแก่ลูก ดังนั้นจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองดูกันและกันว่าเป็นพี่น้อง สิ่งนี้เรียกว่าดวงตาที่สามของความรู้ แม้ว่าจะมีสายตาของความเป็นพี่น้องหญิงชายลูกก็ยังพลาดพลั้ง และดังนั้นจึงต้องมีการคิดค้นวิธีการอื่นขึ้นมา พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีวิชาที่แตกต่างกัน บางวิชาที่ยากมาก นี่คือการศึกษาล่าเรียน วิชาที่สูงที่สุดในสิ่งนี้ก็คือลูกต้องไม่ติดกับในรูปและนามของใคร การสอบนั้นสูงมาก ลูกจะกลายเป็นนายของโลก สิ่งหลักที่พ่ออธิบายคือ พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก อย่างไรก็ตามขณะที่กำลังก้าวไป หลายคนกลายเป็นคนทรยศ เหมือนกันกับที่นั่นเช่นกัน มายาทำให้แม้กระทั่งลูกที่ติดกลายเป็นของเธอ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า พวกเขาได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อ พวกเขาแม้กระทั่งหย่าขาดจากพ่อ เป็นลูกๆและพ่อของพวกเขาที่อยู่อย่างแยกห่างกัน ในขณะที่สามีและภรรยาก็มีการหย่าร้างกัน พ่อพูดว่า พ่อได้รับทั้งสอง (การแยกห่างและการหย่าร้าง) แม้แต่ลูกที่ดีนั้นก็หย่าขาดจากพ่อและเป็นของราวัน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์ มายาไม่ทำอะไร? พ่อพูดว่า มายาแข็งแกร่งอย่างยิ่ง มีการจดจำกันว่าจะเช็กกันข้าง หลายคนก็ทำความผิดอย่างมาก เมื่อลูกไม่เคารพต่อพ่อมายาก็กินลูกทั้งเป็น มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอจับพวกเขาไว้อย่างแน่นหนาอย่างมาก อัจชะ พ่อสามารถบอกลูกได้มากแค่ไหน? พ่อจะสามารถพูดกับลูกได้มากมายแค่ไหน? สิ่งหลักคืออัลฟา ชาวอิสลามก็พูดเช่นกันว่า ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำอัลลáh นั่นไม่ใช่เวลาของการนอน เป็นไปด้วยวิธีนี้ที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีอื่นใด พ่อมีศรัทธาอย่างมากต่อลูกๆ พ่อจะไม่มีวันทิ้งลูกไป พ่อมาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูกและพาลูกกลับไปกับท่าน ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกจะสะสมต่อไปสำหรับอีกด้านหนึ่ง พ่อพูดว่า เก็บรักษาบัญญัติของลูกว่าลูกจดจำพ่อมากเท่าไรและลูกทำงานรับใช้มากแค่ไหน เมื่อนักธุรกิจเห็นการสูญเสียหรือการขาดทุนพวกเขาก็จะระมัดระวัง ลูกต้องไม่ก่อให้เกิดการสูญเสียหรือขาดทุนและแล้วก็จะเป็นการสูญเสียหรือขาดทุนวงจรแล้ววงจรเล่า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกไม่ควรมีความคิดที่มีกิเลสใดๆ ในสติปัญญาของลูก สำหรับสิ่งนี้ จงฝึกฝน เราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย อย่าได้กลับมาติดกับในรูปหรือนามของใคร
2. เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยศรัทธา (faithful) พ่อเปลี่ยนลูกและพาลูกกลับไปกับท่าน ดังนั้นลูกๆต้องเต็มไปด้วยศรัทธา (faithful) ด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่มีวันอยู่แยกห่างจากพ่อหรือหย่าขาดจากพ่อเช่นนั้น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและอยู่อย่างเป็นแสงอย่างสม่ำเสมอ และ หลอมรวมเข้ากับดวงตาของพ่อ เหมือนแห่งความสุขที่ลูกได้รับในยุคบรรจบพบกันไม่สามารถได้รับในยุคอื่นใด ในเวลานี้มีการพบปะของพ่อกับลูกๆ มรดกและพรด้วย ไม่มีงานหนักใดในการได้รับมรดกนี้และพรเหล่านี้และเหตุนี้เองสมญาของลูกคือ "โยคีที่ง่ายดาย" บัพดาตาไม่สามารถทนเห็นลูก ๆ ทำงานหนัก ท่านพูดว่า: ลูกๆมอบภาระทั้งหมดของลูกให้กับพ่อและทำให้ตนเองเป็นแสง จงเป็นแสงมากจนพ่อให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของท่านและนำลูกกลับไปกับท่าน สิ่งขับเคลื่อนของความรักของลูกสำหรับพ่อคือลูกเป็นแสงอย่างสม่ำเสมอและหลอมรวมอยู่ในดวงตาของพ่อตลอดไป

คติพจน์: ปิดกั้นหนทางสู่การคิดในเชิงลบและลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของสุขภาพที่ดี มีความมั่งคั่งและความสุขของลูกจากพ่อ ด้วยการทำตามการกำหนดของพระเจ้าเท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับมรดกของลูกจากพ่อได้
- คำถาม:** วิธีการใดที่พ่อแสดงให้เห็นเพื่อให้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะความคิดที่เป็นบาป?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความคิดที่เป็นบาป จงพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้อง เมื่อลูกมองดูที่ร่างกายความคิดที่เป็นบาปก็เกิดขึ้น ดังนั้นจงมองดูที่ดวงวิญญาณ, พี่น้องชาย, ตรงกลางหน้าผาก หากลูกปรารถนาที่จะกลับมาบริสุทธิ์แล้วจงทำให้สายตาที่เข้มแข็งจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ สนิมของลูกจะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้น พรอทความสุขของลูกจะสูงขึ้นและลูกจะได้รับชัยชนะเหนือความคิดที่เป็นบาป

โอม ชานติ พระเจ้าข้าพุดกับชาลีแกรมของท่าน เนื่องจากพระเจ้าพุด ท่านต้องมีร่างกายอย่างแน่นอน เพราะนี่คือวิธีที่ท่านสามารถพุดได้ จำเป็นต้องมีปากอย่างแน่นอนเพื่อที่จะพุด ในทำนองเดียวกันผู้ที่ฟังก็ต้องมีหูเช่นกัน ดวงวิญญาณจำเป็นต้องมีหูและปาก เวลาลูกๆ ได้รับการกำหนดของพระเจ้าซึ่งเรียกว่าเป็นการกำหนดของราม ผู้อื่นกำลังทำตามการกำหนดของราวัน มีการกำหนดของพระเจ้าและการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ การกำหนดของพระเจ้าคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจรร พ่อให้การกำหนดของพระเจ้าแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นเทพและแล้วการกำหนดเดียวกันนั้นคงอยู่มาผ่านยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาใช้ชาติเกิดจำนวนที่น้อยกว่าเพราะพวกเขาคือผู้ที่เปี่ยมโยคี ในยุคทองแดงและยุคเหล็กมีการกำหนดของราวันที่มีหลายชาติเกิด พวกเขาถือคนที่เป็นโบคี (ผู้ที่ซ่อนแหวในความทุกข์ทางประสาทสัมผัส) เหตุนี้เองช่วงชีวิตของพวกเขาจึงสั้นลง ชุมชนของพวกเขาใหญ่โตมากและพวกเขาก็ไม่มีความสุขอย่างมาก ผู้ที่เคยทำตามการกำหนดของรามและแล้วก็ได้กลับมารวมตัวกันกับผู้ที่ทำตามการกำหนดของราวัน และดังนั้นทั้งโลกจึงได้กลายเป็นเช่นนั้นของผู้ที่ทำตามการกำหนดของราวัน แล้วพ่อก็มาและให้การกำหนดของรามแก่ทุกคน ในยุคทองเป็นการกำหนดของราม การกำหนดของพระเจ้าที่เรียกว่าสวรรค์ ด้วยการได้รับการกำหนดของพระเจ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมาเป็นเวลาครึ่งวงจรร เมื่อสวรรค์จบสิ้นลงก็กลายเป็นอาณาจักรของราวันที่มีการเรียกว่า “ผู้ทำตามกำหนดของปีศาจ” ในเวลานี้ลูกแต่ละคนถามตนเองฉันกำลังทำอะไรในการทำตามการกำหนดของปีศาจ และฉันกำลังทำอะไรในการทำตามการกำหนดของพระเจ้า ก่อนหน้านี้ราวกับว่าลูกเป็นชวานรและแล้วลูกก็ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ในชีวาลายา (วัดของชีวา) ยุคทองและยุคเงินนั้นเรียกว่าชีวาลายา การก่อตั้งนั้นเกิดขึ้นด้วยชื่อของผู้ใด สถานที่นั้นจะได้รับการตั้งชื่อตามชื่อของผู้นั้นและดังนั้นจึงเป็นชีวาลายาที่ซึ่งมีเหล่าเทพอาศัยอยู่ เพียงพ่อ ผู้สร้างเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ลูกๆ ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าท่านสร้างอะไร สิ่งสร้างทั้งหมดก็เรียกหาท่านในเวลานี้ “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ ผู้ปลดปล่อย ผู้เดียวผู้ที่ปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันและจากความทุกข์” เวลาลูกๆ รู้เกี่ยวกับความสุขและเหตุนี้เองลูกจึงเข้าใจว่าสิ่งนี้เป็นความทุกข์ ไม่เช่นนั้นแล้วผู้คนมากมายก็จะไม่คิดว่าสิ่งนี้เป็นความทุกข์ เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยความรู้และเป็นเมล็ดของโลกลมนุษย์ ในทำนองเดียวกันลูกก็กลับมาเต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน เมล็ดมีความรู้ของตนไม่ว่าสิ่งนั้นไม่มีชีวิต หากเมล็ดนั้นมีชีวิตมันก็จะบอกลูก ลูกเป็นของต้นไม้ที่มีชีวิตและเหตุนี้เองลูกจึงรู้จักต้นไม้ด้วยเช่นกัน พ่อเรียกว่าเป็นเมล็ดของโลกลมนุษย์ ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวแทนแห่งความปิติ ไม่มีใครรู้ว่าต้นไม้โตอย่างไรแล้วได้มีการหล่อเลี้ยงอย่างไร ไม่ใช่ว่าต้นไม้ใหม่นั้นโตขึ้น พ่อได้อธิบายแล้วว่ามนุษย์ของตนไม่เท่านั้นร้องเรียกหา “ได้โปรดมาและปลดปล่อยเราจากราวันเกิด” เพราะนี่คืออาณาจักรของราวันในเวลานี้ ผู้คนไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อเองก็บอกลูกว่าพ่อสร้างสวรรค์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น หลังจากสวรรค์แล้วก็กลายเป็นนรก เมื่อราวันมาผู้คนนั้นก็ไปสูหนทางแห่งบาป ในยุคทองเคยมีทุกสิ่ง มีสุขภาพพลานามัยที่ดี ความมั่งคั่งและความสุข เวลาลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของพลานามัยที่ดี ความมั่งคั่ง และความสุขของลูกจากพ่อ เพราะจะไม่มีความสุขใดๆในสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกทำความเพียรพยายามทุกวงจรรในยุคนั้นพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ชื่อนั้นก็ดีมาก ไม่มียุคอื่นที่สามารถเรียกได้ว่าสูงส่งที่สุด ในยุคเหล่านั้นลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ ลูกเรียกหาพ่อและลูกก็อุทิศตนแก่พ่อด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้ว่าจะมาเมื่อใด ผู้คนร้องเรียกหา โอ พระเจ้า ปลดปล่อยเราเกิด กลายเป็นผู้นำทางของเราเกิด หากท่านกลายเป็นผู้ปลดปล่อยท่านต้องมาที่นี่อย่างแน่นอนแล้วท่านก็ต้องกลายเป็นผู้นำทางและพาเรากลับบ้าน พ่อได้เห็นลูกหลังจากหลายวันและดังนั้นท่านก็มีความสุขอย่างมาก เหล่านั้นคือพ่อที่มีชีวิตจำกัด และผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด บาบาคือผู้สร้าง ท่านสร้างและแล้วท่านก็หล่อเลี้ยงด้วยเช่น

กัน ลูกต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ บางคนมีลูก 10 คน บางคนมี 12 คน แต่ทั้งหมดนั้นคือความสุขที่มีขีดจำกัดซึ่งเหมือนมุลกาหนึ่งหยด พวกเขากลับมาโตมโประธาน มีความสุขเล็กน้อยมากในสภาพที่โตมโประธาน เมื่อลูกกลับมาโตมโประธานก็มีความสุขอย่างมาก พ่อแม่และบอกลูกถึงวิธีที่จะกลับมาโตมโประธาน พ่อแม่เรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้คนคิดว่าพระเจ้าคือผู้ทรงพลังอำนาจและคิดว่าท่านสามารถทำสิ่งใดก็ได้ตามที่ท่านต้องการ ที่ท่านสามารถแม้กระทั่งชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นขึ้นมา ครั้งหนึ่งมีบางคนได้เขียนไว้ว่า “หากท่านคือพระเจ้าแล้วจงแสดงให้เห็นด้วยการทำให้แมลงวันนั้นฟื้นคืนชีวิต” พวกเขาถามคำถามเช่นนั้นมากมาย พ่อได้ให้พระกำลังแก่ลูกที่ทำให้ลูกเอาชนะราวัน จากการอยู่อย่างที่เป็นเหมือนลิงลูกกลับมาใช้ค่าควรแก่การอยู่ในวัด และแล้วพวกเขาก็ได้สร้างเรื่องราวเหล่านั้น ในความเป็นจริงแล้วลูกทั้งหมดคือสีดำผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกทั้งหมดได้รับการปลดปล่อยจากราวัน ลูกไม่มีวันได้รับความสุขจากราวัน เวลานี้ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวัน จะไม่มีการกล่าวว่าคุณอยู่ในกรงขังของราม รามมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน พวกเขาได้สร้างราวันที่มี 10 หัว พวกเขาได้แสดงราวันที่มี 20 มือ พ่อได้อธิบายแล้วว่ามิกิเลสทั้งห้าของชายและกิเลสทั้งห้าของหญิง นั้นเรียกว่าอาณาจักรของราวันหรืออาณาจักรของมายาในรูปของกิเลสทั้งห้า จะไม่กล่าวว่า ผู้นี้มีมายามากมาย (ความมั่งคั่ง) หรือเขามีความซาบซึ้งของมายา ไม่เลย ความมั่งคั่งไม่ใช่มายา ความมั่งคั่งเรียกว่าความเจริญรุ่งเรือง ลูกๆ ก็ได้รับความความเจริญรุ่งเรืองอย่างมากมาย ฯลฯ ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดเพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียน จะมีใครต้องร้องขอสิ่งใดสำหรับการศึกษาล่าเรียนไหม? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ครูสอนนักเรียนก็จะศึกษาสิ่งนั้น ยิ่งลูกศึกษาล่าเรียนมากเท่าไรลูกจะได้รับมากเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการร้องขอสิ่งใด ความบริสุทธิ์เป็นสิ่งจำเป็นในสิ่งนี้เช่นกัน ดุชิแม้เพียงหนึ่งคำนั้นมีคุณค่ามากมายเพียงใด? หลายๆ ล้าน จงตระหนักรู้จักพ่อและจดจำพ่อ พ่อได้ให้การตระหนักรู้แก่ลูก เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นจุดในทำนองเดียวกันพ่อก็เป็นดวงวิญญาณเป็นจุดเช่นกัน พ่อบริสุทธิ์เสมอ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ความรู้ และความบริสุทธิ์ มีค่ายก้องของเพียงผู้เดียว พวกเขาทั้งหมดมีตำแหน่งของตนเอง พวกเขาได้สร้างละครที่มีการแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุภาค ผู้ที่เคยเห็นละครนั้นก็จะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ บาบอบอกลูกมหาวีระว่า ลูกอาจจะไปที่ใดก็ตามลูกเพียงแค่มองเห็นทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เวลานี้ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของรามและกำลังจับสั่นอาณาจักรของราวัน นี่คือนางสิ่งที่ไม่มีความจำกัด พวกเขาได้สร้างเรื่องราวที่มีขีดจำกัด ลูกคือกองทัพชีพชัคตี ชีวาเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกคือกองทัพของชีวาผู้ที่รับพลังจากชีวา แล้วผู้คนเหล่านั้นได้ตั้งชื่อว่า “ชีพเสนา” (พรรคการเมือง) ชื่อของลูกควรเป็นอะไร? ลูกได้รับชื่อว่า ประชาบิดาบรมหามกุมารและกุมารี ทุกคนคือลูกของชีวา ดวงวิญญาณของทั้งโลกคือลูกของท่าน ลูกได้รับพลังจากชีวา ชีพบาบาสอนความรู้แก่ลูกที่ทำให้ลูกได้รับพลังอย่างมากมายที่ลูกปกครองทั้งโลกเป็นเวลาครึ่งวงจร ของลูกคือพลังโยคะและของพวกเขาคือพลังทางกายภาพ ราชาโยคะโบราณของบาร์ตันได้รับการจดจำ ผู้คนต้องการที่จะเรียนรู้โยคะโบราณของบาร์ตันซึ่งสวรรค์จะได้รับการก่อตั้งขึ้นมา พวกเขาพูดว่าเป็นเวลาหลายปีก่อนพระคริสต์เคยมีสวรรค์ สิ่งนั้นลูกสร้างขึ้นอย่างไร? ด้วยโยคะ ลูกคือชั้นยาสซีผู้ที่เป็นของหนทางของครอบครัว ผู้คนเหล่านั้นจากบ้านและครอบครัวของพวกเขาและไปอยู่ในป่า ตามละครแต่ละคนก็ได้รับบทบาทของตนเอง ดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีบทบาทที่แสนใหญ่โตเช่นนั้น สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นธรรมชาติเท่านั้น พ่อมีพลังเสมอและเป็นยุคทองเสมอ เวลานี้ลูกได้รับพลังจากท่าน ละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว ไม่ใช่ว่าท่านจะสว่างกว่าพระอาทิตย์พันดวง ไม่ว่าพวกเขาจะมีความรู้ลึกซึ้งและศรัทธาต่อพระเจ้าเช่นไร นั่นคือนิมิตที่พวกเขาได้เห็นท่าน ดวงตาของเขากลายเป็นสีแดง “หยุดนะ! ฉันไม่สามารถทนได้อีกต่อไปแล้ว” พ่อพูดว่า ทั้งหมดนั้นเป็นสันสการ์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือนิมิตที่ลูกต้องศึกษาล่าเรียน พ่อเป็นครูเช่นกัน พ่อกำลังสอนลูก พ่อบอกกับเราว่า ลูกต้องกลับมาโตมโประธานจากโตมโประธาน บาบาได้อธิบายแล้วว่า อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย... ผู้คนไม่รู้ว่ามีใครพูดสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยแสดงภาพของลิง เวลานี้พวกเขาเฝ้าแต่แสดงสิ่งนี้ในภาพของมนุษย์ บาบามีภาพถ่ายของลูกสาวลีนี ผู้คนก็มีความซาบซึ้งของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก นี่เป็นอาณาจักรของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้กำลังจะกลายเป็นอาณาจักรของความรู้ มีความแตกต่างกัน ลูกๆ รู้ว่ามีความสุขอย่างมากอย่างแท้จริงด้วยความรู้ และแล้วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ลงบันไดมาเรื่อยๆ เราไปสู่ยุคทองก่อนแล้วเราก็ลงมาเหมือนตัวไร ใน 1,250 ปี เราลดลงไปสององศา มีตัวอย่างของพระจันทร์ พระจันทร์ก็ถูกเงามืดบดบัง องค์กรลดลงมาเรื่อยๆจากนั้นองศานั้นก็ค่อยๆเพิ่มขึ้นทีละน้อยและกลับมาเต็ม 16 องศาสมบูรณ์ นั่นเป็นเรื่องที่ชั่วคราว นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้มีกลางของราหูอยู่เหนือทุกคน ลางที่สูงที่สุดคือกลางดีของดาวพฤหัสบดี ลางที่ต่ำที่สุดคือกลางของราหูและลางเหล่านี้ทำให้ลูกล้มละลายโดยสิ้นเชิง เราเป็นขึ้นไปด้วยลางของดาวพฤหัสบดี ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้มีกลางของราหูอยู่เหนือทุกคน เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นรู้ เป็นลางของราหูที่ทำให้ลูกล้มละลาย ลูกนั้นกลับมามั่งคั่งด้วยลางของดาวพฤหัสบดี บาร์ตันเคยมีความมั่งคั่งอย่างมาก มีเพียงบาร์ตันเดียวเท่านั้น ในยุคทองก็มีอาณาจักรของราม อาณาจักรที่บริสุทธิ์ได้รับการยกย่อง ผู้คนของอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ก็ร้องเพลงว่า “เราปราศจากคุณธรรม เราไม่มีคุณธรรมใดๆเลย” พวกเขาได้จัดตั้งองค์กรที่ชื่อว่า “นิรคุณ” (ไม่มีคุณธรรม) ในความเป็นจริง

ทั้งโลกคือองค์กรที่ไม่มีคุณธรรม ไม่ใช่เรื่องของเพียงคนเดียว มักจะมีการกล่าวว่าเด็กๆเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เสมอ และแล้วลูกก็พูดว่าพวกเขาไม่มีคุณธรรมใดๆ เป็นทุกคนในทั้งโลกที่กำลังประสบกับกลางของราหูเพราะพวกเขาไม่มีคุณธรรมใดเลย เวลานี้พ่อพูดว่า จงให้ทานแล้วกลางของเงามืดจะถูกขจัดออกไปได้ เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกแต่ละคนต้องละทิ้งร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เนื่องจากไม่บริสุทธิ์จึงไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ เวลานี้พ่อกำลังแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บางคนพูดว่า “บาบา เราลืมน” พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกลืมพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลองคิดถึงสิ่งที่ลูกพูด! แม้แต่สัตว์ก็ไม่เคยพูดว่าพวกมันลืมพ่อของมัน ลูกกำลังพูดอะไร? พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เมื่อพ่อที่ไม่มีตัวตนเข้ามาในผู้ที่มีตัวตนเท่านั้นที่พ่อสามารถสอนได้ เวลานี้พ่อเข้ามาในผู้นี้ เราวมกันเป็นบัพดาตา ดวงวิญญาณของทั้งสองอยู่ตรงกลางหน้าผากนี้ เมื่อลูกพูดคำว่า “บัพดาตา” จะต้องมีการรวมดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ซึ่งบาบาและดวงวิญญาณบรรพมา ลูกทั้งหมดกลายเป็นประชาบิดา บรรพมากุมารและกุมารี ลูกได้รับความรู้และดังนั้นลูกก็รู้ว่าลูกเป็นพี่น้องเพศชาย และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายด้วยประชาบิดาบรรพมา การจดจำระลึกถึงนี้ต้องมั่นคงมาก อย่างไรก็ตามบาบาก็เห็นว่ามีแรงดึงดูดของรูปและนามแม้กระทั่งระหว่างพี่น้องหญิงชาย หลายคนก็มีความคิดที่เป็นบาป สิ่งนี้เป็นเพราะลูกเห็นร่างกายที่ลูกมีความคิดที่เป็นบาป เวลานี้พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและมองดูผู้อื่นด้วยสายตาของความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน หากพวกเขาเป็นพี่น้อง ก็ต้องมีพ่ออย่างแน่นอน ทุกคนมีพ่อผู้เดียว ทุกคนจดจำพ่อนั้น เวลานี้พ่อพูดว่า หากลูกต้องการที่จะกลับมาสโตประธานจงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเท่าไรสนิทก็จะถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น พรหมของความสุขก็จะสูงขึ้นและลูกจะรู้สึกถึงแรงดึงดูดนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนและทำให้ตนเองเจริญรุ่งเรือง อย่าได้ร้องขอสิ่งใด กลายเป็นมหาเศรษฐีด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวและด้วยการสร้างสมความบริสุทธิ์
2. ในการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากกลางของราหู จงให้ทานกิเลส อย่ารับฟังสิ่งที่เลวร้าย... ขจัดสิ่งต่างๆออกไปจากสติปัญญาของลูกที่ทำให้ลูกลงบันไดมาและกลับมาปราศจากคุณธรรม

พร: พร: ขอให้ลูกมีความถ่อมตนและด้วยเหตุนี้จึงยิ่งใหญ่ และด้วยมนตราของลูกที่ว่า "ท่านก่อน" จึงได้รับความเคารพจากทุกคน จดจำมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้เสมอ “ผู้ที่มีความถ่อมตนเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในทุกๆทาง” การพูดว่า “ท่านก่อน” เป็นพื้นฐานของการได้รับความเคารพจากทุกคน รักษามนตรานี้ไว้กับลูกเสมอในรูปของพรและกลับมายิ่งใหญ่ด้วยการได้รับการหล่อเลี้ยงจากพร ลูกสามารถโยยบินไปยังจุดหมายปลายทางของลูกได้ เมื่อลูกไม่ใช่พรของลูก ลูกต้องทำงานหนัก หากลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากพรอย่างต่อเนื่อง และลูกเฝ้าแต่ใช้พรของลูกในงานนั้น การทำงานหนักใดๆก็จะจบสิ้นและลูกจะเฝ้าแต่ประสบความสำเร็จและความพอใจอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะรับใช้ด้วยรูปลักษณ์ภายนอกของลูก ให้รอยยิ้ม ความบันเทิง และรูปแบบที่เป็นผู้ใหญ่ของลูกปรากฏออกมา

***** โอม ขานติ *****

เสียงเรียกของเวลา (The Call of Time) คือการกลายเป็นผู้ประทาน

วันนี้ ผู้ประทานโชคที่สูงส่งที่สุด ผู้ประทานทุกพลัง บัพดาตากำลังเฝ้าดูลูกๆ ของท่านที่กำลังฟังท่านในมธุบัน ในดินแดนนี้และในต่างแดน ไม่ว่าลูกทุกคนจะนั่งอยู่ที่ใดก็ตาม ลูกทุกคนก็อยู่เบื้องหน้าบัพดาตาด้วยหัวใจของลูกเอง ดังนั้นบัพดาตาจึงมีความสุขที่ได้พบลูกๆ ทั้งหมดในทุกหนแห่ง ลูกทุกคนก็มีความสุขเช่นกันใช่หรือไม่? ลูกๆ มีความสุข บัพดาตาก็มีความสุขเช่นกัน ความสุขของหัวใจที่สม่ำเสมอจะจัดความทุกข์ของทั้งโลกได้ ความสุขในหัวใจของลูกจะทำให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสพอ เพราะท่านเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอของดวงวิญญาณทั้งหมด และลูกๆ ทุกคนก็เป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของท่าน ลูกทุกคนเป็นมิตรร่วมทางใช่ไหม? ลูกเป็นมิตรร่วมทางของพ่อและลูกเปลี่ยนความทุกข์ของโลกและช่องแหวะอยู่ในการทำงานรับใช้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นหนทางที่จะทำให้ลูกอยู่อย่างมีความสุข ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ ลูกไม่ใช่ผู้รับใช้เพียงแค่ชั่วโมงหรือหกชั่วโมง ลูกคือมิตรร่วมทางของพระเจ้าที่เล่นบทบาทของลูกบนเวทีของงานรับใช้ในทุกวันๆ เช่นเดียวกับที่การจดจ่อกำลังถึงของลูกมีความสม่ำเสมอฉันใด การรับใช้ของลูกก็มีความสม่ำเสมอเช่นกัน ลูกรู้สึกตัวเองเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอหรือไม่? หรือลูกเป็นผู้รับใช้ที่รับใช้เพียงแปดชั่วโมงหรือสิบชั่วโมงเท่านั้น? ชาติเกิดของบราห์มินนี่เป็นไปสำหรับการจดจ่อกำลังถึงและการทำงานรับใช้ มีอะไรอีกไหมที่ลูกต้องทำ? นี่คือทั้งหมดที่ลูกต้องทำ ในทุกวันๆ และทุกลมหายใจ การจดจ่อกำลังถึงและการรับใช้จำเป็นต้องเกิดขึ้นพร้อมกัน หรือว่าเวลาสำหรับการทำงานรับใช้นั้นแยกจากเวลาของการจดจ่อกำลังถึง? มันไม่ใช่เช่นนั้นใช่ไหม? ลูกมีความสุขที่ดีหรือไม่? หากลูกกำลังทำงานรับใช้ 100 เปอร์เซนต์ ลูกมีการจดจ่อกำลังถึง 100 เปอร์เซนต์ด้วยหรือไม่? มีความสมดุลระหว่างทั้งสองหรือไม่? มีความแตกต่างใช่หรือไม่? คำรมาโยคีหมายถึงผู้ที่กระทำในขณะที่อยู่ในการจดจ่อกำลังถึง ให้มีการจดจ่อกำลังถึงและงานรับใช้ ให้มีความสมดุลเท่าเทียมกัน อย่าปล่อยให้การจดจ่อกำลังถึงของลูกบางครั้งยิ่งใหญ่กว่างานรับใช้ที่ลูกทำ หรือบางครั้งงานรับใช้ของลูกยิ่งใหญ่กว่าการจดจ่อกำลังถึงของลูก ในขณะที่ดวงวิญญาณและร่างกายอยู่บนเวทีนี้ ทั้งสองก็อยู่ด้วยกัน พวกเขาสามารถแยกออกจากกันได้หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ให้การจดจ่อกำลังถึงและงานรับใช้อยู่ในรูปที่รวมกัน การจดจ่อกำลังถึงหมายถึงการตัดเทียมกับพ่อ ให้มีการจดจ่อกำลังถึงความเคารพตนเองของลูกด้วย เมื่อลูกจดจ่อกำลังถึงพ่อ ลูกจะจดจ่อกำลังถึงตนเองของลูกโดยอัตโนมัติ หากลูกไม่มีความเคารพตนเอง ลูกจะไม่สามารถมีการจดจ่อกำลังถึงที่ทรงพลังได้

การเคารพตนเองหมายถึงการตัดเทียมกับพ่อ การเคารพตนเองอย่างสมบูรณ์คือการตัดเทียมกับพ่อ ลูกที่มีการจดจ่อกำลังถึงเช่นนี้จะเป็นผู้ประทานอยู่เสมอ พวกเขาจะไม่ใช้ผู้ที่รับ พวกเขาจะเป็นผู้ประทาน เทวดา (เทพ) วันนี้บัพดาตากำลังตรวจสอบสภาพของลูกๆ ทุกคนเพื่อดูว่าลูกเป็นผู้ประทานได้มากขนาดไหน พ่อไม่เคยคิดจะรับอะไรเลย ท่านคิดที่จะให้ตลอดเวลา แม้ว่าท่านจะขอให้ลูกมอบสิ่งเก่าๆ ที่ลูกมีอยู่ก็ตาม ท่านก็จะให้ทุกสิ่งใหม่เพื่อเป็นการตอบแทนแก่ลูก การรับหมายถึงการให้แก่พ่อ ดังนั้น ณ ปัจจุบันบัพดาตาชอบหัวข้อหนึ่งของลูกๆ มาก หัวข้อไหน? หัวข้อที่ลูกต่างชาติเลือก หัวข้อไหน? "เสียงเรียกของเวลา" (The Call of Time)

บัพดาตาก็เห็นเช่นกันว่าเสียงเรียกของเวลานั้นเป็นอย่างไรสำหรับลูกๆ ในปัจจุบัน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าเสียงเรียกของเวลาจะเป็นเช่นไรในปัจจุบัน คิดเกี่ยวกับตัวเอง ลูกเคยให้คำบรรยายสำหรับงานรับใช้แล้วยังคงทำเช่นนั้นอยู่ใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ให้ถามตนเองเกี่ยวกับตนเองว่า อะไรคือเสียงเรียกของเวลาสำหรับตัวฉันเองในปัจจุบัน? มันคืออะไร? เสียงเรียกของเวลาในปัจจุบันคืออะไร? บัพดาตาเห็นว่าตามเวลาในปัจจุบัน ลูกๆ ทุกคนต้องเพิ่มความตระหนักรู้ของการเป็นผู้ประทาน ความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานในแง่ของความก้าวหน้าในตนเองและในแง่ของการมีความรักต่อทุกคนปรากฏอยู่ในตัวลูกอย่างเห็นได้ชัดหรือไม่? ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นใครก็ตามหรือว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไรลูกก็ต้องประทานให้ผู้ประทานจะมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ ไม่ใช่ทัศนคติที่มีขีดจำกัด ผู้ประทานก็จะเต็มเปี่ยมและเอื้อล้นอยู่เสมอ ผู้ประทานจะเป็นนายแห่งการให้อภัยอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ ชันสการ์ที่มีขีดจำกัดของลูกหรือชันสการ์ของผู้อื่นจึงไม่เกิดขึ้นแต่จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน “ฉันต้องให้ ไม่ว่าคนอื่นจะให้หรือไม่ก็ตาม ฉันก็ต้องเป็นผู้ประทาน” ลูกต้องช่วยเหลือดวงวิญญาณใดก็ตามที่อาจตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของชันสการ์ แล้วชันสการ์ที่มีขีดจำกัดของใครก็ตามจะไม่มีอิทธิพลต่อลูก ไม่ว่าใครจะให้ความเคารพต่อลูกหรือไม่ ลูกต้องให้ความเคารพ ความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานเวลานี้ต้องปรากฏ

ออกมา อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกมีความรู้สึกนี้อยู่ในใจ แต่... อย่าให้มี "แต่" "มันต้องทำเช่นนั้น" หากกิจกรรมหรือคำพูดของใครบางคนไม่ถูกใจ ลูกก็อย่ารับมัน ลูกจะรับสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่? สำหรับจิตใจของลูกที่จะซึมซับสิ่งนั้นหมายถึงการรับสิ่งนั้น อย่าให้มันได้แตะหัวใจของลูกด้วยซ้ำ อย่าให้เรื่องนั้นเข้ามาแม้กระทั่งในหัวของลูก ในเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดีเนื่องจากสิ่งนั้นมันไม่ดี ก็อย่าได้รับสิ่งนั้นด้วยหัวใจหรือหัวใจของลูก อย่าซึมซับสิ่งนั้น แต่จงเป็นผู้ประทานและมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์แทน อย่ารับเอาสิ่งที่ไม่ดีเข้ามา ถ้าตามเวลาในตอนนั้น หัวและหัวใจของลูกไม่ว่าง ลูกจะไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอได้ เมื่อหัวและหัวใจของลูกยุ่งอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งพวกเขาจะทำงานรับใช้อะไร? มันก็จะเหมือนกับในโลกภายนอกที่เมื่อลูกทำงานเป็นเวลาแปดชั่วโมงหรือสิบชั่วโมง แล้วลูกก็จะเป็นผู้รับใช้ที่ทำงานรับใช้เป็นเวลาแปดชั่วโมงหรือหกชั่วโมง ลูกจะไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอได้ ลูกสามารถทำงานรับใช้ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก นั่นคือ ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีการติดต่อและมีความสัมพันธ์ เป็นผู้ประทาน ผู้รับใช้ ในทุกวินาที โดยการรักษาหัวใจของลูกให้ว่าง ลูกจะสามารถเป็นมิตรร่วมทางของพ่อในการทำงานรับใช้ได้ โดยการรักษาหัวใจให้สะอาดอยู่เสมอ ลูกสามารถเป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอของพ่อในการทำงานรับใช้ได้ สัญญาที่ลูกทุกคนได้ทำไว้คืออะไร? ลูกสัญญาว่าจะอยู่กับพ่อและกลับไปกับพ่อ นี่คือการสัญญาของลูกใช่ไหม? ไม่ใช่ว่าบาบาจะล่วงหน้าไปก่อนแล้วลูกจะตามไป มันไม่ใช่เช่นนั้น ลูกสัญญาว่าจะอยู่ด้วยกันใช่ไหม? พ่ออยู่โดยไม่ได้ทำงานรับใช้หรือไม่? ท่านไม่อยู่โดยไม่มีความทรงจำระลึกถึงด้วยซ้ำ ลูกอยู่ในความทรงจำระลึกถึงมากเท่ากับบาบาแต่ด้วยความพยายาม ลูกก็มีความทรงจำระลึกถึงนั้นเช่นกัน แต่ด้วยความพยายามและความใส่ใจ มีอะไรอีกสำหรับพ่อไหม? มีเพียงลูกดวงวิญญาณเท่านั้นสำหรับดวงวิญญาณสูงสุด แน่ละว่าทุกดวงวิญญาณนั้นตามลำดับกันไป พ่อไม่สามารถดำรงอยู่ได้หากปราศจากความทรงจำระลึกถึงของลูกๆ พ่อจะอยู่โดยไม่จดจำระลึกถึงลูกๆ ได้ไหม? ลูกจะอยู่โดยไม่จดจำระลึกถึงบาบาได้ไหม? บางครั้งลูกก็กลับมาทักชน

ดังนั้นลูกได้ยินอะไร? เสียงเรียกของเวลาคือ "จงเป็นผู้ประทาน" มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เสียงเรียกของดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกคือ: "โอ้ เทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษของเรา!" ลูกคือเทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษใช่ไหม? ไม่รูปใดก็รูปหนึ่ง ลูกคือเทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษของทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นตอนนี้เสียงเรียกของดวงวิญญาณทั้งหมดคือ: "โอ้ เทพเจ้าผู้เป็นที่รัก เทพเจ้าและเทพธิดาทั้งหลาย จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง!" ลูกได้ยินเสียงเรียกนี้ไหม? พันดาวสลูกได้ยินเสียงเรียกนี้ไหม? เมื่อได้ยินเสียงนี้แล้วลูกทำอะไรอยู่? ในเมื่อลูกสามารถได้ยินสิ่งนั้น ลูกกำลังให้ความรอดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์บ้างไหม หรือลูกยังคงคิดว่า "ใช่ เราจะทำเช่นนั้น" ลูกได้ยินเสียงเรียกไหม? ลูกบอกผู้คนเกี่ยวกับเสียงเรียกของเวลา แต่ลูกเพียงแค่ฟังเสียงเรียกของดวงวิญญาณทั้งหมด ดังนั้น ลูกซึ่งเป็นเทพพิเศษผู้เป็นที่รักยิ่ง จงปล่อยให้รูปการเป็นผู้ประทานของลูกปรากฏออกมา เวลาที่ลูกต้องประทาน อย่าให้ดวงวิญญาณใดถูกลิดรอนสิทธิ์ มิฉะนั้น ลูกจะได้รับพวงมาลัยของการพำปวน แน่ละว่าผู้คนจะพำปวนใช่ไหม? แล้วลูกจะเป็นเทพพิเศษที่จะสวมพวงมาลัยแห่งการพำปวนหรือเป็นเทพที่จะสวมพวงมาลัยดอกไม้มั? ลูกเป็นเทพไหนเป็นพิเศษ? ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาใช่ไหม? อย่าคิดว่าลูกมาที่หลังและมีเพียงซีเนียร์หรือผู้อาวุโสเท่านั้นที่จะเป็นผู้ประทาน และเป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะเป็นเช่นนั้น ไม่เลย ทุกคนต้องกลายเป็นผู้ประทาน

ผู้ที่มาครบครั้งแรก ยกมือขึ้น! อัจจะ ผู้ที่มาที่เป็นครั้งแรก ลูกสามารถเป็นผู้ประทานได้หรือไม่หรือลูกจะเป็นเช่นนั้นในปีที่สองหรือสาม? ผู้ที่ทำตามความรู้นี้มาหนึ่งปีสามารถเป็นผู้ประทานได้หรือไม่? (ฮาจิ) ลูกฉลาดมาก บัพดาดาอินดีเสมอที่ได้เห็นความกล้าหาญของลูก ไม่ว่าลูกจะอายุหนึ่งปีหรือหนึ่งเดือนก็ตาม บัพดาดาารู้ดีว่าไม่ว่าลูกจะอายุหนึ่งปีหรือหกเดือน ลูกก็ยังจงเรียกตัวเองว่าบราห์มา กุมารหรือกุมารีในเวลาเพียงหนึ่งเดือน ดังนั้น การเป็นบราห์มา กุมารหรือกุมารี หมายถึง การประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อบราห์มา เมื่อลูกยอมรับบราห์มาว่าเป็นพ่อของลูก ลูกก็กลายเป็นกุมารหรือกุมารี ดังนั้นลูก บราห์มา กุมาร และ กุมารี จึงประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อชื่อว่าและพ่อบราห์มา หรือว่าผู้ที่มีอายุเพียงหนึ่งเดือนจะไม่ได้รับมรดก? ผู้ที่มีอายุหนึ่งเดือนจะได้รับมรดกหรือไม่? ในเมื่อลูกได้รับมรดกของลูกแล้ว ลูกก็จะเป็นผู้ประทานที่มอบมรดกนั้นให้กับผู้อื่นใช่ไหม? สิ่งใดที่ลูกได้รับมา ลูกก็ควรเริ่มให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่นใช่ไหม?

หากลูกได้สานสัมพันธ์กับพ่อและพิจารณาว่าท่านเป็นพ่อของลูก ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้แม้กระทั่งภายในวันเดียว บางคนคิดว่า "นี่เป็นสิ่งที่ดี มีพลังบางอย่าง มันเข้าใจ แต่ฉันยังไม่พอ" เป็นลูกที่มีสิทธิ์ได้รับมรดก ไม่ใช่เพียงแค่ผู้ที่เข้าใจและสังเกตการณ์เท่านั้น หากลูกยอมรับบาบาเป็นพ่อของลูกด้วยหัวใจของลูก ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้ภายในวันเดียว ลูกทุกคนเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกทุกคนคือบราห์มา กุมาร และกุมารีใช่ไหม? หรือลูกยัง

คงที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นอยู่? ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นแล้วหรือลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นสิ่งนั้น? มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงลูกได้ไหม? เป็นไปได้ไหมว่า แทนที่จะเป็นบราห์มา กุมาร และกุมารี ลูกกลับกลายเป็นแค่กุมารและกุมารีแทน? มีคุณประโยชน์มากมายในการกลายเป็นกุมารและกุมารี มีคุณประโยชน์ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดเดียว แต่มีคุณประโยชน์ในหลายต่อหลายชาติเกิด ลูกใช้ความพยายามเป็นเวลาค้างชาติเกิดหรือหนึ่งในสี่ของชาติเกิด และรางวัลที่ลูกได้รับนั้นเป็นไปสำหรับหลาย ๆ ชาติเกิด ไม่มีอะไรนอกจากคุณประโยชน์

ตามเวลาปัจจุบัน บัพาดากำลังดึงดูดความสนใจของลูกไปที่สิ่งหนึ่งเป็นพิเศษ เพราะท่านเห็นผลลัพธ์ของลูกๆ อยู่ตลอดเวลา ในผลลัพธ์ของลูก บาบาเห็นว่าลูกมีความกล้าหาญที่ดีมาก ลูกมีเป้าหมายที่ดีมากด้วย อย่างไรก็ตาม ตามเป้าหมายของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ยังมีความแตกต่างระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติ เป้าหมายของลูกทุกคนคือการประกาศสิทธิ์ในอันใดอันหนึ่ง ถ้าบัพาดาทถามใครว่าเป้าหมายของลูกคือการได้รับโชคในอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ หรือเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์ ลูกทุกคนจะยกมือขึ้นเพื่อที่จะเป็นสิ่งใด? ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ มีใครต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์บ้างไหม? ไม่มีใคร (มีคนหนึ่งยกมือขึ้น) ก็ดี ไม่เช่นนั้นที่นั่นก็จะว่างเปล่า ดังนั้นลูกทุกคนจึงมีจุดมุ่งหมายที่ดีมาก มันเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องให้ความใส่ใจเพื่อให้คุณสมบัติของลูกเป็นไปตามเป้าหมายของลูก เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับสิ่งนี้ในวันนี้ และนั่นก็คือบางครั้งลูกก็กลายเป็นผู้ที่เพียงแค่ว่า "สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น คนนี้ควรทำสิ่งนี้ คนนี้ควรช่วยเหลือ ฉันจะเปลี่ยนถ้าอีกคนเปลี่ยน ฉันคงจะโอเค หากสถานการณ์นี้โอเค" นี่หมายถึงการเป็นคนที่เพียงแค่ว่า ไม่ใช่การเป็นผู้ให้ ไม่ว่าใครจะให้บางสิ่งบางอย่างแก่ลูกหรือไม่ก็ตาม พ่อก็ให้ลูกทุกอย่างแล้ว พ่อให้บางคนมากขึ้นอีกนิดและให้อีกคนน้อยไปหรือไม่? มีคอร์ส(หลักสูตร)เดียวสำหรับทุกคน ไม่ว่าลูกจะอายุ 60 ปีในความรู้หรือเพียงแค่เดือนเดียว ลูกทุกคนก็มีคอร์สเดียวกัน หรือคอร์สสำหรับผู้ที่มีอายุ 60 ปีในความรู้แตกต่างจากคอร์สสำหรับผู้ที่อยู่ในความรู้เพียงเดือนเดียวหรือไม่? พวกเขามีคอร์สเดียวกับที่ลูกมีในวันนี้ ความรู้เหมือนกัน ความรักที่ลูกได้รับก็เหมือนกัน และพลังทั้งหมดที่ลูกได้รับก็เหมือนกัน ทุกอย่างเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าบาบาได้ให้สืบทอดพลังกับคนหนึ่ง และแปดพลังให้กับอีกคนหนึ่ง ลูกทุกคนได้รับมรดกเดียวกัน ในเมื่อพ่อได้ทำให้ลูกทุกคนเต็มเปี่ยมและเปี่ยมล้น ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเป็นผู้ประทาน ไม่ใช่ผู้ที่ยังคงรับอยู่ ลูกต้องให้ ไม่ว่าใครจะให้หรือไม่ก็ตาม ลูกต้องมีความปรารถนาที่จะให้ และไม่มีมีความปรารถนาที่จะรับ ยิ่งลูกเป็นผู้ให้ในฐานะเป็นผู้ประทานมากเท่าไร สมบัติที่มีค่าของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกให้ความเคารพใครสักคน นั่นหมายความว่าลูกเพิ่มความเคารพให้กับตนเอง การให้นั้นไม่ใช่การให้ แต่เป็นการให้ที่หมายถึงการรับ อย่ารับแต่จงให้แทนแล้วสิ่งนี้ก็จะเหมือนกับการรับ ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าเสียงเรียกของเวลาคืออะไร? กลายเป็นผู้ประทาน เพียงแค่จดจำคำเดียว "ผู้ประทาน" ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น จำไว้เพียงคำเดียวว่า "ผู้ประทาน" จงไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาทั้งหมด อย่าปรารถนาที่จะรับสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะในทางที่ละเอียดอ่อนหรือทางกายภาพ ผู้ประทาน หมายถึง ผู้ไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ผู้ที่เต็มเปี่ยม ลูกจะไม่รู้สึกได้ว่าตัวเองขาดสิ่งใดที่ลูกปรารถนาจะได้รับ ลูกจะเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด แล้วเป้าหมายของลูกคืออะไร? คือการกลับมาเต็มเปี่ยมใช่ไหม? หรือลูกมีความสุขกับสิ่งที่ลูกได้รับ? การกลับมาเต็มเปี่ยมคือการกลับมาสมบูรณ์พร้อม

วันนี้ผู้ที่มาจากต่างประเทศได้รับโอกาส นี่เป็นสิ่งที่ดี ผู้มาจากต่างประเทศได้รับโอกาสแรก ดังนั้นลูกจึงเป็นคนพิเศษและเป็นที่รัก คนอื่นๆ (จากบาร์ด) ได้รับการสั่งห้ามไม่ให้มา และทุกคนที่มาจากต่างประเทศได้รับการเชิญ บัพาดาดจาลูกทุกคน แต่ท่านยังคงมีความสุขที่ได้เห็นความกล้าหาญของลูกดั่งบัลพอเรเนออร์ทั้งหมด ในปัจจุบันลูกไม่มีความวุ่นวายมากนัก ตอนนี้มีความแตกต่าง ในตอนแรกลูกเคยมีคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมอินเดียและวัฒนธรรมต่างประเทศ ตอนนี้ลูกทุกคนเข้าใจทุกอย่างชัดเจนมากแล้ว ตอนนี้ลูกเป็นของวัฒนธรรมบราห์มิน ไม่ใช่ทั้งวัฒนธรรมอินเดียหรือวัฒนธรรมต่างประเทศ! ตอนนี้วัฒนธรรมบราห์มินแล้ว! วัฒนธรรมอินเดียอาจสร้างความซับซ้อนเล็กน้อย แต่วัฒนธรรมบราห์มินนั้นง่ายดาย วัฒนธรรมบราห์มินคือการรักษาความเคารพตนเองและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง นี่คือการวัฒนธรรมบราห์มิน ลูกชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกไม่มีคำถามใดๆ เกี่ยวกับวิธีการรับวัฒนธรรมอินเดียมาใช้อีกต่อไปใช่ไหม หรือว่ามันเป็นเรื่องยาก? มันกลายเป็นเรื่องง่ายใช่ไหม? มันง่ายไหม? ระวังด้วยว่าเมื่อลูกกลับถึงบ้านอย่าบอกว่ามันยากเล็กน้อย อย่าเขียนสิ่งนี้เมื่อลูกกลับบ้าน อย่าเขียนว่าลูกบอกว่ามันง่าย แต่จริงๆ แล้วยากนิดหน่อย มันง่ายไหม? หรือมันยากนิดหน่อย? มันไม่ใช่เรื่องยากเลย มันง่ายมากๆ ลูกรู้สึกขบขันเพราะเกมทั้งหมดของลูกจบลงแล้ว ตอนนี้ลูกแข็งแกร่งขึ้นมากแล้ว เกมในวัยเด็กของลูกทั้งหมดจบลงแล้ว เวลาลูกทุกคนมีประสบการณ์แล้ว บัพาดาเห็นว่ายิ่งคนเก่าแก่แข็งแกร่งขึ้นมากเท่าไร คนใหม่ก็จะยิ่งแข็งแกร่งขึ้นมากเท่านั้น เป็นการดีที่ลูกทำให้แต่ละคนก้าวไปข้างหน้า ลูก

เพียรพยายามได้ดีมาก ลูกคงไม่ไปยุ่งกับดาดีอีกต่อไปแล้วใช่ไหม? ตอนนี้ลูกนำเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆไปหาดาดีหรือไม่? สิ่งเหล่านี้ได้ลดลงแล้ว มีความแตกต่างไหมหรือ? (ถึงดาดีจางกิ) ตอนนี้ลูกไม่ควรป่วย! ลูกป่วยเพราะเรื่องราวและเหตุการณ์ทั้งหมด และตอนนี้สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดก็จบลงแล้ว ลูกเก่ง ลูกทุกคนมีคุณธรรมพิเศษที่ดีที่สุด ความสะอาดของจิตใจของลูกนั้นดีมาก ลูกไม่ได้เก็บอะไรไว้ข้างใน ลูกจัดมันทั้งหมดออกไป ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ลูกพูดอย่างซื่อสัตย์อย่างตรงไปตรงมาว่า: "มันไม่ใช่อย่างนี้ มันเป็นอย่างนี้" ลูกบอกทุกสิ่งตามที่มันเป็นอยู่ คุณสมบัติพิเศษนี้เป็นสิ่งที่ดี ด้วยเหตุนี้พ่อจึงพูดว่า ท่านพอใจกับหัวใจที่จริงแท้และสะอาด ถ้าใช่แล้วก็คือใช่ และถ้าไม่ใช่ก็คือไม่ใช่! ลูกจะไม่พิจารณาสิ่งอื่นใด ลูกไม่ก้าวไปภายใต้การบีบบังคับ ถ้าลูกเดินตามหนทางก็เดินตามหนทางนั้นโดยสมบูรณ์ ถ้าไม่แล้วก็ไม่เลย อัจจะ

บัพดาได้รับความรักและความทรงจำระลึกถึงของลูกๆทุกคนที่ส่งมาทางจดหมายหรือผ่านทางอื่นๆ บัพดากำลังให้พรของการเป็นผู้ประทานแก่ลูกๆทุกคนเพื่อเป็นการตอบแทน อัจจะ ลูกสามารถโบยบินในหนึ่งวินาทีได้ไหม? ปีกของลูกทรงพลังไหม? หนี่งที่ที่ลูกพูดว่า "บาบา" ลูกก็โบยบิน (บาบาฝึกฝน)

ถึงลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่มีความรู้สึกที่สูงส่งของการเป็นผู้ประทานเช่นเดียวกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดที่ซ่อนแะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ถึงมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของพระเจ้าทุกคนที่ทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของพวกเขาเท่าเทียมกัน ถึงผู้ที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอที่ทัดเทียมและใกล้ชิดกับพ่อและผู้ที่เป็นดวงดาวของดวงตาของบัพดา ถึงดวงวิญญาณที่มีความเมตตาที่มีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์ต่อโลกอย่างสม่ำเสมอ ถึงจ้าวมหาสมุทรแห่งการให้อภัยที่นั่งอยู่ห่างไกลจากบัพดาหรือนั่งอยู่ด้านล่างในมธูบัน (Meditation Hall, History Hall) และถึงลูกทุกคนที่อยู่เบื้องหน้าบัพดา ด้วยความรัก, ระลึกถึง และนมัสเต

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจที่มีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ในผู้เดียวและหลอมรวมผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจไว้ในหัวใจของลูก
 สมองเป็นสถานที่เก็บสติปัญญา แต่หัวใจคือสถานที่สำหรับผู้เป็นที่รัก คู่รักบางคนใช้หัวของพวกเขาเป็นอย่างมาก แต่บัพดาพอใจกับผู้ที่หัวใจที่ซื่อสัตย์ ดังนั้นจึงเป็นหัวใจและผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจที่รู้ถึงประสบการณ์ของหัวใจ ผู้ที่รับใช้และมีการจดจำระลึกถึงด้วยหัวใจต้องทำงานหนักน้อยลงและสัมผัสกับความพอใจมากขึ้น ผู้ที่ทำงานด้วยหัวใจจะร้องเพลงของความพอใจอยู่เสมอ พวกเขามีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียวตามเวลา

คติพจน์: ในเวลาอมฤต นั่งด้วยสติปัญญาที่กระจางชัด และลูกจะได้สัมผัสกับวิธีการใหม่ๆของการทำงานรับใช้

*** โอม ซานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานนี่คือมิตรของสัจจะที่แท้จริงสำหรับการขึ้นไป เวลานี้ลูกเข้ามาสู่ความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริงแล้ว ดังนั้นอย่าได้เก็บมิตรที่หลอกลวงไว้

คำถาม: บนพื้นฐานของสิ่งใดที่สติปัญญาของลูกอยู่อย่างมั่นคงในความไม่มีขีดจำกัด?

คำตอบ: ให้จงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองควมหม่นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วไม่สามารถมีความแตกต่างแม้กระทั่งหนึ่งวินาที ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องซ้ำรอย เมื่อสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเป็นอย่างดี ลูกก็สามารถอยู่อย่างมั่นคงได้ ในความไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะคงอยู่อย่างมั่นคงในความไม่มีขีดจำกัด จงตระหนักว่าเวลานี้การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นและลูกต้องกลับบ้าน หลังจากที่ยกกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลับบ้าน

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวาน พ่ออธิบายแก่ผู้ที่ไม่รู้จัก ครูสอนในโรงเรียนเพราะเด็กๆ ไม่มีความเข้าใจ เด็กๆ เข้าใจจากการศึกษาของพวกเขาและลูกๆ เข้าใจจากการศึกษาของลูกด้วยเช่นกันว่าใครที่กำลังสอนลูกอยู่ ลูกต้องเคยลิ้มสิ่งนี้ ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือครู พ่อสูงสุด และดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่อ ลูกต้องกลับมาสูงส่ง สุริยวงส์สูงส่งที่สุด แม้ว่าจันทร์ดวงจะสูงส่งเช่นกัน ผู้ที่อยู่ในสุริยวงส์คือผู้ที่สูงส่งที่สุด ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา โรงเรียนเช่นนั้นจะเปิดขึ้นหลังจาก 5000 ปีเท่านั้น ลูกกำลังนั่งที่นี่ด้วยความเข้าใจว่านี่คือมิตรของสัจจะที่แท้จริง ผู้เป็นสัจจะนั้นสูงส่งเหนือสิ่งใด ลูกมีความเป็นมิตรของท่าน ท่านกำลังนั่งที่นี่และกำลังทำให้ลูกไปเป็นเทพที่สูงส่งที่สุดของยุคทอง นั่นคือท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ บางคนกลายเป็นสิ่งนี้ในทันที ในขณะที่ผู้อื่นใช้เวลา ลูกๆ รู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ลูกมีศรัทธาว่านี่คือยุคสำหรับการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด มนุษย์ที่สูงส่งที่สุดใด? ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สูงส่งเหนือสิ่งใดของศาสนาเทพดั้งเดิมที่เคยอยู่ตลอดไป ลูกเข้าใจว่าลูกมาเพื่อประกาศสิทธิในความสุขของยุคทองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดจะบิ่นลง พ่อที่มีขีดจำกัด, พี่น้องและลูกๆ ที่มีขีดจำกัด, ลุงป้า น้าอาที่มีขีดจำกัด, ทรัพย์สมบัติที่มีขีดจำกัด, นั่นหรือความมั่งคั่งที่มีขีดจำกัด ฯลฯ ซึ่งลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งเหล่านั้นอย่างมากทั้งหมดจะถูกทำลาย พ่ออธิบายว่า ทั้งหมดนี้คือทรัพย์สมบัติที่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกต้องไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งอื่นทั้งหมดคือสิ่งที่มีขีดจำกัด แม้แต่ร่างกายก็มีขีดจำกัด เมื่อใครบางคนล้มป่วยเขาก็ตาย มีความตายก่อนเวลาอันควร มองดูสิ่งที่ผู้คนเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นในทุกวันนี้ วิทยาศาสตร์ก็สร้างความมหัศจรรย์ด้วยเช่นกัน มีความโศกเศร้าและการตายอย่างมากของมายา นักวิทยาศาสตร์ก็มีความกล้าหาญมาก ผู้ที่มีอาคารและราชวังมากมาย ฯลฯ ก็เชื่อว่านี่คือยุคทองสำหรับพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในยุคทอง นั่นคือโลกใหม่ พ่อพูดว่า พวกเขาไม่รู้จักโดยสิ้นเชิง ลูกกำลังกลับมาคิดถึงอย่างมาก ลูกได้ขึ้นไปแล้วก็ลงบันไดมา ลูกเคยรู้คิดในยุคทองและแล้วขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกก็กลับมาไม่รู้จัก พ่อมาและทำให้ลูกไปเป็นผู้ที่รู้จักที่ลูกเรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกรู้ว่าเมื่อลูกมีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกเคยรู้คิดอย่างมาก มีการจดจำกันมาว่า บาบา ผ่านมรดกที่ท่านให้แก่เรา เราจะกลายเป็นนายของทั้งผืนดินและท้องฟ้า ไม่มีใครสามารถช่วงชิงสิ่งนั้นไปจากเราได้ ไม่มีใครสามารถแทรกแซงในสิ่งนั้น พ่อให้แก่ลูกมากมาย ไม่มีใครสามารถเติมอาภรณ์ของลูกได้มากกว่าเมื่อลูกได้พบกับพ่อเช่นนั้นผู้ที่ลูกจดจำท่านมาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ผู้คนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ เมื่อลูกได้รับความสุขก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะจดจำท่าน ทุกคนก็ร้องไห้ออกมาในความทุกข์ โอ้ ราม! พวกเขาพูดคำพูดทุกประเภทในลักษณะนี้ ไม่มีคำพูดเช่นนั้นในยุคทอง ลูกๆ มาที่นี่เพื่อจะศึกษาเล่าเรียนเป็นการส่วนตัวกับพ่อ ลูกได้ยินคำพูดโดยตรงจากพ่อ พ่อไม่ได้ให้ความรู้แก่ลูกทางอ้อม ลูกได้รับความรู้โดยตรง พ่อต้องมาที่นี่ พ่อพูดว่า พ่อมาหาลูกๆ ที่สุดแสนหวานของพ่อ ลูกเรียกหาพ่อ โอ้ บัพดาตา! พ่อก็ตอบรับด้วยเช่นกันว่า โอ้ ลูกๆ! ในเวลานี้จดจำพ่อเป็นอย่างดี อย่าได้ลืมพ่อ! พายุมากมายของมายาจะมา เธอจะทำให้ลูกหยุดการศึกษาเล่าเรียนและทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างดังนั้นจงอยู่อย่างระมัดระวัง นี่คือมิตรทางจิตของสัจจะที่แท้จริงที่ทำให้ลูกได้ขึ้นไป ชุมชุมทางจิตอื่นๆ นั้นเป็นไปสำหรับการลงมา เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกได้รับความเป็นมิตรของความหลอกลวงมาแล้วชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าหลายครั้ง พ่อพูดกับลูกๆ ว่า นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลานี้ลูกต้องไปยังสถานที่ที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปและสำหรับลูกที่ต้องเพียรพยายาม ลูกรับฟังสิ่งใดก็ตามที่บาบาพูดในเวลานี้ ที่นั่นลูกจะไม่แม้กระทั่งตระหนักถึงสิ่งนี้ ลูกกำลังจะไป

ที่ไหนในเวลานี้? ไปยังดินแดนแห่งความสุขของลูก ดินแดนแห่งความสุขนั้นเคยเป็นของลูก ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งความสุขและเวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ บาบ่าได้แสดงให้เห็นถึงหนทางที่ง่ายดายมากดังนั้นจึงจำสิ่งนั้น บ้านของเราคือดินแดนแห่งความสงบและเราจะไปสู่สวรรค์จากที่นั่น ไม่มีใครนอกจากลูกที่ไปสวรรค์ ดังนั้นเพียงลูกเท่านั้นที่จะจดจำสิ่งนั้น เราจะไปสู่ความสุขก่อนและแล้วเราก็เข้าไปสู่ความทุกข์ ไม่มีดินแดนแห่งความสุขในยุคเหล็ก ลูกไม่สามารถได้รับความสุขใดๆที่นี่ เหตุนี้เองฉันยาสซิจึงพูดว่าความสุขเป็นเหมือนหยดหนึ่งของมุลกา เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่า บาบ่าได้มาเพื่อพาเรากลับบ้าน ท่านจะทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมามีบริสุทธิ์และพาเรากลับบ้าน เราจะกลับมามีบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีการขึ้นลงอย่างมากมาในการจาริกแสวงบุญ บางคนล้มป่วยและกลับบ้านไป เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตซึ่งความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของเรา เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แต่มายาทำให้ลูกลืมนอย่างมาก สงครามของลูกเป็นไป กับมายา พ่อทำให้ทุกสิ่งง่ายดายอย่างมากและอธิบายแก่ลูกว่าเวลานี้ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกจดจำพ่อเท่านั้น ลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกกลับมามีบริสุทธิ์ ลูกต้องเก็บสิ่งหลักสามถึงสี่สิ่งไว้ในสติปัญญาของลูก การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น เราได้กลับไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน และแล้วเราก็จะเป็นคนแรกที่ลงมา มีการจดจำว่าราม ไปและราวันก็ไป ทุกคนต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเงียบสงบ ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา มากแค่ไหน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก บางคนร้องขอที่จะมีนิมิต รูปภาพนี้ (ของลักษมีและ นารายณ์) คืออะไร หากไม่ใช่ นิมิต? นิมิตอื่นใดที่ลูกต้องการนอกจากสิ่งนี้? นั่นเป็นนิมิตของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือ? ไม่มี นิมิตอื่นที่จะมีประโยชน์ใดๆ ผู้คนต้องการที่จะมีนิมิตของباب่า ไม่มีสิ่งใดที่หวานขึ้นยิ่งไปกว่าباب่า พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสน หวานลูกเคยมีนิมิตของตนเองหรือไม่? ดวงวิญญาณต้องการที่จะมีนิมิตของباب่า ลูกเคยมีนิมิตของตนเองไหม? เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณและบ้านของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ เราดวงวิญญาณ ลงมาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ตามแผนของละครเราไปสู่ยุคทองก่อน นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ของตอนจบและตอนเริ่มต้น มีเพียงบราห์มินเท่านั้นในยุคนี้ไม่มีคนอื่น ในยุคเหล็กมีศาสนาและสกุลต่างๆมากมาย ในยุค ทองจะมีเพียงราชวงศ์เดียวเท่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายใช่ไหม? ในเวลานี้ลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้าของยุคบรรจบพบกัน ลูกไม่ได้เป็นทั้งของยุคทองหรือยุคเหล็ก ลูกรู้ว่าพ่อมาและสอนการศึกษาให้แก่ลูกทุกวงจร ขณะกำลังนั่งที่สิ่งนี้ควรเข้ามาสู่สำนักกูรูของลูก มีดินแดนแห่งความสงบ, ดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนของความทุกข์ ลูกมีการวางแผนนั่นคือลูก ได้นำดินแดนของความทุกข์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้นำสิ่งใดออกไปจากสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและมีการสละละทิ้ง พ่อไม่เคยบอกลูกให้ทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก ใช่ ลูก ต้องรับใช้บารัตและตนเองด้วยเช่นกันอย่างแนบแน่น ลูกสามารถทำงานรับใช้แม้ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกต้องมาที่นี่เพื่อ ศึกษาเล่าเรียนอย่างแนบแน่น และแล้วเมื่อลูกกลับมาตลาดลูกก็ทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนลูกด้วยเช่นกัน มีเวลาเหลืออยู่น้อย มาก มีการจดจำกันว่าเวลาที่ผ่านไปนั้นอย่างมากและเวลาที่เหลืออยู่เพียงช่วงสั้นๆเท่านั้น ผู้คนในโลกก็อยู่ในความมืด สนิท พวกเขาเชื่อว่ายังคงเหลืออยู่ 40,000 ปี พ่ออธิบายแก่ลูกว่า ลูกๆ เวลานี้เวลาสั้นๆเท่านั้นที่เหลืออยู่ ลูกต้องมั่นคงอยู่ใน ความไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในทั้งโลกนั้นทั้งหมดได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ละครกำลังเคลื่อนไปเหมือนตัวไร ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องช้ารอย มีเพียงผู้ที่จะไปยุคทองเท่านั้นที่จะมาและศึกษาเล่าเรียนที่นี่ ลูกได้เคย ศึกษาเล่าเรียนมาแล้วหลายครั้ง ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ของลูกด้วยการทำตามศรัทธา ลูกรู้ว่าพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใดมาใน บารัตด้วยเช่นกัน ท่านมาในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกจะพูดว่า พ่อเช่นนั้นมาทุกวงจร พ่อพูดว่า พ่อจะทำการก่อตั้งนี้ ทุกวงจร ลูกคือผู้ที่เห็นการทำลายล้าง ทุกสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกต่อไปเรื่อยๆ ลูกรู้ว่าการกระทำของการก่อตั้ง, การ ทำลายล้างและการบำรุงรักษาเกิดขึ้นอย่างไร แล้วลูกก็ต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ ด้วยการรู้จักพ่อลูก จึงมาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่งจากพ่อ ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่ออธิบายแก่ลูกว่าผู้คนกลับ มาสโตประธานจากคโมประธานอย่างไร และแล้วลูกก็ต้องอธิบายแก่ผู้อื่น เวลานี้ลูกๆ กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ สูงส่ง ในยุคทองมีเพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งเท่านั้น นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สิ่งนี้ลูกเรียกว่าบทของกิ ติด้วยเช่นกันเมื่อลูกเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เป็นพระเจ้าเองและไม่ใช้มนุษย์คน ใดหนที่พูดก็ตะกับลูก ลูกดวงวิญญาณได้ยินและแล้วก็ถ่ายทอดแก่ผู้อื่น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ทางจิตซึ่งต่อมาลูกได้ ถ่ายทอดให้แก่พี่น้องทางจิตของลูก จะมีการขยายตัวต่อไปเรื่อยๆ ลูกรู้ว่าبابามาและก่อตั้งสุริยะวงศ์และจันทร์ราวศ์ ท่าน ก่อตั้งสุริยะวงศ์และจันทร์ราวศ์ผ่านใคร? ผ่านบราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบ ราห์มิน พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ลูกต้องบันทึกสิ่งนี้ลงไปหัวใจของลูก สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก นี่ คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน หลังจากยุคเหล็กก็จะมียุคทอง นี่คือการราวเล็กและเป็นสิ่งที่ง่ายดาย มาก แม้ว่าลูกจะไม่มีการศึกษาก็ไม่เป็นไร ลูกควรจะได้รับฟังผู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนนี้ ชีพبابาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด

เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ หากลูกมีศรัทธาในพ่อลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ให้เสียงท่องเจี๋ยบๆ คงอยู่ภายในลูก ฉันได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและสวรรค์จากชีพบบา เหตุนี้เองลูกต้องจดจำชีพบบาอย่างแน่นอน ลูกทั้งหมดมีสิทธิที่จะประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นเดียวกับที่ลูกมีสิทธิโดยกำเนิดที่มีขีดจำกัด ในทำนองเดียวกันนี้คือสิทธิโดยกำเนิดที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกได้รับอาณาจักรของทั้งโลกจากชีพบบา ลูกต้องอธิบาย สิ่งนี้แก่เด็กเล็กๆด้วยเช่นกัน ทุกดวงวิญญาณมีสิทธิที่จะประกาศสิทธิโดยกำเนิดของเขาจากพ่อ ลูกประกาศสิทธิในทุก วงจรอย่างแน่นอน ลูกประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่ได้รับมรดกของการหลุดพ้นจะเข้าไปสู่การ หลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอนด้วยเช่นกันชาติเกิดแรกของพวกเขาคือชาติเกิดของความสุข นี่คือนิติเกิดที่ 84 ของลูก ความรู้ทั้งหมดนี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก อย่าได้ลืมว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ ผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถ ให้ความรู้นี้ได้ พวกเขาไม่มีความรู้ทางจิตนี้ มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ไม่มี มนุษย์อื่นใดได้รับการสอนเหล่านี้ ไม่ว่าพวกเขาจะถ่ายทอดก็ตะและพูดว่า “พระเจ้าพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ที่สุดและด้วยการเอาชนะตัณหาราคะนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก” พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ พระเจ้าคือสัจจะ เหล่าเทพ เรียนรู้สัจจะจากพระเจ้า กฎณะประกาศสิทธิในสถานภาพของเขาจากที่ไหน? พวกเขากลายเป็นลักษณะและนารายณ์ได้ อย่างไร? พวกเขาได้ทำการกระทำใด? ใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าในเวลานี้พ่อที่ไม่มีตัวตนได้ สอนการกระทำเช่นนั้นแก่พวกเขาผ่านบราห์มา นี่คือนิติเกิด ลูกคือประชาธิปไตยบราห์มาและกุมาร ลูกมีความรู้ของพ่อ ทางจิต ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกรู้จักพระเจ้า ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านไม่มีรูปที่มีตัวตน คนอื่นที่ลูกเห็นมี ตัวตน ในวัดเช่นกันลูกเห็นภาพลักษณะของชีวาลิงกัมซึ่งหมายความว่าท่านไม่มีร่างกาย ไม่ใช่ว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ใช้ ผู้ที่มีร่างกายอื่นๆทั้งหมดได้รับชื่อและพวกเขาก็มีดวงชะตา ชีพบบาไม่มีตัวตน ท่านไม่มีดวงชะตา ดวงชะตาของ กฎณะคืออันดับหนึ่ง ผู้คนก็เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาลิงกัมด้วยเช่นกัน ชีพบบาคือผู้ไม่มีตัวตนและเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ พ่อมาและจะให้มรดกแก่ลูกอย่างแน่นอน ชื่อของท่านคือชีวา ท่านคือ พ่อ ครู และสัจกูรู ท่านคือทั้งสามในหนึ่งเดียว ท่าน สอนลูกอย่างดีมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นาดินแดนของความทุกข์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก และเก็บดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขไว้ใน การตระหนักรู้ของลูก ทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบาร์ตและตนเองอย่างแน่นอน ถ่ายทอดความรู้ทางจิตนี้แก่ทุกคน
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสิทธิโดยกำเนิดของยุคทองของลูก จงมีศรัทธาอย่างเต็มที่ในพ่อผู้เดียว ฝ่าแค้นท่องอย่างไม่ มีเสียงอยู่ภายใน แน่นอนจงศึกษาเล่าเรียนทุกวัน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจผู้ที่สัมผัสกับทุกสัมผัสกับพ่อและความสุขของการได้มาซึ่งการ บรรลุผลทั้งหมด

ผู้ที่เป็นคู่รักที่แท้จริงจะอยู่อย่างมีความสุขกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอในทุก สถานการณ์ที่เป็นลบและในทุกกิจกรรม ลูกบางคนมีประสบการณ์ว่าท่านเป็นพ่อของพวกเขา เป็นเจ้าบ่าว ของพวกเขา หรือเป็นลูก ๆ ของพวกเขา แต่พวกเขาไม่สัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลได้มากเท่าที่พวกเข ต้องการ ดังนั้นพร้อมกับประสบการณ์นั้น จงสัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลในการมีทุกความ สัมพันธ์กับท่านด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลเช่นนั้นจะอยู่อย่างพอใจอย่าง สม่ำเสมอ พวกเขาไม่รู้สึกลัวตนเองขาดอะไรแต่อย่างใด ที่ใดมีการได้มาซึ่งการบรรลุผล ที่นั่นจะมีความ พอใจอย่างแน่นอน

คติพจน์: กลายเป็นเครื่องมือและลูกจะมีส่วนร่วมในความสำเร็จของงานรับใช้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบบันทึกของลูกเพื่อดูว่าลูกจดจำฟอตลอดทั้งวันเป็นเวลานานเพียงใด ตรวจสอบว่าลูกได้ทำผิดใดๆ หรือไม่ เพราะลูกแต่ละคนคือนักธุรกิจ
- คำถาม:** ลูกควรจะทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องในขณะที่สำรวจตรวจสอบตนเองเพื่อที่ลูกจะมีประสบการณ์ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด?
- คำตอบ:** นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ซึ่งจะมาอยู่เบื้องหน้าลูกอยู่เรื่อยๆ เพียรพยายามต่อไปที่จะจดจำฟอเพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน นำเอาสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกทิศทาง, กลับมาสสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำฟอ ให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้และลูกจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด

โอมชานติ ฟอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าฟอทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ฟอทางจิตคือฟอที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทางจิตก็เป็นลูกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ฟอต้องให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกทุกคน ผ่านผู้ใด? ฟอต้องให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่โลกผ่านลูกๆ ลูกๆ ของทั้งโลกไม่ได้มาและศึกษาที่นี้ นี่ลูกเรียกว่ามหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ทุกคนได้รับการหลุดพ้น ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตหรือไม่ก็ตาม ทุกคนต้องไปสู่การหลุดพ้นและแล้วไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าทุกคนไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตผ่านดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาทั้งหมดต้องลงมา ทอยยกันมาเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง และแล้วจนกระทั่งพวกเขาต้องอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลาลูกๆ เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง สิ่งสร้างทั้งหมดนี้คงอยู่ตลอดไป เพียงฟอผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของฟอที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกๆ ก็จะมาและศึกษาโยคะนี้ โยคะนี้สำหรับบาร์ตเท่านั้น ฟอมาในบาร์ต ฟอสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ผู้คนของบาร์ต ฟอทำให้พวกเขาบริสุทธิ์และให้ความรู้แก่พวกเขาว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไรด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้สิ่งนี้เช่นกัน มีลูกประจำของรูดร้าซึ่งได้รับการจดจำและกราบไหว้บูชา มีการจดจำว่ามีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน มีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงสุดเหนือสิ่งใด หลังจากลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาแล้วจะมีลูกประจำของความรู้ นี้มีความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ นี้มีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธาและลูกประจำของรูดร้าด้วยเช่นกัน และแล้วสิ่งนั้นถูกเรียกว่าลูกประจำของรูดร้าเพราะวิชณุนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดในโลกมนุษย์ แต่เขาก็แสดงให้เห็นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้ที่ถือพระชาบิดาบรรพมาและมีลูกประจำของเขาเช่นกัน ในที่สุดลูกประจำนี้จะถูกสร้างขึ้นมา เพราะเมื่อนั้นจะกลายเป็นลูกประจำของรูดร้าและลูกประจำแห่งชัยชนะของวิชณู ชีพบาบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและแล้วก็มีอาณาจักรที่สูงสุดเหนือสิ่งใดของวิชณู พวกเขาได้ทำรูปภาพที่สวยงามของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไว้มากมาย แต่พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ เลย ลูกต้องแนะนำรูปภาพที่ลูกทำเพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้ ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะปะปนชีวกับขางก้า บาบอธิบายว่าทุกสิ่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นเรื่องของนิมิต ไม่มีเนื้อหนังและกระดูกที่นั่น พวกเขาเพียงแต่มีนิมิต มีบรรพมาที่สมบูรณ์พร้อมที่นั่นด้วยเช่นกัน แต่ท่านนั้นละเอียดอ่อนอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นบรรพมาที่มีตัวตนต้องกลับมาละเอียดอ่อน(อะแวก) ผู้ที่มีตัวตนกลายเป็นผู้ที่ละเอียดอ่อนและแล้วเขาก็ถูกเรียกว่าเทวดานางฟ้า มีการแสดงรูปภาพของท่านในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บางคนไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและแล้วบอกว่า บาบให้สุปึราส(น้ำมะม่วง)แก่เราดื่ม อย่างไรก็ตามที่นั่นไม่มีต้นไม้อะไรเลย มีต้นไม้อันสวรรค์อย่างแน่นอนแต่ไม่ใช่ว่าบาบจะไปที่นั่นและนำเครื่องดื่มนั้นกลับมาให้ลูก ทุกสิ่งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเรื่องของนิมิต ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับไปบ้านและที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฉันทดวงวิญญาณนี้ในสูญสลายและร่างกายนี้สูญสลาย ลูกๆ มีความรู้ของดวงวิญญาณ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้แม้กระทั่งดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งบทบาทของ 84 ชาติเกิดลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณอย่างไร เพียงฟอเท่านั้นที่ให้ความรู้ ฟอให้ความรู้ของตัวฟอเองแก่ลูกและทำให้ลูกสโตประธานจากตโมประธานด้วยเช่นกัน ก็เท่านั้นเอง เพียงแต่ทำความเพียรพยายามนี้ต่อไป ฉันทดวงวิญญาณ เวลานั้นฉันต้องมีโยคะกับฟอสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพียงฟอผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้ทรงพลังอำนาจ ชันยาสชิกีร้องเรียกหา โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! บางคนแม้กระทั่งเรียกธาตุดิบราห์มาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลาลูกๆ กำลังได้รับความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกันว่า ความเลื่อมใสศรัทธานั้นคงอยู่มานานเท่าไรและความรู้ก็คงอยู่มานานแค่ไหน ฟอนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ขณะที่มันเป็นมนุษย์ลูกกลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่ตกต่ำ ในยุคทองพวกเขามี

สติปัญญาที่บริสุทธิ์สมบูรณ์ พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่งมากมาย ลูกๆต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแนบแน่นด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า ผู้ที่เหมือนเป็นเทพ แม้ว่าผู้คนมีความเชื่อในผู้รู้, ผู้เคร่งศาสนาและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น, แต่ก็ไม่มีการก่อกำเนิดอาณาจักรขึ้นมาเมื่อไรและอย่างไร สิ่งที่ถูกรับฟังที่นั่นเป็นสิ่งใหม่ๆทั้งหมด ความลับของลูกประคำก็ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกประคำของท่านอยู่เบื้องบน รูดร่าไม่มีตัวตน และแล้วก็มีลูกประคำของลักษมีและนารายณ์ผู้ที่อยู่ในรูปที่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ลูกประคำของบราห์มินไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาในเวลา นี่ ลูกประคำของลูกๆบราห์มินจะถูกทำขึ้นมาในเวลาสุดท้าย ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปสู่คำถามและคำตอบมากมายเกินไปในสิ่งเหล่านี้ สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ต้องมีศรัทธาที่มั่นคง สิ่งหลักคือการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ทั้งโลกไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนมีความบริสุทธิ์ในโลกที่ไม่มีตัวตน และทุกคนบริสุทธิ์ในดินแดนแห่งความสุข ลูกกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่อำนาจและคำตอบมากมาย นั่นหมายความว่าโลกที่บริสุทธิ์ได้รับการก่อตั้งขึ้นแล้วในเวลานี้ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อพูดว่า มองดูชาร์ทของลูกตลอดทั้งวัน ฉันทำความผิดใดหรือไม่? นักธุรกิจจะดูแลบัญชีของตนเอง สิ่งนี้เป็นรายได้ด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนคือนักธุรกิจ ลูกทำธุรกิจกับบาบา ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งมากมายเพียงใด? ฉันจดจำพ่อมากเพียงใด? ฉันกลับมาปราศจากร่างมากเพียงใด? เรามาอย่างปราศจากร่างและเราต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง จนกระทั่งเวลานี้ทุกคนก็ยังคงลงมาเรื่อยๆ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่จะสามารถกลับบ้านในระหว่างกลางได้ ทุกคนต้องกลับไปด้วยกัน โลกไม่เคยอยู่อย่างว่างเปล่า มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า “รามจากไปและราวันจากไป” แต่เวลานี้ทั้งสองก็ยังอยู่ที่นั่น เมื่อชุมนุมของราวันไปมันก็จะไม่กลับมา อย่างไรก็ตามคนเหล่านี้ก็ยังคงอยู่ที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะมีนิมิตของทุกสิ่ง ลูกต้องรู้ว่าโลกใหม่จะก่อตั้งขึ้นมาอย่างไรและอะไรจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย และแล้วเพียงศาสนาของเราเท่านั้นที่จะคงอยู่ ลูกจะปกครองในยุคทอง ยุคเหล็กจะจบสิ้นลงและยุคทองต้องกลับมา เวลานี้มีสองชุมนุมของรามและราวัน ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น เวลานี้ลูกรู้ทั้งหมดนี้ พ่อพูดว่า พ่อจะค่อยๆบอกลูกถึงความลับทั้งหมดที่ยังคงเหลืออยู่เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป อะไรที่ลูกกำหนดไว้ในบันทึกก็จะได้รับการเปิดเผยอยู่เรื่อยๆ ลูกจะเข้าใจต่อไป ลูกจะไม่ได้รับการบอกสิ่งใดเป็นการล่วงหน้า นี่คือแผนของละครด้วยเช่นกัน บันทึกนั้นก็แค่ฉายออกมาเรื่อยๆ บาบาที่เฝ้าแต่พูดว่าความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นในสติปัญญาของลูก เช่นที่เครื่องบินที่หรือแผ่นเสียงยังคงเล่นต่อไป ดังนั้นมูรลีของบาบาก็จะดำเนินต่อไปด้วยเช่นกัน ความลับทั้งหมดของละครถูกบันทึกไว้แล้ว ไม่ใช่จะสามารถหยิบเพิ่มของเครื่องเล่นแผ่นเสียงขึ้นมาแล้วก็วางลงที่ใดเพื่อที่ส่วนนั้นจะสามารถชำระรอยได้ ไม่เลย และแล้วสิ่งนั้นก็ชำระด้วยเช่นกัน ไม่มีอะไรใหม่ ไม่ว่าสิ่งใหม่ใดก็ตามที่พ่อได้บอกลูกจะชำระ รูดร่าฟังสิ่งนี้และแล้วลูกก็จะถ่ายทอดสิ่งนี้ต่อไป ที่เหลือทั้งหมดนั้นแฝงตัว อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ทั้งลูกประคำกำลังถูกสร้างขึ้น ลูกจะไปเป็นรายบุคคลและถือกำเนิดในอาณาจักร ราชินีและปวงประชาทั้งหมดจำเป็นต้องมี ลูกต้องเข้าใจทั้งหมดนี้ด้วยสติปัญญาของลูก อะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติเราจะได้เห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น ผู้ที่ไปจากที่นี่(เมื่อพวกเขาตาย)จะไปเกิดในครอบครัวที่ดีที่มั่งคั่ง แม้กระทั่งในเวลานี้ลูกก็จะได้รับการต้อนรับด้วยความยินดีอย่างมากมายที่นั่น แม้กระทั่งเวลานี้ทุกคนก็มีสิ่งต่างๆมากมายที่ประดับตกแต่งด้วยเพชรพลอย แต่พวกเขาไม่มีพลังมากนัก ลูกมีพลังในตัวลูก ที่ใดก็ตามที่ลูกไปลูกก็จะเปิดเผยตนเอง ลูกกลับมาสูงส่ง และดังนั้นเมื่อลูกไปที่นั่นลูกก็จะแสดงบุคลิกภาพที่สูงส่งของลูก เด็กที่เป็นเช่นปีศาจก็เฝ้าแต่ร้องไห้ตั้งแต่เกิด พวกเขาแม้กระทั่งสกปรก ลูกจะได้รับการดูแลในวิธีที่มีระเบียบวินัยมากขึ้น ไม่มีเรื่องของสิ่งใดที่สกปรก ทุกวันนี้เด็กกลับมาสกปรกมาก สิ่งต่างๆเช่นนั้นจะไม่สามารถคงอยู่ในยุคทอง อย่างไรก็ตามนั่นก็เป็นสวรรค์ ไม่มียากลำบากเลยที่ลูกจะต้องขอให้ใครจูดรูปหอม จะมีดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมากในสวน ดอกไม้ที่นี่ไม่มีความหอมมากเช่นนั้น ที่นั่นทุกสิ่งมีกลิ่นหอม 100% ที่นี่ไม่มีกลิ่นหอมแม้กระทั่ง 1% แม้กระทั่งดอกไม้ที่นั่นก็ขึ้นหนึ่ง ไม่ว่าใครบางคนที่นี่จะมั่งคั่งแค่ไหน เขาก็ยังคงไม่มีความมั่งคั่งขนาดนั้น จะมีความหลากหลายของสิ่งต่างๆที่นั่น จาน ฯลฯ ที่นั่นทั้งหมดจะทำมาจากทองคำ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากทองคำ ในขณะที่ที่นั่นสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนกับหิน มีทองคำแม้กระทั่งในทราย ลองคิดดูว่าจะมีทองคำมากมายเพียงใดที่นั่นที่จะใช้ในการสร้างอาคาร ฯลฯ อากาศที่นั่นก็จะไม่ร้อนเกินไปและไม่หนาวเกินไป ที่นั่นจะไม่มีอาการไม่สบายใดๆจากความร้อนที่ลูกต้องใช้พัดลม ชื่อที่แท้จริงของที่นั่นคือสวรรค์ ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีการขัดแย้ง ไม่มีใครกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าเหมือนกับลูก ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญลักษมีและนารายณ์อย่างมาก ต้องมีการสรรเสริญผู้เดียวเป็นอย่างมากที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นที่พวกเขาเป็น เริ่มแรกก็เป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปน และแล้วความเลื่อมใสศรัทธาของเหล่าเทพก็เริ่มขึ้น นั่นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ เพราะร่างกายเหล่านั้นไม่คงอยู่อีกต่อไป มีการกราบไหว้วัตถุธาตุทั้งห้า ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้สำหรับชีพบาบา พวกเขาได้ทำรูปปั้นบูชาจากทองคำหรือวัสดุอื่นๆเพื่อกราบไหว้บูชา จะไม่มีการกล่าววาทะดวงวิญญาณเป็นทองคำ ดวงวิญญาณทำ

มาจากอะไร? พวกเขาจะบอกลูกได้ทันทีว่าภาพลักษณ์ของชีวาทำมาจากวัสดุใด แต่ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ว่าดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดทำมาจากอะไร ในยุคทองแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้ากับบริสุทธิ ที่นี้สิ่งเหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกๆที่กำลังเพียรพยายามก็จะมีความคิดเช่นนั้นอยู่เรื่อยๆ พ่อพูดว่า ละทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเช่นกัน อะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นมันก็จะเกิดขึ้น ก่อนอื่นจงจดจำพ่อ นำสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกทิศทางและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ละทิ้งสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินและทำให้สิ่งเดียวนั้นมั่นคง จันต้องกลับมาสโตประธาน และแล้วอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในยุคทองทุกวงจรก็จะเกิดขึ้น ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆในสิ่งนั้นได้ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ พายุมากมายจะมา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเคยทำมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าจะมายู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นนำสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกทิศทาง และทำความเพียรพยายามที่จดจำพ่อในขณะที่อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง เวลานี้ลูกมีการตระหนักรู้ แต่นั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้เดียวสามารถบอกได้จากงานรับใช้ของลูกเช่นกัน ผู้ที่ทำงานรับใช้ก็จะมีความสุขจากงานรับใช้นั้น ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้คือการได้รับมาจากผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดี พวกเขามาที่นี้อย่างเป็นผู้นำทาง และแล้วก็จะเป็นที่รู้ได้อย่างรวดเร็วว่าใครคือมหาพระดี ใครคือผู้ขี้เมาและใครคือกองทัพเท่า อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน นำสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกทิศทาง จงละทิ้งทุกสิ่งอื่นและฝึกฝนอยู่อย่างปราศจากร่าง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน

2. นำความคิดที่ดีเข้ามาสู่สติปัญญาของลูก คิดถึงสิ่งที่จะมีในอาณาจักร(สวรรค์)ของลูก และทำให้ตัวลูกเองมีค่ามากเท่านั้น และเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี นำสติปัญญาของลูกออกจากทุกสิ่งของที่นี่

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มเปี่ยมและตัดเทียม และอยู่เหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและได้รับผลของการรับใช้

การทำงานรับใช้หมายถึงการทำให้ผล หากงานรับใช้ใดที่ทำให้ลูกไม่พอใจ และแล้วงานรับใช้นั้นก็ไม่ใช่งานรับใช้ ลูกอาจจะหยุดทำงานรับใช้นั้น แต่อย่าปล่อยความพอใจของลูกหายไป เช่นเดียวกับผู้ที่มีความพอใจทางร่างกายก็จะอยู่อย่างพอใจอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกันผู้ที่จิตใจพอใจก็จะพอใจ ความพอใจ(Contentment)เป็นสิ่งที่บอกลถึงความพอใจ(satisfaction) ดวงวิญญาณที่พอใจจะไม่หิวกระหายต่อความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ เช่นชื่อเสียง เกียรติยศ การหลุดพ้นจากบาป หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะอยู่เหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆอย่างสม่ำเสมอ และเต็มเปี่ยมและตัดเทียม

คติพจน์: การก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์หมายถึงการสะสมในบุญขีบุญของลูก

*** โอม ขานติ ***